

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (יְשַׁעְיָה סג ז) "חֲסִדֵי הַיְיָ" הַאֲזְכִיר תְּהִלַּת הַיְיָ" הַפֶּעַל כֹּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כִּרְחֻמֵּי וּכְרַב חֲסִדָיו", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (הוֹכָא בְּכַתִּי מִדְּרָשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבֹא כֹל צְדִיקֵי עוֹלָם מִבֵּיאִין לְפָנָיו וְתִבְרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שֵׁי", וּמַהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מִבֵּיאִין לְפָנָיו, אֵלּוּ שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסִדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֱמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעֲנִיִּים וְלְאֲבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרָשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכֹל צְדָקוֹתֵיהֶן עֲמָהֶן, שֶׁנֶּאֱמַר (יְשַׁעְיָה נח, ח) "וְהֵלֵךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלּוּ מִבֵּיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמִקְבְּלִין פָּנָיו, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פָּנֶיךָ", מִה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעֲצָמוֹ וּמִסְדִּיר כֹּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כֹּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּפֶסֶק הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שֹׁכֵר טוֹב עַל כֹּל אֶחָד וְאֶחָד, שֶׁנֶּאֱמַר (יְשַׁעְיָה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפִּילוּ עַל כֹּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שֶׁאֵדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ

הַקְדָּמָה

לְחַבְרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מִבִּינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שָׂכָר טוֹב, כַּנֶּגֶד צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסִדִים.

וּמָה שָׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מִלְמַד שְׂאוּרוֹ וְזָרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאָה פָּנָיו, שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָּה נח, י) "וְתִפֵּק לָרֶעִב נִפְשֶׁךְ וְנִפְשׁ נִעְנָה תִשְׁבִּיעַ וְזָרַח בַּחֲשֶׁךְ אוֹרְךָ וְאֶפְלָתְךָ כַּצְּהָרִים", וְאִף מִחֲשֻׁבָה טוֹבָה שְׂאָדָם מִחֲשֵׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שָׂכָר טוֹב עֲלֵיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (מִלְאֲכִי ג, טז) "לִירְאֵי הוֹי"ה וְלִחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מִלְמַד שְׂכוֹתְבֵין אוֹתוֹ בְּסֵפֶר זְכוֹנוֹ לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזָכוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (שָׁם) "וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוֹנוֹ לִירְאֵי הוֹי"ה וְלִחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאכֵל וְיִשְׁבַּע מִטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָּה נח, יא) "וְנִחַךְ הוֹי"ה תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת נִפְשֶׁךְ", "וְנִחַךְ הוֹי"ה תְּמִיד" זוּ מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת נִפְשֶׁךְ" זוּ מַעֲדָנֵי עוֹלָם הַבָּא שֶׁמֵהֵן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם.

וְהִנֵּה זְכָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזִכּוּיוֹת הַנֶּם לְהַשִּׁיב לְשׂוֹאֲלֵי וְלְדוֹרְשֵׁי שְׁלוֹמֵי זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה רְצוּפוֹת, וּמִסֹּתְכֶם עַד עֲכָשׁוּ עָרַב רֵאשׁ הַשָּׁנָה תִּשְׁמַע לִיזְתָר מַעֲשָׂרִים אֶלְף מִכְתָּבִים, וְכִבֵּר נִדְפְּסוּ עַד עֲכָשׁוּ אַרְבָּעִים פָּרָכִים, שֶׁבָּהֶם קָרוֹב לְשִׁבְעַת אֲלָפִים

הַקְדָּמָה

מִכְתָּבִים הַפְּלוּלִים מִכָּל מִינֵי נושָׁאִים שְׁבָעוּלָם, אֲמוּנָה, שְׁמִחָה, הַתְּחַזְּקוֹת, שְׁלוֹם בַּיִת, וְשְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְקוֹנוֹ, וְשְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, דְּבוּרִים עֲרָבִים וּנְעִימִים לְחִזְקַת בַּחוּרִים וְאֲבָרְכִים שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מִה שְׁעוֹבֵר יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת הַשְּׁלֵכוֹת וְכוּ', צְרוֹת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וְהַרְפַּתְקָאוֹת וְכוּ', וְהִיא הַמִּכְתָּבִים הָאֵלֶּה לָּהֶם כְּמִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ צִיפָּה.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הָאֵלֶּה נִכְתְּבוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ עֲצוּמָה, שֶׁהַפְּקָרְתִּי אֶת עֲצָמִי וְאֶת זְמַנִּי הִיָּקַר בְּשִׁבִיל לְעֶזֶר לְהַזּוּלָת, וְרַבִּים הִצְלַתִּי מִמּוֹת לְחַיִּים מִמּוֹשׁ עַל יְדֵי הַמִּכְתָּבִים הָאֵלֶּה, וּמִה גַם שְׁאֵלָפִים נְשָׁמוֹת קִבְלוּ וּמְקַבְּלִים חַיּוֹת מִהַמִּכְתָּבִים הָאֵלֶּה, וּנְתַקִּים בִּי (תְּהִלִּים סח, ל') "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שִׁי", וּמִהוּ שִׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֶּה שִׁי שֶׁל צְדָקָה, שִׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שִׁי שֶׁל מְשָׁרִים, שִׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שִׁי שֶׁל רַחֲמִים, שִׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהִיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעֲנִיִּים וְלְאֲבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרָשִׁים וְלַגְּדָפָאִים, קָשִׁי יוֹם, נִשְׁבְּרֵי לֵב, וּמְרִירֵי נֶפֶשׁ כִּי כָּל אֵלֶּה הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ עַל יְדֵי גֵדֵל הַרְצוֹנוֹת וְהַפְּסוּפִים שֶׁל הַנְּפֹשׁוֹת הַשְּׁבוּרִים שֶׁהִרִיצוּ אֶת מִכְתָּבֵיהֶם אֵלַי, וְכָל אֵלֶּה הַמִּכְתָּבִי הֵם תְּשׁוּבוֹת לְשִׁאלוֹתֵיהֶם.

וּמַחֲמַת שְׁעֵדִין אוֹחֲזִים בְּאֲמִצֵּעַ הַדְּפוּס מִכְתָּבִים מְשַׁנֵּת תִּשְׁמ"ה תֵּאָרִיכִים שֶׁל לְמַעְלָה מֵעֲשָׂרִים שָׁנָה, וְעַד שֶׁיִּגְיֵעוּ לְשָׁנִים

הַקְדָּמָה

אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר, וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו ותברך, אשר יתגלה אז לעיני כל מי מלא כל הארץ כבודו.

ספר

אֲשֶׁר בַּנַּחֲלִי

כַּרְךָ רס"ב

ג' תקלה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת, כ' תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יָאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ כְּשִׁמְפִּנְקִים יוֹתֵר מְדֵי יְלָדִים, אֲזִי הֵם
בוֹעֲטִים בְּהוֹרִים, וְלֶכֶן לֹא בַחֲנָם שְׁאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן
נ"ט) מְסַגֵּל יוֹתֵר לְבָנִים, לְהִיּוֹת רְחוּק מֵהֶם. לְבָלִי לְהִיּוֹת דְּבוּק בָּהֶם
לְשַׁעֲשַׁע בָּהֶם בְּכָל פֶּעַם. רַק לְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל; כִּי כָּכָל
שְׁמִפְנִיקִים אֶת הַיְלָדִים, הֵם בוֹעֲטִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְכַעֲיֵן שְׁאֲמָרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרָכוֹת ל"ב). אֵין אַרִי נוֹהֵם מִתּוֹךְ קֶפֶה שֶׁל תִּבֵּן
אֶלֶּא מִתּוֹךְ קֶפֶה שֶׁל בָּשָׂר, אָמַר רַבִּי אוֹשַׁעֲיָא מְשַׁל לְאָדָם שֶׁהִיָּתָה
לוֹ פֶּרֶה כְּחוּשָׁה וּבַעֲלַת אַבְרִים, הָאֶכִּילָה כְּרִשְׁיִינִין וְהִיָּתָה מְבַעֲטָה

אשר בנחל

בו, אָמַר לָהּ מִי גָרַם לִיךְ שֶׁתְּהֵא מִבְּעֻטַּת בִּי אֶלָּא כְּרִשִׁינִין שֶׁהָאֵכְלִיתִיךְ; זֶה רוּאִים בְּמִצִּיאוֹת כָּכֵל שֶׁמִּפְּנֵיקִים אָדָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֲזִי לְבִסוּף נִבְנָה אֶצְלוֹ רִשְׁעוֹת וְאֶכְזָרִיוֹת וּמִשִּׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה, וּכְבָר אָמַר הֶחֱכַם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי י"ז) "מִשִּׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא יִמוּשׁ רָעָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ", כִּי אָדָם שֶׁמִּשְׁלָם רַע תַּחַת טוֹבָה, בְּזֶה הוּא מֵרָאֵה אֶת גְּרִיעוֹת נַפְשׁוֹ, וְאִיךְ שֶׁהוּא רְקוּב מִבְּפָנִים וְכוּ', וְאִף שֶׁהוּא מֵרָאֵה פְּרָצוּף שֶׁל תְּמִים וְכוּ', הוּא מִשְׁחַת מְאֹד, וְהִגְאוּן הַצַּדִּיק הַסְּטִיפְלֵר זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ, מְאֹד מְגַנֵּה בְּאֶחָד מִמִּכְתָּבָיו עַל מִי שֶׁמִּשְׁלָם רָעָה תַּחַת טוֹבָה, וְקוֹרָא אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּנָאִי וְכוּ', וְאוֹמֵר שֶׁאֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּרוּעַ מִזֶּה שֶׁאָדָם מִשְׁלָם רָעָה תַּחַת טוֹבָה.

הַסִּבָּה שֶׁהֵבֵן יֵשׁ לוֹ אֶכְזָרִיוֹת כְּזוֹ וְכוּ', כִּי הוּא שָׁטוּף בְּנֵאוּף וְכוּ', וּבּוֹגֵד בְּאִשְׁתּוֹ, חִי עִם נָשִׁים אַחֲרוֹת תַּחַת הַגֵּב שֶׁל אִשְׁתּוֹ, וְהִיא מִסְכָּנָה לֹא יוֹדַעַת אֶת זֶה, וְהִנְאוּף מִשְׁגַּע אוֹתוֹ לְגַמְרִי, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תַּנְחוּמָא נְשָׂא) אֵין הַמְּנַאֲפִים נוֹאֲפִים עַד שֶׁתַּכְּנִס בְּהֵם רוּחַ שְׁטוּת;

וְרוּאִים בְּנֵי אָדָם שֶׁמוּכְנָים לְאֵבֶד אֶפִּילוֹ פְּרִנְסָה טוֹבָה וְשֵׁם טוֹב וְעֵתִיד טוֹב וְכוּ' וְכוּ', רַק מִפְּנֵי תַּאוּת נֵאוּף שְׁבוּעֵר בּוֹ כְּתַנּוּר, וְרַבְּנֵי ז"ל אָמַר פַּעַם "אָדָם יְכוּל לְאַחֲזוֹ נִפְטָר בְּיַד וְלִהְיוֹלִיכוֹ לְקַבּוֹר אוֹתוֹ, אֲבָל תַּכְּף וּמֵיד כְּשֶׁרוּאָה אִשָּׁה הוּא יִזְרַק אֶת הַנִּפְטָר מֵאַחֲרֵי גִבּוֹ וְיִרוּץ אַחֵר הָאִשָּׁה", כְּאוֹמֵר כָּל כֶּף חֲזָקָה הַתַּאוּה הַזוֹ שֶׁל תַּאוּת נֵאוּף שֶׁאֶפִּילוֹ כְּשֶׁכְּבָר מִחֲזִיק מֵת בְּיָדוֹ וְהוֹלִיךְ לְקַבְּרוֹ, וְרֵאוּי לוֹ לְהִתְעוֹרֵר מֵהַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם? עִם כָּל זֹאת תַּאוּת נֵאוּף כְּשֶׁנִּכְנַס בְּאָדָם הוּא מְאֵבֶד לְגַמְרִי אֶת הַשֶּׁכֶל שֶׁלוֹ וְהוּא רֵץ אַחֵר זֶה־מֵת נֵאוּף כְּמוֹ כָּלֵב שֶׁרֵץ אַחֵר כְּלָבָה וְכוּ', וְלִכֵּן זֶה שֶׁהֵבֵן זוֹרֵק אֶת פְּרִנְסָתוֹ, וְכֵן מִתְּאֶכְזֵר נֶגֶד הַהוֹרִים שֶׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל זֶה בָּא לוֹ מֵרַב

אשר בנחל

תאֹת נאֹף שֶׁהוּא שְׁקוּעַ בְּזֶה, וְהוּא חוֹשֵׁב שֶׁאֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מִמַּעֲשָׂיו הַמְגֻנִים וְכו', וְכָל זֶה יְכוּלִים לְהַכִּיר בְּאָדָם שֶׁמִּתְאַכְזֵר עַל הַהוֹרִים וְכו', וּבְכָל שְׁנֵי וַחֲמִישֵׁי הוּא נֶעֱשֶׂה בְּרִגְזוֹ עִם אִשְׁתּוֹ וְכו', וְהוּא תָּמִיד בְּלַחֲץ וְעֲצָבִים וְכו', זֶה בָּא לוֹ רַק מִחֲמַת שֶׁהוּא שְׁטוּף בְּזִמְתַּת תְּאוֹת נֹאֵף שֶׁהוּא רֵץ אַחֵר נָשִׁים וְכו', עַד שֶׁהוּא מִשְׁתַּגֵּעַ לְגַמְרֵי וּמְאַבֵּד אֶת שְׁכָלוֹ, וְהוּא מוֹכֵן לְהַפְקִיר אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת הַיְלָדִים וְאֶת פְּרִנְסוֹתוֹ וְאֶת שְׁמוֹ הַטּוֹב רַק מִחֲמַת נֹאֵף, וְרַבְּנוֹ ז"ל מְגַלֵּה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֵק א' סִימָן ע"ב) שֶׁכָּל זֶה בָּא מִחֲמַת תְּבַעֲרַת הַדְּמִים שְׂבוּעֵרִים בּוֹ, וְאֵין לָךְ עוֹד שְׁטוּת כְּמוֹ תְּאוֹת נֹאֵף, וְלִכְן אֲסוּר לָךְ לְהִשְׁבֵּר מִזֶּה שֶׁהוּא מִתְאַכְזֵר עָלֶיךָ וְעַל אִשְׁתְּךָ, וְלֹא רָצָה לְהַזְמִין אֶתְכֶם עֲכָשׁוּ בַעֲת שְׁנוּפֵל טִילִים עַל עֵירֹכֶם אֲשֶׁקְלוֹן, כִּי פְּשׁוּט הוּא אֲבִד אֶת שְׁכָלוֹ לְגַמְרֵי, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ג) אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבֵרָה אֲלֵא אִם כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְנִיס בּוֹ שְׁכָל וְדַעַת, כִּי אִם לֹא, הוּא יִגְרַשׁ לְבַסּוֹף גַּם אֶת אִשְׁתּוֹ הַשְּׁנִיָּה, וַיֵּאמְרֵל אֵשָׁה שְׁלִישִׁית וְכו', כִּי מִי שְׂבוּגֵד בְּאִשְׁתּוֹ הוּא חוֹלֵה ... וְכו', וּמֵלֵא עִם שְׁחִיתוֹת וּגְנֻבוֹת וְכו', וּלְבַסּוֹף יִתְגַּלֶּה קְלוֹנוֹ בְּרַבִּים.

אִתָּה וְאִשְׁתְּךָ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְפַּלֵּל שְׂיִכְנָס בּוֹ הַרְהוֹר תְּשׁוּבָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

ג' תקלו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבֶת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת מִטוֹת, כ' תַּמּוּז ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחִּיה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְךָ.

כָּל כֶּךָ חָבַל שֶׁהִתְעַרְבוּ לָכֶם בְּחַיִּיכֶם וְכוּ', כִּי בַחֲזוֹר שְׁפוּגֶשׁ
בַּחֲזוֹרָה וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית, וְרוֹצִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אֲזִי הֵם
צָרִיכִים לְהִתְחַתֵּן, וְלֹא לְעַרְב שׁוֹם גּוֹף מִבְּחוּץ וְכוּ', אֲנִי בְּטוֹחַ
שֶׁהַבְּחוֹר עֲדִין רוֹצֵה אוֹתָךְ מְאֹד, אֲלֹא הַחֲבָרִים מְרַב קְנָאָה שֵׁישׁ
לָהֶם עָלָיו וְכוּ', הֵם הַמוֹנְעִים אוֹתוֹ מִלְּחֹזֵר אֵלֶיךָ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהוּא
לֹא כְּתַב לְךָ אֶת הַהוֹדְעוֹת, אֲלֹא יָד זְדוֹנִית שְׁרוֹצִים לְהַפְרִיד בֵּינֵיכֶם,
וְלִכֵּן אִם אַתָּה יְכוֹלָה לְקַשֵּׁר לְקַשֵּׁר אֶתוֹ מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרִיכֵיכֶם.

אֶת צָרִיכָה לְדַעַת שֵׁישׁ נְשָׁמוֹת וְכוּ', שְׁעַד שְׁמוֹצְאוֹת אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִיָּה כְּדִי לְהִתְחַתֵּן עוֹבֵר עָלֵיהֶם הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, וַיֵּשׁ לָהֶם
הַמוֹן מְנִיעוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סְנֵהֲדִין כ"ב.) קֶשֶׁה זְוֹגוֹ שֶׁל אָדָם
כְּקָרִיעַת יָם סוּף, וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד וְתִרְאִי לְמַחֹל לוֹ, וְאִם יֵשׁ
אִיזָה דֶרֶךְ לְהַחֲזִיר אֶת הַקְּשֵׁר מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, לְמָה אֶת צָרִיכָה
לְהִסְתוֹבֵב מִמְרָמְרָת? וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְהִיּוֹת כָּל כֶּךָ פְּגוּעָה? בְּשַׁעָה
שֶׁהוּא לֹא חָיֵב בְּזֶה כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּזְכְּוּ לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאֵחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אשר בנחל

ג' תקלז

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מטות, כ' תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תהלה לאל הוא השאיר אחריו ספרים נפלאים מאד מאד שמראה את גאונותו ובקיאותו בכל התורה כלה, ולכן עלינו להתמיד בספריו הקדושים, אשר בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קע"ג וסימן קצ"ב) אשר פניו שכלו ונשמתו של הבעל מחבר נמצא בתוך ספריו, ולכן עצה היעוצה להתמיד בספריו הקדושים, וכן שיהיה תלוי בביתך תמונה גדולה ממנו, ולקיים (ישעיה ל' כ') "והיו עיניך ראות את מוריד".

בפרט עכשו יצא הרבה ספרים ספורי נפלאות מהנהגתו הקדושה כל ימי חייו, שזה פלא גדול מאד איך ילד עם רב התמדתו ושקידתו בתורה הקדושה יתעלה ויגיע למדרגות רמות כאלו, שנעשה יחיד בדור בבקיאותו העצומה בכל חלקי התורה הקדושה.

אשרי מי שזכה לראותו.

המאחל לך שבת שלום

אשר בנחל

ג' תקלה

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לקבל את המכתב שלך שאת שולחת את זה ישר מציון רבנו ז"ל, וזה שמח אותי מאד מאד שתהלה לאל קבוצה כל כך גדולה מנשות אנשי שלומנו נמצאות עכשו אצל מקום קדש הקדשים שיכולים לפעל שמה כל מה שרוצים, ולכן אני מבקש אותך שתעוררי את כלל הנשים של נשות אנשי שלומנו שיירבו להתפלל עבורי כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים, ואף אחד לא יודע את זה, ורק אצל ציון רבנו ז"ל יכולים לפעל דבר זה, שאזכה לכריאות ועוד אחיה להגיע בעזרתו יתברך שמו, על ראש השנה תשע"ה לאומן על ציון רבנו ז"ל, ולכן תרבו בתפלה עבורי ועבור אשתי, כי הסמ"ך מ"ם אורב עלינו מאד מאד, אך ורק מפני שאני מוסר את נפשי בשביל הזולת, וזה לצנינים ולקוצים בעיני הסמ"ך מ"ם שכל הענין שלו זה רק מחלקת ומריבות ופירודים וכו', ואת גדל הבזיונות והשפיכות דמים והעגמת נפש והחלישות הדעת וכו', שאני סובל, זה אי אפשר לתאר ולשער כלל.

אני מאד מאד שמח שהשלמת עם בעלך, כי הולך לי בחיים שיהיה שלום בית, כי זה כל חיותי כשיש שלום בין בני זוג, כי כל ענני בזה העולם הוא רק לעסק לשדך שדוכים ולעשות שלום בית בין זוגות וכו', ולהכניס בהם דעת שלא כדאי לריב כי ימינו כצל

אשר בנחל

עובר, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרין בפניהם שהן מתים; עם כל זאת רואים שבני אדם רבים ביניהם וממררים לעצמם את החיים על לא דבר, עד שמתגרשים וכו', שבזה הורסים את הילדים וכו', כי בגרושין מי סובל? רק הילדים.

כל כך כואב לשמוע שזוגות רבים ביניהם, מתוכחים יומם ולילה, וממררים לעצמם את חייהם, וכל אחד יש לו את הספור שלו וכו', ואף אחד לא שם לב שאנחנו כמו דגים בים, וכמו שאמר החכם מכל אדם (קהלת ט') "כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחזות בפח כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאום" וחכמינו הקדושים דרשו על זה (סנהדרין פ"א:) מאי דכתיב (קהלת ט') "כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה" מאי מצודה רעה? אמר ריש לקיש חכה. ופרש רש"י שהוא רע וחלש וקטן ואוחז בו דגים גדולים פתאום ואינו רואה, ואינו דומה לנאחז ברשתות על ידי מארב ותחבולות; הינו אדם נמצא בתוך הים הסוער שבעולם הזה וכמו דגים שנמצאים בתוך הים בכל עת באים דיגים ומורידים רשתות לתוך המים ומוציאים משם דגים, כך הוא בעולם הזה, בכל פעם פתאום מוציאים כמה בני אדם מזה העולם וכו', ואף אחד לא לומד מוסר השכל מזה, שזה יכול גם לו לקרות יום אחד וכו', תמיד נדמה שרק להזולת זה קורה, אבל לי זה אף פעם לא יקרה וכו', ולכן מחמת קטנות הדעת והמוחין האלו איש ואשתו רבים ביניהם, ולא מסתדרים יחד, עד שמתגרשים, ורחמנות גדולה על הילדים שהם נשארים יתומים חיים וכו', והם צריכים

אשר בנחל

לסבל כל החיים, כי אם ההורים מתגרשים זה נשאר צלקת על
הילדים למשך כל ימי חייהם.

אני מאד מאד מבקש אותך שאת נמצאת עכשו בציון רבנו
ז"ל, תקבלי על עצמך צניעות השלמה, וחזרה בתשובה, את לא
יכולה לתאר ולשער באיזה מקום את נמצאת, במקום קדש
הקדשים איפה שהארון שהיה בבית המקדש נמצא עכשו באומן
אצל ציון רבנו ז"ל, ולכן תעוררי את כלל נשות אנשי שלומנו
שיתפללו, שאף יהודי לא ינזק מהטילים של הפלשתים הארורים
שלא מפסיקים להמטיר על ערי ארץ ישראל, ושיהיה להם מפלה
גדולה מאד, ושום בר ישראל לא ינזק, והקדוש ברוך הוא ישמר
את כלל נשמות ישראל, ובפרט את אנשי ... שנכנסו ל... להכניע
את אויבינו, יעזר הקדוש ברוך הוא ושיהיה להם הצלחה מפלגת
לעקור את הפלשתים הארורים האלו, ושנזכה כבר להגאלה
השלמה.

שוב פעם אני מאד מאד מבקש אותך שתעוררי את כלל נשות
אנשי שלומנו שנמצאות עכשו בציון רבנו ז"ל שיתפללו עבורי
ואהיה להן אסיר תודה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקלט

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אשר בנחל

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים שתִּרְבוּ בתפלה ובקשה על נשמות ישראל הנמצאים בצרה ובצוקה, ואסור לקחת את זה בקלות, כי כשמדת הדין מתוחה אזי צריכים להרבות בתפלה, ואמרו חכמינו הקדושים (שוחר טוב תהלים כ') "למנצח מזמור לדוד יענף הוי"ה ביום צרה", זה שאמר הכתוב (תהלים צ"א ט"ו) "יקראני ואענהו". אמר הקדוש ברוך הוא בשעה שמגעת צרה לישראל ומבקשין אותי והן משתתפין בכבודי, כבודי עמהן, באותה שעה אני עונה אותם, שנאמר "יקראני ואענהו", למה, "עמו אנכי בצרה";

ולכן דיקא עכשו זה עת רצון גדול מאד לפעל אצלו יתברך שיאמר למלאך המשחית הרף, ובפרט כשעם ישראל קבלו את התורה, אמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ל"ב סימן ז') על הפסוק (תהלים פ"ב) "אני אמרתי אלקים אתם ובני עליון כלכם", כשעמדו ישראל בסיני וקבלו את התורה, אמר הקדוש ברוך הוא למלאך המות, על כל עובדי פוכבים יש לך רשות בהם, ועל אמה זו אין לך רשות בה שהם חלקי, כשם שאני חי וקיים כך בני קיימין;

ולכן דיקא עכשו בעת צרה עלינו להתחזק ביתר שאת וביתר עז לבקש ולהתחנן אל הקדוש ברוך הוא על כלל נשמות ישראל בכלליות, וכל אחד ואחד יבקש על עצמו בפרטיות, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה א') אם באה על האדם צרה לא יצוח לא למיכאל ולא לגבריאל אלא להקדוש ברוך הוא, כי אף אחד בעולם לא יכול לעזור לנו רק הקדוש ברוך הוא בעצמו, ואם אנחנו רואים כל כך הרבה צרות שבאים על כלל נשמות ישראל, עלינו להרבות בתפלה ובקשה, ולחזור בתשובה שלמה, כי ישראל ערבים זה לזה, ועלינו למסר את נפשנו עכשו לבקש

אשר בנחל

רחמי שמים מרבים, כי הפלשתים הארורים ממטירים טילים לכל ערי ארץ ישראל, וכן יש כל כך הרבה סובלי חלאים בכל הבתי חולים וכו', וכן יש כל כך הרבה גזרות רעות על לומדי תורה וכו', וכן יש כל כך הרבה דאגות הפרנסה שאנשים הגיעו ממש לחסר לחם וכו', פשוטו כמשמעו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא בהר) אדם כיון שמגיע לו צרה ועושה תשובה, הקדוש ברוך הוא מצילו כך פעם ראשונה ושניה חזר בו יפה, ואם לאו הקדוש ברוך הוא מביא עליו צרה, ודעו מה הקדוש ברוך הוא מנסה את ישראל לדעת אם יעשו תשובה וכו', ולכן עלינו לחזור בתשובה שלמה ולברח רק אליו יתברך, כי רק הוא יתברך יכול לעזור לנו.

וכן עלינו להרבות בלמוד תורה הקדושה, ואל יחסר לנו יום אחד מבלי למוד מקרא משנה גמרא מדרש, שהד' למודים האלו הם כנגד ד' עולמות עשיה יצירה בריאה אצילות, ודיקא עכשו שאנחנו מסבכים עם כל כך הרבה יסורים, עלינו לצפות על ישועות גדולות בכלליות ובפרטיות, כמאמרם ז"ל (מדרש תהלים כ') אמר הקדוש ברוך הוא לישראל, אם ראיתם שהצרות מכסות אתכם באותה שעה אתם נגאלים, שנאמר (תהלים כ') "יענך הוי"ה ביום צרה".

מאד מאד אני מבקש אותך שתעזור לי להמשיך את בית התבשיל "אהל אברהם" עם מה שרק תוכל, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד שעושים אחד עם השני, ואני רוצה שיברכו ברכות בקול גדול, וישתדלו שכל אחד ואחד יהיה לו לאכול בשפע, כי כל החיים שלי תלויים אך ורק בבית התבשיל "אהל אברהם", ולכן רציתי מאד מאד שיהיה אוכל בשפע הן להגברים והן להנשים והן להילדים, ולתת לכלם לאכול ולשתות, ולא

אשר בנחל

לקמץ, ובזכות הצדקה והחסד הזה נזכה להגאל גאלת עולם, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד שעושים אחד עם השני, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות;

ואני מאד מאד מקפיד שיתנו לכל אנשי שלומנו לאכול בלי יוצא מן הכלל, וחס ושלוש שלא יהיה שום מריבות או ופוחים וכו', על אף שאנחנו נמצאים במצבים קשים מאד שאין לנו מבנה איפה לאכסן את הבית התבשיל "אהל אברהם" ואנחנו צריכים לאכול בחוץ מפני רשעות הרשעים, עם כל זאת אני מקווה להקדוש ברוך הוא שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב ויהיה לנו מבנה הן לבית התבשיל "אהל אברהם", והן לישיבה קטנה והן לישיבה גדולה לבחורי חמד, והן לסמינר לבנות שלנו, כי הקדוש ברוך הוא בודאי לא יעזוב אותי, וכמו שעזר לי עד עכשו, ימשיך לעזר לי, ומי שרק יצמוד נגדי יהיה לו מפלה גדולה שלא חלם, וקללת קין ילדה אותו כל זמן שנושם וכו', ומי שאמר לעולמו די יאמר לצרותי די.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקומ

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

אשר בנחל

עכשו עם ישראל נמצאים בעת צרה גדולה מאד, ולכן אשרי האשה שזוכה להרבות בתפלה ובתחנונים שעם ישראל ינצלו מכל הצרות שנפלו עליהם, כי בארץ ישראל צריכים רחמים מרבים שהפלשתים הארורים יורים וממטירים טילים על כל ערי ארץ ישראל, וצריכים נסים נגלים שישמר אותנו הקדוש ברוך הוא ששום ברעה לא יגזק, וכן בכל העולם כלו עם ישראל צריכים רחמים מרבים, כי כל הבתי חולים מלא עם חולי ישראל וכו', וכן העניות והדחקות שעובר על כלל נשמות ישראל וכו', ולכן עכשו הוא הזמן לבקש את הקדוש ברוך הוא, וכך אמרו חכמינו הקדושים (שוחר טוב תהלים כ) "למנצח מזמור לדוד יענף הוי"ה ביום צרה", זה שאמר הכתוב (תהלים צ"א ט"ו) "יקראני ואענהו". אמר הקדוש ברוך הוא בשעה שמגעת צרה לישראל ומבקשין אותי והן משתתפין בכבודי, כבודי עמהן, באותה שעה אני עונה אותם, שנאמר "יקראני ואענהו", למה, "עמו אנכי בצרה".

נא ונא אל תקחי את זה בקלות, כי עם ישראל צריכים רחמים מרבים, ולכן מה טוב ומה נעים שכל אשה ובת, ירגילו את עצמן לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבע חלקים כמו ימי השבוע, ומעלת אמירת תהלים, זה איך לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי האשה שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סך הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכי לסיים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, ומה גם בזכות התהלים שלך שתאמרי בכל יום "יום תהלים", יבטל את הטילים של הפלשתים הארורים שממטירים על ערי ישראל.

אשר בנחל

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזָרֵי לִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת בֵּית
הַתְּבַשִּׁיל "אֵהֵל אֲבָרְהָם" עִם מֵה שֶׁרַק תּוֹכְלִי, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד
מֵאֵד חָשׁוּב חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וְאֲנִי רוֹצֶה שְׂיִבְרָכוּ
בְּרָכוֹת בְּקוֹל גְּדוֹל, וְיִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁכֹּל אַחַת וְאַחַת תִּהְיֶה לָּהּ לְאֹכֹל
בְּשִׁפְעַ, כִּי כָּל הַחַיִּים שְׁלִי תִלְוִיִּים אֵךְ וְרַק בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל "אֵהֵל
אֲבָרְהָם", וְלִכְן רָצִיתִי מֵאֵד מֵאֵד שֶׁיִּהְיֶה אוֹכֵל בְּשִׁפְעַ הֵן לְהַגְבִּירִים
וְהֵן לְהַנְּשִׂים וְהֵן לְהִילָדִים, וְלִתַּת לְכֹלֵם לְאֹכֹל וְלִשְׁתּוֹת, וְלֹא
לְקִמֵץ, וְתִרְאֵי לְעֹזֵר לִי בְּמֵה שֶׁרַק תּוֹכְלִי, לְעֹזֵר לְבוֹא וְלִהְתַּנַּדֵּב
בְּעֹזְרָה בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל, וּבְזָכוֹת הַצְּדָקָה וְהַחֶסֶד הַזֶּה נֹזֶכֶה לְהַגְאֵל
גְּאֻלַּת עוֹלָם, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים אֶחָד
עִם הַשְּׁנִי, כְּמֵאֵמָרֵם ז"ל (יִלְקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַק"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזְּבַח שְׂזָבַח
שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת;

וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִקְפִּיד שְׂיִתְנוּ לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְאֹכֹל בְּלִי
יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְחַס וְשְׁלוֹם שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מְרִיבוֹת אוֹ וּפְחוּסִים
וְכוּ', כִּי אָנִי לֹא מוֹחֵל לְאֵלוֹ שְׁמֵנְסִים לְהִשְׁתַּלֵּט עַל הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל
וְלַעֲשׂוֹת שְׁמָה מְרִיבָה, כִּי כָּל הַחַיִּים שְׁלִי תִלְוִיִּים בְּזֶה, וְזֶה לֹא
תִפְקִידִים שֶׁל כְּבוֹד וְכוּ', אֶלֶּא בְּזֶה שְׁעוֹזְרִים בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל "אֵהֵל
אֲבָרְהָם", מִמְּשִׁיכִים לִי חַיִּים פְּשׁוּטִי כְּמִשְׁמְעוּ, וְלִכְן אָנִי לֹא רוֹצֶה
שְׂיִמְצֵא אִשָּׁה אַחַת שְׁמֵנְסָה לְהִשְׁתַּלֵּט עַל הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל, אֶלֶּא
שְׁכַלֵּן יְבוֹאוּ וְיַעֲזְרוּ בְּמֵה שֶׁרַק יְכוּלוֹת, מִסְפִּיק צְרוֹת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ
יֵשׁ לִי, בְּפִרְט עַל שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִצְבִּים קָשִׁים מֵאֵד שְׂאִין לָנוּ
מְבִנָה אִיפֹה לְאֶכְסֵן אֶת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל "אֵהֵל אֲבָרְהָם", וְאֲנַחְנוּ
צְרִיכִים לְאֹכֹל בַּחוּץ מִפְּנֵי רְשָׁעוֹת הָרָשָׁעִים, עִם כָּל זֹאת אָנִי מְקוּהָ
לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטוֹב וְיִהְיֶה לָנוּ
מְבִנָה הֵן לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל "אֵהֵל אֲבָרְהָם", וְהֵן לְיִשִּׁיבָה קִטְנָה וְהֵן

אשר בנחל

לְיִשִּׁיבָה גְדוּלָה לְבַחֲוֵרֵי חָמֵד, וְהֵן לְסַמִּינָר לְבָנוֹת שְׁלֵנוּ, כִּי הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוּב אוֹתִי, וְכִמוֹ שְׁעֵזֵר לִי עַד עַכְשָׁו, יִמְשִׁיךְ
לְעֵזֵר לִי, וְמִי שָׁרַק יַעֲמוֹד נִגְדֵי יִהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְדוּלָה שְׁלֹא חָלַם,
וְקָלַלֵת קִיץ יִלְוֶה אוֹתוֹ כָּל זְמַן שְׁנוֹשֵׁם וְכוּ', מִי שְׁאַמַּר לְעוֹלָמוֹ דֵּי
יֵאמֵר לְצָרוֹתַי דֵּי.

הַמְאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקמא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְסַעֵי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אוֹמַר לָךְ, אֶת הַצֵּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁיִישׁ לִי זֶה אֵי אֶפְשֵׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי כָּל הַשָּׁנִים, וְנִתְקִים אֲצִלְנוּ
מָה שְׁאַמַּר הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָה נ"ז כ') "וְהִרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרַשׁ כִּי הַשֶּׁקֶט לֹא
יִכָּל וַיִּגְרָשׁוּ מִיָּמָיו רֶפֶשׁ וְטִיט, אֵינן שְׁלוֹם אָמַר אֱלֹהֵי לְרִשָּׁעִים",
וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחוּמָא וַיִּקְרָא) מָה הֵיִם הַזֶּה הַגְּלִים
שְׁבַתוֹכוֹ מִתְגַּאִים וְעוֹלִים וְכִיּוֹן שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מְגִיעַ לְחוֹל הוּא
נִשְׁבֵּר וְחוֹזֵר וְחִבְרוּ רוֹאֶה אוֹתוֹ אִף הוּא שְׁנִשְׁבֵּר וּמִתְגַּאֵה וְעוֹלָה
וְאֵינוֹ חוֹזֵר בּוֹ, כֵּן הִרְשָׁעִים רוֹאִים אֵלוֹ אֶת אֵלוֹ וְהֵם מִתְגַּאִים,
לְפִיכֵן נִמְשְׁלוּ לַיָּם שְׁנֵאמַר "וְהִרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרַשׁ", כֵּן כָּל הַדּוֹרוֹת
שְׁעַמְדוּ דוֹרוֹ שֶׁל אָנוֹשׁ, דוֹר הַמְּבוּל, דוֹר הַפְּלָגָה, לֹא לְמַדּוֹ אֵלוֹ אֶת
אֵלוֹ, אֲלֹא מִתְגַּאִים, לְפִיכֵן נִמְשְׁלוּ לַיָּם "וְהִרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרַשׁ כִּי

אשר בנחל

השקט לא יוכל", לרשעים ואין להם נוח והננייה בעולם, ולצדיקים יש להם השקט, שנאמר (ירמיה ל') "ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד"; אין לנו מבנים לא לישיבה קטנה לא לישיבה גדולה, ולא לסמינר, ולא לבית התבשיל "אהל אברהם", ומכרחים לאכול בחוץ, בקיץ מלא זבובים ויתושים וחס וכו' וכו', ובחורף קר מאד מאד וכו' וכו', עם כל זאת סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ולכן צריכים רק להתאזר בסבלנות גדולה מאד מאד.

בני ר' ... נ"י מוסר את נפשו והוא עובד בין שמונה עשרה לעשרים שעות ביממה כדי להשיג לנו מבנים לבנות ולבנים וכו', וממש בא לו הדבר קשה מאד מאד וכו', ולכן צריכים להתאזר בסבלנות עד שסוף כל סוף נראה ישועות גדולות שיעשה עמנו הקדוש ברוך הוא, פי כבר ראיתי המון נסים ונפלאות, ועוד נזכה לראות מהפכה גדולה מאד, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקמב

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

עכשו בעת צרה שעוברים על עם ישראל שהפלשתים הארורים ימח שמם וזכרם, ממטירים את כל ארץ ישראל עם טילים, עליכם למסר את נפשיכם להפיץ את הסדורים בין נשמות

אשר בנחל

ישראל, ועל ידי זה יהיה המתקת הדין, ובפרט בין בני הנעורים שעליהם עובר מה שעובר בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה וכו', ומסכנים בני הנעורים שצריכים להתחתן ולא מניחים להם וכו', מפני כל מיני טענות של שקר וכו', וממילא באים לחטא המגנה הזה וכו', ולכן אשרי מי שזוכה דיקא עכשו להפיץ את הסדורים, ולחזק ולאמץ ולעודד את נשמות ישראל הירודים והנפולים, ולהחזיר אותם אליו יתברך, לחזק לבכם שיתפללו בגדלות המוחין, ובזכות התפלה גם להם יהיה ישועה.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שלקחת על עצמך להדפיס את הסדורים האלו, יעזר הקדוש ברוך הוא שתעסק בזה בכל ימי חייך, וכן להדפיס את השו"ת בחסידות ברסלב, שיש בהם תשובה על כל בעיה הנמצא רק בחיים.

אתה צריך לדעת שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקרים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשורשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

אשר בנחל

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקמג

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה כ"ו סימן ה') על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מן הזנות; ואמרו (במדבר רבה פרשה ט' סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס; ואמרו (תנחומא בראשית) על הכל הקדוש ברוך הוא מותר, חוץ מן הזמה והזנות; אשה חוטאת ועושה את כל אשר בא לה ומצערת כביכול את הקדוש ברוך הוא וכו', ואחר כך יש לה טענות על הקדוש ברוך הוא? וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי י"ט ג) "אולת אדם תסלף דרכו ועל הוי"ה יזעף לבו" הרבה פעמים אדם עושה בחיים טעויות וכו', ואחר כך יש לו טענות על הקדוש ברוך הוא.

ולכן ראי לחזור בתשובה שלמה, איך בלית את כל השנים שלך, כי אצלו יתברך מאד מאד תשוב תשובה, ותכף ומיד כשאדם עושה תשובה הקדוש ברוך הוא מוחל לו, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקל"ב) "שובה ישראל עד הוי"ה אלקיך" אדם עומד ומחרף ומגדף בשוק והקדוש ברוך הוא אומר לו עשה תשובה ביני לבינה ואני מקבלך; היש עוד עוון כל כך חמור שאדם

אשר בנחל

מחרף ומגדף כלפי מעלה? אף על פי כן אומר לו הקדוש ברוך הוא בוא תחזור בתשובה ואני מוחל לך, וכן אמרו (מדרש תהלים מזמור י"ח) שכל העושה תשובה מעברה שבידו, הקדוש ברוך הוא מוסיף לו כבוד וקורא לו שם חביב; ואמרו (פסחים קיט.) ידו של הקדוש ברוך הוא שפרוטה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה מיד מדת הדין; ולכן למה תכתבי שהקדוש ברוך הוא יעניש אותך? אדרבה אם תחזרי בתשובה שלמה, העוונות שלך יתהפכו לזכיות, ולכן תקחי את עצמך בידך ותחזרי בתשובה שלמה עם לב אמת לב נכון, ואמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה י"ט סימן ד') על הפסוק (איוב ל"א) "בחון לא ילין גר" שאין הקדוש ברוך הוא פוסל לבריה, אלא לכל הוא מקבל, השערים נפתחים בכל שעה וכל מי שהוא מבקש לכנס יכנס, לך הוא אומר "בחון לא ילין גר".

המאחל לך תשובה שלמה

ג' תקמד

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שיש לך בעל שלומד תורה, ואת עוזרת לו, שאי אפשר לתאר ולשער את הזכות הגדול הזה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש

אשר בנחל

ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרבי חייא נשים במאי זכיין? באקרויני בנייהו לבי כנישתא ובאתנוויי גברייהו בי רבנן ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן, במה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים לתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה.

בזכות זה שאת עוזרת שבעלך ילמד תורה בהתמדה רבה מאד, יעזר לך הקדוש ברוך הוא שתפקדו בזרע של קיימא, ואני מבטיח לך שתתקף ומיד כשתלדי בעלך יעזר בפרנסה, לעת עתה יעזר הקדוש ברוך הוא שתמצאי עבודה קלה, ושיהיה לך שפע, ולא תצטרכו לגור אצל אחרים, אלא יהיה לכם דירה משלכם.

חזקי ואמצי להתפלל בכל יום להקדוש ברוך הוא, ומה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל. תשתדלי לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבע חלקים כמו ימי השבוע, ומעלת אמירת תהלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי האשה שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סך הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכי לסיים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקמה

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחִּיה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְךָ.

אֶת יְכוּלָה לְנַסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן וְאִין מַה לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים ח.) שְׁלוּחֵי מִצְוָה אֵינָן נְזוּקִין; וּבִפְרָט שֶׁעַכְשָׁו נִסְעוּ מֵאָה וּחֲמֵשִׁים נָשִׁים מֵיבְנֵאֵל אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְלִכְּן אֵין לָךְ מַה לְחַשֵּׁשׁ, וְתַפְעָלִי שֵׁם מַה שְׁאֵת צְרִיכָה לְפַעַל, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל אִשָּׁה שְׂבָא אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל וּמִבְקֶשֶׁת שְׁמָה מַה שֶׁהִיא רוֹצֶה וְכוּ'. כִּי כֶּךָ מוּבָא (שיחות הַר"ן סִימָן קנ"ו) כְּשֶׁהִיָּה רַבְנוּ ז"ל בְּאוֹמָאן, שָׁמַע בְּבֵיתוֹ קוֹל שֶׁל הַצּוֹעֲקִים עַל הַבֵּית הָעֵלְמִין עַל קַבְרֵי אָבוֹתָם שֶׁדָּרְפָם לְצַעֵק וּלְהַתְפַּלֵּל שֵׁם בְּקוֹל מֵר כְּנֶהוּג, וּפְעַם אַחַת שָׁמַע אִשָּׁה אַחַת שֶׁהִיָּתָה צוֹעֶקֶת שֵׁם עַל קַבֵּר אַבִּיהָ: אָבִי, אָבִי, בְּקוֹל מֵר מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וּבִתּוֹ אָדַל תַּחִּיה, הִיָּתָה עוֹמֶדֶת אֶצְלוֹ אֹז, עָנָה וְאָמַר לָהּ רַבְנוּ ז"ל, הָאִשָּׁה הַזֹּאת צוֹעֶקֶת בְּכוֹנָה הֵיטֵב אָבִי אָבִי, אָבֵל אַבִּיהָ אֵינּוּ בְּכָאן כָּלֵל וְכוּ', וְאָמַר אֹז שְׁטוֹב כְּשֶׁבָאִים עַל קַבְרֵי אָבוֹת לומר לְהַמְתִּים הַשׁוֹכְנִים סְבִיב סְבִיב לְקַבֵּר אַבִּיהֶם וְאִמָּם וְכִיוֹצֵא שְׂבָאִים אֵלָיו, לְבַקֵּשׁ מֵהֶם שִׁיּוּדִיעוּ לוֹ שְׂבָא בְּנֵם אוֹ בָתִּים אֵלָיו. כִּי בּוֹדָאֵי לֹא כָּל הַמְתִּים נִסְתַּלְקִים מִמָּקוֹם קְבוּרָתָם לְמָקוֹם שְׁנַטְרָדִים, כִּי הַרְבֵּה שְׂרוּיִים עַל קַבְרָם. עַל כֵּן טוֹב לְהוֹדִיעֵם כְּדֵי שֶׁהֵם יוֹדִיעוּ לְאַבִּיהֶם וְכוּ', וְאָמַר אֹז: אָבֵל אֶצֶל הַצְּדִיק אֵין צְרִיכִים לְחַשֵּׁשׁ עַל זֶה שְׁמָא אֵינּוּ שֵׁם. כִּי מִיתַת הַצְּדִיק הוּא רַק כְּמוֹ מִי שִׁיּוֹצֵא מִחֲדָר לְחֲדָר אַחֵר. וְהַמְשִׁיל אֹז לְבִתּוֹ עַל עֲצָמוֹ: כְּמוֹ שְׁאֵנִי עֵתָה בְּחֲדָר זֶה וְאַחֵר כֶּךָ אֵנִי יוֹצֵא מִחֲדָר זֶה וְנִכְנַס לְחֲדָר הַשְּׁנַי וְסוּגֵר הַדֶּלֶת אַחֲרַי. אִם אֶת תְּבוּאֵי אֶצֶל הַדֶּלֶת וְתַצְעֲקֵי אָבִי אָבִי וְכוּ', לֹא אֶשְׁמַע דְּבָרֶיךָ? [כְּדַבְרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְדוּשׁ כְּמַה פְּעָמִים שְׂרַמְזוּ לְכָל אֶחָד

אשר בנחל

ואחד כמה גדול המעלה של מי שייזכה לבוא על קברו הקדוש והנורא. כי בודאי ישמע דבריו ויעזר וישיע לו בכל מה דאפשר].

ולכן ראי לנסע ותצליחי לפעל שם כל מה שאת צריכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקמו

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראו לבדוק את מזוזות ביתכם שיהיו כשרים, ואם צריכים להחליף איזה מזוזה תחליפו את זה לחדשה, כי כשיש מזוזות כשרות בבית אין מה לפחד כלל, כי כך מובא בתקוני זהר (תקוני י) על הפסוק (דברים ו ט) "וכתבתם על מזוזות ביתך", מזוזת כתיב זו מות, [הינו מזוזת הם שתי מלים זו מות, בבית שיש מזוזה שמה לא יקרה מות, ולכן צריכים להזהר מאד מאד לבדוק את המזוזות של הבית], וכן מובא בזהר (ואתחנן רס"ג): פקודא למקבע בר נש מזוזה לתרעיה, למהוי כל בר נש נטיר מעם קודשא בריך הוא, [מצוה לאדם לקבע מזוזה בפתח ביתו, כדי שיהיה כל אדם שמור מהקדוש ברוך הוא] כד נפיק וכד עייל [כשיוצא מפתח ביתו וכשנכנס לביתו] ורזא (תהלים קכ"א) "הוי"ה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם" בגין דרזא דמזוזה איהו קאים תדיר לפתחא.

אשר בנחל

[מפני שסוד המזוזה תמיד מנחת בפתח של הבית] ודא איהו פתחא דלעילא, [שזוה נגד הפתח העליון ממנו יתברך] ודא איהו דרגא דאקרי שומר, לאשתכחא בנטירו. [זוה סוד השמירה ששומר את האדם] דבר נש לאו איהו נטיר, בר נטירו דקודשא בריך הוא, דאיהו נטיר תדיר, וקאים לפתחא, ובר נש לגו. [כי אדם הוא לא שומר, ולא יכול להשמר, כי אם על ידי הקדוש ברוך הוא, שהוא שומר תמיד ונמצא בפתח הבית, והאדם נמצא בפנים] ותו, דלא ינשי בר נש דוכנא דקודשא בריך הוא לעלמין. [ועוד טעם למה המזוזה בפתח הבית, כדי שאדם תמיד יזכור בהקדוש ברוך הוא ביציאתו מהבית, ובכניסתו אל הבית], ולכן אשרי האדם שבודק את המזוזות שלו, ובפרט בעתים הללו ששורה דינים וכו', אזי צריכים לשמר מאד מאד שיהיה לו מזוזות כשרות, ואסור להקל בזה, כי המקל בזה מקל בחייו, ותכף ומיד כשאין על פתח הבית מזוזות כשרות, צריכים לחשש שלא יקרה חס ושלום משהו, וכך מובא (זהר חדש רות) בפתח המצוי מזוזה אין מזיק ואין שטן ואין פגע רע מתקרב אליו.

וכן שבעלך יקפיד להניח בכל יום תפלין כשרות, כי אי אפשר להסביר לבן אדם מעלת מצות תפלין, ומעלת האדם שמניח תפלין, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ד). כל המניח תפלין מאריך ימים, ואמרו (פסיקתא זוטרתיא שמות) כל המניח תפלין כאלו קרא בתורה, ואמרו (ילקוט שמות רמז רכ"ב) אמרו ישראל לפני המקום אנו רוצים לגע בתורה יומם ולילה אבל אין לנו פנאי, אמר להם הקדוש ברוך הוא קימו מצות תפלין ומעלה אני עליכם כאלו אתם יגיעים יומם ולילה; ואם היה אדם יודע מעלת הזוזה להניח תפלין של יד ותפלין של ראש, היה נוהר בזה מאד מאד, והמצוה הזו ממשכת לאדם חיים ודבקות באין סוף ברוך הוא, ואמרו

אשר בנחל

חכמינו הקדושים (מנחות מ"ג): כָּל שֵׁישׁ לוֹ תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְּפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ, הַכֹּל בְּחִזּוּק שְׁלֵא יַחֲטָא; כִּי כְּשֶׁאָדָם שֵׁשׁ וְשִׁמַּח עִם מִצְוֹת תְּפִלִּין שֶׁהֵנִיחַ הַיּוֹם, הַשְּׂמִיחָה שֶׁל הַמִּצְוָה לֹא תִתֵּן לוֹ לַחֲטָא, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְהָר מְאֹד מְאֹד בְּמִצְוֹת תְּפִלִּין.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵר אֶת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַר אֶת בְּעֵלָךְ מִכָּל רָע, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקמז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׂאִין לְךָ דְּבַר שְׁעוּמֵד נֶגֶד תְּשׁוּבָה, וְלִכֵּן עַל כָּל דְּבַר מוֹעִיל תְּשׁוּבָה, וְלִכֵּן תִּתְחַיֵּל לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִקְפִּיד מֵהַיּוֹם וְהַלְּאָה לְהֵנִיחַ תְּפִלִּין כְּשִׁרְוֹת. כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר לְבֵן אָדָם מַעַלַת מִצְוֹת תְּפִלִּין, וּמַעַלַת הָאָדָם שֶׁמְנִיחַ תְּפִלִּין, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִנְחוֹת מ"ד). כָּל הַמְנִיחַ תְּפִלִּין מֵאַרְיֵף יָמִים, וְזֶה יִקְשֶׁר אוֹתָךְ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה לּוֹקַח סֵךְ הַכֹּל כַּמָּה דְקוֹת לְהַלְבִּישׁ אֶת הַתְּפִלִּין וְלִקְרֹא אֶת הַפְּסוּק הָרֵאשׁוֹן שֶׁמַּע יִשְׂרָאֵל הַיְיָ"ה אֱלֹהֵינוּ הַיְיָ"ה אֶחָד: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר מֵה זֶה יַעֲשֶׂה לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, זֶה

אשר בנחל

יקָשֶׁר אוֹתָךְ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וַיִּשְׁמֶר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, כִּי בַעֲתִים הִלְלוּ צָרִיכִים שְׁמִירָה גְדוּלָה מְאֹד, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין שְׁזוּ מִצְוָה שְׁמִמְשִׁיכָה לְאָדָם חַיִּים גְּשָׁמִיִּים וְרוֹחַנַיִים גַּם יַחַד, וּמִנִּיחִים קוֹדֵם שֶׁל יָד וְאַחַר כֶּךָ שֶׁל רֹאשׁ, שְׁזֵה סוּד מֵה שְׁעַם יִשְׂרָאֵל בַּעֲת קִבְּלַת הַתּוֹרָה אָמְרוּ 'נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמַע', קוֹדֵם 'נַעֲשֵׂה' בְּלִי שׁוֹם שְׁכָל רַק בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וְאַחַר כֶּךָ 'נִשְׁמַע' לְהַבִּין עִם הַשְּׁכָל לְמָה אֲנִי צָרִיךְ לְקַיֵּם אֵת זֶה? וּמָה הַתְּכִלִּית בְּזֵה?

רֹאה לְחֹזֵק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי הַתְּחִזְקוֹת שְׁבַעֲעוֹלָם, וְאַל תִּתֵּן שְׁהַסְמָךְ מ"ם יִשְׁבּוֹר אוֹתָךְ, וְאַפִּילוּ שְׁעֲשִׂיתָ כְּבָר מֵה שְׁעֲשִׂיתָ, עֲדִין יְכוּלִים לְתַקֵּן אֵת הַכָּל, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ב) אִם אַתָּה מְאָמִין שְׁיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תְּאָמִין שְׁיִכּוּלִים לְתַקֵּן; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ח) אִין שׁוֹם יְאוּשׁ בַּעוֹלָם כָּלָל, אֲסוּר לְהַתִּיאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, יִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׁיִהְיֶה. אִךָ מֵה עוֹשֶׂה הַסְמָךְ מ"ם? כְּשֶׁאָדָם נִכְשָׁל בְּמָה שְׁנִכְשָׁל, אִזּוֹ הוּא שׁוֹבֵר אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמֵרָאֵה לוֹ שְׁאִין לוֹ כְּבָר שׁוֹם תְּקוּנָה וְתוֹחֶלֶת וְכוּ', וּבְאֲמַת כְּבָר כְּתַב מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת, פֶּסַח, הַלָּכָה ט', אוֹת כ"א) כְּמוֹ שְׁהָאָדָם צָרִיךְ לְעַמּוּד בְּנִסְיוֹן לְכִלֵּי לִילְךָ אַחַר תְּאוּוֹתָיו בְּהִתֵּר אוֹ בְּאֲסוּר חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כְּמוֹ כֵּן צָרִיךְ לְהַתְּחִזֵּק לְעַמּוּד בְּנִסְיוֹן אִם כְּבָר נִכְשָׁל חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְעֵבֶר עָלָיו מֵה שְׁעֵבֶר וְכוּ' וְכוּ' לְבַל יְפוּל עַל יְדֵי זֶה לְגַמְרֵי חֶסֶד וְשְׁלוֹם. כִּי מֵה שְׁנִמְצָאִים הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם, שְׁנוֹפְלִים בְּדַעְתָּם וְאוֹמְרִים, שְׁאִי אֶפְשֶׁר לָהֶם לִילְךָ בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר עוֹד, זֶהוּ רַק מַחְמַת תְּאוּתָם וַיְצַרֵם הָרַע, שְׁמַבְקָשִׁים תּוֹאֲנָה וְעֵלִילָה לְפָרֵשׁ מֵאַחֲרֵי הַמְּקוֹם חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כְּדֵי שְׁיִוְכְלוּ לִילְךָ אַחֲרֵי תְּאוּתָם הָרַעוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כִּי הַתּוֹאֲנוֹת וְהַעֲלִילוֹת שְׁהַבְעֵל דְּבָר מוֹצֵא לְכָל אָדָם, רַבּוֹ מִסְפָּר, וְלְכָל אֶחָד מוֹצֵא עֲלִילוֹת מִיְחָדוֹת, רַבּם עַל יְדֵי חֶסְרוֹן פְּרִנְסָה וּמִנִּיעוֹת הַמוֹנְעִים וְכוּ', אִךָ אִךָ עַל פִּי כֵּן

אשר בנחל

כל אחד מישראל נפשו מרה לו מאד על זה, כי יודע שיצטרך לתן דין וחשבון, ועל כן מתגבר בו הטוב בכל פעם ומתעורר לשוב להשם יתברך, אך בשום דבר אינו מוצא לעצמו עלילה ופטור כל כך כמו על ידי התחבולה של הבעל דבר, שמפילו בדעתו בכל פעם ומראה לו כאלו אפס תקנה חס ושלום, כי רואה בעיניו שכבר חתר כמה פעמים לשוב להשם יתברך ונפל אחר כך, כל אחד כפי מה שנפל, וכן היה כמה פעמים בלי מספר, ועל כן הוא פטור כבר בעיני עצמו מלחתור עוד חתירות לשוב להשם יתברך, אבל באמת כל הרעיונים והמחשבות של נפילות כאלו, הם רק מעשה בעל דבר, שמוצא לו עלילה לפרש מאחרי המקום ברוך הוא, כי באמת אין שום יאוש בעולם כלל, וכל אדם צריך שיעבר עליו הרבה קודם שזוכה להכניס אל הקדשה, ומי לנו גדול מאדם הראשון, שפרש מאשתו ושב בתשובה שלמה מאה ושלושים שנה, ודיקא בכל אלו המאה ושלושים שנה באו רוחות וחממו אותו וכו', כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה כ"ד סימן ו'), ובדאי נחלשה דעתו מאד מזה בכל פעם, ובדאי ארב עליו הבעל דבר ורצה להפילו בדעתו לגמרי בכל פעם, אבל הוא התגבר כנגדו בכל עת, ולא הניח דרכי תשובתו שעסק בהם, עד שזכה בסוף המאה ושלושים שנה להוליד את שת, שממנו השתת העולם, ויצאו ממנו האבות ומשה ומשיח. ואדם הראשון בעצמו היה גם כן כל ימיו צדיק וחסיד ונפטר בשם טוב, ואף על פי שעדין צריכין לתקן הפגם שלו בכל דור ודור, אף על פי כן אם לא היה מתגבר ומתחזק בעצמו לתקן מה שתקן, בדאי היה קשה מאד התקון ביותר גם לצדיקים הבאים אחריו, וכמו כן הוא ממש בכל אדם גם עכשו, כי זהו עקר הנסיון שלו, שיתחזק את עצמו בכל הירידות שבעולם רחמנא לצלן, בכל אשר עליו, וירגיל את עצמו בכל יום להתחיל מחדש, וידמה בדעתו כאלו נולד היום וכו', ואז מה שיזכה לתקן

אשר בנחל

בְּעֲצָמוֹ עַל יְדֵי תְּשׁוּבָתוֹ הַשְּׁלֵמָה, בְּוִדְאֵי מַה טוֹב, וּמַה שְּׁלֵא יִזְכָּה
לְגַמֵּר הַתְּקוּן, יִהְיֶה בְּטוֹחַ בְּכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים, שְׂיֵישׁ
לָהֶם כַּח לְהַפְךָ הַכֹּל לְטוֹבָה, וּבְלִבְדֹ שְׁלֵא יִתְיַאֲשׁ אֶת עֲצָמוֹ מִלְּצַפּוֹת
וּלְקוּוֹת לְהֵשֵׁם בְּקוּוֵי אַחַר קוּוֵי וּלְהִרְבּוֹת בְּצַעֲקָה וּבְקִשָּׁה וּתְחִנּוּנִים
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי עִם הַשֵּׁם הַחֹסֵד וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְּדוּת וְכוּ';

וְלִכֵּן רָאָה לְחֻזַק אֶת עֲצָמָךְ בֵּיתֵר שְׂאֵת וַיִּתֵּר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֵל תְּסַתְּכַל
עַל מַה שְּׁהִיָּה, אֶלֶּא עַל כָּל פְּנִים מֵעַכְשָׁו תִּהְיֶה אִישׁ כָּשָׁר, וּבְזְכוּת
הַרְצוּנוֹת וְהַכְּסוּפִין הַגְּדוֹלִים שְׂיִהְיֶה לְךָ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ תִּזְכָּה
לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקמח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מְסַעֵי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

סְגְלָה לְשְׁלוֹם בֵּית שְׂאָחֵד יוֹתֵר לְהַשְׁנִי, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים
נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ' וְכוּ', וּלְכָל אֶחָד עוֹבֵר מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים
וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲסוּר לְהוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים עַל הָאִשָּׁה, וְכֵן הָאִשָּׁה
אֲסוּר לָהּ לְהוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים עַל הַבַּעַל, כִּי מִכְרָחִים לוֹתֵר אֶחָד
לְהַשְׁנִי, וְצָרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַחְזִיק בֵּית אֶלֶּא כְּשֶׁהַבַּעַל

אשר בנחל

והאשה מותרים אחד להשני, וזה עקר השלמות של כל זוג שאחד מותר להשני, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ') שעקר השלום כששני הפכים מתאחדים יחד, הינו אחד יש בו מדת החסד, ואחד יש בו מדת הגבורה, שהם שניהם הפכים אש ומים, אבל אם הם מתאחדים זה השלמות של שלום, ולכן כל זוג שרוצים שהשכינה תשרה בתוך ביתם, עליהם להרגיל את עצמם לותר אחד להשני, ולסבל אחד את השני, ואמר החכם מכל אדם (משלי י"ב) "שנאה תערר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה", אם יש אהבה אמיתית בין הזוג, אפלו שיקרה משהו וכו', אזי על כל פשעים תכסה אהבה", אבל אם מאבדים את השכל ונכנסים בלחץ ולא מותרים אחד להשני, על ידי זה מכל דבר קטן עושים דבר גדול וכו', אזי "שנאה תערר מדנים", ולכן הסגלה הבטוחה לשלום בית, להיות ותרון אחד להשני, ולדעת אם הקדוש ברוך הוא שדך בינינו, זה סימן שאנחנו נשמה אחת, ועלינו להסתדר יחד.

ולכן אם אשתך ברחת לך, מכרח להיות שלא לקקה דבש אצלך וכו', אין עצה אחרת, אלא תפיס את אשתך, ותקבל על עצמך מהיום והלאה לכבד וליקר אותה מאד מאד, כי כך אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על פן ראוי לרחם עליהם וליקרום ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט.) 'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן

אשר בנחל

אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג.) 'דִּינֵנוּ שְׁמַגְדִּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד.

וְאַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל דְּבָרִים אֵלּוּ מְאֹד מְאֹד, עַל אֵלּוּ שְׁמִשְׁפִּילִים אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם, וּמִי שֶׁהָיָה לוֹ סִכְסוּף עִם אִשְׁתּוֹ, רַבְּנוּ ז"ל לֹא רָצָה לְקַבֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְלֹא רָצָה אֶפְלוּ לְרֹאוֹת אוֹתוֹ, וְיָדוּעַ הַסְּפּוֹר שֶׁהָיָה בְּשָׂבוּעוֹת אוֹ בְּחִנּוּכָהּ, שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵת שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב עַל הַשְּׁלֶחָן עִם אָנִי"שׁ: "וְעוֹר הָאֵט דַּאֵס אֵיִן זִיךְ אַזְא עֲזוּת, צוֹ הָאָבֶן בֵּי מִיִּין טִישׁ א הִרְהוֹר רַחֲמָנָא לִיְצִלֵן, אֵיךְ מִיִּין נִיט טִישְׁעֲרִינְעֵר, נִיט בְּרִסְלֵבֵר, נִיט טְעַפְלִיקְעֵר", [מִי יֵשׁ לוֹ אֶת הָעֲזוּת שֶׁהָיָה לוֹ הִרְהוֹר רַע בְּשֶׁלְחָנֵי, אָנִי לֹא מִתְכַּוֵּן עַל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ מַעִיר טִישְׁעֲרִין, וְלֹא מַעִיר בְּרִסְלֵב, וְלֹא מַעִיר טְעַפְלִיק], וּטִירָאוּיִצְעֵר לֹא הַזְּכִיר, וְהִבִּינוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ מִי הוּא הָאִישׁ הַזֶּה, כִּי הָיָה שֵׁם אֶחָד מִטִּירָאוּיִצְעֵ שְׁלֹא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בֵּית כְּשֵׁתֵי שָׁנִים, וְתַכְף קָם רַבְּנוּ ז"ל מִן הַשְּׁלֶחָן וְנִכְנַס לְחִדְרוֹ, וְהָאִישׁ הַזֶּה שְׁלֹא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בֵּית עָמֵד עַל הַפֶּתַח וּבִכָּה הִרְבֵּה מְאֹד, וְגַם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בִקְשׁוּ מִרַבְּנוּ ז"ל בְּעֵדוֹ, עַד שֶׁהִבְטִיחַ שְׁיִחְזֹר לְבֵיתוֹ וְיִשְׁלִים מִיַּד עִם אִשְׁתּוֹ, וְאִזּוּ יֵצֵא רַבְּנוּ ז"ל מִחִדְרוֹ, וְהִמְשִׁיךְ אֶת סֵדֵר הַנְּהַגְתּוֹ בְּשֶׁלְחָנֵנוּ הַטְּהוֹר, רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל שְׁלוֹם בֵּית, וְאִם לֹא הָיָה שְׁלוֹם בֵּית לֹא רָצָה לְשַׁבֵּת אֶפְלוּ בְּאוֹתוֹ שְׁלֶחָן אִיפֹה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה יוֹשֵׁב.

תִּאֲמִין לִי אִם הֵייתָ מְכַבֵּד וּמִיָּקֵר אֶת אִשְׁתְּךָ, אִזּוּ לֹא הָיָה שׁוֹם חֲבֵרָה וְכוּ', אוֹ גוֹרֵם שְׁלִישִׁי וְכוּ', מִסִּית אֶת אִשְׁתְּךָ לְבִרְחָה. כְּנִרְאָה שֶׁהִיא עֲבָרָה מֵהַ שְׁעֵבָרָה עִמָּךְ וְכוּ', אִזִּי הִיא בְּרַחָה לָךְ, וְלָכֵן תְּכַנִּיס אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ לְתוֹךְ לְבָבְךָ, וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנָּה אֶת סְלִיחָתְךָ, וְתִבְטִיחַ

אשר בנחל

לה שאתה הולך להשתנות לגמרי, ואז תראה שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקמט

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה פרק י' סימן ה') אין אשה כשרה אלא העושה רצון בעלה; אשה צריכה לחזק ולעודד ולשמח את בעלה, ועליך לזכר מה שאמר החכם מכל אדם (משלי י"ד א') "חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו", אשה חכמה צריכה לדעת איך לחזק ולעודד ולשמח את הבעל, ואשה טפשה יורדת לחיי בעלה, וממרמרת לו את החיים, ולא מספיק שהוא סובל כל היום בעבודה שמשפילים אותו וכו', עוד בא הביתה במקום שאשתו תחייך לו וכו', ותקבל אותו בסבר פנים יפות, היא עוד יורדת לחייו וכו', ותמיד יש לה הערות להעיר לו וכו', מה את חושבת שבעלך הוא בנוי מפלדה? גם הוא בשר ודם, והוא כבר לא יכול לסבל את הערות שלך שאת מעירה לו בכל פעם, ולכן לא בחנם שהוא מדבר איתך בזלזול ומאים בגרושין, והוא צודק, כי אשה כמו שהיא צריכה תשומת לב מבעלה, כן

אשר בנחל

עליה לתת תשומת לב לבעלה, וזה זוג בריא ששניהם מחזקים
אחד את השני, אבל לא מעירים הערות אחד להשני.

וכבר אמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ל' סימן י"ז) על
הפסוק (שמות כ"א) "וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו" אין
דבר טוב ואין שלום יוצא מתוך מריבה, קין לא נגע באחיו אלא
מתוך מריבה;

ולכן ראי לשנות את הגישה שלך, ותקבלי את בעלך בסבר
פנים יפות, ואל תעשי לו שום בקרת, וכן אל תעירי לו שום הערות
וכו' וכו', אז תראי שבעלך יאהב אותך מאד, והכל יסתדר על הצד
הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקנ

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד שמחתי לשמוע שהיית אצל ציון רבנו ז"ל, מקום
קדש הקדשים ששם נמצא הארון והלוחות, ולכן המקום הזה
מסגל מאד מאד לפעל כל הישועות בעולם, ואני בטוח שחזרת עם
שק מלא ישועות, ואפילו אם לא תראי את זה תכף ומיד, דעי לך
שכל דמעה וכו', ותפלה ובקשה וכו', לא הלקה לריק, כי רבנו ז"ל
הבטיחנו בהבטחה חזקה מאד מאד מי שיבוא אל ציונו הקדוש

אשר בנחל

ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי", אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, הוא יוציא אותו מהשאול תחתית ומתחתיו, והמוכן מדבריו שעוד בחיים חיותנו נזכה לכל טוב אמתי ונצחי בזה שזכינו להיות אצל ציון רבנו ז"ל באומן, ולכן את צריכה מאד מאד לשמח על הזכות הגדולה שהיה לך להיות אצל ציון רבנו ז"ל, ואני מאד מאד מודה לך על התפלות שהתפללת עבורי, כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים, ואני בטוח שפעלת בשבילי הרבה ישועות.

העקר חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי לקנות לעצמך את המדה היקרה של סבלנות, שאין עוד מדה יותר חשובה בחיים של אדם כמו המדה היקרה של סבלנות, כי עובר על כל אחד ואחת בכל יום כל מיני נסיונות קשים ומרים וכו', והעקר לא להכנס בלחצים וכו', ובזה שקונים לעצמם את המדה היקרה הזו של סבלנות, אזי יכולים לעבור על הכל כי הסבלן הוא המנצח, ולהגיע לסבלנות, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) זה זוכים על ידי אמונה, להאמין בו יתברך שדבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון.

יעזר הקדוש ברוך הוא שהזכות הזו שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, שייגן עליך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקנא

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לַדַּעַת שֶׁבְּדַרְךָ כָּלֵל פְּחָדִים בָּאִים מִחֻטָּאִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ס.) הֵהוּא תִּלְמִידָא דְהוּה קָא אָזִיל בְּתַרְיָה דְרַבִּי יִשְׁמַעְאֵל בְּרַבִּי יוֹסִי בְּשׁוּקָא דְצִיּוֹן, חֲזַיִיה דְקָא מְפָחִיד, אָמַר לִיה חֻטָּאָה אַתָּה, דְכָתִיב (יִשְׁעִיָּה ל"ג י"ד) "פָּחַדוּ בְצִיּוֹן חֻטָּאִים"; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פֶּחַד סִימָן כ"ה) כְּשִׁשׁוּכְחִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵינָם נִשְׁעָנִים עָלָיו, עַל יְדֵי זֶה מִתְּפַחְדִים מְאֹמֹת; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲלֵינוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת עַל עוֹנוֹתָיו בְּפֶה מְלֵא, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת וְדוּי דְבָרִים סִימָן ד') מִי שֶׁאֵינוֹ מִתְּוֹדֵה עַל עוֹנוֹתָיו מוֹרָא בָּא עָלָיו;

וְלִכֵּן חֲזַק וְאֶמֶץ מְאֹד לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲלֵינוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִתְוֹדֵה עַל עוֹנוֹתֶיךָ, וְעַל יְדֵי זֶה יִסּוּר מִמֶּךָ כָּל הַפְּחָדִים יִתְרִים וְכוּ', וְזָכַר גַּם זְכוּר אֲשֶׁר כָּדִי לְהַנְצִל מִפְּחָדִים יִתְרִים וְכוּ', וְכֵן לְהִיּוֹת שְׁמוֹר מִכָּל מִינֵי הַזְּקוּת וְכוּ', וְסַכְּנוֹת וְכוּ', כְּדֹאֵי לְבִדּוּק הַדָּבָר הַרְאִשׁוֹן אֶת הַמְּזוּזוֹת, כִּי כְּשִׁישׁ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת בְּבֵית אֵין מַה לְּפַחַד כָּלֵל, כִּי כָּךְ מוּבָא בְּתַקּוּנֵי זֵהָר (תַּקּוּן י') עַל הַפְּסוּק (דְבָרִים ו' ט') "וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ", מְזוּזוֹת כְּתִיב זֶה מוֹת, [הֵינּוּ מְזוּזוֹת הֵם שְׁתֵּי מַלִּים זֶה מוֹת, בְּבֵית שִׁישׁ מְזוּזָה שְׁמָה לֹא יִקְרָה מוֹת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד לְבִדּוּק אֶת הַמְּזוּזוֹת שֶׁל הַבַּיִת], וְכֵן מוּבָא בְּזֵהָר (וְאַתְחַנֵּן רס"ג:) פְּקוּדָא לְמַקְבַּע בַּר נָשׁ מְזוּזָה לְתַרְעִיָּה, לְמַהוּי כָּל בַּר נָשׁ נָטִיר מֵעַם קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, [מְצוּה לְאָדָם לְקַבַּע מְזוּזָה בְּפֶתַח בֵּיתוֹ, כְּדִי שִׁיְהִיָּה כָּל אָדָם שְׁמוֹר מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא] כַּד נִפְיָק וְכַד עֵייל [כְּשִׁיוֹצָא מִפֶּתַח בֵּיתוֹ וְכִשְׁנַכְנַס לְבֵיתוֹ] וְרָזָא (תַּהֲלִים

אשר בנחל

קכ"א) "הַיְי"ה יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבּוֹאְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם" בְּגִין דְּרָזָא דְּמִזְזָה אִיהוּ קָאִים תְּדִיר לְפִתְחָא. [מִפְּנֵי שְׁסוּד הַמִּזְזָה תְּמִיד מִנְחַת בְּפִתַח שֶׁל הַבַּיִת] וְדָא אִיהוּ פִתְחָא דְלַעִילָא, [שְׂזָה נֶגְדַּה הַפִּתְחָא הָעֲלִיּוֹן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ] וְדָא אִיהוּ דְרָגָא דְאַקְרִי שׁוּמְר, לְאַשְׁתַּכְחָא בְּנִטְרִו. [וְזָה סוּד הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְר אֶת הָאָדָם] דְּבַר נֶשׁ לְאוּ אִיהוּ נְטִיר, בַּר נְטִירוּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְאִיהוּ נְטִיר תְּדִיר, וְקָאִים לְפִתְחָא, וּבַר נֶשׁ לְגוּ. [כִּי אָדָם הוּא לֹא שׁוּמְר, וְלֹא יָכוֹל לְהַשְׁמַר, כִּי אִם עַל יְדֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא שׁוּמְר תְּמִיד וְנִמְצָא בְּפִתַח הַבַּיִת, וְהָאָדָם נִמְצָא בְּפָנִים] וְתוּ, דְלֹא יִנְשִׂי בַר נֶשׁ דּוּכְרָנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֲלָמִין. [וְעוֹד טַעַם לָמָּה הַמִּזְזָה בְּפִתַח הַבַּיִת, כְּדִי שְׁאָדָם תְּמִיד יִזְכּוֹר בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּיצִיאָתוֹ מִהַבַּיִת, וּבְכַנְיֻסָּתוֹ אֶל הַבַּיִת].

וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי הָאָדָם שְׁבוּדֵק אֶת הַמִּזְזוֹת שְׁלוֹ, וּבְפֶרֶט בְּעַתִּים הִלְלוּ שְׁשׁוּרָה דִּינִים וְכוּ', אַזֵּי צְרִיכִים לְשׁוּמְר מְאֹד מְאֹד שְׁיִהְיֶה לוֹ מִזְזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְאֶסוּר לְהַקְּל בְּזָה, כִּי הַמְּקַל בְּזָה מְקַל בְּחַיִּיו, וְתַכְףּ וּמִיד כְּשֵׁאִין עַל פִּתַח הַבַּיִת מִזְזוֹת כְּשֵׁרוֹת, צְרִיכִים לְחַשֵּׁשׁ שְׁלֹא יִקְרָה חֵס וְשְׁלוֹם מִשְׁהוּ, וְכַךְ מוּבָא (זֶהר חֲדָשׁ רוּת) בְּפִתַח הַמְּצוּי מִזְזָה אִין מְזִיק וְאִין שְׁטֵן וְאִין פֶּגַע רַע מִתְקַרַב אֵלָיו.

וְכֵן צְרִיכִים לְבַדּוֹק אֶת הַתְּפִלִּין אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְבֵן אָדָם מַעְלַת מְצוֹת תְּפִלִּין, וּמַעְלַת הָאָדָם שְׁמַנִּיחַ תְּפִלִּין, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְנַחוֹת מ"ד). כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין מְאָרִיךְ יָמִים, וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא זוֹטְרָתָא שְׁמוֹת) כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין כְּאֵלוֹ קָרָא בַּתּוֹרָה, וְאָמְרוּ (יִלְקוּט שְׁמוֹת רַמְזוּ רַכ"ב) אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַמְּקוֹם אָנּוּ רוֹצִים לִגְע בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה אַבְל אִין לָנוּ פְּנָאֵי, אָמַר לְהֵם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קִיְמוּ מְצוֹת תְּפִלִּין וּמַעְלָה אֲנִי עֲלִיכֶם כְּאֵלוֹ

אשר בנחל

אתם יגעים יומם ולילה; ואם היה אדם יודע מעלת הזוכה להנניח תפלין של יד ותפלין של ראש, היה נזהר בזה מאד מאד, והמצוה הזו ממשכת לאדם חיים ודבקות באין סוף ברוך הוא, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ג): כל שיש לו תפלין בראשו ותפלין בזרועו, הכל בחזוק שלא יחטא; כי כשאדם שש ושמח עם מצות תפלין שהנניח היום, השמחה של המצוה לא תתן לו לחטא, ולכן אשרי מי שגזרה מאד מאד במצות תפלין, ומשתדל מאד לבדוק את התפלין שלו וכן את המוזות שלו שיהיו כשרות, וכדאי ששתי מצוות אלו שישמרו את גוף האדם ואת ביתו מכל מיני נזקים וכו' וכו'.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ואל תקח את זה בקלות, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לאדם שמתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, שאז הוא עת רצון, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולפני כל תפלה תכניס כמה פרוטות לצדקה, שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קודם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (אורח חיים סימן צ"ב סעיף י) טוב לתן צדקה קודם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שגזרה לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

אשר בנחל

הקדוש ברוך הוא ששומר את עם ישראל, ישמר אותך מכל רע, ואתה וכיתך שלום, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקנב

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מה לדאג מלנסע אל ציון רבנו ז"ל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (פסחים ח.). שלוחי מצוה אינן נזוקין; ותהלה לאל כלם נוסעים אל ציון רבנו ז"ל, וחוזרים עם המון ישועות, ולכן תסע והקדוש ברוך הוא ישמר אותך מכל רע, ותזכה לפעל שם כל הישועות שבעולם, כי כבר מובא (חיי מוהר"ן סימן רכ"ה) אשר בפרוש הבטיח רבנו ז"ל בחייו ויחד שני עדים כשרים על זה כשיסתלק ויבואו על קברו ויתנו פרוטה לצדקה ויאמרו את העשרה מזמורי תהלים הנקראים תקון הכללי, אזי יניח רבנו ז"ל עצמו לאורך ולרחב, ובודאי יושיע לזה האדם, ואמר שבהפאות יוציא אותו מהגיהנם אפלו אם יהיה אותו האדם איך שיהיה, אפלו אם עבר מה שעבר וכו'. רק מעתה יקבל על עצמו שלא ישוב לאיולתו חס ושלום.

אשר בנחל

ובלילה שקודם הסתלקותו אמר לאנשי שלומנו מה לכם לדאג מאחר שאני הולך לפניכם. ומה אם הנשמות שלא הכירו אותי כלל. הם מצפים על תקונם שלי מכל שכן אתם וכו'.

[וכתב מוהרנ"ת ז"ל וכן אפלו אלו שלא זכו להכיר את רבנו ז"ל בחייו, כשיבואו על קברו הקדוש ויסמכו עליו, וילמדו ספריו הקדושים, וירגילו עצמם לילך בדרךיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, בודאי יש להם על מה שייסמכו. אשריהם אשרי חלקם, ולא יאשמו כל החסידים בו, כי כבר גלה דעתו בכמה לשונות בפרוש וברמז שכל מה שעוסק עמנו אינו בשבילנו לבד, כי אם את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה].

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקנג

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברנף הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך; וכן אמר (ספר המדות אות אמונה סימן ט') מי שנאבד אמונתו ממנו, ילך על קברי הצדיקים ויספר החסידים שעשה לו הקדוש ברנף הוא; ולכן זה דבר גדול מאד להיות אצל

אשר בנחל

ציוני צדיקים, כי שם מאיר אור הנח והזך, ויכולים לפעל שמה כל מה שצריכים, ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ללכת לכל קברי הצדיקים, ושם יכולים לבקש כל מה שרק רוצים, ולא שיך לבקש רק על דבר אחד.

אשרי מי שרגיל להיות בקברי צדיקים ויפעל שם כל מה שצריך בין בגשמיות בין ברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקנר

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, העקר לקבל על עצמו מהיום והלאה לשמר מהחטא המגנה הזה, ותרגילי את עצמך להתודות אליו יתברך שבפרוש אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') שעוונותיו של אדם חקוקים על עצמותיו, כמו שכתוב (יחזקאל ל"ב) "ותהי עונתם חקוקה על עצמותם", וזה מה שהורג את האדם, כמו שכתוב (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה", ועל ידי ודוי דברים יוצא מעצמותיו החטאים שחקוקים עליהם; ואמר

אשר בנחל

רבנו ז"ל (ספר המדות אות תשובה סימן צ"ז) הקדוש ברוך הוא נתפּים על ידי ודוי, ודומה כאלו בנה מזבח והקריב קרבן;

ולכן זה דבר גדול מאד להתודות שעל ידי זה נבנה ונשלם דעתו, ולאט לאט חזר אליו הדעת והשכל, ולכן אשרי האשה שרגילה להתודות בכל יום אליו יתברך, ולספר לו יתברך מה שעבר עליה, ותהיה עקשנית גדולה מאד על זה, ועל ידי זה יתבטל ממנה הדאגות שמסבבים אותה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות עצבות סימן כ"ח) מי שאין מתודה על עוונותיו אנחה ודאגות באים עליו; ולכן תהיי חזקה מאד בדבר זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ורק להתודות בכל פעם, ועל ידי זה לאט לאט יצא העוונות מעצמותיך, ותזכי להיות מישבת היטב בדעתך.

וזכרי היטב מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ד). במקום שבועלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שפיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמך מ"ם מאד מאד מפחד מבן אדם שחוזר בתשובה, כי פיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזר בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחזר

אשר בנחל

בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחותא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה.

ואפילו שעשית כבר דברים מגעלים וכו', שלא ראוי לבת ישראל וכו', עם כל זאת עליך לדעת שתמיד יכולים לחזור בתשובה אפלו על העברות הכי גרועות, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ילקוט הושע רמז תקל"ב) "שובה ישראל עד הוי"ה אלקיך" אדם עומד ומחרף ומגדף בשוק והקדוש ברוך הוא אומר לו עשה תשובה ביני לבינך ואני מקבלך; היש עוד עוון כל כך חמור שאדם מחרף ומגדף כלפי מעלה? אף על פי כן אומר לו הקדוש ברוך הוא בוא תחזור בתשובה ואני מוחל לך, וכן אמרו (מדרש תהלים י"ח) שכל העושה תשובה מעברה שבידו, הקדוש ברוך הוא מוסיף לו כבוד וקורא לו שם חביב; ואמרו (פסחים קי"ט). ידו של הקדוש ברוך הוא שפרוסה תחת פני החיות כדי לקבל בעלי תשובה מיד מדת הדין; ולכן למה תכתבי שהקדוש ברוך הוא יעניש אותך? אדרבה אם את תחזרי בתשובה שלמה, העוונות שלך יתהפכו לזכיות, ולכן תקחי את עצמך בידיך ותחזרי בתשובה שלמה עם לב אמת לב נכון, ואמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה י"ט סימן ד') על הפסוק (איוב ל"א) "בחוץ לא ילין גר" שאין הקדוש ברוך הוא פוסל לבריה, אלא לכל הוא מקבל, השערים נפתחים בכל שעה וכל מי שהוא מבקש לכנס ויכנס, לכך הוא אומר "בחוץ לא ילין גר".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תקנה

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן נ"א) נגד התאוות המטרדות את האדם, באמת אין נמצא שום תאוה כלל, כי אכילה ושתיה הוא הכרח לקיום הגוף, וגם בנים מכרחים להוליד, וכל זה האדם מכרח, ואם בן אין שום תאוה כלל, רק שצריכים להתנהג בהם בקדושה ובטהרה, והשכל של האדם יכול לעמוד כנגד כל התאוות, כי הקדוש ברוך הוא יתבונן את חכמתו לחכימין, כי יש לכל אחד חכמה בכח, רק שצריכין להוציאם מכח אל הפעל, ובזה השכל לבד שיש לכל אחד בכח חכמתו, דהינו מה שיש לו מעצם בריאתו, מלבד מה שהשם יתברך מוסיף לתן חכמה לחכימין, בכח חכמתו לבד יכול גם כן לעמוד כנגד התאוות, ואפילו מי שכבר נמשך אחר תאוות עולם הזה ועבר מה שעבר וכו', ונפגם שכלו ונתבלבל ונתמעט מאד וכו', אף על פי כן במעט מעט שכל הנשאר יכול גם כן לעמוד נגד כל התאוות וכו', ואפילו נקדה אחת מן השכל יכולה לעמוד כנגד כל העולם עם התאוות, ובכל מקום שהוא, יכולין להיות סמוכין להשם יתברך, וגם בשאל תחתיות ומתחתיו חס ושלום, גם משם יכולין להתקרב אליו יתברך ולעבדו יתברך באמת, ענה ואמר רבנו ז"ל בזה הלשון: או שצריכין לזה רחמנות מהשם יתברך, או יגיעות ועבודות, או שצריכין שניהם, שיהיה לו יגיעות גדולות בעבודת השם יתברך, וגם רחמנות מאתו יתברך,

אשר בנחל

קודם שזוכין שיעמדו וישקטו שמרי המח למטה, עד שלא ירצה שום דבר בעולם, ויהיה הכל שוה אצלו (משלי ו' כ"ב) "בהתהלךך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך" הינו שהכל שוה ואין שום חלוק בין העולם הזה ובין הקבר ובין העולם הבא;

ולכן מה לך להתבלבל בבלבולי חנם, תצית את רבנו ז"ל שהזהירנו מאד מאד להיות בשמחה, ואז לא יהיה לך שום תאוות כלל, כי לאכול מכרחים לקיום הגוף, ולהוליד ילדים מכרחים מחמת צווי הבורא יתברך שמו, וצריכים להתחזק מאד לא להיות בכעס וברציחה וכו' וכו', אלא להיות סבלן גדול מאד על כל מה שעובר עליו, ולהתחזק לא לפול בדעתו כלל, ובזה מתר לך לחקות את רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקנו

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מסעי, כ"ב תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה דבר גדול מאד שמביאים ילד בן שלוש אל צדיק שהוא יתחיל לגזול לו את השערות ויברך אותו, ואשרי מי שמביא את בנו כשמגיע לגיל שלוש אל צדיק שיגזו קצת משערותיו ויברכו, והברכה הזאת מאד מאד מסגלת ליראת שמים.

אשר בנחל

יש שְׁנוּהִגִּים לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה לַמְשַׁפְּחָה בְּיוֹם שְׁעוֹשִׁים חֲלָאָה לְבָנוּ.

בְּשָׁלוֹשׁ שָׁבוּעוֹת שְׁבִין הַמְצָרִים שֶׁהֵם יְמֵי אָבֵל, לֹא נוֹהֲגִים לְגַזֵּז אֶת הַשְּׁעֵרוֹת בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, אֲלֵא אוֹ לְפָנֵי י"ז בְּתַמּוּז, אוֹ לְאַחַר תְּשַׁעָּה בָּאָב.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקנז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִסְעֵי, כ"ג תַּמּוּז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

בְּיָמֵים טְרוּפִים אֱלֹהֵי שְׂאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים בְּפִחָדִים גְּדוּלִים מְאֹד וְכו', מֵה יוֹלֵד יוֹם וְכו', עָלֵינוּ לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּלֵל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁבְּפִרוּשׁ הַשְּׂאִיר לָנוּ מוֹהֲרֵנֵי ז"ל צְוָאָה אַרְבַּע יָמִים קוֹרֵם הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ, וְאָמַר "הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה", וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְקַיֵּם אֶת צְוָאָתוֹ לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁרַק זֶה מְרַגֵּעַ אֶת הָעֲצָבִים שֶׁל הָאָדָם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְחַדִּיר בָּנוּ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכַשֵּׁי שֶׁלָּאָדָם אֲמוּנָה עַל יְדֵי זֶה כָּל הַחַיִּים שֶׁלוֹ הוֹלְכִים כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרָת, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר הַרְבֵּה

אשר בנחל

דבנרי אמונה והשגחה פרטית, ולחזק ולעודד ולשמח את כל בר ישראל, ואלו הם החוברות והקונטרסים שהם תמצית דברי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, ולכן אשרי מי שזוכה להפיץ אותם ויתברך מפי אל עליון.

נא ונא תעשה כל מה שבידך רק להיות תמיד שש ושמח ועם פנים שוחקות, ועל ידי זה תחיה עוד יהודי שזה דבר גדול מאד מאד, כי הפחד שיש עכשו בכל הארץ זה אין לתאר ואין לשער כלל, וכל אזעקה מכניס אימה ופחד בבני אדם, ולכן עלינו לקיים את רצון רבנו ז"ל להפיץ את אור רבנו ז"ל בין כל שכבת העם, וכבר אמר רבנו ז"ל להחיות יהודי זה לא דבר קטן, ואמרו חכמינו הקדושים (תענית כ"ב.) רבי ברוקא חוזאה הוה שכיח בשוקא דבי לפט, הוה שכיח אליהו גביה, אמר ליה, איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה, לא. וכו' אדהכי והכי אתו הנך תרי אתי. אמר ליה: הנך נמי בני עלמא דאתי ניהו. אזל לגבייהו. אמר להו, מאי עובדיכו? אמרו ליה, אינשי בדוחי אנן, מבדחינן עציבי. אי נמי, כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדייהו טרחינן ועבדינן להו שלמא; [רבי ברוקא מעיר חוזאה הוה פעם בשוק בעיר לפט, והלך אתו אליהו הנביא, ושאל את אליהו הנביא האם יש בשוק הזה אחד שהוא בן העולם הבא, ענה לו אליהו הנביא לא, ופתאום הם רואים מרחוק באים שני אנשים, אמר לו אליהו הנביא אלו שני האנשים הם בני עולם הבא, ורבי ברוקא הוה סקרן, אז הוא רץ אליהם ושאל אותם מה העבודה שלכם? ענו ואמרו אנחנו אנשים שמשמחים ומבדחים בני אדם, אם אנחנו רואים שני בני אדם רבים ביניהם, אנחנו משלימים ביניהם, ואם אנחנו רואים אנשים עצובים, אנחנו משמחים אותם].

אשר בנחל

כדי להנצל מפחדים יתרים וכו', וכן להיות שמור מכל מיני הזקות וכו', וסכנות וכו', כדאי לבדוק הדבר הראשון את המזוזות, כי כשיש מזוזות כשרות בבית אין מה לפחד כלל, כי כך מובא בתקוני זהר (תקון י') על הפסוק (דברים ו' ט') "וכתבתם על מזוזות ביתך", מזוזת כתיב זו מות, [הינו מזוזות הם שתי מלים זו מות, בבית שיש מזוזה שמה לא יקרה מות, ולכן צריכים להזהר מאד מאד לבדוק את המזוזות של הבית].

וכן מובא בזהר (ואתחנן רס"ג): פקודא למקבע בר נש מזוזה לתרעיה, למהוי כל בר נש נטיר מעם קודשא בריך הוא, [מצוה לאדם לקבע מזוזה בפתח ביתו, כדי שיהיה כל אדם שמור מהקדוש ברוך הוא] כד נפיק וכד עייל [כשיוצא מפתח ביתו וכשנכנס לביתו] ורזא (תהלים קכ"א) "הוי"ה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם" בגין דרזא דמזוזה איהו קאים תדיר לפתחא. [מפני שסוד המזוזה תמיד מנחת בפתח של הבית] ודא איהו פתחא דלעילא, [שזה נגד הפתח העליון ממנו יתברך] ודא איהו דרגא דאקרי שומר, לאשתכחא בנטירו. [זוה סוד השמירה ששומר את האדם] דבר נש לאו איהו נטיר, בר נטירו דקודשא בריך הוא, דאיהו נטיר תדיר, וקאים לפתחא, ובר נש לגו. [כי אדם הוא לא שומר, ולא יכול להשמר, כי אם על ידי הקדוש ברוך הוא, שהוא שומר תמיד ונמצא בפתח הבית, והאדם נמצא בפנים] ותו, דלא ינשי בר נש דוכרנא דקודשא בריך הוא לעלמין. [עוד טעם למה המזוזה בפתח הבית, כדי שאדם תמיד יזכור בהקדוש ברוך הוא ביציאתו מהבית, ובכניסתו אל הבית].

ולכן אשרי האדם שבודק את המזוזות שלו, ובפרט בעתים הללו ששורה דינים וכו', אזי צריכים לשמר מאד מאד שיהיה לו

אשר בנחל

מזוזות כשרות, ואסור להקל בזה, כי המקל בזה מקל בחייו, ותכף ומיד כשאין על פתח הבית מזוזות כשרות, צריכים לחשש שלא יקרה חס ושלום משהו, וכך מובא (זהר חדש רות) בפתח המצוי מזוזה אין מזיק ואין שטן ואין פגע רע מתקרב אליו.

וכן צריכים לבדוק את התפלין אם הם כשרות, כי אי אפשר להסביר לבן אדם מעלת מצות תפלין, ומעלת האדם שמניח תפלין, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ד.) כל המניח תפלין מאריך ימים, ואמרו (פסיקתא זוטרותא שמות) כל המניח תפלין כאלו קרא בתורה, ואמרו (ילקוט שמות רמז רכ"ב) אמרו ישראל לפני המקום אנו רוצים לגע בתורה יומם ולילה אבל אין לנו פנאי, אמר להם הקדוש ברוך הוא קימו מצות תפלין ומעלה אני עליכם כאלו אתם יגעים יומם ולילה; ואם היה אדם יודע מעלת הזוכה להניח תפלין של יד ותפלין של ראש, היה נזהר בזה מאד מאד, והמצוה הזו ממשכת לאדם חיים ודבקות באין סוף ברוך הוא, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ג:) כל שיש לו תפלין בראשו ותפלין בזרועו, הכל בחזוק שלא יחטא; כי כשאדם שש ושמח עם מצות תפלין שהניח היום, השמחה של המצוה לא יתן לו לחטא, ולכן אשרי מי שנזהר מאד מאד במצות תפלין, ומשתדל מאד לבדוק את התפלין שלו וכן את המזוזות שלו שיהיו כשרות, וכדאי ששתי מצוות אלו שישמרו את גוף האדם ואת ביתו מכל מיני נזקים וכו' וכו'.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ואל תקח את זה בקלות, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לאדם שמתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, שאז הוא עת רצון, כמאמרם

אשר בנחל

ז"ל (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלְתִּי לְךָ הָיִי"ה עַת רְצוֹן" אִמְתִּי עַת רְצוֹן בְּשִׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתַּפְלְלִין; וְלִפְנֵי כָּל תַּפְלָה תִּכְנִיס כִּמְהָ פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכַא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהָדָר מְצַלִּי אָמַר דְּכָתִיב (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעַנִּי קוֹדֵם כָּל תַּפְלָה וְאַחַר כֶּךָ מִתַּפְלְלִין שְׁנֹאֲמַר (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימֵן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צַדִּיקָה קוֹדֵם תַּפְלָה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהָר לְפָנָי כָּל תַּפְלָה לְהַכְנִיס כִּמְהָ פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׁאֵז נִכוּן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזֹר תַּפְלְתּוֹ רִיקָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְאַתָּה וּבִיתְךָ שְׁלוֹם, וְלֹא יֵאָרַע לְךָ שׁוּם גְּזֵק וְתַקְלָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקנח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִסְעִי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ עֲכָשׁוּ בְּזִמְנֵים קָשִׁים הָאֵלוּ שְׁעוּבָר עַל אַחֲיוֹנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל כֶּךָ הִרְבָּה פְּחָזִים מֵהַטִּילִים שְׁיוֹרְדִים מֵהַפְּלִשְׁתִּים הָאֲרוּרִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַתְחַזֵּק וְלַחֲזֹק נְשִׁים

אשר בנחל

אחרות, שזה דבר גדול מאד מאד, וצריכים לדבר הרבה דבורי אמונה ויראת שמים אחת עם השניה, כי בזה שמדברים אמונה על ידי זה ממשיכים על עצמם השגחתו הפרטית, כי במה שאדם מדבר, דבר זה ממשיך על עצמו, ולכן צריכים לדבר תמיד עם החברות דבורי אמונה, ועל ידי זה תמשיכי על עצמך שמירה גדולה, שלא יארע לך ולבני ביתך שום רע, כי כשמדברים אמונה ממשיכים את השגחתו הפרטית עלינו.

ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא לדבר לשון הרע ורכילות, שזה אבי אבות הטמאה, וממשיך על האדם כל הצרות והיסורים והמרירות וכו', כמאמרם ז"ל (ערכין ט"ו). כל המספר לשון הרע מגדיל עוונותיו כנגד עבודה זרה גלוי עריות ושפיכות דמים, כל כך חמור עוון לשון הרע, וכן אמרו (שם) כל המספר לשון הרע כאלו כפר בעקר, שנאמר (תהלים י"ב) "אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו", ואמרו (בראשית רבה פרשה צ"ח סימן נ') לשון הרע נמשלה כחץ, שמכה ברחוק כך היא לשון הרע דאמור ברומי וקטיל בסוריא;

ולכן זה כל כך חמור, כי אחד מדבר עם אנשים על הזולת, והלשון הרע מתקבלת, ומאמללים את האדם שדברו עליו על לא דבר, וזה כל כך קשה להנצל מזה, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא קס"ה). רבם בגזל ומעוטם בעריות, והכל בלשון הרע, ולכן אל יקל בעיניך דבר זה, כי כל הצרות שעוברים על בני אדם הוא רק מחמת שמפקיר את דבורו ומדבר כל רע העולה על לבו על הזולת, וצריכים לשמר מזה מאד מאד, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי לשון הרע ממשיך על עצמו כח הדמיון כח המדמה עד שמדמינים כל מיני דמיונות

אשר בנחל

על הזולת, ומענים את עצמם בחנם, שזה פשוט מחלת העצבים, כי כל אשה שמרכלת על הזולת מסכנה היא סובלת מדמיונות, וזה הורסת את האדם לגמרי, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג') על הפסוק (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסכבים אותו, כי מרב עוונותיו הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מח מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על, ולכן ראי לדבר הרבה מאמונה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ד) כשמדברים אמונה זה בעצמו אמונה, כמו שכתוב (תהלים פ"ט) "אודיע אמונתך בפיי", ותקף ומיד כשיש לאדם אמונה על ידי זה לא יכול להזיק לו שום בריה שבעולם.

יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכה להזהר מהעוון החמור הזה של לשון הרע ורכילות, ונזכה להיות שמורים מכל רע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקנט

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מסעי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שהבית התבשיל מתנהג טוב, ויש לכלם לאכול פת שחרית, כי החיים שלי תלויים בזה, ואם יש לך איזה בעיה ממי שרק לא יהיה וכו', תכף ומיד תודיע לי, רק תשתדל לבקש כל מה שאתה צריך מהאברך ... גרו יאיר, והוא יעזור לך בהכל, כי אני רוצה להרחיב את בית התבשיל שבוזה תלוי כל חיותי.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות הזה שעוזרים לבית התבשיל ונותנים לאכול ולשתות לרעבים ולצמאים, וזה דבר חשוב מאד מאד, והצדקה הזו עולה על כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (פבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכול לרעבים וצמאים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה, ואני מאד מעריך מה שאתה עושה, כי זו שליחות מצוה.

תשתדל שכל אחד יברך ברכות בקול רם, ודבר זה יהיה לזכות אנשי ... שנמצאים עכשו בשדה האויב ימח שמו, ותשמר מאד על הנקיות שהמקום יהיה נקי, כי באים מלא אורחים, ואני רוצה שיצא קדוש שם שמים וקדוש שם רבנו ז"ל מקהלתנו הקדושה, ולהשתדל מאד שלא יהיה רעש מהילדים וכו', שלא יהיה שמה התרוצצות הינו שהילדים לא ירוצו כמו במגרש

אשר בנחל

משחקים וכו', גמרו לאכול שילכו הביתה, ולא להשאיר אותם
שמה בשום פנים ואפן, ואם תצית אותי בזה תחיה אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקס

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מסעי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

פלא גדול בעיני, הייתי שמה למעלה מחדש ימים ולא ראיתי
אותך אפלו פעם אחת, ויש קבלה אצל צדיקים אם אחד מתחבא
ממך סימן שעשית לו משהו רע וכו', לאחרונה אני שומע הרבה
תלונות שאת משתלטת על המטבח כאלו זה שלך וכו', אני
מכרח להגיד לך שאת צריכה להסתדר עם ... גרו יאיר, ואם זה לא
ילך אני מצטער מאד ותצטרכי לזוז הצידה, אני לא יכול לראות
שיום יום יהיה שמה מלחמות וכו', ולשון הרע וכו', ומריבות עם
וכוחים וכו', אני מאד מאד מצטער אבל אני צריך לעשות סוף
לזה, דם ישראל נשפך כמים עכשו בארץ ישראל, והפחדים
גדולים מאד בכל ארץ ישראל, ופה ביבנאל בבית התבשיל
משחקים כמו ילדים קטנים, אני לא אתן את זה בשום פנים ואפן.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתציתי אותי, כי אחרת אני אקח את
הפטורין ממך, וצר לי להגיד את זה כי אני כבר לא יכול לשמוע
כל הוכחות הילדותיים והקטנוניות וכו'.

אשר בנחל

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקסא

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מסעי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

זה בדיוק שבוע שחזרתי מארץ ישראל ועדין אני המום וכו', בלי לשון לדבר מרב כאב וכו', איך שהפכה אותי בהלם מחלט וכו', אחר שפנקתי אותך כל השנים יותר מהילדים שלי בלי שום גזמא כלל, כמו שאתה בעצמך יודע, וזה לא מובן בשום שכל אנושי איך זה יכול להיות שאת הכל נתתי לך וכו', ומה לא עשיתי בשבילך? וחשבת שכלל הפחות יש לי אדם אחד בעולם לסמוך עליו וכו', ולבסוף אחר כל הטובות שעשיתי לך במשך כל השנים, שתכה אותי בהלם כזה וכו', אני לא יכול לחזור לשגרה וכו', ולבריא אותי וכו', כואב לי מאוד מאד איך אחד שסמכתי עליו ממש בעיוורון וכו', שישלם לי רעה תחת טובה וכו', וישאיר אותי באמצע וכו', על לא דבר, זה לא מובן בשכל אנושי כלל איך אדם שאתה הכי סומך עליו שיכגד בך באפן מבזה כזה וכו'.

המאחל לך תשובה שלמה

ג' תקסב

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מסעי כ"ג תמוז ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) שְׁצַרִיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת אֶפְלוּ רָשָׁע גָּמוּר, וְלַחֲפֵשׂ אֲצִלוּ אֶת הַטּוֹב שְׂיֵשׁ בוֹ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת שְׁלֵא יִהְיֶה לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל אֵיזָה טוֹב, וְכִמְאֻמָּרם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כַּפְּלַח הָרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מִצְּוֹת כְּרָמוֹן; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לְחֲפֵשׂ אַחַר הַטּוֹב שְׂיֵשׁ בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְכֵן מוּבָא (מְסֻלַּת יְשֵׁרִים פָּרָק י"ט) שְׂאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָפֵץ בְּאֲבִדוֹן הָרָשָׁעִים, אֲלֵא מִצְוָה מְטֻלַּת עַל הַחֲסִידִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְזְכוּתָם וּלְכַפֵּר עֲלֵיהֶם, וְזֶה צָרִיךְ שְׂיַעֲשֶׂה בְּכּוֹנֵת עֲבוֹדָתוֹ, וְגַם בְּתַפְלָתוֹ בְּפַעַל, דִּהְיִנוּ שְׂיִתְפַּלֵּל עַל דּוּרוֹ לְכַפֵּר עַל מֵי שְׁצַרִיךְ כְּפָרָה, וְלְהַשִּׁיב בְּתַשׁוּבָה מֵי שְׁצַרִיךְ לָהּ, וְלִלְמַד סִנְגוּרִיָּא עַל הַדּוּר כְּלוּ וְכוּ', וְאֵלֶּה הֵם הָרַעִים הָאֲמַתִּיִּים שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָפֵץ בָּהֶם הַרְבֵּה שְׂמוֹסְרִים עֲצָמָם עַל צֵאֲנוּ, וְדוֹרְשִׁים וּמְשַׁתְּדָלִים עַל שְׁלוֹמָם וְטוֹבָתָם בְּכָל הַדְּרָכִים, וְעוֹמְדִים תָּמִיד בְּפֶרֶץ לְהַתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת הַקְּשִׁים, וּלְפַתַּח עֲלֵיהֶם שַׁעַר הַבְּרָכָה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

עַם כָּל זֹאת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת מְרִיבָה סִימָן פ"ח) אֵין מְלַמְדִין זְכוּת עַל הַמְּסִית; כִּי אִם אֶחָד הוּא מְסִית וּמְדִיחַ נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּתוּחַ, וּמְדַבֵּר כָּל דְּבָר אֲסוּר כְּבִיכּוּל עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל כָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, הָאָדָם הַזֶּה הוּא בְּכָלֵל מוֹרִידִים אוֹתוֹ וְלֹא מְעֵלִים, וְאֵין לוֹ שׁוֹם תְּקִנָּה כָּלֵל, וְעֵלְיוֹ נִתְכַּוֵּן רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת הַרְחַקַת רָשָׁעִים סִימָן ו') מֵי שְׂמַלְמַד זְכוּת עַל רָשָׁע גַּם הוּא נִקְרָא רָשָׁע; הֵינּוּ אֶחָד שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

אשר בנחל

הוא, ונגד כל הקדוש לעם ישראל, זה רשע מרשע שאין עליו שום
למוד זכות, ומי שמלמד זכות על המסית ומדיח ועל מי שמדבר
נגד הקדוש ברוך הוא גם הוא רשע.

וזה מה שרבונו ז"ל למד אותנו ללמד זכות על רשעים, זה
סובב על אדם מסכן שמתגבר עליו יצרו ולא יכול לעמוד נגד
התגברות היצר שמתגבר עליו וחוטא וכו', עליו אמר רבנו ז"ל
שצריכים למצא בו את מעט הטוב שיש בו, ועל ידי זה יתקיים
(תהלים ל"ז) "ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו",
הינו בזה שמלמדים עליו זכות מוציאים אותו מעוונותיו,
וכשמתבוננים בו רואים שהוא כבר לא אותו אדם כי הוא חזר
בתשובה, כי על פי רב למה אדם לא חוזר בתשובה? כי נדמה לו
כאלו אבד מנוס ותקוה ממנו ואין לו שום תקנה וכו', אבל
כשזוכים למצא בו רק הטוב, על ידי זה מעלים אותו מכף חוב לכף
זכות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקסג

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מסעי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשר בנחל

בחור או בחורה צריכים תמיד לבקש ממנו יתברך רק דבר אחד, שהקדוש ברוך הוא ימציא להם את בן או בת זוגם משרש נשמתם, ולא לבקש אני רוצה את זו או את זה וכו', כל אחד ואחד יש לו את הבן או בת זוג שלו, כמאמרם ז"ל (סוטה ב.) ארבעים יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני, ורק זה צריך להיות התפלה, אני צריך את השדוך ששייך לשרש נשמתי, שאנחנו נתחתן ויהיה לנו חיים טובים ונעימים ומאשרים.

המציאות המרה גלה שעל מי שחשבו שהוא למדן וגאון, הוא היה בור ועם הארץ גדול וכו', ועל מי שחשבו שהוא בעל מדות טובות וכו', הוא היה פרא אדם עם מדות משחתות וכו', ולכן מה שאחרים אומרים זה פשוט כלום וכו', ובפרט שדכנים שבשביל בצע כסף הם יכולים למכור לך את השקר הכי גדול וכו', ולכן לא בחנם שתבת שד'כין' ראשי תבות ש'קר ד'ובר פ'סף נ'וטל, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ט) שהשדכן האמתי זה הצדיק האמת, שהוא משדך את כל השדוכים, ולו אין שום נגיעות אישיות וכו', אלא רוצה את הכי טוב להבן או להבת, ולכן לפי גדל הצדיק שד'כין' ראשי תבות כ"י ש'בר ד'לתות נ'חשת, כי הוא עושה כל מה שביכולתו אפלו לשבר דלתות פלדה וכו', העקר שיהיה שדוך טוב, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמצא את בן זוגה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקסד

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מסעי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶדֶן קִבְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּרַכַּת הַצְּדִיק תָּמִיד פּוֹעֵלֶת, וְאִם זֶה לֹא פּוֹעֵל, הַבְּעֵיָה הִיא מַצַּד הַמְקַבֵּל, כִּי הַכֹּל תִּלְוִי כָּפִי הָאֲמוּנָת חַכְמִים שְׂיֵשׁ לְאָדָם בְּהַצְּדִיק, כִּי עַל יְדֵי אֲמוּנָת חַכְמִים בּוֹנִים לְעֲצָמָם כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַבְּרָכָה, כַּמּוּבָן שְׁזֶה צְרִיף לִהְיוֹת צְדִיק שְׁדָבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעוֹסֵק בְּקִרְוֵב רְחוּקִים, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּרָכָה סִימָן ג') מִי שְׁמַקְרֵב אֶת הָרְחוּקִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַבְּרָכוֹת מְסוּרוֹת בִּידוֹ; וְלִכֵּן כְּדִי לְקַבֵּל בְּרָכָה מִהַצְּדִיק צְרִיכִים אֲמוּנָת חַכְמִים, וְכֵן שְׂיֵהִיָּה צְדִיק אֲמִתִּי שְׁדָבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִינוּ מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרַגַע.

עַם כָּל זֹאת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן רכ"ג) כְּשֶׁהַצְּדִיק צְרִיף לְבַקֵּשׁ מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יָכוֹל לִהְיוֹת שְׂלֵא יִמְלָאוּ בְקִשְׁתּוֹ, כִּי כִּף מוּבָא (זֶהוּ וַיֵּרָא ק"ה): 'זְמַנִּין דְּשָׁמַע וְזְמַנִּין דְּלֵא' וְכוּ', אֲבָל יֵשׁ צְדִיק שְׂיָכוֹל לְגַזֵּר וְלוֹמַר אֲנִי אוֹמֵר שְׂיֵהִיָּה כֵן, וְזֶה בְּחִינַת (בַּמִּדְבָּר ו') "כֹּה תְּבָרְכוּ וְכוּ' אָמַר לָהֶם". הֵינּוּ שְׁאֲנִי אוֹמֵר שְׂיֵהִיָּה כֵן "יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ" וְכוּ'; עֵינֵי שָׁם, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֵלֶק ב' סִימָן י"ג) מִי שְׁמוּסֵר נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל דִּינּוֹ אֵינָם בְּטָלִים, וּבְשִׁיגְזוֹר כֵּן יָקוּם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשר בנחל

ג' תקסה

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מסעי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את יכולה לנסע עכשו אל ציון רבנו ז"ל ולא לדאג כלל, כי
נוסעות עכשו המון נשים, ויש התעוררות גדולה לנשות ישראל
לנסע עכשו אצל ציון רבנו ז"ל, ולכן את לא צריכה לפחד, כי כך
אמרו חכמינו הקדושים (פסחים ח). שלוחי מצוה אינן נזוקין.

ומספר (שיחות הר"ן סימן קנ"ו) כשהיה רבנו ז"ל באומאן, שמע
בביתו קול של הצועקים על הבית עלמין על קברי אבותם שדרכם
לצעק ולהתפלל שם בקול מר פנהוג, ופעם אחת שמע אשה אחת
שהיתה צועקת שם על קבר אביה: אבי, אבי, בקול מר מאד וכו'
וכו', ובתו אדל תחיה, היתה עומדת אצלו אז, ענה ואמר לה רבנו
ז"ל, האשה הזאת צועקת בכונה היטב אבי אבי, אבל אביה אינו
בכאן כלל וכו', ואמר אז שטוב כשבאים על קברי אבות לומר
להמתים השוכנים סביב סביב לקבר אביהם ואמם וכיוצא שבאים
אליו, לבקש מהם שיודיעו לו שבא בנם או בתם אליו. כי בודאי
לא כל המתים נסתלקים ממקום קבורתם למקום שנטרדים, כי
הרבה שרויים על קברם. על כן טוב להודיעם כדי שהם יודיעו
לאביהם וכו', ואמר אז: אבל אצל הצדיק אין צריכים לחשש על
זה שמא אינו שם. כי מיתת הצדיק הוא רק כמו מי שיוצא מחדר
לחדר אחר. והמשיל אז לבתו על עצמו: כמו שאני עתה בחדר זה

אשר בנחל

ואחר כך אני יוצא מחדר זה ונכנס לחדר השני וסוגר הדלת אחרי. אם את תבואי אצל הדלת ותצעקי אבי אבי וכו', לא אשמע דברך? [כדברים האלה נשמע מפיו הקדוש כמה פעמים שרמז לכל אחד ואחד כמה גדול המעלה של מי שיזכה לבוא על קברו הקדוש והנורא. כי בודאי ישמע דבריו ויעזר ויושיע לו בכל מה דאפשר].

ולכן דבר הראשון נותנים פרוטה לצדקה לעלוי נשמת רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו, ואומרים את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי", אשר רבנו ז"ל הבטיח אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו יעשה לו טובה בגשמיות וברוחניות גם יחד, ויוציאו מהשאול תחתית שנפל אליה, ואחר כך צריכים לבקש בשפת האם ממנו יתברך כל מה שצריכים שזה נקרא התבודדות, לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם, ולהתחנן ולבקש ממנו יתברך בזכות הצדיק הקדוש הנמצא כאן, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך.

ואם יש עוד זמן אז ראוי להתחיל את ספר תהלים ולומר מזמור, ואחר כך יבקש את מה שהוא צריך, ולהמשיך עוד מזמור ועוד פעם לבקש מה שצריכים, וכן מזמור אחר מזמור, עד שזוכים לסים את כל ספר תהלים, וזה לא צריך להיות בפעם אחת, אלא בכל הזמן שנמצאים באומן אצל ציון רבנו ז"ל יכולים לומר כמה מזמורי תהלים, ובין מזמור למזמור לבקש ממנו יתברך, עד שזוכים לסים את כל ספר תהלים במשך השעות שזוכים לשעות אצל ציון רבנו ז"ל, ושם יכולים לפעל את כל מה שרוצים, כי אי

אשר בנחל

אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂאוֹמֵר מִזְמוֹר
תְּהִלִּים, וְתִכְפֵּף אַחַר כֵּךְ מִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שְּׂצָרִיךְ, וּמִמְשִׁיךְ
עוֹד מִזְמוֹר וְעוֹד מִזְמוֹר וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַגִּיעֵי לְשִׁלּוּם וְתִחְזְרֵי לְשִׁלּוּם,
וְתַפְעֲלֵי שָׁם כָּל מַה שְּׂאֵת צְרִיכָה, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקסו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

שְׁלּוּם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאָת חֵן לָךְ עַל כָּל הַהֶעֱרוֹת שֶׁהֶעֱרַת וְכוּ', וְאֲנִי אֶשְׁתַּדֵּל
בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְסֹדֵר אֶת הַכָּל עַל צַד הַכֵּי טוֹב, כִּי אֲנִי בָּא עוֹד
פַּעַם בְּקִרְוֹב מְאֹד לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

בְּעֵינַי הַבְּחוּרִים, בְּכָל מַחִיר הֵם לֹא יִהְיוּ יוֹתֵר בְּתִלְמוּד תּוֹרָה,
כִּי אֲנִי אֶסְדֵּר לָהֶם מְקוֹם, כִּי כִּבֵּר לֹא שִׁיךְ שִׁילְמָדוֹ בְּתִלְמוּד תּוֹרָה,
וְכֵן אֶסְדֵּר וְעֵדָה רוּחַנִית לְגִבֵּי הַנְּהַגָּה שֶׁל הַיְּשִׁיבָה קְטָנָה וְהַגְּדוּלָּה,
כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ, וְכֵן שְׂאֵר הַדְּבָרִים שֶׁכְּתַבְתָּ נִרְאָה לְטִפֵּל בְּזֶה

אשר בנחל

על צד הכי טוב, והקדוש ברוך הוא ימתיק מאתנו כל הדינים על ידי פלא עליון.

רק חזק ואמץ להמשיך לתת בכל יום שעור בדרך היומי, כי תלמוד תורה דרבים עולה על הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקסז

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מסעי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שעל כל אחד ואחד עובר בזה העולם משברים וגלים וכו' וכו', כל אחד בא לזה העולם כדי לתקן משהו אחר וכו', ועקר גדלת בר ישראל שיכול להחזיק מעמד בכל המצבים שרק עוברים עליו ולא נשבר משום דבר, כמוכא (זהר הקדמה ד.) שכל יום יוצא בת קול מהשמים ואומרת, " מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא וטעמין מרירא למתקא עד לא ייתון הקא. מאן מנכון דמחפאן בכל יומא לנהורא דנהיר בשעתא דמלכא פקיד (ויקהל קצ"ו ע"א) לאילתא ואתייקר ואתקרי מלכא מכל מלכין דעלמא. מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הקא. [מי מכם יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא לעולם הבא וכו', מי מכם

אשר בנחל

שְׁמַחְכָּה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז שִׁיתַּגְּלָה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שֶׁלֹּא יָכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא].

מִכָּל זֶה רוֹאִים מַעֲלַת הָאָדָם שֶׁאֶפְלוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חֲשָׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִף עַל פִּי כֵּן הִכַּל הוּא מְהִפֵּךְ לְטוֹבָה, וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, וְהַעֲקֹר לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וּבִפְרָט כְּשֶׁאֲשָׁה מִתְפַּלֵּלָת עַל הַיְלָדִים וְכוּ', הַתְּפִלוֹת הָאלוּ בּוֹקְעוֹת רְקִיעִים, וְיָדוּעַ הַסְּפּוּר שֶׁפַּעַם בָּאָה אִמָּא אֶל הַחֲפִץ חַיִּים וְצִ"ל וּבִקְשָׁה בְּרָכָה עַל יְלָדֶיהָ שִׁיְהִיו תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, עֲנָה וְאָמַר עִם בְּרָכָה אַתֶּם רוֹצִים שֶׁהַיְלָדִים יִהְיוּ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים? צְרִיכִים לְהִשְׁקִיעַ בָּהֶם, וְהַעֲקֹר לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה לְהַצְלִיחַת הַיְלָדִים, וְזֶה מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד, כִּי תְּפִלַּת הָאִמָּא עַל יְלָדֶיהָ עוֹשֶׂה רוֹשֵׁם בְּשָׁמַיִם, וְהוֹצִיא מֵאֲרוֹן הַסְּפָרִים שְׁלוֹ תְּהִלִּים יִשָּׁן נוֹשָׁן שֶׁהִיוּ הַדְּפִים מְנַפְחִים עִם הַמוֹן כְּתָמִים וְכוּ', וְזֶה הֵיךְ מְרַב דְּמַעוֹת שֶׁל הָאִמָּא שְׁלוֹ שֶׁהִתְפַּלְּלָה עָלָיו, וְהִרְאָה אֶת זֶה לְהַאֲשִׁיחַ וְאָמַר לָהּ, אֶת רוֹאָה זֶה הַתְּהִלִּים שֶׁל הָאִמָּא שְׁלִי שֶׁהִרְבַּתָּה לְהִתְפַּלֵּל עָלַי, רוֹאִים מִכָּל זֶה שֶׁעַקֵּר הַצְּלָחַת הַיְלָדִים זֶה רַק עַל יְדֵי תְּפִלָּה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה שֶׁמִּתְפַּלֵּלָת עַל הַצְּלָחַת יְלָדֶיהָ, וּבּוֹדַאי תְּפִלַּת הָאֲבוֹת עַל בָּנִים מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד.

וּבְעַנְיָן בְּעֵלְךָ וְכוּ', תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְהִתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׂאֵין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מְזוֹ, וְאֶפִּילוּ שְׂזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מִה שֶׁאֲמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לָךְ כְּשֶׁאֲשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעוֹס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מַצְלִיחַת אֶת

אשר בנחל

חיי הנשואין שְׁלָה וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפֵי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָאָה וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרֵאוֹת שְׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בְּעֵלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצִים מֵעֵצַי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אִשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנְתָה לְעֵצְמָהּ אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגִבֵּי בְּעֵלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵה אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נִשְׁוֹאִיהֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקסח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר מְסַעֵי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמַח שְׂזִכִּית לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבְיָדָי פְּעֵלָת שְׂמָה מַה שֶׁפְּעֵלָת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת הַזְּכוּת שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל שְׂזִוְכָה לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל שֶׁשֵּׁם נִתְקַבְּלוֹת כָּל הַתְּפִלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת וְכוּ', כִּי בְּד' אֲמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֵׁם הַשְּׂכִינָה

אשר בנחל

נמצאת וכו', ושם נמצא עכשו הארון והלוחות, ולכן אשרי מי שזוכה לבוא לציון רבנו ז"ל ולהתפלל ולבקש כל מה שצריך, כי שם שורה אור הנח והנח, המובא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ז), ולכן כל התפלות שמתפללים בציון רבנו ז"ל מתקבל בשמים, ואת צריכה מאד מאד לשמח שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, ובזכות זה תצליחי במשימתך בתור מנהלת של הבית ספר, ומה טוב ומה נעים באם תרגילי את עצמך כל יום לגנב איזה זמן לטיול שתטילי לבד ובין כך תבקשי ממנו יתברך על הצלחת המורות, ועל הצלחת התלמידות, כי מנהלת יש לה אחריות מאד מאד גדולה על עצמה, ועל ידי תפלה תזכי לפעל כל מה שאת צריכה, כי הכל ילך לך יותר בקלות.

כשהייתי ילד קטן בגיל שש או שבע היה לי מלמד חסיד ברסלב בשם ר' יעקב קלמנוביץ ז"ל (שהיה נקרא בלשון כנוי ר' יעקב מלמד), ושמעתי שהוא התפאר לעת זקנתו שכל התלמידים שלמדו אצלו אף אחד מהם לא יצא לתרבות רעה, כי היה קם לפנות בקר והיה מתפלל על כל תלמיד ותלמיד שיצליח בלמוד, ובאמת זה פלא על גבי פלא בגיל כזה שהייתי, ולמד אתנו תנ"ך, יהושע, שופטים, שמואל א' שמואל ב', מלכים א' עד פרק ח', והמחיש את זה כל כך ברור, שעד עכשו אני זוכר את זה, אף שעבר כבר כמו ששים ושמונה שנים, נדמה לי כאלו למדתי את זה אתמול, וכל זה זכה על ידי שהתבודד והתפלל הרבה על התלמידים שיצליחו, וכמו כן מנהלת צריכה להרגיל את עצמה להתפלל על הצלחת הבית ספר, והתפלות שתפלל עליהן תקבל בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תקסט

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מסעי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אתם צריכים להתחזק בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עֵז, וּלְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְרִיב בִּינֵיכֶם, כִּי אִם הַהוֹרִים רְבִים זֶה מְשַׁפֵּיעַ לְרַעָה עַל הַיְלָדִים, כִּי הַיְלָדִים מַחְקִים אֶת הַהוֹרִים, וּמֵה שֶׁהַיְלָדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רַעָה הוּא רַק מַחְמַת שְׂרָאוֹ מֵה שְׁקוֹרָה בְּבֵית וְכוּ', שְׂאִין שְׁלוֹם בֵּית, וְאַבָּא וְאִמָּא רְבִים תְּמִיד בִּינֵיהֶם וְכוּ', וּכְכֹר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָה ג"ו): שׁוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא אוּ דְאַבוּהָ אוּ דְאִימִיהָ, מֵה שֶׁהַתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שָׁמַע אוּ מֵהֶאֱבָא אוּ מֵהֶאֱמָא, וְאָמְרוּ (פְּתוּבוֹת ס"ג). הִינּוּ דְאָמְרֵי אִינְשֵׁי רַחֲלָא בְּתַר רַחֲלָא אֲזִלָּא כְּעוֹבְדֵי אִמָּה כֶּךָ עוֹבְדֵי בְּרֵתָא; כְּמוֹ שֶׁהָאֵם מְתַנְהֶגַת כֶּךָ הַבַּת תְּתַנְהֶג, וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָכֶם, וְאֲזוֹ הַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בְּבֵיתְכֶם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סוּטָה יז). אִישׁ וְאִשָּׁה זְכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֵיהֶם בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י). זֶה שָׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הִינּוּ שָׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אשר בנחל

אתם צריכים לדעת שהדבר הראשון צריכים לשלם משכנתא, וזה בא אפלו לפני אוכל, כי אם לא משלמים משכנתא, אז הבנק מעקלים את הבית ומוציאים את זה למכרז וכו', ולכן אין תרוץ שאין כסף לשלם משכנתא, זה צריך לבוא אפלו לפני אוכל.

דעו לכם שסגלה לפרנסה לברוך ברכת המזון מתוך הסדור דיקא, ובקול ובשמחה, וזה מסגל לעשירות נפלאה, כמו שכתוב (משלי י) "ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה", הינו שמברכים את ברכת המזון בשמחה עצומה, זה מסגל לעשירות, וכן להזהר מאד על נטילת ידים וכו', ולכן מהיום והלאה תקפדו מאד מאד על נטילת ידים כשאתם קמים בבקר וכו', וכן כשיוצאים לשירותים וכו', וכן לפני האכילה לטול ידים עם נטלה דיקא וכו', כי נטילת ידים מסגלת להנצל מעניות, כי על נטילת ידים ראשי תבות עניי, מי שמזלזל בנטילת ידים נעשה עני, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת ס"ב): אמר רב חסדא אנא משאי מלא חפני מיא ויהבו לי מלא חפני טיבותא; [אני נטלתי ידי עם מלא מים, נתנו לי חופנים מלא טוב, כי רב חסדא היה עשיר גדול מאד, והכל בזכות נטילת ידים שהיה מקפיד על זה].

הקדוש ברוך הוא ימתיק מכם כל הדינים, ויתרחב לכם בגשמיות וברוחניות, ולא תצטרכו שום טובות מבשר ודם, רק הרגילו את עצמכם לדבר עם הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש עם רעהו והבן אל אביו, כי התפלות שבר ישראל מתפלל בתמימות ופשיטות אליו יתברך נשמע ונתקבל אצלו יתברך, ואם בני אדם היו יודעים מה זה תפלה, לא היו מפסיקים להתפלל, והיו רואים ישועות גדולות מאד, כי על ידי תפלה ממשיך על עצמו השגחה שלמה.

אשר בנחל

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקע

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מסעי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שעם שמות לא משחקים, ראוי לו להשאיר את השם שלו שזה שם מאד מאד טוב, ולא להוסיף שום שמות.

העקר שיקפיד להניח בכל יום תפלין כשרות, כי אי אפשר להסביר לבן אדם מעלת מצות תפלין, ומעלת האדם שמניח תפלין, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ד). כל המניח תפלין מאריך ימים, וזה יקשר אותו אל הקדוש ברוך הוא, ומשיך עליו שמירה גדולה, זה לוקח סך הכל כמה דקות להלביש את התפלין ולקרא את הפסוק הראשון שמע ישראל הוי"ה אלקינו הוי"ה אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, לא יכולים לתאר ולשער מה זה מצות תפלין, ואיך שזה שומר על האדם כל היום, וישמר אותו מכל מיני פרעניות וממקרים רעים, ומכל מיני משחיתים וכו', ובפרט בעתים הללו צריכים שמירה גדולה מאד, ולכן אשרי מי שזוכה להניח בכל יום תפלין שזו מצוה שממשיכה לאדם חיים גשמיים ורוחניים גם יחד, ומניחים קודם של יד ואחר כך של ראש, שזה סוד מה שעם ישראל בעת קבלת התורה אמרו נעשה ונשמע, קודם נעשה בלי שום שכל רק בתמימות ובפשיטות,

אשר בנחל

ואחר כך 'נשמע' להבין עם השכל למה אני צריך לקיים את זה?
ומה התכלית בזה?

כשיש מזוזות כשרות בבית אין מה לפחד כלל, כי כך מובא
בתקוני זהר (תקון י) על הפסוק (דברים ו' ט') "וכתבתם על מזוזות
ביתך", מזוזת כתיב זו מות, [הינו מזוזת הם שתי מלים זו מות,
בבית שיש מזוזה שמה לא יקרה מות], ולכן צריכים להזהר מאד
מאד לבדוק את המזוזות של הבית אם הם כשרות, כי מזוזות
כשרות שומרים את כל אנשי הבית.

יעזר הקדוש ברוך הוא שבעלך יחזר בריא ושלם, והקדוש
ברוך הוא ישמר את כל עם ישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקעא

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מסעי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (ברכות כ): גם נשים חייבות בתפלה כי
זה ענין של רחמים, וגם הן צריכות רחמים, ולכן אשרי האשה
שזוכה להרגיל את עצמה לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם
שלה, וזה לא תלוי כמה זמן וכו', או באיזה זמן וכו', אלא בכל

אשר בנחל

פעם שהיא צריכה משהו שתרגיל את עצמה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולבקש ממנו יתברך כל מה שהיא צריכה, כי תפלה שיכת אל הנשים בדיוק כמו אנשים, ואדם צריך להרגיל את עצמו כל כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, עד שלא יוכל לעשות שום דבר מבלי לדבר עמו יתברך, ולבקש ממנו יתברך כל פרט ופרט, ועל ידי זה יצליח את דרכו מאד, וחכמינו הקדושים אמרו (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן ברירה חדשה; ומוהרנ"ת ז"ל אמר על תפלה נאמר (איוב כ"ח ז') "נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה", שאדם לא יכול לתאר איפה הולכים תפלותיו, כי זה נתיב לא ידעו עיט וכו', איה איפה התפלות שלו הולכות למעלה למעלה, כי אם אדם היה יודע איפה התפלות שלו עולות למעלה למעלה ועושות רעש גדול בשמים, אזי לא היה מפסיק מלהתפלל אל הקדוש ברוך הוא, והעקר בתפלה שצריכים לסלק את הדעת ואת השכל לגמרי, ולהאמין שכל תפלה כל תחנה כל בקשה נשמעת ונתקבלת בשמים.

ולכן אשרי האשה שמציתת את רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות גמורה, ואז טוב לה כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תקעב

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מסעי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי צר ומר לשמוע את הבעיה שלך וכו', שעברת ילדות לא קלה וכו', אבל את צריכה לדעת היות שאת כבר גדלת ואת עצמאית וכו', אזי עליך לעשות התחלה חדשה ולהרגיל את עצמך לשכח מה שעברת וכו', ותתחילי להסתכל על העתיד שלך, את עדין צעירה מאד, כל החיים לפניך, הן אמת שקשה לשכח את ההתעללות שעברת בבית וכו', עם כל זאת אין זה תכלית תמיד להסתכל אחרונית וכו', ועל העבר הרע והמר שעברת וכו', תתחילי להסתכל איך בונים ומשקמים את עצמך מחדש, שתזכי למצא את בן זוגך ולבנות בית נאמן בישראל, ואת תתנהגי בדיוק ההפך ממה שהתנהגו אתך.

רק חזקי ואמצי מאד ואל תבלבלי את עצמך משום דבר וכו', טוב מאד שעזבת את הבית שזה היה כמו גיהנום לך וכו', הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כְּאִשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ שְׂמֹלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, והוא יתברך שומע תפלת כל פה, ואם תהיי רגילה לשיח ולספר את כל אשר עם לבבך עמו יתברך, זה יקל ממך מאד ויוריד את האבן הכבדה שמנח על לבך, ואף שבהתחלה יהיה לך מאד קשה דבר זה, כי יהיה נדמה לך שאף אחד לא שומע אותך, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות

אשר בנחל

אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מכניס כפירה לאדם; וכתיב (ישעיה נ"ט ב) "כי אם עונותיכם היו מבדילים בינכם לבין אלקיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע", ולכן אם תהיי חזקה בזה, במשך הזמן תראי שכל החיים שלך ישתנו לטובה, כי תרגשי שאת לא לבד, הקדוש ברוך הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא אוהב אותך ורק הוא מבין אותך, ולכן עשי זאת ללכת למקום שאין שמה בני אדם ותדברי עמו יתברך, ותאמיני שכל דבור ודבור שאת מדברת אליו יתברך נשמע ונתקבל אצלו יתברך, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב שהכל ישתנה לך לטוב.

העקר הרגילי את עצמך במדת הסבלנות, כי אי אפשר לתאר ולשער את מעלת האשה שקונה לעצמה את מדת הסבלנות שזה עקר גדול בחיים, וזו המתנה הכי יפה שאשה צריכה להגיע אל זה, כי החיים מלאים קשיים ונדמים כים הסוער וכו' וכו', ובפרט אשה שעברה כבר מה שעברה וכו', היא צריכה לקנות לעצמה ביותר את מדת הסבלנות שזה זוכים על ידי תקף האמונה בו יתברך, ולכן את צריכה לדעת מי האשה המצליחה בחייה? זאת רק הסבלנית! ואמר החכם "אין דבר שמחסר מן הרעה כמו הסבל", כי הסבלן הוא המנצח בכל תחום, ואמר החכם "הסבל מעלה גדולה, והיא תחבולה למי שאין לו תחבולה", ולכן תראי להתאזר במדת הסבלנות, ותשכחי את העבר שלך לגמרי, ואז תהיי הכי מצליחת בעולם, וזה עקר גבורת הגבור להתאזר במדת הסבלנות, וכך אמרו חכמינו הקדושים (אבות פ"ק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, שנאמר (משלי ט"ז) "טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר", רואים מפסוק זה שמדבר מסבלנות שזה עקר הגבורה, שייכול לכבוש את יצרו של כעס, שלא יכעס יותר, כי הסבלן הוא המנצח תמיד.

אשר בנחל

חזקי ואמצי מאד והקדוש ברוך הוא יזמין לך בחור טוב,
ותוכלי להתחתן עמו ולבנות בית משלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקעג

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מסעי, כ"ג תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפחדי הקדוש ברוך הוא יעזר שיהל יעבור בקלות
ותולידי בקלות מאד מאד, ואין לך מה להתפחד כלל, וראי לומר
את התפלה הזאת בכל יום כמה פעמים עד שתולידי:

רבונו של עולם חוס ורחמל עלי ותקל מעלי את צער העבור
והלידה, ותהיה עמי בעת הלידה, ויצא הולד לאויר העולם ברגע
קטן בקלות בלי שום נזק לא לי ולא לולד, ויהיה נולד בשעה טובה
ומצלחת, ובמזל טוב לחיים טובים ולשלום ולבריאות לחן ולחסד,
ואני ובעלי נגדלהו לעבודתך ולתורתך הקדושה, ונאמין בך תמיד
אשר אתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ואתה משגיח עלינו בהשגחה
פרטי פרטית, ותשמרני והעובר שלא אהיה אני והעובר נזוקים לא
בגוף, ולא באיברים, ולא בעורקים, ולא בגידים, ולא בעור ובשר,
ושאר בנין האדם, לא בתוך חלל הגוף, ולא חוץ לחלל הגוף,
ותחזק את כחי ורוחי ועצמותי, כמו שנאמר רפאות תהי לשרך

אשר בנחל

וּשְׁקוּי לְעִצְמוֹתַיָּךְ, כִּי לָךְ הָיִי"ה הַחוֹלְתִי אִתָּה תַעֲנֶה הָיִי"ה אֱלֹהֵי,
וְאֲנִי בַהָיִי"ה אֶעֱלֹזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי, רִצְהָ הָיִי"ה לְהַצִּילֵנִי
הָיִי"ה אֱלֹהֵי לְעִזְרָתִי חוֹשָׁה, וְאֶזְכָּה לִילֵד בְּקָלוֹת מְאֹד בְּלִי שׁוֹם פֶּחַד
וּכְאֵב וְצִעֵר כָּלֵל, וְאֶזְכָּה לְהַפְלִיל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלֵה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּבְּשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקעֵד

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְסַעֵי, כ"ג תַּמּוּז ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶף שֶׁעֲכָשׁוּ בֵּין הַמְּצָרִים וְאֶסוּר לְשִׁמוּעַ כְּלֵי זְמֵר וְכוּ', עִם כָּל
זֹאת מִי שֶׁמִּפְּחַד אוֹ שֶׁסּוֹבֵל עַל הָעֲצָבִים מִתָּר לוֹ לְשִׁמוּעַ כְּלֵי זְמֵר,
וּכְבָּר אֶמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רע"ג) טוֹב לְהֵאָדָם לְהַרְגִיל אֶת
עֲצָמוֹ שְׂיֻכַּל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם אֵיזָה נִגּוּן. כִּי נִגּוּן הוּא דְבָר
גְּדוֹל וְגִבוּהָ מְאֹד מְאֹד, וַיֵּשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת לֵב
הָאָדָם לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ. וְאֶפִּילוֹ מִי שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לְנַגֵּן, אֶף עַל פִּי כֵּן
בְּבִיתוֹ וּבִינוֹ לְבִין עֲצָמוֹ יֻכַּל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵיזָה נִגּוּן כְּפִי
שְׂיֻכַּל לְזַמֵּר אוֹתוֹ, כִּי מַעֲלַת הַנִּגּוּן אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל,
וּמוֹבָא (סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֵׂה י"ג מֵהַשְּׁבָעָה בְּעֵטְלִירֵס מִיּוֹם ו') אֲשֶׁר שָׁם
מְרַמְזוֹ קֶצֶת מַעֲלַת הַנִּגּוּן, כִּי מִבְּאֵר שָׁם שֶׁעָקַר רְפוּאָת הַבַּת מִלְכָּה

אשר בנחל

שנפלה חלשות הוא על ידי נגון, הינו על ידי עשרה מיני נגינה וכו', כי המלך האכזר שהוא היצר הרע תופס את הנשמה בתוך עצבות ודכאון פנימי, ומכניס את האדם במרירות עצומה שזה החצים שיורה המלך האכזר שהוא הסמ"ך מ"ם בתוך נשמת האדם שנקראת בת מלך, כי הנשמה הקדושה של כל אחד מישראל היא נקראת בת מלך כידוע, והיא מנחת במקום שמנחת אצל כל אחד ואחד וכו' וכו', עיפה ויגעה וחלושה בעוונותיה שהם העשרה מיני חצים, שזרק וירה בה המלך האכזר שתפסה במצודתו וכו', וצריכין צדיק אמת בעל כח גדול שיוכל להכניס לתוך כל המקומות שנפלה לשם ולהוציא ממנה כל העשרה מיני חצים שירה בו המלך האכזר שהוא הסמ"ך מ"ם שמכשיל את כל אחד בחטאים ועוונות וכו', ולנגן כל העשרה מיני נגינה, כי עקר רפואתה של הנשמה שנקראת בת מלך, היא על ידי נגון ושמחה; הינו כשמרגילים את עצמם לנגן בינו לבין עצמו נגון של שמחה, אפלו שהוא לא בעל מנגן, עם כל זאת לעצמו מפזזים איזה נגון של שמחה או של התעוררות, וזה מכניס באדם התעלות שיעלה מהדכאון הפנימי שתפס אותו.

ולכן תראה לקים את זה בתמימות ובכפשיטות ותשיר בינך לבין עצמך איזה נגון של שמחה, או שתשמע איזה קלטת של שמחה שזה דבר גדול מאד מאד, כי הכלי זמר והנגונים מעלים את האדם מעצבות וממהרה שחורה ומעלה אותו אל שמחה רוחנית, ולכן לא בחנם שהצדיקים מאד מאד הפליגו במעלת השמחה והנגונים, שזה יסוד גדול בחסידות להגביה את הנשמה שנקראת בת מלך, ולהחזירה אל מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, כי כל נשמה מאד מאד יקרה בעיניו יתברך כי היא חלק אלוק ממעל ממש, אבל להגיע אל זה צריכים להיות מקרב אל הצדיק

אשר בנחל

הָאֲמַת, שֶׁהוּא יְכוּל לְמַצֵּא אֶת הַטּוֹב שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹכָא
בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שֶׁמְכַל הַנְּקֻדּוֹת
טוֹבוֹת שֶׁמוֹצֵא אֵצֶל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה מְזֵה נִגּוֹן נִפְלֵא וְנוֹרָא
מְאֹד, עַד שֶׁהַנְּשֻׁמָּה שֶׁהִיא הֵבֵת מִלֶּךְ יוֹצֵאת מֵהַבֵּץ וְהַלְכֻלּוֹף וְהַבּוֹר
שֶׁנִּפְלָה לְשֵׁם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקעה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְסַעֲי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמֶךָ אֶת
הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל סְבֻלָּנוֹת, שֶׁאֲמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א'
סִימָן קנ"ה) שֶׁמִּדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שֶׁהִיא אַרְיִכוֹת אֲפִיִּים תְּלוּי בְּאֲמוּנָה,
כְּכֹל שֶׁאֲדָם מִחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ
נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל
דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ
כֵּן קוֹנִים לְעֵצְמָם אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, שְׂזוֹ הַמְּדָה הַכִּי יְקָרָה שֶׁרַק
יְכוּלִים לְקַנּוֹת לְעֵצְמוֹ, כִּי אִם יֵשׁ סְבֻלָּנוֹת יֵשׁ הַכֹּל, "כִּי הַסְּבֻלָּן הוּא
הַמְּנַצֵּחַ", וְאֲמַר הַחֶכֶם "אֵין דָּבָר שֶׁמְחַסֵּר מִן הָרַעָה כְּמוֹ הַסְּבֻלָּן",
כִּי הַסְּבֻלָּן הוּא הַמְּנַצֵּחַ בְּכָל תַּחוּם, וְאֲמַר הַחֶכֶם "הַסְּבֻלָּן מַעֲלָה

אשר בנחל

גדולה, והיא תחבולה למי שאין לו תחבולה", ולכן תראה להתאזר במדת הסבלנות הן לגבי ילדיך, והן לגבי אשתך, ואז תהיה המצלח הכי גדול בעולם.

וזה עקר גבורת הגבור להתאזר במדת הסבלנות, וכך אמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, שנאמר (משלי ט"ז) "טוב ארץ אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר", רואים מפסוק זה שמדבר מסבלנות שזה עקר הגבורה, שיכול לכבוש את יצרו של הכעס, שלא יכעס יותר, כי הסבלן הוא המנצח תמיד, ולכן דיקא בימים קשים האלו מה שעובר על עם ישראל בכל העולם כלו, ובפרט בארץ ישראל שהפולשתיים האזורים יורים טילים בכל ערי ארץ ישראל, ורואים בחוש את הנסים נגלים נסים פתוחים שהקדוש ברוך הוא עושה, שזה לא נוגע לא בנפש ולא ברכוש, אלא הכל נופל על שטחים פתוחים וכו', רואים בחוש איך שהקדוש ברוך הוא שומר את עם ישראל, ועלינו להמשיך להתפלל בכל יום על כלליות ישראל בכל העולם כלו, ובפרטיות על עם ישראל היושבים בארץ ישראל, שהקדוש ברוך הוא ישמרהם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה.

נא ונא עכשו בימי בין המצרים עלינו לבקש רחמים מרבים על גלות ישראל, ועל צרת השכינה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ז) והנה מה שעבר אין, כי כבר נשרף בית מקדשינו. אך כעת שהשם יתברך מצפה לשוב אלינו ולחזור ולבנות בית מקדשינו, ראוי לנו שלא לעכב חס ושלום בנין בית המקדש, רק להשתדל בבנינו, על פן מאד צריך להזהר לקום בחצות, להיות מתאבל על חרבן בית המקדש, כי אולי בגלגול הראשון היה הוא הגורם שיחרב הבית המקדש, ואפילו אם לאו אולי הוא מעכב

אשר בנחל

עתה בניין בית המקדש, ונחשב גם כן כאלו הוא גרם להחריבו, על כן צריך להזהר מאד לקום בחצות, ולהיות מתאבל מאד על חרבן בית המקדש, והשם יתברך הבטיח לכל המתאבל על ציון לשום לאבלי ציון (ישעיה ס"א) "פאר תחת אפר"; ואשרי מי שזוכה בעת שמתבודד עמו יתברך לבקש על כלליות נשמות ישראל, ועל הגאולה שלמה, ובנין בית המקדש, כי למעלה בשמים יש היכל מיחד לכל אלו שמורידים דמעות על צרות וגלות ישראל.

נא ונא תעשה לעצמך קביעות לבוא לבית הכנסת להתפלל שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, ועל ידי זה תזכה לאריכות ימים ושנים, וכן תהיה שמור משונאים וממזיקים וכו', כמאמרם ז"ל (גיטין ז.) שלח ליה מר עוקבא לרבי אלעזר בני אדם העומדים עלי ובידי למסרם למלכות מהו שרטט וכתב ליה (תהלים ל"ט ב) "אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי", אף על פי שרשע לנגדי אשמרה לפי מחסום, שלח ליה קא מצערי לי טובא ולא מצינא דאיקום בהו, שלח ליה (תהלים ל"ז ז) "דום להוי"ה והתחולל לו" דום להוי"ה והוא יפילם לך חללים חללים, השכם והערב עליהן לבית המדרש והן כלין מאיליהן הדבר יצא מפי רבי אלעזר ונתנוהו לגניבא בקולר וכו', הרי שלך לפניך שאם אחד מצער אותך, תקפיד מאד להתפלל בערב ובבקר בבית הכנסת, והשונאים שלך יפלו נפילה אחר נפילה.

ידוע שמחלת העצבים באה להאדם בעקר מחמת חסרון השמחה, כי תכף ומיד כשאדם נופל במרה שחורה ובעצבות ובדכאון פנימי רחמנא ליצלן זו מחלת העצבים וכו' וכו', ולכן עקר הרפואה לצאת מזה זה רק שמחה, ולהכריח את עצמו בכל

אשר בנחל

מיני אופנים שפעולם רק להיות בשמחה, ולא בחנם שרבנו ז"ל הזהיר אותנו על שמחה יותר מהכל, כי על כל אחד ואחת עובר בכל יום כל מיני משברים וגלים, צרות ויסורים ומכאובים, עניות ודחקות וצמצומים וכו' וכו', שזה מושך את האדם אל העצבות ואל העצלות, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ט) צריך להזהר מאד מעצבות ועצלות, כי עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות בבחינת (ישעיה ס"ה) "ונחש עפר לחמו", עפר היא בחינת עצבות ועצלות שהם באים מיסוד העפר; ולכן מכרחים להכריח את עצמו עם כל הכחות רק להיות בשמחה, וזה לא עבודה קלה ופשוטה, אלא עבודה הכי קשה, ואשרי מי שמכריח את עצמו להיות תמיד בשמחה, אזי לא יסבל משום מחלות הקשורים אל מחלת העצבים וכו'.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדף היומי אפלו בגירסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשיעורים שבקהלתנו, שלומדים ברכים את הדף היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו כמה שעורים בזמנים נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשיעורים שמתאים לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

אשר בנחל

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקעו

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מסעי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביותר שאת
וביתר עז, ותשתדלי להתאחד עם נשות אנשי שלומנו, וביתך
תתחזקו, כי בעתים הללו צריכים המון התחזקות, כי עובר על
נשמות ישראל פחדים גדולים וכו', וסכנות גדולות וכו', ורואים
בחושי את הנסים והנפלאות שהקדוש ברוך הוא עושה עם
ישראל בארץ ישראל שכל הטילים שיוזרים הפלשתים הארורים
נופלים רק בשדות ובשטחים פתוחים, ומכל זה רואים את גדל
רחמנותו יתברך על עם ישראל, ולכן דיקא בימים טרופים אלו של
בין המצרים, עלינו לבקש מצד אחד שהקדוש ברוך הוא יגאלנו
גאלת עולם ויבנה לנו כבר את בית המקדש על ידי משיח צדקנו,
ומצד שני להתחזק ולחזק את אחרים, אשר זו הצדקה הכי גדולה,
כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שזוכה לחזק
יהודים אחרים, כי עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים וכו',
ואין בן אדם אחד שיהיה נקי מזה וכו', ולכן אשרי האשה שזוכה
לחזק נשים אחרות שזו הצדקה הכי גדולה, כמו שפרש רבנו ז"ל
(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו) את הפסוק (תהלים מ"א) "אשרי
משכיל אל דל", הינו כשהוא בקטנות המוחין, ומשכיל עצמו
לבוא לגדלות המוחין, אזי "ביום רעה ימלטהו הוי"ה" נמתקין כל
הדינין. ואם לא יכול בעצמו לבוא לגדלות המוחין, עצה לזה,

אשר בנחל

שִׁישְׁכִיל אַחֲרַיִם, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְעוֹרֵר גַּם אֶצְלוֹ; וּבְזֶה שְׂאֵשָׁה מְחֻזְקֵת אֶת רַעוּתָהּ, עַל יְדֵי זֶה גַּם לֵה יֵשׁ הַתְחַזְקוֹת, וְאֲנִי בְטוֹחַ שֶׁגַּם עָלֶיךָ עוֹבֵר צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וְעֲגַמַת נַפֶּשׁ, וְלָכֵן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכוֹלְתְּךָ לְחֻזֵק אֶת הַזּוּלָּת, וְעַל יְדֵי זֶה גַּם לָךְ יִהְיֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד.

אֲשֶׁרֵי הָאֵשָׁה שְׁקוּנָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׁזָה עֵקֶר גְּדוֹל בְּהַחַיִּים, וְזוֹ הַמִּתְנָה הִכִּי יָפָה שְׂאֵשָׁה צְרִיכָה לְהִגִּיעַ אֶל זֶה, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים קְשָׁיִים וְנֹדְמִים כְּפִים הַסּוֹעֵר וְכוּ' וְכוּ', וּבִפְרָט אֵשָׁה שְׁכָל הָעַל שֶׁל הַבַּיִת עָלֶיהָ וְכוּ', הִיא צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּבַיִת עִם הַיְלָדִים וְכוּ', וְלִטְפֹּל בָּהֶם וְכוּ', וְזֶה לֹא בָּא קָל, וְלָכֵן אֶת צְרִיכָה לְדַעַת מִי הָאֵשָׁה הַמְצַלִּיחָה בְּחַיֶּיהָ? זֶה רַק הַסְּבֻלָּנִית! וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין דְּבַר שְׂמַחְסֵר מִן הָרָעָה כְּמוֹ הַסְּבֻל", כִּי הַסְּבֻלָּן הוּא הַמְּנַצֵּחַ בְּכָל תַּחֲוֹם, וְאָמַר הַחֶכֶם "הַסְּבֻל מַעֲלָה גְדוֹלָה, וְהִיא תַּחְבּוּלָה לְמִי שְׂאֵין לוֹ תַּחְבּוּלָה", וְלָכֵן תִּרְאִי לְהִתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת הֵן לְגַבִּי יְלָדֶיךָ, וְהֵן לְגַבִּי בְּעַלְךָ, וְהֵן לְגַבִּי הַשְּׂכָנוֹת וְהַחֲבֵרוֹת שְׁלָךְ, וְאִז תִּהְיֶי הִכִּי מְצַלַּחַת בְּעוֹלָם.

וְזֶה עֵקֶר גְּבוּרַת הַגְּבוּר לְהִתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, וְכַךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ד') אֵיזְהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצָרוֹ, שְׂנֵאֲמַר (מְשָׁלִי ט"ז) "טוֹב אַרְךָ אַפִּים מִגְּבוּר וּמִשָּׁל בְּרוּחוֹ מִלֵּכָד עִיר", רוֹאִים מִפְּסוּק זֶה שְׂמַדְבַּר מִסְּבֻלָּנוֹת שְׁזָה עֵקֶר הַגְּבוּרָה, שְׁיָכוֹל לְכַבּוֹשׁ אֶת יְצָרוֹ שֶׁל הַכַּעַס, שְׁלֹא יִכְעַס יוֹתֵר, כִּי הַסְּבֻלָּן הוּא הַמְּנַצֵּחַ תָּמִיד.

אשר בנחל

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר
תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקעז

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מסעי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל היניק וחכים ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה להתמיד בימים אלו
לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבע חלקים כמו
ימי השבוע, ומעלת אמירת תהלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל,
כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי הבחור
שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סך הכל בין עשרים
דקות לחצי שעה, וכך תזכה לסיים את כל ספר התהלים בכל שבוע,
ובזכות זה תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, וכן
עם כלל ישראל, כי עם ישראל נמצא במצב מאד מאד קשה,
וקשה, והפלשתים הארורים יורים טילים בכל ערי ארץ ישראל,
וצריכים רחמים מרבים שלא ינזק אף בן אדם וכו', ואפילו אף
רכוש של בר ישראל וכו'.

אני יודע שעכשו מאד מאד חם בחוץ וקשה לשבת במקום
אחד, ולכן אבקש אותך מאד תנצל את הזמן היקר שלך, כי
אתה בחור צעיר, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קנ"ב): יניקוּתָא

אשר בנחל

כְּלִילָא דְדוֹרְדָא, עֶקֶר יִפִּי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲיֵרוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הָעֲבוֹדוֹת שְׂאָדָם עוֹבְדֵי אֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּבַחֲרוֹתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוֹדָה לַעֲתֵת זְקָנָתוֹ, וּכְתִיב (אֵיכָה ג' כ"ז) "טוֹב לִגְבֹר כִּי יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו", וְלִכְּן אִם אַתָּה יְכוֹל לַחְזוֹר מִסְכָּתָא אַחַת, מֵאַה פְּעָמִים וְאַחַד, וְכֵן לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְכֵן לְלַמֵּד פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י, וְעַל כָּלֵם תְּלַמֵּד "קְצוּר שְׁלַחַן עָרוּךְ יִלְקוּט יוֹסֵף", כִּדִּי שְׂתַהֲיֶיהָ בְּקִי בַּהֲלָכָה לְדַעַת אֵיךְ יִהְיֶה צְרִיף לְהַתְנַהֵג, וְאִם תִּתְמַיֵּד בְּקִיץ הַזֶּה, יְכוֹל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת שְׁבֻקְרוּב אֲנִי אֶתְחִיל לְהַבִּיא בַּחֲוָרִים לְפָה, אֲבָל כְּמוֹכֵן אֲנִי צְרִיף רַק בַּחֲוָרִים מִיִּשְׁבָּיִם בְּדַעְתָּם, וְלֹא שׁוֹבְבִים וְכוּ', וְלֹא פְרָאִים וְכוּ', רַק בַּחֲוָרִים עֲדִינִים עִם מִדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי הַמִּדּוֹת זֶה יְסוּד הַכֹּל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקעח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִסְעֵי, כ"ד תְּמוּז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ, תְּלַמְּדַת סְמִינַר "בֵּית מִלְכָּה"

אֲנִי יוֹדַע שְׂעַכְשׁוּ יֵשׁ לְךָ אֵת הַחוּפֵשׁ הַגְּדוֹל, וְהַשְּׂמֵשׁ לוֹהֵט כְּתַנּוּר וְכוּ', וַיֵּשׁ נִסְיוֹן קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת בְּצַנִּיעוֹת, וְלִכְּן בְּאַתִּי

אשר בנחל

לבקש אותך שתמשיכי במדת הצניעות בימים החמים האלו, ואמר התנא הקדוש (אבות פ'ק ה') בן הא הא לפום צערא אגרא, כפי הצער שיש לאדם לקיים את המצוות, כן שכרו רב מאד בכל העולמות, וידוע אשר בן הא הא היה גר צדק, ועל גר עובר צרות ויסורים ומרירות ונסיונות קשים מאד, ולכן לא בחנם שהוא אמר שהכל תלוי פפי שהולכים למסור את נפשו בשביל כל דבר ששייך ליהדות, ולכן ראי לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ופעלתי שיתנו לכן להכניס אל הברכה אצל משפחת ... פעם בשבוע לעת ערב, וכך תוכלו להתאורר וכו', והעקר לומר כמה מזמורי תהלים עבור רפואת הבן שלהם שיצא מכלל סכנה ויתרפא לגמרי, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, אבל אני מאד מאד מבקש אותך שתשמרי על הצניעות אף שזה דבר מאד מאד קשה, עם כל זאת תהיי חזקה בזה, והקדוש ברוך הוא לא יעזוב אותך.

אני יודע שהנסיונות מאד מאד קשים עכשו, עם כל זאת זכרי היטב אם תעברי את כל הנסיונות, הקדוש ברוך הוא לא יעזוב אותך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד, ובעזרתו יתברך שמו בתוך שבוע אני מאד מקווה להיות בארץ ישראל, יעזר הקדוש ברוך הוא שאוכל לעזר לך בכל מה שאת צריכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקעט

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מסעי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

אשר בנחל

באתי לבקש אותך טובה גדולה מאד, וכן למצוה מאד מאד גדולה, ובפרט שר' ... נרו יאיר רוצה לשלם, אם את יכולה לקחת את התינוק של אחותך ... תחיה לשובע, ואת והבנות שלך יטפלו עמו, זה יהיה חסד מאד מאד גדולה, כי הם שניהם כבר קורסים וכו', ומסכנים עובר עליהם מה שעובר ובפרט הבעל עובר עכשו קשיים עד מאד, ולכן למצוה רבה יחשב, וגם תקבלו תשלום על זה, אני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתעשי את רצוני, שהבנות שלך יטפלו עם התינוק, כדי לתת להם להתאורר, כי העצבים שלהם כבר מתוחים מאד מאד, ולמצוה רבה יחשב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקפ

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר מסעי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

ידוע לכם את הגזרות שיש עכשו על כל התלמודי תורה והבתי ספר החרדיים, שקצצו את כל ההכנסות שלהם, שזה רשעות לשם רשעות בלי שום הצדקה, כי הרי כל אזורח משלם מסים וארנונה וכו', ומי שבונה משלם מס שבח וכו', ולכן מגיע לכל ילדי החרדיים מה שמגיע לכל אזורח, ומחמת רשעות לשם רשעות מונעים את זה מילדי החרדים, ולצערנו הרב כל יום שומעים שתלמוד תורה אחר ובית ספר אחר נסגר מחמת חסר תקציבים.

אשר בנחל

והנה בא לפני הרשימה מה שאתה חייב למוסדות שלנו בשביל הילדים שלך שלא שלמת כבר כמה שנים, והסכום הוא ... שח, ואני לא יודע איך אתה יכול לישון במנוחה בשעה שעומדים לסגור לנו את כל המוסדות? על כל דבר יש לך כסף אבל לא לשלם שכר למוד שאמרו חכמינו הקדושים (ביצה ט"ז). כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכפורים חוץ מהוצאת שבתות והוצאת יום טוב והוצאת בניו לתלמוד תורה, שאם פוחת פוחתין לו ואם הוסיף הוסיף לו; הרי שלך לפניך שאם משלמים עבור הוצאות בניו ובנותיו לתלמוד תורה לא מפסידים, ואדרבה אם מוסיף מוסיף לו.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתראה תכף ומיד לסדר את החוב שלך אפילו בתשלומים, כי אחרת אנחנו קורסים לגמרי, כי לא רוצים לעזר לנו כלום וכו', שזה רשעות ואכזריות גדולה מאד, אבל מה לעשות שאנחנו נמצאים בגלות מר, שלא מתחשבים עם ילדי ישראל שלומדים תורה, ובודאי מי שמונע תורה מישראל ישלם מחיר כבד מאד, ולעת עתה כל הורה מחייב לשלם את השכר למוד, ולא בחנם שצדיקים אמרו שהורים שלא משלמים שכר למוד יהיו מבטחים שילדיהם יצאו לתרבות רעה רחמנא ליצלן מקדם או אחר כך.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתקחו את דברי אלו שנכתב בדם לבבי ולא בדיו אל לבכם, ותראו לבא להסדר לשלם את החוב שלכם.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרות ישראל די.

אשר בנחל

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקפא

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מסעי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ב) שעקר הגדלה מה שמקבלים מהצדיק הוא שפלות, כי הצדיק מחדיר באדם כל כך את גדלת הקדוש ברוך הוא, עד שאדם מתבטל ממילא בעיני עצמו, ואינו רוצה כלום רק להכליל בו יתברך יותר ויותר, וככל שמקבל מהצדיק כן מקבל ממנו גדלה, ועקר הגדלה הוא שפלות, שאדם נעשה שפל בעיני עצמו ומתחיל להסתכל על תכליתו הנצחי, שייבוא היום שייצטרך לעזוב את זה העולם, ואמרו חכמינו הקדושים (סוטה ח) שנעשה שכן לעפר בחייו, ולכן מי שתמיד רק מסתכל על גדלותו יתברך איך שאין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה הוא נתבטל בעיני עצמו לגמרי, וכבר לא רוצה להיות שום דבר, אלא הוא רוצה רק להכליל בו יתברך.

כל מי שיש בו גאווה וגדלות וכו', יש בו שגעון להיות משיח וכו', ולכן אנחנו מוצאים שכל המשגעים תמיד טענו שהם 'המשיח', וזה בא מחסרון הדעת שבא מישות וגאות, ולכן לא בחנם שאמר הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, שאדם לא

אשר בנחל

משתגע מחמת מחלות וּחֲלָאִים, אֶלָּא מִחֲמַת גְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, וְלִכֵּן כָּל מִשְׁגָּע שֵׁשׁ בּוֹ שְׁכוּרֵן יִשׁוֹת וְגִדְלוֹת, נִכְנַס בּוֹ הַדְּמִיוֹן שֶׁהוּא 'הַמְּשִׁיחַ'.

וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, עָלֶיךָ לְבַטֵּל אֶת כָּל יִשׁוּתֶיךָ לְגַמְרֵי, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל מִהַצַּדִּיק אֶלָּא כְּשֶׁמְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ בְּכָל מִכָּל כָּל נֶגֶד הַצַּדִּיק, אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ מְקַבְּלִים אֶת הַמַּתְנָה הַכִּי יָפֵה שֶׁהוּא שְׁפָלוֹת, שְׂאֲדָם שֶׁפֵּל בְּדַעְתּוֹ וְאִינוּ רוֹצֵה שׁוֹם דְּבָר רַק מֵה שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ רוֹצֵה וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיךְ שֶׁתִּזְכֹּר שֶׁתַּכְּךָ וּמִיָּד כְּשֶׁאֲדָם לֹא רוֹצֵה שׁוֹם דְּבָר רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה לֹא אֶכְפֹּת לוֹ מֵה שְׂאֲחֵרִים חוֹשְׁבִים עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', כִּי מֵה לוֹ עִם אֲחֵרִים, אֵינֶן לוֹ בְּעוֹלָמוֹ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְגִיעַ לָזֶה, וְאֵז הוּא חַי חַיִּים נְעִימִים חַיִּים בְּרִיאִים וְשְׁלָמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקכב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר מַסְעֵי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְלַמֵּד אֶת הַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן כ"ח) רְאוּי לְאָדָם שֶׁיַּעֲבֹר וְיִלְךְ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְלְלַמֵּד כָּלֵם כְּדֵי שֶׁיְהִיָּה בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ שֶׁנִּמְצָא הַשָּׁרִים

אשר בנחל

הגדולים שהולכים ועוברים במדינות, ומוציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר פן להתפאר ולומר שהיה במדינות כמו שדרך השרים להתפאר ולומר: הייתי בורשא וכיוצא בזה. כמו פן ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקום דהינו בכל הספרים הקדושים, ולעתיד בעולם הבא מזכירין אותו כל מה שלמד בעולם הזה.

ולכן על האדם לסדר לעצמו סדר נכון ללמד בכל יום מקרא (מפרשת השבוע), משנה כסדרן, בבלי ירושלמי תוספתא כסדרן, וכן ללמד כל המדרשים, ספרי הזהר והתקונים, והעולה על הכל ללמד הרבה פוסקים, רמב"ם טור בית יוסף ושלחן ערוך, וכן יקבע לעצמו קביעות ללמד בעץ חיים ופרי עץ חיים ושמונה שערים וכו'.

מה שכתבת שרבי חיים ויטאל ז"ל אמר שהעקר ללמד קבלה וכו', תעין עוד פעם בהקדמה ותראה שהוא כותב שאדם צריך למלאות את עצמו קודם הרבה בכשר ויין, הינו גמרא פרוש רש"י ותוספות, וד' חלקי שלחן ערוך, כדי שידע את ההלכה איך להתנהג.

ספרי קבלה, צריכים ללמד רק עם ההקדמות של הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, שבלי זה יכולים להיות כופר בכל רחמנא ליצלן, ולקצץ בנטיעות רחמנא לישזבן, כידוע מי שלומד קבלה שבקלות יכולים להטעות את עצמו עם דמיונות גדולים, ובפרט עכשו שיש לנו את ספרי רבנו ז"ל, צריכים להשקיע המון זמן בספרי רבנו ז"ל, אשר דיקא על ידי ההקדמותיו הקדושים

אשר בנחל

יכולים לעשות לעצמו דרך להבין הן בנגלה ומכל שכן בנסתר, וכמוכא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות תפלין הלכה ה' אות ל"ח) כי על פי הדברים האלה (הינו על פי דברי רבנו ז"ל) והיוצא בהם המבארים בדברינו, תוכל לעשות לך דרך להבין מעט מזעיר בדרכי הקבלה של הזהר הקדוש והאריז"ל להוציא מהם דרכים ועצות למעשה. על פי הקדמות נוראות ועצות אמתיות של דברי תורתו של רבנו ז"ל, שכל תורה ותורה וכל מעשה ומעשה היא פותחת שערים רבים של השגת אלקות, שעל ידי זה יכולין להבין גם כל דרכי הקבלה. אם תזכה לשקד על תורתו הקדושה יום יום בשקידה רבה; עין שם.

ולכן עכשו כשעובר על כל אחד מה שעובר משברים וגלים, ואין אדם שיהיה נקי מפגעי ומקרי הזמן שעוברים עליו מדי יום ביומו מתדוש, מרחמים ללמד הרבה את ספרי רבנו ז"ל, הן זה שלומד נגלה, והן זה שלומד נסתר, כי בלי למוד ספרי רבנו ז"ל אדם ישבר לגמרי, ולכן מה טוב ומה נעים שתשקיע את עצמך בספרי רבנו ז"ל ובפרט בשיחותיו הקדושים שהם ספרי "שיחות הר"ן" "חיי מוהר"ן", שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן שני"ח) שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי וויא איך מיין איין גוטער יוד) אם ירצה לילך עמה לקיים כפי שיחתו הקדושה.

וכתב על זה מוהרנ"ת ז"ל (שם) וגם אפלו עכשו כשלומד דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה

אשר בנחל

שְׁלוֹ הַיָּא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלְא וְנוֹרָא מְאֹד וְדַרְךְ יִשְׂרָה וּנְכוֹנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מַדְרָגָתוֹ יִהְיֶה בְּאִיזָה מַדְרָגָה שְׂיִהְיֶה. אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמַדְרָגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יָכוֹל לְקַבֵּל דַּרְךְ יִשְׂרָה וְעִצּוֹת נִפְלְאוֹת מִכָּל שְׂיִחָה וְשְׂיִחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהִפְךָ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מַדְרָגָה הַתַּחְתּוֹנָה חֵס וְשְׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שֶׁרַק לֹא יִהְיֶה, יָכוֹל לְקַבֵּל דַּרְךְ יִשְׂרָה וְעִצּוֹת נְכוֹנוֹת מִכָּל שְׂיִחָה וְשְׂיִחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנֵּי שְׂחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמַּת אִם יִשִּׁים לְבוֹ לְדַבְּרֵיו הַיָּטִב, וְיִקְיִם אוֹתָם בְּאַמַּת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאחֲזוּ בָּהֶם].

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דַּרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תַּקְפָּג

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מְסַעֲי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה שׁוֹאֵל שְׂאֵלָה גּוֹרְלִית וְכוּ', וְגוֹבֵל בְּפִקּוּחַ נַפְשׁוֹ וְכוּ', בּוֹדְאֵי אֵינְ דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב בְּחַיֵּי הָאָדָם כְּמוֹ מַצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, שְׁזוֹ הַמַּצּוֹה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁכוּלְלֵת כָּל הַמַּצּוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (תְּנֵא דְבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מֵהָאָדָם רַק שְׂיִכְבֵּד אָב וְאִם; וְאֵמְרוּ

אשר בנחל

(פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל:): שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

ולכן אף שזה קשה מאד מאד להחזיק אבא או אמא מבגרים בבית וכו', עם כל זאת צריכים לזכר טוב טוב כי מה שעושים להורים, יקבלו את זה חזרה מילדיהם בלי שום רחמנות כלל, ואדרבה אם מתאכזרים נגד ההורים כשהם מבגרים, יקבלו את זה חזרה פי כמה מהילדים, וזה ברור כשמש ואלו מעשים שבכל יום.

עם כל זאת אם זה תלוי שאחד צריך לשמש אותם עשרים וארבע שעות, אזי ראוי להכניס מטפלת שתטפל בהם, וגם צריכים תמיד לעמוד על המשמר שהמטפלת לא תהיה אכזרית ורשעית שהיא תתעלל בהם אשר דבר זה מאד מאד מצוי, וצריכים לשמר על דבר זה מאד, כי מי שמכניס מטפל אות מטפלת עבור הורים מבגרים צריך לעמוד על המשמר שלא יתעללו בהורים, כי לצערנו הרב היה המון מקרים כאלו וכו'.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לך שאתה יכול להחזיק את ההורים, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תקפד

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מסעי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מוהרנ"ת ז"ל אמר פרנסה לא זורקים, אלא כשהפרנסה תזרק אותך אז תחפש עבודה אחרת, לעת עתה אין לך שום מקום אחר וכו', ולכן לא כדאי לך לזרק ולעזוב את המשרה שיש לך, ואף ששמה לא טוב בשבילך, וגם הורידו לך קצת מהמשכרת וכו', עם כל זאת מאחר שאין לך עדין דבר אחר, אז אל תזרק את זה, הרגע שיהיה לך דבר אחר, אזי אל תפחד ותקח את הדבר החדש, העקר תראה להיות עצמאי בדעתך, ואל תפחד אל תכנס בקטנות הדעת והמוחין, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ופרנסה זה מהקדוש ברוך הוא, וזה לא מבשר ודם.

פעם בא אדם עגלון אל החפץ חיים ז"ל ובכה מאד, ושאל אותו החפץ חיים ז"ל מה אתה בוכה? אומר זה שמפרנס אותי נפטר, אזי החפץ חיים ז"ל התחיל לצחוק ואמר, הקדוש ברוך הוא הוא הזן ומפרנס לכל, ולא הסוס שלך שהתפגר מפרנס אותך... ולכן אדם צריך תמיד לזכר שרק הוא יתברך זן ומפרנס לכל, ולא יפחד משום ברִיה שבעולם כי גדול אדונינו ורב להושיע.

העקר להרגיל את עצמו לבקש בכל יום ממנו יתברך על פרנסה, כי רק הוא יתברך זן ומפרנס את בריותיו, ואמרו חכמינו

אשר בנחל

הקדושים (ילקוט שמות רמז ר"ס) שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי מפני מה לא ירד מן לישראל פעם אחת בשנה? אמר להם אמשל לכם משל למה הדבר דומה למלך בשור ודם שהיה לו בן אחד, פסק לו מזונותיו פעם אחת בשנה, ולא היה מקביל פני אביו אלא פעם אחת בשנה. חזר וקבע לו בכל יום והיה מקביל פניו בכל יום. אף ישראל מי שהיו לו ארבעה וחמשה בנים היה דואג ואומר שמא למחר לא ירד מן ונמצאו כלם מתים ברעב, ונמצאו כלם מכוונים את לבם לאביהם שבשמים; ולכן כשבר ישראל בא בכל יום ומבקש ממנו יתברך פרנסה, הקדוש ברוך הוא נותן לו, כי הוא יתברך אב הרחמן, וצופה ומביט ומחכה שאנחנו בניו נבקש ממנו, ואז יתן לנו בשפע גדול.

הקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקפה

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מסעי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשר בנחל

אני לא יודע מי הרב של בעלך וכו', ואם בעלך אומר שהרב שלו הוא רבנו ז"ל וכו', אזי אני מכרח לכתב לו מה דעת רבנו ז"ל בענין שלום בית.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרום ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט). 'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ס"ג). 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, כי רבנו ז"ל הקפיד על דברים אלו מאד מאד, על אלו שמשפילים את נשותיהם, ומי שהיה לו סכסוך עם אשתו, רבנו ז"ל לא רצה לקבל אותו לגמרי, ולא רצה אפלו לראות אותו.

וידוע הספור שהיה בשבועות או בחנכה, שאמר רבנו ז"ל בעת שהיה יושב על השלחן עם אנ"ש: 'ווער האט דאס אין זיך אזא עזות, צו האבן ביי מיין טיש א הרהור רחמנא ליצלן, איך מיין ניט טשערינער, ניט ברסלב'ר, ניט טעפליקער', [מי יש לו את העזות שהיה לו הרהור רע בשלחני, אני לא מתפון על אנשי שלומנו מעיר טשערין, ולא מעיר ברסלב, ולא מעיר טעפליק], וטיראוויצער לא הזכיר, והבינו אנשי שלומנו מי הוא האיש הזה,

אשר בנחל

כי הָיָה שָׁם אֶחָד מִטִּירָאוּיָצֵעַ שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בַּיִת כְּשֵׁתֵי שָׁנִים, וְתִכְף קָם רַבְּנוּ ז"ל מִן הַשְּׁלַחַן וְנִכְנַס לְחִדְרוֹ, וְהָאִישׁ הַזֶּה שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בַּיִת עָמַד עַל הַפֶּתַח וּבָכָה הַרְבֵּה מְאֹד, וְגַם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בִקְשׂוּ מִרַבְּנוּ ז"ל בְּעֵדוֹ, עַד שֶׁהִבְטִיחַ שְׁיִחְזֹר לְבֵיתוֹ וַיִּשְׁלִים מִיַּד עִם אִשְׁתּוֹ, וְאָז יָצָא רַבְּנוּ ז"ל מִחִדְרוֹ, וְהִמְשִׁיךְ אֶת סֵדֵר הַנְּהַגְתּוֹ בְּשִׁלְחָנוּ הַטְּהוֹר, רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד עַל שְׁלוֹם בַּיִת, וְאִם לֹא הָיָה שְׁלוֹם בַּיִת לֹא רָצָה לְשֹׁבֵת אֶפְלוּ בְּאוֹתוֹ שְׁלַחַן אִיפֹה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה יוֹשֵׁב.

אֶת צְרִיכָה לְהִרְאוֹת אֶת זֶה לְבַעֲלֶךָ, כִּי אִם הוּא רוֹצֵה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל זֶהוּ דַעַת רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהִבְעֵל צְרִיךְ לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ, וְכַמּוֹבֵן אִם הִבְעֵל מְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ, אֲזִי גַם הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְכַבֵּד אֶת בַּעְלָהּ, וּבְאֻמַּת כָּל זֹוג צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְנִיִּם אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִתֵּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבֵּה וְהִבְנָה הַדְּדִית, אֲבָל הִרְגַע שְׁרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, דַּעוּ לָכֵם שֶׁזֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שֶׁבָּא לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבָדוּ פְּלַג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵינֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלֵם, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֵה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהִרְגַע שֶׁהִבְעֵל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שֶׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְׁנִי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, וְהִהוּא פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, זֶה כְּבָר נִקְרָא סֵמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכַמוֹ שֶׁאָמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שְׁיִפּוֹל

אשר בנחל

ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמת, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

הקדוש ברוך הוא ששמו שלום, ישים שלום בתוך ביתכם, ותחיו ביחד באהבה אחוה ורעות, ואז השכינה תשרה בביתכם, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקפו

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מסעי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשר בנחל

את צריכה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ולא להתבלבל משום דבר בעולם, העקר להכניס במח מחשבתך את אמתת מציאותו יתברך אשר אין בלעדו יתברך כלל, והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ולכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא ולעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולשכח את העבר, למה את צריכה לענות את עצמך? ולרדף את עצמך על לא דבר? רב הפעמים אדם רודף את עצמו יותר ממה שאחרים רודפים אותו וכו', כי אם אדם תמיד חושב מה הזולת יגיד עליו? הוא מענה את עצמו יותר ממה שאחרים מענים אותו וכו'.

אדם צריך להכניס בעצמו תמיד אמונה פשוטה בו יתברך לידע אשר דבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ולכן אם אחד מבזה אותך גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') שעקר התשובה הוא שישמע בזיונו וידם וישתק. ולא צריכים לענות לכל אלו שעושים עליו בקרת וכו', או מדברים עליו כל דבר אסור וכו', ולכן ראי להרגיע את עצמך, ואל תכנס בלחץ בשום פנים ואפן, תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, שזה נקרא אצל רבנו ז"ל התבודדות, אשר אין למעלה מזה. והעקר לבקש ממנו יתברך תמיד על מדת השמחה, כי הרגע שאדם שש ושמח על ידי זה נתרחב דעתו וכבר אינו מבלבל את עצמו משום דבר וכו' וכו', ולכן עשי זאת לשכח את העבר, ותעשי התחלה חדשה, ושלא יהיה לך שום תרעמת על עצמך, ותברחי מכל מיני רגשי אשמה וכו', ותהיי הכי מאשרת בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תקפז

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מסעי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

שעור פאות זה עד הסנטר וכו', ידוע שרבנו ז"ל הלך עם פאות מסדרות מאד, כמו תלתלים, כמו בא (חיי מוהר"ן סימן תק"ז) שבפאות יש בזה סודות גדולים, ובפרט פאות תלתלים שקורין גיקרייזלטע פאות, וזה מרמז בפסוק (שיר השירים ה' י"א) "קוצותיו תלתלים", אנשי שלומנו מספרים שהבחינו אצל רבנו ז"ל שבכל פעם שיצא מביתו הרטיב את אצבעותיו הקדושות וסדר את פאותיו, וכך הלכו אנשי שלומנו בכל הדורות, עם פאות מסדרות.

רק בעשור השנים האחרונות מאז שהתחילו להתקרב בעלי תשובה אל דעת רבנו ז"ל, והיות שהיה להם שערות ארכות כמו דב וכו', וכשחתכו את זה נשאר להם פאות ארכות ומפזרות וכו', אשר אין לזה שום מקור לא בחסידות ברסלב, ולא בהנהגת בר ישראל ללכת עם פאות מפזרות כמו שד וכו', וזה בא רק מהחדשים מקרוב באו וכו', שנעשה אצלם סטיל כזה ללכת עם פאות מפזרות, וזה לא שיד בכלל לחסידות ברסלב, וכן באף חסידות אין דבר כזה ללכת עם פאות מפזרות וכו', ואין לזה שום הנהגה ומקור ביהדות כלל.

אשר בנחל

בִּוֹדַי צְרִיכִים לְסַפֵּר אֶת הַשְּׁעָרוֹת, כִּי הַשְּׁעָרוֹת הֵן דִּינִים,
וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְגַדֵּל שְׁעָרוֹת גְּדוּלוֹת, וּבִפְרָט
בְּלוֹרִיּוֹת וְכוּ', שְׂזֵה חֲצִיצָה לְתַפְלִין.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקפח

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מְסַעֲי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָה
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהַרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה
בְּכָל כּוֹחַ. וְכָל הַחוּלָאֵת הַבָּאִין עַל הָאָדָם, בְּלִם בָּאִין רַק מְקַלְקוֹל
הַשְּׁמִחָה וְכוּ', וְכַפִּי קְלַקּוֹל הַשְּׁמִחָה וְהַנְּגוּן, כֵּן בָּא הַחוּלָאֵת עַל
הָאָדָם, וְגַם חֲכָמֵי הַרְוּפָאִים הָאֲרִיכוּ בָזֶה, שֶׁכָּל הַחוּלָאֵת עַל יְדֵי
מְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת, וְהַשְּׁמִחָה הוּא רְפוּאָה גְּדוּלָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין
בְּרוּחָנִי, וְצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל הַכּוֹחוֹת, לְהִיּוֹת אַךְ שְׂמִיחַ תְּמִיד.
כִּי טָבַע שֶׁל הָאָדָם לְמִשׁוֹךְ עֲצָמוֹ לְמְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת מִחֲמַת
פְּגַעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֵא יְסוּרִים, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהַכְרִיחַ אֶת

אשר בנחל

עצמו בכח גדול להיות בשמחה תמיד ולשמח את עצמו בכל אשר
יוכל ;

ואמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תקצ"ג) שאפלו בעת הצער
והרחוק מעבודתו יתברך וכו', וכן מה שעובר עליו כל מיני צרות
ויסורים ומרירות ומכאובים וכו', עם כל זאת צריכין להתחזק
להיות אך שמח תמיד, ולשמח את עצמו בכל מה דאפשר במה
שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה עדין, כי כל בר ישראל מלא
נקדות טובות, כמאמר ז"ל (ברכות נ"ז.) על הפסוק (שיר השירים ד')
"כפלח הרמון רקתך מאי רקתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצות
כרמון; והעולה על הכל צריך לשמח במה שזכה שלא עשני גוי
כגויי הארצות וכו', ולהפך את כל היגון ואנחה והצער והיסורין
לשמחה גדולה, וצריכים לשמר מאד מאד מעצבות ומרירות
ומדכאון שזה אבי אבות הטמאה וכו', ואפילו שהסמ"ך מ"ם
רוצה לשבר אותו לגמרי ולומר לו שאין לו כבר שום תקנה
ותוחלת, עם כל זאת ראוי לו לומר לעצמו, אף על פי שאני כמו
שאני וכו', אף על פי כן זכיתי להיות מזרע ישראל, ולקיים במה
מצוות בכל יום ציצית, ותפלין, וקריאת שמע, וצדקה, ושבת,
וכיוצא, ואף על פי שגם בעשיית המצוות הם כמו שהם וכו', אף
על פי כן על כל פנים יש בהם בודאי נקדות טובות מאד שנעשה
מהם שעשועים גדולים למעלה בכל העולמות, כי הרי אפלו על
ידי המצוות שנעשין על ידי פושעי ישראל, כי כל זמן ששם ישראל
נקרא עליו, מתפאר בו השם יתברך הרבה, כמו שכתוב (ישעיה
מ"ט) "ישראל אשר בך אתפאר", וצריכים לדעת אשר המרה
שחורה והעצבות מתגבר על האדם יותר מן הכל, וקשה לשברה
יותר מכל המדות, ומזקת להאדם מאד יותר מהכל. וכל עקר
התרחקות של כל אדם מהשם יתברך, היא רק מחמת עצבות ומרה

אשר בנחל

שחורה ודכאון שמתגברים עליו, על כן צריכין לראות לשמח את עצמו בכל הכחות בכל מה דאפשר אפלו בעת שצור להאדם ודחוק לו מאד בגשמיות וברוחניות, הן בפרנסת הנפש, הן בפרנסת הגוף, אף על פי כן צריך לראות לבטח תמיד בהשם יתברך שסוף כל סוף לא יעזוב השם יתברך אותו וכו', ולכן ראוי לשמח את עצמו בכל מה דאפשר; וזה התכלית והשלמות שאדם צריך להגיע אל זה.

ולכן ראוי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

ובאמת זה תלוי בזה, כפי שמכריחים את עצמו להיות בשמחה, על ידי זה נתרחב הלב והדעת, ומתחזקת האמונה בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ומלא כל הארץ כבודו, ועל ידי זה מרגילים את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, ועל ידי זה מורידים אבן כבדה מהלב, וזו המתנה שקבלנו מרבנו ז"ל, שאדם יהיה רגיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ופשיטות גמור, ויספר לו יתברך את כל מה שעובר

אשר בנחל

עָלִיו, וְזֶה יִדְבִּיק אוֹתוֹ אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן דְּעֵי לָךְ שְׁאֵת
לֹא לְבַד, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא אִתָּךְ עִמָּךְ וְאַצִּלְךָ, וְהוּא רַק
מִחֻכָּה שֶׁתִּפְתָּחִי אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵת צְרִיכָה לְהִתְרַחֵק
מִדְּאָגוֹת, כִּי כָךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן ד') עַל יְדֵי
דְּאָגָה בְּלִב נּוֹפֵל עַל הָאָדָם אֵימַת מוֹת; וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(סִנְהֶדְרִין ק:) לֹא תַעֲלֵל דּוּיָא בְּלִבְךָ דְּגַבְרֵי גִיבְרִין קָטַל דּוּיָא; [לֹא
תִכְנִיס דְּאָגָה בְּלִבְךָ, כִּי הִרְבֵּה גְבוּרִים הִרְגָה הַדְּאָגָה].

וְלִכְן רְאֵי לְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה וְעַל יְדֵי זֶה יִתְבַטֵּל מִמֶּךָ כָּל הַדְּאָגוֹת
וְהַפְתָּדִים הַיְתָרִים, וְכָל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקפ"ט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מְסַעֵי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁאֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה בְּשׁוּם דְּבַר, כִּי כָךְ
אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת סד.) כָּל הַדּוּחֵק אֶת הַשְּׁעָה - שְׁעָה
דּוּחֵקְתוּ, וְכָל הַנִּדְחָה מִפְּנֵי הַשְּׁעָה - שְׁעָה נִדְחִית מִפְּנֵינוּ; מֵה שְׁאֵת
צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת, רַק לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת בְּעַלְךָ, וְעַל יְדֵי זֶה
יִתְרַחַב לְבֹו שֶׁל בְּעַלְךָ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הוּא עוֹבֵד מְאֹד מְאֹד קָשָׁה,
עוֹבֵר עָלָיו מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְלִכְן אִם תִּשְׁתַּדְּלִי לְקַבֵּל אֶת פְּנֵינוּ

אשר בנחל

בְּשִׁמְחָה, אֲזוֹ תִרְאֵי אֵיזָה בַעַל אַחֵר יִהְיֶה לָךְ, כִּי כִךָ אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל
הָאָדָם (מְשָׁלִי כ"ז י"ט) "כַּמַּיִם הַפְּנִיִּים לְפָנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם",
וּפְרֵשׁ רַש"י כַּמַּיִם הַלְלוּ הַפְּנִיִּים שְׂאֵתָה מְרָאָה לְתוֹכָן הֵן מְרָאוֹת לָךְ.
כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם חִבְרוּ - לְפִי מָה שְׂאָדָם יוֹדֵעַ שְׁחִבְרוּ אוֹהֲבוּ כֵּן
הוּא מְרָאָה לוֹ פְּנִיִּים.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק יַחַד וְאַחַד יִשְׁמַח אֶת הַשְּׂנִי, וְזֶה יָבִיא
בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, הֵן שֶׁהַפְּרָנְסָה שֶׁל בְּעַלְךָ יִתְרַחֵב, וְהֵן
שְׂאֵת תּוֹלִידֵי בְּקָלוֹת, כִּי כְּשֵׁישׁ שְׂמֻחָה בְּבַיִת אֲזִי הַשְּׂכִינָה בְּבַיִת, כִּי
כִךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ל:) שְׂאִין שְׂכִינָה שׁוֹרָה לֹא מִתּוֹךְ
עֲצָבוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ עֲצָלוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ שְׁחוֹק וְלֹא מִתּוֹךְ קָלוֹת רֹאשׁ
וְלֹא מִתּוֹךְ שִׂיחָה וְלֹא מִתּוֹךְ דְּבָרִים בְּטִלִּים, אֲלֵא מִתּוֹךְ דְּבַר שְׂמֻחָה
שֶׁל מִצְוָה, שְׁנֵאֲמַר (מְלָכִים ב' ג') "וְעֵתָה קָחוּ לִי מְנַגֵּן וְהָיָה כְּנִגֵּן
הַמְּנַגֵּן וְתִהְיֶה עָלָיו יַד הַיְוָיָה"; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה
וְלְשִׂמְחָה אַחַד אֶת הַשְּׂנִי, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְסוּף פֶּל סוּף תִּצְאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת,
וְתִהְיוּ הַכִּי מְאֻשְׁרִים, הֶעֱקַר תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְנַפֵּחַ אַחַד
עִם הַשְּׂנִי, וּמִכָּל שְׂכָן לֹא לְרִיב, וְאֲזוֹ הַבְּרָכָה תִּהְיֶה מִצְוִיָּה בְּתוֹךְ
בֵּיתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקצ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְסַעֵי, כ"ד תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה

אשר בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תבלבלי את עצמך מאף בריה שבעולם וכו', כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה חלק ב' סימן ז') כשהולך מרב לרב, או צריך לחזק אמונתו באחדות השם יתברך, כי הלמוד מהרבה מלמדים מזיק לאמונת היחוד. וכן הרב שיש לו אמונת היחוד, הוא יכול להאיר לכל תלמיד ותלמיד לפי כחו, וכל תלמיד אינו שומע אלא מה שצריך לו ולא יותר; ולכן מה לך לרוץ מרב לרב וכו' שסתם מלחיץ את האדם.

אדרבה את צריכה להיות מאד חזקה, ולעורר את החברות שלך שישעו אל ציון רבנו ז"ל באומן אשר בפרוש אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ט) שהצדיק הוא השדכן המשדך את כל השדוכים, וראינו בחוש כל אלו שנסעו אל ציון רבנו ז"ל והתעקשו עבור מציאת הזוג זכו למצא זוג הגון, ולכן במקום שהחברות שלך יסחבו אותך בכל מקום, תראי את לסחב אותם אל ציון רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקצא

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אשר בנחל

ראה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, שהוא יתברך מנהיג את העולם בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה בעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ואין דבר שלא יהיה משגח ממנו יתברך, כמאמרם ז"ל (חלין ז:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה;

זאת אומרת אפלו מפה קטנה באצבע הקטנה לא מקבלים לפני שנכרז קודם מלמעלה בשמים, וכן אמרו (יומא ל"ח.) בשמך יקראוך ובמקומך יושיבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפלו כמלא נימא, זאת אומרת אף אחד לא יכול לגע במה ששיך להשני, אם לא שהכריזו קודם בשמים, וכן אמרו (ברכות נ"ח.) אפלו ריש גרגיתא מן שמיא מנו לי; זאת אומרת שאפלו עבודה בזויה ופשוטה כמו לנקות ביוב וכו' וכו', אדם לא יקבל משרה כזו, עד שמכריזין קודם בשמים וכו', רואים מכל זה את גדל השגחתו הפרטי פרטית על כל בן אדם, אין העולם הפקר כלל, אלא הכל משגח בהשגחה פרטית ממנו יתברך.

ואמר הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, שכשננסע עגלה מלאה תבן וקש, ונפלה חתיכת קש בדיוק במקום הזה וכו', גם בזה יש כוונה עליונה ממנו יתברך, אין דבר בלי השגחתו הפרטי פרטית, וזו התכלית שאדם צריך להגיע אל זה, להכיר את הקדוש ברוך הוא מכל פרטי הבריאה, כמוכא בזהר (פא מ"ב) בגין דישתמודעון ליה; כל הבריאה נבראה רק כדי להפירו יתברך, ובדיעות האלו אדם יכול להתחזק ביתר שאת וביתר עז, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"ג) שכל מיני צער וכל היסורים אינם רק מחסרון הדעת, כי מי שיש לו דעת ויודע שהכל

אשר בנחל

בהשגחה מהשם יתברך, אין לו שום יסורין, ואינו מרגיש שום צער, כי (איוב א') "הוי"ה נתן והוי"ה לקח", ואף על פי שיש יסורין שבהכרח מרגישים אותם, כגון היסורים שבאים מחמת ההרכבה, כמו יסורים שיש מיציאת הנשמה מן הגוף, והם יסורי החולה שבאים מחמת שמתחלת הנשמה להתפשט מן הגוף, ומחמת שנקשרה הנשמה בהגוף בקשר אמיץ וחזק, על כן בהכרח מרגיש היסורים בעת הפרוד, אף על פי כן היסורים קלים מאד ונוחים להתקבל בעת שיודע בדעת ברור שהכל בהשגחה מהשם יתברך, ומכל שכן שאר מיני צער ויסורין שאין מרגישין כלל כשיש לו דעת, ועקר הצער מהיסורין, הוא מחמת שנוטלין ממנו הדעת כדי שירגיש היסורין;

ולכן צריכים לחזור על האמונה הקדושה בכל פעם מחדש, כדי שלא יפול בדעתו וכו', ויחשב שיש חס ושלוש איזה טבע מקרה ומזל וכו', שמשם באים כל הצרות והיסורים וכו', ועקר שלמות הדעת הוא (דברים ד' ל"ה) "אתה הראת לדעת כי הוי"ה הוא האלקים אין עוד מלבדו", וכתיב (דברים ד' ל"ט) "וידעת היום והשבת אל לבבך כי הוי"ה הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד", ועל ידי זה יפתח לבו וכו', ופיו לדבר עמו יתברך, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, 'שמלא כל הארץ כבודו' (ישעיה ו'), והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפלה, ושומע התפלה. ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכוון את דבריו. ובשביל שהאדם אינו יודע זאת ידיעה בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל כך, ואינו מדקדק כל כך. וכך אחד לפי מיעוט שכלו וידיעתו, כן התלהבותו ודקדוקו. והידיעה היא מהיצר הטוב שבלב, והסתרת הידיעה היא מהיצר הרע שבלב. והסתרת הידיעה,

אשר בנחל

הן הן אפיקורסות וקשיות, שהיצר הרע מקשה את לבו לפול ברעה;

ולכן צריכים להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא מהרגע שפותח את העינים מהשנה, עד הרגע שסוגר את העינים בעת השינה, אדם צריך תמיד לדבר עמו יתברך, ועל ידי זה יהיה שמור מכל מיני מזיקים וממקרים רעים, ומכל מיני משחיתים שיש היום בעולם, ולכן מה טוב ומה נעים לכל בר ישראל להרגיל את עצמו אשר בכל פעם כשהוא יוצא מפתח ביתו, ישים את ידו על המזוזה ויתפלל תפלה קצרה, רבונו של עולם כמו שאני יוצא עכשו מפתח ביתי בריא ושלם, אנא תחזיר אותי חזרה בריא ושלם, וכשחוזר לביתו ישים את ידו על המזוזה ויאמר תודה קצרה רבונו של עולם אני מודה לך שהחזרתני לביתי בריא ושלם, אשרי אדם שזוכה להתנהג ככה, כי חכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי ברכות פרק ד' הלכה ד') כל הדרכים בחזקת סכנה; ושומעים כל כך הרבה תאוונות דרכים ואסונות וכו', ולכן אשרי מי שמרגיל את עצמו להתנהג בתמימות ובפשיטות, ולבקש ממנו יתברך כל דבר קטן מה שהוא צריך, ולא יתבייש לבקש כל דבר מאביו, כך אדם צריך להרגיל את עצמו לא להתבייש לבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך בתמימות ופשיטות גמורה, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה

אשר בנחל

(כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות כסדרן, שזה מטהר את הנפש מכל מיני חלודה, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זוכים על ידי רבוי למוד משניות לפרנסה בשפע, כי משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, גמרא: להיות חזק מאד מאד ללמד את הדרך היומי, או שתלמד לבד או שתלמד עם חברותא או שתלך לשמוע שעור בדרך היומי, כי אין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כל היהדות תלוי כפי שאדם זוכה ללמד דף גמרא, ודע לך שהשלישה למודים האלו מקרא משנה גמרא הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלישה למודים האלו.

אשר בנחל

הלוואי שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, ואז טוב לך
כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקצב

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

בעתים הללו שעובר על עם ישראל מה שעובר צרות ויסורים
ומרירות ומכאובים וכו' וכו', פחדים גדולים וכו' וכו', עלינו
להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך אשר זה יסוד היהדות, ורבנו
ז"ל הזהירנו על דבר זה יותר מהכל, כי האמונה בו יתברך זה
שמירה לנפש, ומי שמחדיר בעצמו אמתת מציאותו יתברך כל
החיים שלו כבר חיים אחרים לגמרי, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות
אות אמונה סימן ו') מתחלה צריך להאמין בהשם יתברך, ואחר כך
יזכה להבין אותו בשכל; כי באמת למה אדם לא חזק באמונה? כי
תכף ומיד רוצה להבין בשכלו איך? ומה? ואימת? והרגע שלא
מבין אזי נתבלבל אצלו דעתו ושכלו וכו', ועולה עליו קשיות
וספקות כביכול עליו יתברך, ולכן צריכים לסלק את דעתו לגמרי,
ולאמין באמונה פשוטה בו יתברך, וזה זוכים על ידי שמקורבים
אל צדיק אמת, כי עקר האמונה בא על ידי הצדיק והמנהיג שבדור,
כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה חלק ב' סימן ו') עקר
הישועה הבאה אינה אלא על ידי אמונה, ומדת אמונה היא לפי
מנהיגי הדור;

אשר בנחל

וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמָם שְׂדָבֵר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה
מֵעֶצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (חל"ן ז':) אֵין
אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה; זֹאת
אוֹמֶרֶת אֶפְלוֹ מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע הַקִּטְנָה לֹא מְקַבְּלִים לְפָנָי שְׂנַכְרִז
קוֹדֵם מִלְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (יוֹמָא ל"ח.) בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ
וּבְמִקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׂמוּכָן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת
נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ אֶפְלוֹ כְּמֵלֵא נִימָא, זֹאת אוֹמֶרֶת אַף אַחַד
לֹא יִכּוֹל לְגַע בְּמָה שְׂשִׁיךָ לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שְׂהַכְרִיזוּ קוֹדֵם בְּשָׁמַיִם,
וְכֵן אָמְרוּ (בְּרִכוֹת נ"ח.) אֶפְלוֹ רִישׁ גְּרַגְיִתָא מִן שְׂמַיָא מְנֵו לִי; זֹאת
אוֹמֶרֶת שְׂאֶפְלוֹ עֲבוּדָה בְּזוּיָה וּפְשוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בְּיּוֹב וְכוּ' וְכוּ',
אָדָם לֹא יִקְבַּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שְׂמְכַרְיִזִין קוֹדֵם בְּשָׁמַיִם וְכוּ', רוֹאִים
מְכַל זֶה אֵת גְּדֹל הַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרָטִי הַפְּרָטִית עַל כָּל בֶּן אָדָם, אֵין הָעוֹלָם
הַפְּקָר כָּלֵל, אֲלֵא הַכָּל מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחַת פְּרָטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר
הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׂכַשְׂנוֹסֵעַת עֲגָלָה מְלֵאָה
תְּבִין וְקֵשׁ, וְנִפְלָה חֲתִיכַת קֵשׁ בְּדִיוֹק בְּמִקוֹם הַזֶּה וְכוּ', גַּם בְּזֶה יֵשׁ
כְּוִנָּה עֲלִיוֹנָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֵין דְּבַר בְּלִי הַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרָטִי הַפְּרָטִית,
וְזֶה הַתְּכִלִּית שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, לְהַכִּיר אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְכַל פְּרָטִי הַבְּרִיאָה, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַמּוּנָה סִימָן
ג') בְּרֵאוּתְךָ שְׂנוֹי מַעֲשֶׂה אֵל תֹּאמַר מְקַרָּה הוּא, אֲלֵא תֹאמִין כִּי זֶה
הַשְׁגָּחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ; וְהַכָּל לְטוֹבָתְךָ, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל אָדָם כְּשֶׁעוֹבֵר
עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר וְכוּ', הוּא חוֹשֵׁב שְׂזֶה לְרַעְתּוֹ, אֲבָל צָרִיכִים לְזַכֵּר
מֵה שְׂאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') כְּשֶׂאָדָם יוֹדַע שְׂכָל
מְאֲרַעוּתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיִן עוֹלָם הַבָּא, וְתִמִּיד
נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים
שְׂעוֹשֶׂה אֹתוֹ, אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שְׂמְכַנְיָסָה אֵת הַדַּעַת הַזֶּה בְּתוֹךְ לְבָה,
וְאֵז כָּל הַחַיִּים שְׂלָה יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִיָּה וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָה.

אשר בנחל

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקצג

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן ק"ע) שהעקר בעבודת השם יתברך זה היגיעה והטרחה, ככל שאדם יגע וטורח יותר בעבודת השם יתברך, יכול להגיע למדרגות רמות מאד, ובלבד שלא ישבר משום דבר, כי מנסים את כל אחד בנסיונות קשים ומרים, והעקר הוא שיחה בינו לבין קונו, שזה נקרא התבודדות, וצריכים להיות חזקים בזה מאד מאד, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק') שמקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר באמת, כי אם על ידי התבודדות. והיה מזכיר כמה וכמה צדיקים מפרסמים אמתיים ואמר שכלם לא באו למדרגתם כי אם על ידי התבודדות שיחה בינו לבין קונו; ולכן אם מרגילים את עצמם מדי יום ביומו לדבר עמו יתברך, ואפילו שבהתחלה אינו רואה שום דבר, אבל הולכים בעקשנות גדולה מאד לא להניח את עצמו לפול בשום פנים ואפן, על ידי זה לאט לאט יתעלה בעליה אחר עליה, כמוכא בזהר (משפטים צ"ד): תא חזי, בר נש כד אתיליד, יהבין ליה נפשא מסטרא דבעירא, מסטרא דדכוי, מסטרא דאלין דאתקרון אופני הקודש. זכה יתיר, יהבין ליה רוחא, מסטרא דחיות הקודש. זכה יתיר, יהבין ליה נשמתא, מסטרא דכרסייא. ותלת אלין, אינון אמה עבד

אשר בנחל

ושפחה דברתא דמלכא. זכה יתיר, יהבין ליה נפשא בארח
אצילות, מסטרא דבת יחידה, ואתקריאת איהי בת מלך. זכה יתיר,
יהבין ליה רוחא דאצילות. מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ואקרי בין
לקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב, (דברים יד) בנים אתם ליי'
אלהיכם. זכה יתיר, יהבין ליה נשמתא, מסטרא דאבא ואמא. הדא
הוא דכתיב, (בראשית ב) ויפח באפיו נשמת חיים. מאי חיים. אלא
אינון י"ה, דעלייהו אתמר, (תהלים קג) כל הנשמה תהלל יה,
ואשתלים ביה הוי"ה. זכה יתיר, יהבין ליה ידו"ד בשלימו דאתון,
יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו אדם, בארח אצילות דעילא, ואתקרי
בדיוקנא דמאריה. ועליה אתמר, (בראשית א) ורדו בדגת הים וגו'.
והאי איהו שולטנותיה בכל רקיעין, ובכל אופנים ושרפים וחייון,
ובכל חיילין ותוקפין דלעילא ותתא;

ולכן ראה להיות חזק ואמין ברצונות וכסופים חזקים
להתקרב אליו יתברך, ואפילו שבין כך יהיה לך נסיונות קשים
מאד שיבא הסמ"ך מ"ם וישבר אותך ויאמר לך שזה לא בשבילך
ואתה לא תצליח וכו' וכו', תלעג לו, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל
שהעקר הוא היגיעה והטרחה, ככל שאדם יגע וטורח יותר ויותר
בעבודת השם יתברך, כן הוא זוכה להתעלות בעליה אחר עליה
וכו' וכו', עד שזוכה להיות נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקצד

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁאַתָּה לֹא יַחֲד בַּדוֹר בְּמֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, חֲלִישוֹת הַדַּעַת עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ', וְכוּ', כִּי בְּפִרוֹשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוֹשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) שֶׁכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם כָּלֵם מְלֵאִים יִסוּרִים, אֵינן גַּם אֶחָד שְׂיִהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַזֶּה, וְאֶפִּילוֹ הַעֲשִׂירִים הַגְּדוֹלִים וְאֶפִּילוֹ הַשָּׂרִים, אֵינן לָהֶם שׁוֹם עוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל, כִּי כָּל יְמֵיהֶם כַּעַס וּמְכַאוּבוֹת, וְכָלֵם מְלֵאִים טְרָדוֹת וְדַאָּגוֹת וְעֲצָבוֹת וְיִגוֹן וְאַנְחָה תְּמִיד, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יִסוּרִים מִיַּחְדִּים, וְאֵינן גַּם אֶחָד מִכָּל הַעֲשִׂירִים וְהַשָּׂרִים, שְׂיִהְיֶה לוֹ הַכֹּל כְּסֹדֵר כְּרִצוֹנוֹ תְּמִיד, וְכָלֵם כְּאֶחָד מְלֵאִים יִסוּרִים וְדַאָּגוֹת תְּמִיד, וְזֶה בְּרוּר וְיָדוּעַ לְכָל מִי שֶׁבָּקִי קִצָּת בָּהֶם וּבִדְרֻכֵיהֶם. וְאֶפִּילוֹ מִי שֶׁנִּדְמָה עָלָיו, שְׂיֵשׁ לוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וְיֵשׁ לוֹ כָּל הַתַּעֲנוּגִים, עֶשֶׂר וּנְכֻסִים וְכַבוֹד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוֹלִים וְכָלִים נְפִלְאִים וְתַכְשִׁיטִין וְסִגְלַת מְלָכִים וְכוּ' וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יִרְאוּ שֶׁגַּם הוּא מְלֵא כַּעַס וּמְכַאוּבוֹת הַרְבֵּה תְּמִיד בְּכַמָּה מִיְּנֵי אוֹפְנִים וְעֲנִינִים, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֹמֵה הַמֶּלֶךְ (קֵהֶלֶת ב') "גַּם כָּל יְמֵיו כַּעַס וּמְכַאוּבוֹת", וְכַתִּיב (אִיּוֹב י"ד) "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד קֶצֶר יָמִים וּשְׁבַע רִגְזוֹ", וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם מְקֻטָּן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כָּלֵם נוֹלְדוֹ לְעֵמֶל וּמְלֵאִים רִיגְזוֹ וְיִסוּרִין, וְאֵינן שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַנְצִיל מֵעֵמֶל וְיִגוֹן הַזֶּה, כִּי אִם לְבָרַח לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָה. וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"ג סִימָן ז') "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" 'אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה, הֵינּוּ מֵאַחֵר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לְעֵמֶל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוֹם אֶפְזוֹ, אֶפְלוֹ אִם יִהְיֶה לוֹ כָּל חֲלָלִי דְעֵלְמָא, בְּוֹדָאֵי יִהְיֶה לוֹ עֵמֶל וְיִסוּרִין וְדַאָּגוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרַאשׁוֹ

אשר בנחל

שִׁיהֶפֶךְ הָעֵמֶל לְעֵמֶל שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלַד שִׁיעֵמֶל בְּתוֹרָה, וְאִז אֲשֶׁרֵי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא.

וְלִכֵּן רָאָה לְהַקְפִּיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְמָרָא מִדְרָשׁ, אֲשֶׁר הִד' לַמּוֹדִים הָאֱלוֹהִים כְּפִי הֵם כְּפִי הַד' עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ס"ו סִימָן ג') שֶׁהַבְּרָכָה שֶׁבִּרְךָ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב בְּנוֹ "וַיִּתֵּן לְךָ הָאֱלֹקִים מְטֵל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרַב דְּגָן וְתִירֵשׁ", זֶה סוֹבֵב עַל הַד' לַמּוֹדִים הָאֱלוֹהִים, "מְטֵל הַשָּׁמַיִם" זֶה מִקְרָא, "וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ" זֶה מִשְׁנָה, "דְּגָן" זֶה תְּלֵמוֹד, "תִּירֵשׁ" זֶה אֲגָדָה; הִרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ שִׁיעֵצְחָק בִּרְךָ אֶת בְּנוֹ יַעֲקֹב שִׁילְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לַמּוֹדִים הָאֱלוֹהִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲלֵא לֹא מַחְסִיר יוֹם אֶחָד אֶת הַד' לַמּוֹדִים הָאֱלוֹהִים, וְאִז טוֹב לוֹ לְנִצָּחַת, כִּי רַק זֶה מֵה שִׁישְׂאָר מִמֶּנּוּ. וְאִף שֶׁבְּהִתְחַלָּה יִהְיֶה לְךָ קֶשֶׁה מְאֹד מְאֹד לְפָתַח אֶת הַחֲמֵשׁ, אוֹ אֶת הַמְשָׁנִיּוֹת, אוֹ אֶת הַגְּמָרָא, וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִם תִּכְרִיחַ אֶת עַצְמְךָ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד אֶפְלוֹ קֶצֶת, הַתּוֹרָה תּוֹצִיא אוֹתָךְ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁרַק עוֹבְרִים עָלֶיךָ, וְכִפֵּי אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַא דְּבֵי אֵלֵיהוּ רַבָּה פֶּרֶק ו') אִם רְאִיתָ שֶׁהִיסוּרִין מִמִּשְׁמָשִׁין וּבָאוֹת עָלֶיךָ, רוּץ לְחַדְרֵי דְּבָרֵי תּוֹרָה וּמֵיד הִיסוּרִין בּוֹרְחִין מִמֶּךָ, שְׁנַאֲמַר (ישעיה כ"ו) "לֵךְ עִמִּי בֵּא בְּחַדְרֵיךָ" וְגו'.

רַק חֲזוּק וְאִמְץ מְאֹד לֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, רַק תִּכְרִיחַ אֶת עַצְמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי הַשְׁמָחָה מְרַחֶבֶת אֶת דַּעַת הָאָדָם, וְכִכֵּל שְׂאָדָם יוֹתֵר בְּשִׁמְחָה, נִתְרַחֵב לוֹ יוֹתֵר מִחוּ וְדַעַתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד בְּעוֹלָם הָעוֹבֵר הַזֶּה שְׂזֵה הַגִּיּוֹנוֹם מִמֶּשׁ כְּפִי מֵה שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

אשר בנחל

הקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקצה

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שזה אסור חמור מאוד להסתובב סתם ככה עם בחורה שנתים, ולהכשל בעברות חמורות וכו', כי לא ימלט שאתם נפגשים כבר שנתים שלא תכשלו בעברות וכו', ואפילו נגיעה זה אסור חמור, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (מסכת פלה פרק א') כלה בלא ברכה אסורה לבעלה כנדה, מה נדה שלא טבלה אסורה לבעלה כנדה, אף כלה בלא ברכה אסורה לבעלה, ומניין לברכת חתנים מן התורה, שנאמר (בראשית כ"ד) "ויברכו את רבקה";

מכרחים להתחתן, ולכן לדעתי תכף ומיד תעשו ארוסין ולקבע זמן על חתנה, והזמן צריך להיות מה שיותר מהר, כי ידוע אשר רבנו ז"ל הקפיד מאוד מהרגע שעושים ארוסין, שפכו יתכוננו על חתנה, הוא לא רצה שיעשו הפסק גדול בין הארוסין להחתנה, ומכל שכן וכל שכן שבחור ובחורה שלא יסתובבו כל כך הרבה זמן בלי ארוסין ובלי נשואין, כי הסמ"ך מ"ם יעשה כל

אשר בנחל

מיני פעולות שבעולם להפריד בין הזוג, ובפרט כשיש משיכה אחד להשני, צריכים לדעת שזה בן זוגי, או זאת בת זוגי, ותכף ומיד לקבע זמן על חתונה, ויתחתנו ויחיו חיים באשר, וזה הדרך האמתית של יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא וכו', ומתנהג על פי התורה וכו', אבל מה עשו אלו שהלכו ועזבו את הקדוש ברוך הוא ואת התורה וכו', שהם מסתובבים ככה כמה שנים וכו', וחיים ביחד באסור וכו', ולבסוף נכנס עין רעה ביניהם וכו', ונפרדים וכו', ולכן אשרי מי שהולך בדרך התורה, שתכף ומיד כשיש משיכה בין הבחור והבחורה ומפירים אחד את השני וכו', שכבר יעשו ארוסין וידברו על נשואין, ויקבעו זמן הכי קצר לנשואין, ולא לחכות עד שיהיה כסף וכו', עד שיהיה חכמה וכו', כי כבר אמר החכם מכל אדם (קהלת א' י"ח) "כי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (קהלת רבה פרשה א' סימן ל"ז) "ברב חכמה רב כעס" כל זמן שאדם מרבה בחכמה מרבה בכעס, וכל זמן שהוא מרבה בדעת מרבה ביסורין, אמר שלמה על ידי שהרביתי בחכמה הרביתי בכעס, ועל ידי שהרביתי בדעת הרביתי ביסורין; הרי שלך לפניך אם אדם חושב הוא חכם ובר דעת, ומושיך את הזמן וכו', על ידי זה לבסוף מתפוצץ הכל וכו', ונעשה ביניהם ריב וכעס ונפרדים, ולכן אשרי הבחור או הבחורה שמוצאים אחד את השני, ויש ביניהם משיכה והבנה הדדית, שכבר יראו לסגור את הכל, והכלל הזה טוב לכל אחד ואחת, אשרי מי שיצית ויקים את כל זה, ואז יהיה להם חיים מאשרים מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תקצו

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבַּלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עָלִיךָ לְדַעַת כִּי מִלְמוּד תּוֹרָה לֹא מִשְׁתַּגְּעִים וְכוּ', וְאִם אָדָם מִשְׁתַּגֵּעַ זֶה רַק מִחֻמַּת עֲוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, וּבִפְרָט חֲטָאוֹת נְעוּרִים פָּנִים הִבְרִית הוֹצָאָת זֶרַע לְבִטְלָה, דְּבַר זֶה מְשַׁעֵץ אֶת הָאָדָם וְכוּ'.

וְלִכֵּן אִם לְבָךְ נִמְשָׁךְ אַחַר הַלְמוּד זֶהָר וְתַקוּנִים, מָה אוֹמֵר לָךְ, אֵינְךָ דֹּבֵר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתַב הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְקַאמְאֲרָנָא זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, כַּמָּה פְּעָמִים בְּסִפְרֵינוּ, אִם יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלֵי הַיִּיתִי מִיַּעַץ לְתִינּוֹק בֶּן תִּשְׁעֵי שָׁכָר יִתְחִיל לְלַמֵּד זֶהָר וְתַקוּנִים, שְׂזָה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וּבִפְרָט בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַקְּלוּפּוֹת מְסַבְּבִים אֶת הָאָדָם בְּכַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ כָּל הַהִפְקָרוֹת, וְאִם אָדָם הִיָּה מְרַגֵּיל אֶת יְלָדוֹ לְגַרְס בְּכָל יוֹם זֶהָר וְתַקוּנִים, זֶה בְּעֶצְמוֹ הִיָּה שׁוֹמֵר אֶת הַיֶּלֶד מִלְּהַפְשֵׁל בְּחֲטָאוֹת נְעוּרִים וְכוּ', וְכֵן לֹא הִיָּה יוֹצֵא לְתַרְבוֹת רְעָה. כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם הַזּוֹכֵה לְגַרְס הַרְבֵּה זֶהָר וְתַקוּנִים, שְׁמוֹשָׁךְ אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלְמוּד זֶהָר וְתַקוּנִים שְׂזָה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, עַד כְּדֵי כָךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות ה"רן סימן ק"ח) יְדוּעַ שְׁלְמוּד הַזֶּהָר מְסֻגָּל מְאֹד מְאֹד. וְדַע שֶׁעַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּהָר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַזֶּהָר

אשר בנחל

מעורר מאד לעבודת השם יתברך. דהינו השבח שמשבח ומפאר את העובד השם, דהינו הלשון הרגיל בזהר לומר זכאה וכו', על כל מצוה ועבודה וכו'. ולהפך הצעקה שצועק וי וכו', וי לה וי לנשמתה על הסר מעבודת השם. אלו הלשונות מעוררים מאד את האדם לעבודתו יתברך, וכן אמר רבנו ז"ל (שם סימן ק"ט) רבי שמעון בן יוחאי קדש כל כך את לשון התרגום עד שאפלו שאר דברים הנכתבים בלשון תרגום יש להם כח לעורר להשם יתברך. והאריז"ל נתן תקון לבעל תשובה לומר בכל יום חמש דפים זהר וחמש דפים תקונים.

אשרי מי שחזק בלמוד זהר ותקונים, שהלמוד בהם מזכך את הנפש מכל מיני חלודה, ומאיר לאדם אור גדול ונורא ונפלא מאד, כי על ידי למוד זהר נפתח לו כל העולמות וכו', ורואה בחוש מעלת האדם הזוכה לקיים את מצוותיו יתברך, כי הזהר מושכת אל הלב אליו יתברך ומגלה לו מעלת קיום מצוות מעשיות. ובפרט שאין פרשה בזהר הקדוש שלא ידבר ממעלת הזוכה לשקד בתורה הקדושה, ולכן מה טוב ומה נעים שלא תבלבל את עצמך מאף אחד, ואם נמשך לך ללמד בספרי הזהר והתקונים, תמשיך בלמוד הזה ויאיר עליך מלך הכבוד בעצמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקצז

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אשר בנחל

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל עֲצָמוֹ לְדוּם וְלִשְׁתַּק לְמַחְרָפִי וְלִמְבֹזֵי נַפְשׁוֹ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ו') עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ יָדָם וְיִשְׁתַּק, אָדָם כְּשֶׁמִּקְבֵּל בְּזִיוְנוֹת וְכוּ', אוּ מְצַעְרִים אוֹתוֹ וְהוּא רוֹצֵה לְכַעֵס וְכוּ', אֲזִי נוֹתֵן לוֹ רַבְּנוּ ז"ל עֲצָה שְׁתַּק שְׁתַּק, וְכִבֵּר אָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (מִשְׁלֵי כ"ה) "עִיר פְּרוּצָה אֵין חוֹמָה אִישׁ אֲשֶׁר אֵין מַעְצָר לְרוּחוֹ", הֵינּוּ כְּמוֹ עִיר פְּרוּצָה שְׂאִין בּוֹ חוֹמָה בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְכַבּוֹשׁ אוֹתָהּ, כְּמוֹ כֵּן אָדָם שְׂאִינוֹ יְכוּל לְשְׁלוּט עַל עֲצָמוֹ וְכוּעֵס וְכוּ', אֲזִי בְּקִלּוֹת יְכַבְּשׁוּ אוֹתוֹ, וְלִכֵּן לְהַכְעִיס לְשׁוֹנְאֵיךָ שְׁתַּק שְׁתַּק וְאַל תִּדְבֵּר מִזֶּה כָּלֵל, וְאַז תִּרְאֶה שֶׁהַכֵּל יִפּוֹל עַל רֹאשׁ שׁוֹנְאֵיךָ, וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבִיתְךָ שְׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תקצח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְסַעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵתָה צָרִיךְ לְדַעַת בְּחֹר שְׁלוֹמֵךְ בִּישִׁיבָה צָרִיךְ לְהַחְזִיק אֶת סִדְרֵי הִישִׁיבָה, כְּגוֹן שְׁלוֹמֵדִים מְסַכְתָּא מְסִימָת, אֲזִי כְּדַאי מְאֹד שֶׁהַבְּחֹר יִכְנִיס אֶת כָּל רֹאשׁוֹ וּמַחוֹ בְּלִמּוּד הַמְּסַכְתָּא הַזֶּה שְׁלוֹמֵךְ וְיִחְזֹר עַל זֶה הַרְבֵּה פְּעָמִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצָה שֶׁנִּלְמַד גַּם בְּעֵינָיו, וְזֶה

אשר בנחל

מה שלומדים בשיבה, וכך יוכל אחר כך ללמד לבד, ולכן מה טוב ומה נעים לבחור שלומד בשיבה מסכתא מסוימת שיחזר על השעור כמה וכמה פעמים ביום, כדי שיוכל ללמד לבד גמרא, מלבד זאת כדי שלא יבטל את הזמן, כדאי לחזור את המסכתא הזו שלומד מאה פעמים ואחת, וכן שלומדים בשיבה טור בית יוסף ושלחן ערוך הלכה מסימת, כגון הלכות שבת, או שאר הלכות, כדאי לחזור על זה כמה וכמה פעמים כדי שידע איך ללמד שלחן ערוך, כדי שיוכל להוציא את ההלכה לאור.

את סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, המובא בשיחות הר"ן סימן ע"ו, שדעתו של רבנו ז"ל הוא בענין הלמוד תורה שצריכים ללמד הרבה מאד בכל יום, טוב ללמד במהירות ולכלי לדקדק הרבה בלמודו. רק ללמד בפשיטות בזריזות. ולכלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמוד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן. ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה כשילמד כסדר בזריזות להלן יותר.

ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכניס מחו' בהלמוד ויאמר כסדר בזריזות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמוד על כונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) 'לגמור והדר לסבר ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קי"ט כ') "גרוסה נפשי

אשר בנחל

לתאבה", כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבור כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגומרם ולחזור להתחיל ולגומרם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם.

ודבר רבנו ז"ל הרבה מאד בענין זה. ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב. אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד. כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול כי זה מבלבל מאד מן הלמוד. וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם. ומאומה לא נשאר בידם. אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקם בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם. וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ח) שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה.

את הסדר הזה כדאי מאד ללמד בעת שיש לו זמן פנוי, ועל פי רב בשיבות הבחורים יש להם המון זמן פנוי וכו', במקום להסתובב וכו', או לפטפט וכו', אם יציתו את רבנו ז"ל ויעשו לעצמם שעורים כסדרן בששה סדרי משנה, ובש"ס, ובד' חלקי שלחן ערוך, ובמדרשים וכו' וכו', לא יהיה להם זמן פנוי לרגע, ומי שמרגיל את עצמו ללמד בדרך זה, אזי נכנס בו חמידו דאורייתא תשוקה להתורה, וזוכה לסיים המון בשנות בחרותו, ואחר כך ממשיך על כל ימי חייו, ואי אפשר להסביר את סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל למי שלא טעם את זה, ומי שמרגיל את עצמו

אשר בנחל

ללמד על פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל בעודו בחור צעיר, אזי כל ימי חייו לא יניח מידיו את המשניות, את הגמרא, את השלחן ערוך, את המדרש, את הזהר וכו' וכו', אפלו שיהיה טרוד בכל מיני טרדות יום יומים עבור פרנסה, עם כל זאת מרב הרגל שהרגיל את עצמו עוד בבחורותו, הוא לא יעזוב את התורה הקדושה, שזה החיים שלו.

ומי שמתנגד על זה הוא פשוט גורם שאף פעם לא פותחים משניות או גמרא או שלחן ערוך וכו' וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה נ"ט סימן ב') על הפסוק (משלי ל"א) "עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון" עז והדר לבושה של תורה, ותשחק ליום אחרון, אימתי היא שוחקת מתן שכרה לעתיד לבא; וכן אמרו (שמות רבה פרשה נ"ב סימן ג') אימתי התורה משחקת למי שהיא עמל בה ליום אחרון הוי' ותשחק ליום אחרון; כי אז ביום אחרון של האדם שלמד כל יום תורה, אפלו שעבר עליו מה שעבר, הוא שוחק מכל העולם כלו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תקצט

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשר בנחל

כָּלֵל יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קָדוֹשׁ, וְכֹל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בּוֹ הִרְהוּר
תְּשׁוּבָה, וְלִכְן לָמָּה לְקַטְרַג עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל? וַיְדוּעַ מַה שֶּׁפָּרַשׁ
מִזֵּה הַנֶּזֶק ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת רֵאשִׁית הַגּוֹ הַלְכָה ד' אוֹת ד') אֶת הַפְּסוּק
(עֲמוֹס ט' ז') "הֲלוֹא כִכְבֵּי כִשְׂיִים אַתֶּם לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם הוֹי"ה"
וְגו', וְהוּא פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה מְאֹד, וְכֹל הַרוּאָה יִשְׁתּוֹמֵם עַל זֶה אֵיךְ
יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יִדְמֶה אֶת יִשְׂרָאֵל חֵס וְשְׁלוֹם לְבְנֵי
כּוֹשִׂים, הֲלֹא כִבֵּר בְּחֹר בְּנוֹ מִכָּל עַם, וְהִבְטִיחֵנוּ שְׁלֵא יַעֲזוּב אוֹתָנוּ
לְעוֹלָם וְלֹא יַחְלִיף אוֹתָנוּ בְּאוֹמָה אַחֶרֶת לְעוֹלָם וְכוּ', וְאֵיךְ יֹאמֵר
הוּא יִתְבָּרַךְ כְּדֹבְרִים הָאֵלֶּה עַל יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ? וְכֵן אֵיךְ הִתְחִיל
לְגַנוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל וְכֹל הַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁמִּבְּזָה אוֹתָם לְפַעֲמִים בְּדַרְךְ
בְּזִיוֹן?

אֵלֶּה צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה גְּדוּלָּה, כְּדֵי לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם
זְכוֹת וְחֶסֶד, כְּדֵי שֶׁיִּשׁוּבוּ אֵלָיו בְּאַמֶּת, כִּי לְפַעֲמִים כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל
מְקַלְקֵלִין מַעֲשִׂיהֶם מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁכִּמְעַט אֵין נֶכֶר מְעַט דְּמַעַט
הַטוֹב שֶׁבָּהֶם, מַעֲצָם רַבּוּי הַפְּשָׁעִים וְהַקְּלוּלִים רַחֲמָנָא לִיַּצְלֵן
שֶׁנִּפְלוּ וְקִלְקְלוּ וְכוּ' וְכוּ', וְאִם יִרְצֶה הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם
זְכוֹת עַל יְדֵי מְעַט הַטוֹב שֶׁבָּהֶם, יִתְעוֹרְרוּ הַמְּקַטְרְגִים חֵס וְשְׁלוֹם
וַיִּצְאוּ כְּנֶגֶד זֶה אֲלֵפִים פְּעָמִים לְהַפִּךְ וְכוּ', אֲבָל הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ חֶפֶץ
חֶסֶד הוּא, וְאֵף עַל פִּי כֵן הוּא רוֹצֵה בְּעַמּוֹ וְחֶפֶץ לְהַטוֹת עֲלֵיהֶם
כְּלָפֵי חֶסֶד, אֲזִי בְּטוֹבוֹ וְחֶכְמָתוֹ הַנִּפְלְאָה הוּא בְּעַצְמוֹ מִבְּזָה אֶת
יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית הַבְּזִיוֹן, וְאוֹמֵר עֲלֵיהֶם שֶׁכִּבֵּר הֵם אֶצְלוֹ חֵס וְשְׁלוֹם
כְּמוֹ כָּל הָאֲמוֹת וְכוּ', מֵאַחַר שֶׁכִּבֵּר קִלְקְלוּ כָּל כָּף, וְתַכְף וּמִיד
שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ מֵהַפֶּךְ הַדְּבָר וְאוֹמֵר עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם כְּמוֹ הָאֲמוֹת
מִמֶּשׁ, אֲזִי תַכְף נִתְרָאָה אֲמַתַּת הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֶׁבָּהֶם, כִּי בּוֹדָאֵי
בְּתַחֲלָה לֹא הָיָה נִחְשָׁב הַטוֹב שֶׁבָּהֶם כְּלָל, עַד שֶׁכִּמְעַט לֹא הָיָה
נִרְאָה כְּלָל, כִּי בּוֹדָאֵי לְפִי קִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל בְּשִׂרְשָׁם אֶפְלוּ אִם פּוֹגְמִין

אשר בנחל

כֵּל יָמָיו כַּחוּט הַשְּׁעָרָה אַחַת חֵס וְשָׁלוֹם, הוּא גַם כֵּן פָּגַם גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, כִּי יִשְׂרָאֵל רְחוּקִים לְגַמְרֵי מְעוֹן, וּמְכַל מִינֵי פְגָמִים וְכוּ', וּמְכַל שְׁכֵן כְּשִׁפּוּגִים חֵס וְשָׁלוֹם יוֹתֵר מַחוּט הַשְּׁעָרָה, וּמְכַל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן כְּשִׁפּוּגִים וְחוּטָאִים וְעוֹבְרִים עֲבֵרוֹת מִמֶּשׁ רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן וְכוּ', עַד שְׁמַעַט הַטּוֹב כְּמַעַט אֵינוֹ נֶכֶר כֻּלָּל, בְּפֶרֶט כִּי גַם מְעַט הַטּוֹב מְעַרְב בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה, בְּוֹדָאֵי כְּשִׁירְצָה לְהַסְתַּכֵּל עַל עוֹצֵם רַבּוּי הַפְּגָמִים שְׁלֵהֶם לְפִי קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל, כְּמַעַט אָפֶס תִּקְוָה חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי כְּפִי עוֹצֵם קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל כְּפִי מַה שְּׂרָאוּי לָהֶם לְהִיּוֹת, בְּוֹדָאֵי כְּמַעַט אֵי אֶפְשָׁר לְסַבֵּל הַפְּגָמִים שְׁלֵהֶם חֵס וְשָׁלוֹם, וְאֵין נֶכֶר כֻּלָּל הַטּוֹב שְׁבָהֶם.

אָבֵל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ רַב חֶסֶד וְאַמֶּת, וְחִפְץ בְּקִיּוּם הָעוֹלָם, כִּי הוּא יוֹדֵעַ יִצְרָנוּ מֵהֵיכֵן הָאָדָם נִלְקַח, וְהֵיכֵן הוּא כְּבוֹשׁ בְּזַה הָעוֹלָם וְכוּ', עַל כֵּן בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים הוּא בְּעֲצָמוֹ מֵהִפָּךְ הַדְּבָר וּמִתְחִיל לְהַשׁוֹוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל לְכָל הָאֲמוֹת, שְׁזֵה "הֵלֹא כִבְנֵי כְּשִׁיִּים אַתֶּם לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל" וְכוּ', וְתַכְּף כְּשִׁמְדָמָה וּמַשׁוּה אֹתָם לְשִׁאֵר אֲמוֹת הָעוֹלָם, בְּוֹדָאֵי הַכֹּל יוֹדוּ וַיֹּאמְרוּ בְּפִה מְלֵא שְׁעֲדִין יֵשׁ חִלּוּק רַב וְנִפְלֵא כְּרַחוּק מִזְרַח מִמְעַרְב בֵּין יִשְׂרָאֵל בֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם, כִּי כִנְגַד אֲמוֹת הָעוֹלָם נִמְצָא תְּמִיד בְּעַם יִשְׂרָאֵל נִקְדוֹת טוֹבוֹת לְאֱלֹפִים וּרְבִיבוֹת, כִּי אֶפְלוּ כְּשִׁבֵר יִשְׂרָאֵל נִמְצָא בְּדִיּוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה מְאֹד, עֲדִין אֶפְלוּ הַגְּרוּעֵ שְׁבָהֶם מְלֵא מִצּוֹת כְּרַמוֹן, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ג"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפִלַּח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מִצּוֹת כְּרַמוֹן, נִמְצָא שְׁדִיקָא עַל יְדֵי שְׁמִדָמָה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל לְבְנֵי כּוֹשִׁים וְלְשִׁאֵר אֲמוֹת הָעוֹלָם, עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא מְלַמֵד עֲלֵיהֶם זְכוֹת, כִּי עַל יְדֵי זֶה נִתְגַּלָּה וּמֵאִיר לְעֵין כָּל הַזְכוֹת וְהַטּוֹב שֵׁישׁ בְּעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי כִנְגַד אֲמוֹת הָעוֹלָם עַם יִשְׂרָאֵל כָּלָם צְדִיקִים, כִּי כָּלְנוּ מְנִיחִים טְלִית וְתַפְלִין בְּכָל יוֹם, וְשׁוֹמְרִים

אשר בנחל

שבת, ואוכלים מאכלים כשרים, ומתענים ביום כפור וכו' וכו',
נמצא שכונת השם יתברך לטובה ושבח גדול לישראל מה שדמה
אותם לבני כושים,

רואים מכל זה כשדמים את נשמות ישראל לגויים, אז
רואים את ההפרש בין שמים לארץ ביניהם, ולכן אנחנו מברכים
בכל יום "שלא עשני גוי", וזו שמחתינו שאנחנו צריכים לשמח
עם זה תמיד, והשמחה הזו עולה על כל השמחות, וכל הצדיקים
הגדולים המפלגים במעלה גדולה מאד, גם כן החיו את עצמם עם
"שלא עשני גוי", כמובא מהרב הקדוש רבי צדוק הכהן זכותו יגן
עלינו, בספרו (פרי צדיק חג השבועות - אות י"ג) שפעם אחת דלג הרב
הקדוש מבארדיטשוב זכותו יגן עלינו, בברכת השחר הברכה
"שלא עשני גוי" וכששאלו לו על זה? השיב שבקומו ממטתו בזה
היום, היה לו שברון לב מאד, ולא היה לו במה לחזק עצמו, עד
שעלה על דעתו שעל כל פנים תולדתו הוא מצד שרש קדשת
ישראל, וברך בשמחה רבה הברכה "שלא עשני גוי", ובזה השיב
את נפשו, ובשביל זה דלג וחסר עכשו את הברכה, ולכן כל בר
ישראל ראוי לו להחיות את עצמו עם כל הטוב שיש בו, ושלא יתן
שהסמ"ך מ"ם ישבור אותו בשום פנים ואפן, ויעשה כל מה
שביכולתו לבוא בכל יום לבית הפנסת להתפלל שחרית מנחה
ערבית במנין דיקא, שאמרו חכמינו הקדושים (ילקוט בלק רמז
תשע"א) מה נחלים הללו בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין
וטובלין ועולין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות בני אדם
נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות.

הרי שלך לפניך שעם ישראל כלם הם עם קדוש נגד אמות
העולם אפלו הכי גרוע וכו', עדין מאיר כמו יהלום וכו', נגד אמות

אשר בנחל

העולם שכלם רוצחים בדם קר וכו', במשך אלפים שנה הורגים ושוחטים ושורפים וחונקים את נשמות ישראל בכל מיני מיתות משנות מיתות אכזריות, ואף אמה ולשון לא מתערבת וכו', ואדרבה בתוך תוכם הם מלאים שמחה וכו', ולכן אפלו הגרוע שבגרועים הוא יותר מהטוב שבטובים שבין אמות העולם, וראים בחוש מה שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות ע"ט.) שלשה סימנים יש באומה זו הרחמנים והבישנים וגומלי חסדים, רחמנים דכתיב (דברים י"ג י"ח) "ונתן לך רחמים ורחמך והרבך", בישנים דכתיב (שמות כ' י"ז) "בעבור תהיה יראתו על פניכם", גומלי חסדים דכתיב (בראשית י"ח י"ט) "למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו וגו', כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שאת תחזרי בתשובה שלמה, ותתחילי להסתכל על נשמות ישראל בעין רחמנות וחמלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תר

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל היניק וחכים ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר על ענין ראש השנה שלו (חיי מוהר"ן סימן ר"כ) מה אומר לכם אין דבר גדול מזה, הינו להיות אצלי על ראש

אשר בנחל

השנה, אף על פי ששאר צדיקים אינם אומרים כך, כי אצלם אינו חיוב גדול כל כך להיות אצלם על ראש השנה, הרי עוד קשיא אחת. [כלומר בלא זה כבר מקשים עליו קשיות הרבה תמיד, ויהיה קשה עליו עוד קשיא זה גם כן מה שהוא מזהיר ביותר להיות אצלו על ראש השנה דיקא יותר משאר הגדולים]. ואמר שכל עסקו הוא רק ראש השנה והפליג אז מאד מאד להיות אצלו בראש השנה, ואמר בלשון אשכנז בזה הלשון: "וואס זאל איך אייך זאגין קיין גרעסערס דער פון איז ניט פארהנדן, איי אנדעריי זאגין ניט אזוי, איז נאך א קשיא, גאר מיין זאך איז ראש השנה" [מה אומר לכם אין דבר גדול מזה ואם אחרים אינם אומרים כך, נו, זה עוד קשיא עלי, כי כל עניני הוא רק ראש השנה] גם כבר אמר "אויף ראש השנה דארפן אלע זיין" [על ראש השנה כלם צריכים להיות]. וכל זה היה באומין בראש השנה האחרון שאז דבר עמנו זאת. וגם מכבר דבר עמנו הרבה שהוא מזהיר ומצוה לכל מי שרוצה לשמוע ולציית אותו שיהיה אצלו על ראש השנה.

ולכן אשריך ואשרי חלקך שיש לך רצונות וכסופים חזקים לנסע אצל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, ויעזר הקדוש ברוך הוא שתצליח לגייס את הכסף ולהיות בראש השנה באומן.

יש מספיק זמן ביום וכו', כדי שלא יצטרך להפסיד שעורי תורה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תרא

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בדרך כלל כותבים 'לזכות' ואת השם של הכותב את הספר תורה, או על שם מי שרוצים לנדב לזכותו את הספר תורה.

והנה מובא בשלחן ערוך (יורה דעה סימן ע"ר סעיף א') מצות עשה על כל איש מישראל לכתב לו ספר תורה, ואפילו הניחו לו אבותיו ספר תורה, מצוה לכתב משלו ואינו רשאי למכרו אפלו יש לו הרבה ספרי תורה, (ואפילו אין לו מה יאכל רק על ידי הדחק) וכו', עין שם.

ומובא דבר נפלא מהרב הקדוש רבי צדוק הכהן מלבלין (ספר מחשבות חרוץ אות ט"ו) ונראה לי דסימנא מילתא הוא מה שנודמן לבעלי הטור ושלחן ערוך לכתב מצוה זו בסימן ע"ר, וכבר העיר בתמים בקצור תקפו כהן על השלחן ערוך דמאחר שנתקבל בכל ישראל ודאי רוח ה' דבר בו והכל בכתב מיד ה' עליו השכיל, אף מה שהוא לא כון כלל לזה, עין שם, וכן בזה הגם דהם ודאי לא כונו בכך, מפל מקום מאחר שמלאכת שמים הצליח בידם להתקבל לפסק עד שכל דבריהם אצלנו תורה שלמה ובכלל התורה שבעל פה, נוכל לרמוז בהם מה שלא כונו כבכל תורה שבעל פה שבידינו שהוא ממש דגמת התורה שבכתב, כי כלם

אשר בנחל

מרוצה אָחד נִתְּנוּ וְהַכֵּל בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא בָּא שׁוֹם דְּבַר עַל צַד
הַמִּקְרָה וְהַהֲזַדְמָן, וּמִצְוָה זֹה הוּא תְּקוּן לַחֲטָא עַר הַנִּקְרָא רַע, וּכְמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ל"ח ד') וַיְהִי עַר וְגו' רַע וְגו' וְכַנּוּדַע בְּזֵהָר (וַיֵּשֶׁב קפ"ו):
דְּבַעְוֹן זֶה נִקְרָא רַע, וְהוּא מִי שְׂאִינוּ חֲפִץ בְּקִיּוּם הַמִּין לְהַשְׂאִיר זְרַע
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְתִקּוּנוֹ הוּא בְּמִצְוֹת כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה וְתּוֹרָה שְׂבַעֲל
פֶּה שֶׁהוּא הַקִּיּוּם בְּעוֹלָם הַזֶּה לְתוֹלְדוֹת הַרוּחָנִיּוֹת, וְזֶהוּ תְּקוּן
הַיְסוּד, כִּי כָּל כְּתִיבָה הוּא בִּיסוּד דְּדַכּוּרָא שֶׁהוּא הַקְּלָמוּס הַכּוֹתֵב,
וַיְסוּד דְּנוֹקְבָא הוּא הַנִּיר הַמְּקַבֵּל הַכְּתִיבָה וְזֶהוּ הַמִּצְוָה הָאֲחֵרוֹנָה
שֶׁהוּא הַתְּקוּן אַחַר הַקְּלָקוּל, וּבְאַחֲרִית יָמָיו כְּשֶׁכָּבַר עֲבַר מֵה שֶׁעָבַר
ה' יִתְבָּרַךְ יִהְיֶה עֲטִין בְּכוֹלָה דְּלֹא יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדְּחַ וְכו', עֵינֵי שָׁם, הֵינּוּ
לְפִי דְּבָרָיו מִי שְׂזוּכָה לְכַתֵּב סֵפֶר תּוֹרָה, זֶה תְּקוּן לְעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל
הוֹצֵאת זְרַע לְבַטְלָה שֶׁנִּקְרָא רַע, וְלִכֵּן הַמְּחַבְּרִים הֵן בְּטוֹר וְהֵן
בְּשִׁלְחָן עָרוּף כְּתָבוּ אֶת מִצְוֹת כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה בְּסִימָן ר"ע דִּיקָא,
וְדו"ק.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תרב

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְסַעֲי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כְּמוֹ שֵׁישׁ לְאוֹ לֹא תִשְׁנָא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְּךָ,
אֲסוּר לְשִׁנְא אֶת שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ כֵּן אֲסוּר לְשִׁנְא אֶת עֲצָמוֹ,

אשר בנחל

ולכן עליך לחפש ולבקש ולמצא בעצמך את הטוב שיש בך, ואני בטוח שיש בך הרבה טוב, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) כמו שאדם צריך להאמין בהקדוש ברוך הוא, כך אדם צריך להאמין בעצמו שהוא גם כן חשוב בעיניו יתברך, ולכן זכרי היטב שגם לך יש מה לתרום לכל עם ישראל.

ולכן תראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז ולא להתיאש בשום פנים ואופן, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, אין דבר כזה להתיאש, ואפילו שכבר קלקל מה שקלקל וכו', אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, ולכן צאי מעצמך ותתחילי להתחזק ולעשות התחלה חדשה, ותשתדלי מאד להיות בשמחה עצומה, וכן תזהרי מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל פחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תרג

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

זה אסור חמור מאוד מאוד ללכת עם בלורית כי זה מעשה הגויים, ועם ישראל הזהירו שלא ללכת אחר חקות הגויים, ולכן אשרי מי שנוהר בזה מאד מאד, ואז אל רב טוב הגנוז והצפון יזכה, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) על הפסוק (דברים ד' ל"ד) "או הנסה אלקים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי", רבי יהושע ברבי נחמיה בשם רבי יוחנן בר פזי: גוי מקרב עם, עם מקרב גוי, אין כתיב כאן, אלא גוי מקרב גוי, שהיו אלו ערלים ואלו ערלים, אלו מגדלי בלורית ואלו מגדלי בלורית; עין שם, הרי שלך לפניך שבלורית עושים רק גויים.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנוזכה לילה עם צלם אלקים זקן ופאות, ולא נתביש עמיהם כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרד

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְךָ.

לְדַעְתִּי אִם לֹא תַפְסִיקִי לְחַשֵּׁד בְּבַעֲלֶיךָ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט וְכוּ',
אֲזִי הַנְּשׂוֹאִין שְׁלֹכֶם לֹא יַחֲזִיק מֵעַמֵּד, זֶה פְּשׁוּט שְׁגָעוֹן וְטְרוּף דַּעַת
שְׂאֵשָׁה כָּל כֹּף קִנְאִית עַל לֹא דָבָר עַל בַּעֲלָהּ, וּמְכַלּוּם הִיא מְנַפַּחַת
לְדָבָר גָּדוֹל וְכוּ', זֶה פְּשׁוּט מַחְלָה שְׁנִדְבַק בְּאִשָּׁה שֶׁהִיא תָּמִיד
חוֹשֶׁדֶת בְּבַעֲלָהּ, וְכֵן יֵשׁ לְהַפְּךָ מַחְלָה שְׁנִדְבַק בְּגִבּוֹר שֶׁהוּא תָּמִיד
חוֹשֶׁד בְּאִשְׁתּוֹ, וְזֶה טְרוּף הַדַּעַת רַחֲמָנָא לִיְצִלְךָ, וְצָרִיכִים לְטַפֵּל בְּזֶה
מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר וְכוּ', זֶה בָּא מִמַּחְלַת אוֹבְסֶסִיָּה בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׂרוֹדְפֵת
אֶת הָאִשָּׁה עַד כִּדֵּי שְׁגָעוֹן, וְלִכֵּן אֶת מַכְרָחָה לְטַפֵּל בְּזֶה, כִּי זֶה פְּשׁוּט
שְׁגָעוֹן שְׁנִדְבַק בְּאָדָם, וְאוֹי לוֹ מִי שִׁישׁ לוֹ אֶת הַמַּחְלָה הַזֶּה שְׂרוֹדְפֵת
אוֹתוֹ וְלֹא נוֹתֶנֶת לוֹ מְנוּחָה וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תרה

בַּעֲזֶרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר מְסַעֲי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְךָ.

אשר בנחל

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי שאֵתה מחלק אוכל לצרכי שבת לאברכים שלומדים בכולל ונמצאים בדחוקות גדול, אשר בזכות זה יש לה חלק בתורתם שלומדים, כי מי שתומך בלומדי תורה, אזי יש לו חלק בתורתם שלומדים, ומלבד זאת זה חסד גדול מאד מאד, ובזכות זה אנחנו קיימים, כמאמרם ז"ל (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים; ואמרו חכמינו הקדושים (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה עם זה יותר מאלף עולות שהקריב לפני שלמה, הינו שלמה המלך הקריב אלף עולות בכל יום, ואף על פי כן חסד אחד שיהודי עושה עם השני, זה יותר שוה מהכל, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כי (תהלים פ"ט ג') "כי אמרתי עולם חסד יבנה" כל העולם לא נברא רק על חסד, ולכן אני מאד מבקש אותך שתמשיך במעשה הצדקה וחסד, וזה יגן עליך ועל אשתך ועל ילדיך, כי בזכות הצדקה והחסד שאחד עושה עם השני, ובפרט עם לומדי תורה, בזכות הזה הקדוש ברוך הוא שומר אותו מכל פגעי ומקרי הזמן.

בענין חלוקת הקמעות וכו', אי אפשר להסביר את גדל המצוה שאֵתה עושה, כי אני בטוח שמי שיחזיק את הקמיע הזה בכיסו, יהיה שמור מכל מיני מזיקים ומשחיתים, ומכל מיני פגעי ומקרי הזמן שלא יגעו בו כלל, וינצל מכל מיני סכנות הנמצאות בעולם, ולכן אשרי מי שזוכה לחלק את זה לאלו שנמצאים עכשו במלחמה וכו', הקדוש ברוך הוא ישמר צאתם ובואם ויהיו שמורים ממנו יתברך, ואי אפשר להסביר את גדל הזכות והסגולה

אשר בנחל

שֶׁל מִי שִׁיחֲזִיק אֶת זֶה אֶצְלוֹ שִׁישְׁמְרֵהוּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַל רַע,
וְיוֹמֶשֶׁךְ עָלָיו בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תרו

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְסַעִי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְהַחְדִּיר בְּעַצְמוֹ הַשְּׂגָחָה פְּרָטִית לְדַעַת שְׂדָבֵר גְּדוֹל
דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְּׂגָחַת הַמְּאַצִּיל הָעֲלִיּוֹן,
וְלַחֲיוֹת רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִזְכֹּר מַה שֶּׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (חֲלִין
ז:): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמַטָּה אֶלָּא אִם בֶּן מַכְרִיזִין עָלָיו
מִלְּמַעְלָה; זֹאת אוֹמְרַת אֶפְלוֹ מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע הַקִּטְנָה לֹא
מְקַבְּלִים לְפָנָי שְׁנִכְרִזוּ קוֹדֵם מִלְּמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (יֹמָא ל"ח).
בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבְמִקוּמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמַה שְׁמוּכָן
לְחַבְרוֹ, וְאֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת בְּמַלְכוּת חִבְרָתָהּ אֶפְלוֹ כְּמֵלֵא נִימָא,
זֹאת אוֹמְרַת אֵף אַחַד לֹא יִכּוֹל לְגַע בְּמַה שְׁשִׁיךְ לְהַשְׁנִי, אִם לֹא
שֶׁהַכְרִיזוּ קוֹדֵם בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרִכוֹת נ"ח). אֶפְלוֹ רִישׁ גְּרִיטָא
מִן שְׁמַיָּא מְנוּ לִי; זֹאת אוֹמְרַת שֶׁאֶפְלוֹ עֲבוּדָה בְּזוּיָהּ וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ
לְנִקּוֹת בִּיּוֹב וְכוּ' וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבַּל מְשָׁרָה כְּזוֹ, עַד שֶׁמַּכְרִיזִין
קוֹדֵם בְּשָׁמַיִם וְכוּ', רוֹאִים מְכַל זֶה אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית
עַל כָּל בֶּן אָדָם, אֵין הָעוֹלָם הַפְּקָר כָּלֵל, אֶלָּא הַכֹּל מְשַׁגַּח בְּהַשְּׂגָחָה

אשר בנחל

פְּרֻטִית מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, שְׁנוֹסַעַת עֲגָלָה מְלֵאָה תִּבֶן וְקֵשׁ, וְנִפְלָה חֲתִיכַת קֵשׁ בְּדִיוֹק בְּמָקוֹם הַזֶּה וְכוּ', גַּם בְּזֶה יֵשׁ כְּוִנָּה עֲלִיוֹנָה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אֵינְךָ דָּבָר בְּלִי הַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, וְזוֹ הַתְּכַלִּית שְׁאֲדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּל פְּרֻטִי הַבְּרִיאָה, כְּמוֹכָא בְּזֵהר (בָּא מ"ב) בְּגִין דִּישְׁתַּמּוּדְעוֹן לִיה; כָּל הַבְּרִיאָה נִבְרָאָה רַק כְּדֵי לְהַפִּירוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִכֵּן דְּעֵי לָךְ מַה שְׁשִׁיךְ אֲלֵיךְ, אַף אֶחָד לֹא יוּכַל לְקַחַת מִמֶּךָ, אֶת תְּמַסְרֵי אֶת כָּל כְּלָךְ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְאֵי שְׁמָה שְׁשִׁיךְ אֲלֵיךְ לֹא יוּכְלוּ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן לְקַחַת אֶת זֶה מִמֶּךָ.

רְאֵי לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֲלֵינוּ יִתְבַּרֵךְ שְׁמָה שְׁשִׁיךְ אֲלֵיךְ שְׂיִבּוֹא אֲלֵיךְ, וְזִכְרֵי הַיֵּטֵב שְׁמָה שְׁתַּפְּלָה פּוֹעֲלַת שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחֲזִיר לָךְ מַה שְׁשִׁיךְ אֲלֵיךְ, וְאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְקַחַת אֶת זֶה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תרז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר מְסַעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אשר בנחל

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליחי לקנות בית נפלא לאורך ולרחב, ויהיה ביתכם פתוח לרוחה לאורחים, ותקיימו הרבה מצוות בהדירה שלכם, והקדוש ברוך הוא ימתיק מכם כל הדינים.

העקר מה שאני מאד מאד מבקש מכם שהשלוש ישרה בתוך ביתכם, ותותרו אחד להשני וכו', כי איש ואשה צריכים להיות ותרגים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה ובהבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "וידבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, וביתד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה הסמ"ך מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשר אחוז, והוא פחות ממני עם עשר אחוז, זה כבר נקרא סמ"ך מ"ם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמתי, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

אשר בנחל

הקדוש ברוך הוא יעזור שהדבורים האלו יכנסו בתוך לבכם,
ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרח

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צר לי להגיד לך שבלי עורך דין זה לא הולך כלום, הבן שלך
בתמימותו שם את כספו על קרן הצבי, ולכן מכרחים לקחת עורך
דין, אף שזה יעלה כסף, אבל כך הוא יציל את רב כספו, ואם לא
יקח עורך דין שהוא יוציא ממנו את כל הכסף בלי שום רחמנות,
לצערנו הרב זו המציאות המרה וכו', ולכן אם הבן שלך רוצה
להציל את כספו הוא מכרח לקחת עורך דין.

יעזור הקדוש ברוך הוא שכבר ימתקו מכם כל הדינים על ידי
פלא עליון, ויאיר עליכם אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה מאד,
ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תרט

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לקראת הבשורה משמחת, ויעזר הקדוש ברוך הוא שתעברי את ההריון בקלות, ותולידי בקלות מאד מאד, רק תהיי רגילה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללידה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהיי רגילה לומר את זה מידי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבור את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי

אשר בנחל

חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
י"י צורי וגאלי אמן בן יהי רצון.
הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני
תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרי

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי תחכו עוד עם העברה ליבנאל, ובפרט שהדירה עדין
לא גמורה ולא תהיה מוכנה, ולכן לעת עתה תחכו עוד, ואתם
יכולים להשכיר את זה כדי שלא תצאו מפסדים וכו' וזה
אמרתי לכם כשהייתי שמה אבל לא רציתם לשמוע וכו', את
צריכה לדעת שאי אפשר לתקן את כל העולם כלו, ולא חסר בבני
ברק נשים שמעשנות סיגריות אפלו בין החרדיות.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא
לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמך מ"ם רוצה רק
לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל
כחו, ורפנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי

אשר בנחל

מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תריא

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תעשי כל מה שביכולתך להיות בשמחה ולא להלחין את עצמך, ואת צריכה להגיד לבעלך פתוח מה מלחין אותך וכו', כי איש ואשה צריכים להיות מאד מאד פתוחים אחד להשני, ולותר אחד להשני, והכלל הזה צריכים כל בני זוג להכניס בעצמם אשר

אשר בנחל

הם צריכים להיות ותרנים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "ודבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, ובית הם שלם, מה שאין בן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה הסמ"ך מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשר אחוז, וההוא פחות ממני עם עשר אחוז, זה כבר נקרא סמ"ך מ"ם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמתי, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לומר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

חזקי ואמצי מאד בבטחון עצמי, והקדוש ברוך הוא יוליך אותך בדרך הנכונה, ותהיי תמיד שמחה ועליזה, ותתני תודה והודאה להקדוש ברוך הוא על התסד חנם שעשה אתכם ונתן לכם ילדים חמודים, ותזכו לרוות רב נחת דקדשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תריב

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה נוסע אל ציון רבנו ז"ל עם כל המשפחה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתפעל שמה כל מה שאתה צריך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

נא ונא לא לפול בדעתך כלל, הכל יסתדר עם הבחורים, אני בא בעוד עשרה ימים בעזרתו יתברך שמו, ואני יסדר על צד הכי טוב שיהיה טוב להבחורים, ויהיה להם מקום מיחד לא בין הילדים.

אני מאד מבקש אותך שתשמר על השלום בית שלך, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תריג

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁישׁ לְךָ שְׂאֵתָה
עוֹסֵק לְהַפְיִץ אֶת הַסְּדוּרִים, וְהַזְּכוּת הַזֶּה יִגַּן בְּעֵדְךָ בְּכָל הַמּוֹבָנִים,
וּבַפֶּרֶט שֶׁהֵבֵן שְׁלֹךְ כָּבֵר יֵצֵא מֵהַצְּרוּת שֶׁנִּפְּלָ אֵלֶיךָ, וְתִרְוֶה רַב נַחַת
דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

רְצִיתִי לְדַעַת כְּמָה בַּחוּרִים יֵשׁ עֹכְשׁוֹ בְּהִישִׁיבָה, מְאֹד מְאֹד
נַחוּץ לִי לְדַעַת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תריד

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אשר בנחל

הקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לבעליך ויחידש ימיו
בקדם, ותירו רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציתכם.

אין דבר כזה שאשה לא נשואה שתטבל וכו', וזה פרצה
גדולה לעברות רחמנא לישזבן ודי לחכימא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרטו

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל עוד לפני מאתיים שנה אמר שכדאי לקחת את
התינוק לחסון אפלו באמצע החורף הקר וכו', שאז החסונים בכלל
לא יהיה מפתחים וכו', ואף על פי כן הזהירנו רבנו ז"ל על זה, ומכל
שכן עכשו צריכים לקחת את כל החסונים וכו', פי זה הכרח גדול
מאד.

יעזר הקדוש ברוך הוא שישמר אתכם מכל צרה וצוקה ונגע
ומחלה לא יבוא אל ביתכם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תרטז

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפְּיָם ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמוֹעַ שְׂאֵתָה מִתְמִיד בְּלִמּוּד וְאֵתָה חוֹזֵר
עַל מִסְכַּת בְּרֻכּוֹת פַּעַם אַחֵר פַּעַם, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִזְכֶּה
לְחֹזֵר עַל זֶה מְאֵה פְּעָמִים וְאַחַד, עַד שְׂתִזְכֹּר אֶת זֶה טוֹב טוֹב, וְכֵן
תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, וְכֵן
תִּתְמִיד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, שְׂזֵה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה.

הַעֲקֹר רְאֵה לְקַיָּם בְּשִׁלְמוֹת מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם, וְכֵן אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֱלִיהוֹ רַבָּה פְּרֻשָּׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שָׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מִהָאָדָם רַק
שְׂיִכְבַּד אָב וְאָם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׂבַח מוֹרוֹת כְּבֹד אֶת
אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׂתַפִּין הֵן בְּאָדָם,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת
אִמוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאִלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם
וְכַבְּדוּנִי; רוֹאִים מְזֵה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֵה מְכַבְּדִים אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִתְרַחַק מִחֲבָרִים רְעִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְּךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשר בנחל

ג' תריז

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתמצאי דירה אחרת, ובעזרתו יתברך במשך הזמן על ידי תפלה ובקשה יזכה אותך הקדוש ברוך הוא עם בית וילה משלכם, ולא תצטרכו לגור בשכירות ובשכנות של אחרים, וזכרי היטב כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האשה כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסור את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצור היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבה בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האשה מתחזקת לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופלת על לבה עצבות

אשר בנחל

ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריחה את עצמה להיות
בשמחה, אזי נפתח לבה לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תריח

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שגם לגבר אסור לעשן סיגריות, כי זה
פשוט מסכן לסרטן הראות, וידוע שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על
אנשי שלומנו שלא יעשנו סיגריות וכו', ולכן מי שרוצה לצית את
רבנו ז"ל באמת, עליו לזרק את הסיגריות אף שזה מאד קשה
לו מרב הרגל וכו', אבל לאשה זו פריצות והפקרות גדולה מאד
מאד, ולכן בשום פנים ואפן אסור לאשה לעשן כי זה עזות
וחציפות גדולה, וכן כל גבר שרוצה לצית את רבנו ז"ל ורוצה
להקרא על שם רבנו ז"ל, אסור לו בשום פנים ואפן לעשן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תריט

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מסעי, כ"ו תמוז ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

הנהגה בימים טרופים אלו שהם 'בין המצרים', ועם ישראל נמצאים בצרה גדולה מאד מאד, עלינו למסר את נפשנו לעשות חסד אחד עם השני, שרק בזכות החסד שנעשה נזכה להגאל, כי רק בזכות זה עומדת כל העולם כלו, כמאמרם ז"ל (ירושלמי סנהדרין פרק י' הלכה א') אמר הקדוש ברוך הוא לישראל בני אם ראייתם זכות אבות שמטה וזכות אמהות שנתמוטטה לכו והדבקו בחסד; ואפילו שבר ישראל חטא חס ושלום, על ידי צדקה וחסד ימחל לו הקדוש ברוך הוא, ואמרו (תוספתא פאה פרק ד') הצדקה והחסד - שלום ופרקליט גדול בין ישראל לאביהם שבשמים, ולכן אשרי מי שיכול להביא עכשו אוכל ושתיה לרעבים ולצמאים, ועוסק במצות חסד לעזור אחד להשני, שעל ידי זה ישרה את שכינתו על עצמו, כמאמרם ז"ל (ירושלמי תענית פרק ד') ובצל ידי כסיתיה, זו גמילות חסדים, שכל העוסק בגמילות חסדים זוכה לישוב בצלו של הקדוש ברוך הוא, ואמרו חכמינו הקדושים (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים;

הרי שלך לפניך שאצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד לעשות אחד עם השני, ואמרו (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות; ורואים את גדל מדת החסד שנטבע בנשמות ישראל שהם עוזרים אחד להשני, בפרט אלו שנמצאים תחת איומים של הטילים וכו', וקשה להם לצאת לעבודה וכו', אזי עוזרים להם באוכל שזה חסד מאד גדול, וכן על כל בחורי

אשר בנחל

ישראל הנמצאים בחזית וכו', אשרי מי שיבוא לקראתם עם מאכל ומשתה, ועם כל עזרה שרק יכולים, שזה החסד הכי גדול, ודבר זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ובכלל טוב מאד שעם ישראל ירגילו את עצמם במדת החסד שזה סימן שהוא בר ישראל טהור, כמאמרם ז"ל (יבמות ע"ט). שלשה סימנים יש באומה זו הרחמנים והבישנים וגומלי חסדים, רחמנים דכתיב (דברים י"ג י"ח) "ונתן לה רחמים ורחמך והרפך", בישנים דכתיב (שמות כ' י"ז) "ובעבור תהיה יראתו על פניכם", גומלי חסדים דכתיב (בראשית י"ח י"ט) "למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו וגו', כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו; וצריכים מאד מאד לשמר בעתים הללו לא לקטרג על שום בר ישראל, ולא לדבר לשון הרע ורכילות וליצנות שזה אבי אבות הטמאה, כי הם כנגד כל השלש העוונות הכי חמורות עבודה זרה גלוי עריות ושפיכות דמים, כמאמרם ז"ל (ערכין ט"ו). כל המספר לשון הרע מגדיל עוונותיו כנגד עבודה זרה גלוי עריות ושפיכות דמים, כל כף חמור עוון לשון הרע, וכן אמרו (שם) כל המספר לשון הרע כאלו כפר בעקר, שנאמר (תהלים י"ב) "אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו", ואמרו (בראשית רבה פרשה צ"ח סימן ג') לשון הרע נמשלה כחץ, שפכה ברחוק כף היא לשון הרע דאמור ברומי וקטיל בסוריא;

ולכן זה כל כף חמור, כי אחד מדבר עם אנשים על הזולת, והלשון הרע מתקבלת, ומאמלים את האדם שדברו עליו על לא דבר, וזה כל כף קשה להנצל מזה, עד כדי כף שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא קס"ה). רבם בגזל ומעוטם בעריות, והכל בלשון הרע, ולכן דיקא בימים אלו שנקראים 'בין המצרים', שגלינו מארצנו ונחרב בית מקדשינו רק על ידי שנאת חנם, שאמרו חכמינו הקדושים (יומא ט) עדין מרקד בינן, ולכן עלינו

אשר בנחל

למטר את נפשנו דיקא עכשו לשמר לא לדבר לשון הרע ורכילות
אחד על השני, אלא להרבות בצדקה וחסד שזה מביא שלום בין
איש לרעהו, ואמרו חכמינו הקדושים (דברים רבה פרשה ה' סימן י"ב)
גדול השלום שאין הקדוש ברוך הוא מבשר את ישראל שיהיו
נגאלין אלא בשלום; ואמרו (שם) אין הקדוש ברוך הוא מנחם את
ירושלים אלא בשלום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרכ

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מסעי, כ"ו תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

דיקא בימים טרופים אלו הנקראים 'בין המצרים', ועם
ישראל נמצאים בצרה גדולה מאד, כי הפלשתים הארורים
ממטירים טילים על כל ערי ישראל וכו', ולכן עלינו להרבות
בתפלה ובקשה ממנו יתברך שישמר אותנו מכל מיני מזיקים
ומשחיתים וכו' וכו', וכן להרבות הרבה בצדקה וחסד לעשות
חסד אחת עם השניה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד
שנעשה אחד עם השני, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אומר
הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה עם זה יותר
מאלף עולות שהקריב לפני שלמה, הינו שלמה המלך הקריב אלף
עולות בכל יום, ואף על פי כן חסד אחד שיהודי עושה עם השני,
זה יותר שנה מהכל, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כי

אשר בנחל

(תהלים פ"ט ג') "כי אמרתי עולם חסד יבנה" כל העולם לא נברא רק על חסד.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתעזרי במה שאת רק יכולה בבית התבשיל "אהל אברהם", כי אין עוד צדקה וחסד כמו לתת לאכול ולשתות לרעבים ולצמאים, וכן להרגיל גם את הילדים שיעשו חסד אחד עם השני, כי כל העולם עומד רק בזכות מדת החסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים;

ולכן עלינו למסר את נפשנו לעשות רק חסד ולשמור מאד מאד מהעוון החמור של לשון הרע ורכילות והוצאת דבה וכו', שרק בשביל זה גלינו בגלות הארץ והמר הזה, ונחרב בית מקדשינו רק בשביל שנאת חנם, ולכן אנחנו צריכים עכשו לעסק רק באהבת חנם, ואם שאנחנו לא יכולים לתקן את כל העולם וכו', על כל פנים בד' אמות שלנו אנחנו צריכים לעמוד על זה חזק מאד מאד, כי כך מובא (מדרש הנעלם זהר חדש נח כ"ג) אי חדא קהלה או חדא כנישתא יתערון בתיובתא מיד אתי בן דוד; אם קהלה אחת או בית הכנסת אחד יתעוררו בתשובה, מיד בן דוד בא.

ועל בן רציתי מאד מאד שלכל הפחות יתחילו בבית הכנסת שלנו, ובקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה שאחת תעשה חסד עם הזולת, שזה יקרב את גאלתנו, והקדוש ברוך הוא יספך עלינו ועל כל עמו ישראל מפני הטילים שממטירים עלינו הפלשתים הארורים, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי תענית

אשר בנחל

פָּרָק ד') וּבִצֵּל יָדַי כְּסִיתִיךָ זֶה גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שְׁכָל הָעוֹסֵק בְּגְמִילוֹת חֲסָדִים זֹכֶה לִישֵׁב בְּצֵלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן עָלִינוּ לְמָסַר אֶת נַפְשֵׁנוּ עִכְשָׁו בְּיֹתֵר רַק לַעֲשׂוֹת חֶסֶד, לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְקַטְרֵג עַל שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי הִטְמְאָה שֶׁל הַסֵּמ"ךְ מ"ם זֶה רַק הַפֶּרֶד וּמִשָּׁל, וּמִמֶּנּוּ כָּל הַגְּלוֹת, וּבְזֶה שְׁאַנְחָנוּ נַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אַחֻוּה וְרַעוּת, נִזְכֶּה לְהַגְאֵל גְּאֵלֵת עוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תרכא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְסַעֵי, כ"ו תמוז ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן שְׁמֵעֲתִי אֶת הַהוֹדָעָה וְכו'.

אֵת לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לְךָ בְּזֶה שְׂאֵת דּוֹאֲגַת שְׂיֵהִיָּה לְתִיכּוֹן מְזַגְגִּים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִזְכִּי לַעֲבוֹדָה בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ שְׂאֲנִי בָּא תַכְף וּמִיד אַחַר תִּשְׁעָה בָּאָב, וְאִזְכֶּה לְבָנוֹת קְהֵלָה יָפָה וְנִפְלְאָה מְאֹד וְכו', אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׁכֵמָה חֲנֻטְרִישִׁים וְכו', יַעֲשׂוּ בְּקֵהֵלָה כְּמוֹ פָּרִם שֶׁל הַסִּבָּא שְׁלָהֶם וְכו'.

חֲזִיקִי וְאֲמַצִּי מְאֹד וְאֵל תִּתְּנִי לְאַף אֶחָד שְׂיִוְכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, תַּהֲיִי חֲזָקָה וְתִמְשִׁיכִי בְּעֶבּוֹדַת הַקְּדוֹשׁ הַזֹּאת, כְּדִי שְׁנוּכַל לְהִתְקִין לְבָנוֹת מְקוֹם עַל שְׁנַת הַלְמוּדִים הַחֲדָשָׁה הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה.

אשר בנחל

פה תקבלי מכתב שבקשות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרכב

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מסעי, כ"ו תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אני מאד מאד שמח שהיה לך זכות לגדב עשר אלה ש"ח
עבור המזגן לבנות של הסמינר "בית מלכה", הזכות הזו יגן עליך
ועל כל המשפחה, ותהיה שמור מכל מיני מזיקים ומשחיתים,
ומכל מיני פרעניות הבאות לעולם, ויהיה לך דבר זה לשמירה
גדולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרכג

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

חסדי השם יתברך שאנחנו יודעים מרבי אמת כזה רבי נורא
ונפלא כזה, רבי שמחזק ומעודד ומשמח אותנו שנחזיק מעמד
בכל מה שעובר עלינו, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קע"ז)

אשר בנחל

שְׂרָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחַ בְּהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאִף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים
מִגְדֹּלֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רְאוּי לָכֶם לְסַמְךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְדֹּלֵתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְהִזְכִּיר אֹז הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדְעִתִּי כִּי גְדוֹל
הוּי"ה" וְגו', גַּם רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחַ בִּי, מֵה שְׂזַכִּיתֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַבִּי
כְּזֶה;

וְאִם נִתְבוֹנֵן מֵה שְׂקוּרָה הַיּוֹם בְּעוֹלָם וְכוּ', מֵה הֵיִינוּ עוֹשִׂים
בְּלִי רַבְנוּ ז"ל? וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד שְׂבֹזָה שְׂאֲנַחְנוּ
מִקְרָבִים אֶל רַבְנוּ ז"ל, וְעַקֵּר הַהִתְקַרְבוּת אָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי
מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג) הַעֲקֵר וְהִיָּסוּד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשֵּׁר עֲצָמוֹ
לְהַצְדִּיק שְׂבִדוֹר, וְלִקְבֹּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה, דְּבָר
קִטָּן וְדָבָר גְּדוֹל. וְלְבִלִּי לְנִטּוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יִמִּין וְשְׂמָאל,
כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפְרֵי פֶרֶשֶׁת שׁוֹפְטִים) 'אֶפְלוֹ אוֹמֵר לָךְ
עַל יִמִּין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יִמִּין תִּצְיֵת אוֹתוֹ, וְלֵהֲשַׁלִּיךְ מֵאֲתוֹ כָּל
הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דַּעְתּוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׂכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֹּל
מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׂבִדוֹר. וְכֹל זְמַן שְׁנוֹשְׂאָר אֲצִלוֹ שׁוֹם שְׂכָל עֲצָמוֹ,
אֵינוֹ בִּשְׂלָמוֹת, וְאֵינוֹ מִקְשָׁר לְהַצְדִּיק;

כִּי הַעֲקֵר לְבִטֵּל אֶת שְׂכָלוֹ הַמְּדַמָּה וְהַבְּדוּי לְגַמְרֵי, וְלַצִּיַּת אֶת
הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוּת, וְלִכֵּן אִם רַבְנוּ
ז"ל הִזְהִירָנוּ כָּל כֹּךְ עַל מִצְוֹת הַשְּׂמִחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב'
סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלֵהֲתַגְבֵּר לְהַרְחִיק
הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ. וְכֹל הַחוּלְאֵת הַבָּאִין עַל הָאָדָם,
כְּלָם בָּאִין רַק מִקְלָקוֹל הַשְּׂמִחָה וְכוּ', וְכַפִּי קְלָקוֹל הַשְּׂמִחָה וְהַנְּגוֹן,
כֵּן בָּא הַחוּלְאֵת עַל הָאָדָם, וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים הָאֵרִיכוּ בְּזֶה, שְׂכָל
הַחוּלְאֵת עַל יְדֵי מְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת, וְהַשְּׂמִחָה הוּא רְפוּאָה
גְּדוֹלָה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחָנֵי, וְצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל הַכַּחוֹת,

אשר בנחל

להיות אף שִׁמַח תָּמִיד. כִּי טַבַּע שֶׁל הָאָדָם לְמִשׁוֹךְ עֲצָמוֹ לְמָרָה שְׁחֹרָה וְעֲצָבוֹת מַחֲמַת פְּגָעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֵא יִסּוּרִים, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוֹל לְהִיטֵב בְּשִׁמְחָה תָּמִיד וּלְשִׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יוּכַל;

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תקצ"ג) שְׁאֵפְלוּ בְּעֵת הַצַּעַר וְהִרְחִיק מֵעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְכֵן מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאֲבִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק לְהִיטֵב אֶף שִׁמַּח תָּמִיד, וּלְשִׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מָה דֹאֲפֶשֶׁר בָּמָה שְׂמוּצָא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה עֲדִין, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נ"ו.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפֶלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֵפְלוּ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מִצּוֹת כְּרָמוֹן; וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל צָרִיךְ לְשִׁמַּח בָּמָה שְׂזָכָה שְׁלֵא עָשָׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְכוּ', וְלִהְפֹךְ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְאֲנָחָה וְהַצַּעַר וְהַיִּסּוּרִין לְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה, וְצָרִיכִים לְשִׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מֵעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּמְדַכְאוֹן שְׂזָה אֲבִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה וְכוּ', וְאֵפְלוּ שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֵה לְשִׁבֵּר אוֹתוֹ לְגַמְרֵי וְלוֹמַר לוֹ שְׂאִין לוֹ כְּבָר שׁוּם תִּקְוָה וְתוֹחֵלֶת, עִם כָּל זֹאת רְאוּי לוֹ לֹמַר לְעֲצָמוֹ, אֵף עַל פִּי שְׂאִנִּי כְּמוֹ שְׂאִנִּי וְכוּ', אֵף עַל פִּי כֵּן זְכִיתִי לְהִיטֵב מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלִקְיָם כְּמָה מִצּוֹת בְּכָל יוֹם צִיצִית, וְתַפְלִין, וְקִרְיַאת שְׁמַע, וְצַדִּיקָה, וְשִׁבְתָּ, וְכוּצָא, וְאֵף עַל פִּי שְׁגָם בְּעִשְׂיֵית הַמִּצּוֹת הֵם כְּמוֹ שֶׁהֵם וְכוּ', אֵף עַל פִּי כֵּן עַל כָּל פְּנִים יֵשׁ בָּהֶם בּוֹדָאֵי נִקְדוֹת טוֹבוֹת מְאֹד שְׁנַעֲשֶׂה מֵהֶם שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, כִּי הָרִי אֵפְלוּ עַל יְדֵי הַמִּצּוֹת שְׁנַעֲשִׂין עַל יְדֵי פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל זְמַן שֵׁשׁ יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו, מִתְפָּאֵר בּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַרְבֵּה, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (יִשְׁעִיָּה מ"ט) "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", וְצָרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר הַמָּרָה שְׁחֹרָה וְהַעֲצָבוֹת מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם יוֹתֵר מִן הַכָּל, וְקָשָׁה לְשִׁבְרָה

אשר בנחל

יותר מכל המדות, ומזקת להאדם מאד יותר מהכל. וכל עקר התרחקות של כל אדם מהשם יתברך, היא רק מחמת עצבות ומרה שחורה ודכאון שמתגברים עליו, על כן צריכין לראות לשמח את עצמו בכל הכחות בכל מה דאפשר אפלו בעת שצור להאדם ודחוק לו מאד בגשמיות וברוחניות, הן בפרנסת הנפש, הן בפרנסת הגוף, אף על פי כן צריך לראות לבטח תמיד בהשם יתברך שסוף כל סוף לא יעזוב השם יתברך אותו וכו', ולכן ראוי לשמח את עצמו בכל מה דאפשר; וזה התכלית והשלמות שאדם צריך להגיע אל זה.

ולכן אם אנחנו רוצים להיות באמת מקרבים אל רבנו ז"ל, ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקינו על "אשר בנחל" שם חלקינו וגורלינו, ובפרט להיות בשמחה בשבת, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) צריך להזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלת וקדשת שבת גדולה ויקרה מאד, שאי אפשר לתאר ולשער כלל, וצריך לנהג שמחה גדולה בשבת קדש, ולבלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על השם יתברך, ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג, הן באכילה ושתייה, הן מלבושים כפי מה שיוכל, כי אכילת שבת כלה רוחנית כלה קדש, ועולה למקום אחר לגמרי מאכילת חול, ואם היית יודע מה זה להיות בשמחה בשבת, לא היית מפסיק לרקוד כל השבת מרב שמחה שאתה יהודי מאמין בו יתברך, והיה השבת יקר בעיניך.

והנה ידוע שאחינו בני ישראל נמצאים עכשו בסכנות גדולות מאד, ובפרט אלו שגרים בדרום, ולכן אשרי מי שיכול לעשות חסד לארח מישהו מהדרום שלא יעבור עליו שבת עם פחדים וכו', וכן צריכים להשתדל לחזק ולעודד ולשמח את נשמות ישראל, כי אנחנו רואים את רחמנותו יתברך שמרחם עלינו ועושה אתנו נסים

אשר בנחל

נגלים למעלה מדרך הטבע פשוטו כמשמעו, כי הפלשתים הארורים כבר ירו קרוב לשלשת אלפים טילים, ותהלה לאל הכל הליך על שדות פתוחים וכו', וזה סימן גדול מאד שקרובה ישועתנו וגאלתנו לבוא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ז') כשיכלו האפיקורסים שאין להם אמונה בנסים ומכסים את כל הנסים בדרך הטבע, אז נגאל גאלת עולם, ותהלה לאל לאט לאט כלם בלי יוצא מן הכלל מודים שזה נפלאות הבורא יתברך שמו שעושה אתנו נסים ונפלאות, שהכל נופל על עצים ואבנים ועל שטחים פתוחים וכו' וכו', עם כל זאת ראוי לנו עוד להרבות בתפלה ובקשה על בחורי ישראל שנמצאים בחזית וכו', שישמרם הקדוש ברוך הוא מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, ומכל מיני משחיתים ופרעניות המצויים, ושיחזרו כלם בריאים ושלמים, ואל יקל בעיניך התפלה שתתפלל על נשמות ישראל, כי כל תפלה וכל תחנה שבר ישראל מתפלל ומתחנן אליו יתברך, עושה רושם גדול בשמים, ושלא ישבור אותך הסמך מ"ם ימח שמו מה כבר שוה התפלות שלך? מי שומע אותך? הלא אתה הכי ירוד ונפול וכו'?

תלעג לו ותאמין שכל תפלה ובקשה שכל בר ישראל מתפלל בלב אמת לב נכון, בוקע רקיעים, ולכן תרבה בתפלות ובקשות על כלל נשמות ישראל בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות, והקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל גם בתפלתך בתוך שאר תפלות ישראל.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרכד

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחִּיה

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֵׂי כָּל מַה שְׁבִיכוֹלְתְּךָ לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִשְׁבָּרִים וְגִלְיִם צְרוּת וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וּמְכֹאֲבוּיִם וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְשִׂמְחָה מְאֵד מְאֵד שְׂאֵת נִמְצְאָת אֲצֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מְחֻזָּק וּמְעוֹדָד וּמְשִׂמַח אוֹתָנוּ, וְהוּא בְּעֶצְמוֹ אָמַר לָנוּ (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ז) שְׂרָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאִף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מְגִדְלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רָאוּי לָכֶם לְסַמְךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מְגִדְלָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִזְכִּיר אֶז הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדְעִי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה בִּי, מַה שְׁזָכִיתֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַבֵּי כְּזֶה; וּמַה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל? וּבּוֹדָאֵי הֵייתָ כְּבָר אֲצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבְזֶה בְּעֶצְמוֹ רָאוּי לָךְ לְהַחִיּוֹת אֶת עֲצָמְךָ, וּרַבְּנוּ ז"ל יַחֲזִיק בְּהַבְטָחָה שְׁהַבְטִיחַ שְׁמִי שְׂיִבּוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה וְיֹאמֶר אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תִּקּוֹן הַכְּלָלִי" אֲפֹלוֹ אִם עֲצָמוֹ וּגְבָהוֹ חֻטְּאוֹ וּפְשָׁעֵיו יוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַשָּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, וְלָכֵן עָלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֵד מְאֵד שְׁזָכִינוּ לְהִיּוֹת אֲצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן שְׁאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּדְּלִים מְאֵד מְאֵד לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי הַקְּדוֹשִׁים, וּבַפֶּרֶט בְּזֶה שְׁעוֹדָד וְחֻזָּק אוֹתָנוּ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה תְּמִיד אֲפֹלוֹ שְׁעוֹבֵר עָלִינוּ כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגִלְיִם אֲסוּר לָנוּ לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, וְזֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל שְׂיִכוֹל לְהַפְּךָ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה וְכוּ' וְכוּ', אֶל שְׂמִיחָה אֲמִתִּית, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמַה לְשִׂמְחָה שְׁנִבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, שְׂזוֹ הַשְׂמִיחָה הַעוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמִחוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּתְחַזְּקִי רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תַּתְּנִי שְׁהַעֲצָבוֹת יִבְלַע אוֹתְךָ, וְאִף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׁעוֹבֵר וְכוּ'

אשר בנחל

וכו', חזקי ואמצי מאד כי גדול אדונינו ורב להושיע, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

רציתי מאד מאד שתעסקי במדת הצדקה והחסד לעזר אחת להשנייה, כי הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה נבנית רק על מדת החסד והצדקה שאחד יעזר להשני, ואשרי מי שחזק בזה שאז ימשיך את השגחתו יתברך הפרטי פרטית עליו.

נא ונא בעת הדלקת הנרות ראי להתפלל הרבה על כלל נשמות ישראל הנמצאים עכשו בסכנות גדולות מאד וכו', ובפרט בחורי ישראל אשר נמצאים בחזית וכו', את צריכה להתפלל עליהם שיחזרו בשלום בריאים ושלמים, ושלא יארע להם שום תקלה וכו', וכן לבקש הרבה ממנו יתברך על גאלתנו הפרטית שכבר נגאל על ידי משיח צדקנו, כי רואים את הנסים נגלים שעושה הקדוש ברוך הוא עמנו, שהפלשתים הארורים ירו כמעט שלושת אלפים טילים, ואף אחד לא פגע בעירות הגדולות, אלא בשדות ובשטחים פתוחים על עצים ועל אבנים וכו', רואים מכל זה את הנסים נגלים שקורה לעם ישראל, וידוע מה שאמרו צדיקים, בעת שרואים נסים אז הוא עת רצון גדול בשמים להביא את גאלתנו, שיהיה סוף וקץ לצרותינו ותחלה וראש לפדיון נפשנו, ולכן דיקא בעת הדלקת הנרות היום תראי לשפוך שיח ותפלה אליו יתברך על עצמך, ועל בעלך, ועל הילדים, ועל המצב בארץ ישראל בפרט, ועל מצב עם ישראל בכל העולם כלו, ואל תקחי את זה בקלות וכו', ומה שהסמ"ך מ"ם ימח שמו יסית אותך, מה כבר שוה התפללות שלך? הרי את כל כך קטנה ורחוקה ממנו יתברך וכו'? מה כבר שוה היגיעה והטרחה בתפלה? אל תאמרי זאת אלא דעי כי בעת שאשה שופכת דמעות כמים בעת הדלקת

אשר בנחל

הנרות אז הוא עת רצון גדול בשמים ותפלתה בוקעת רקיעים, ואשרי האשה שמנצלת את זמן הדלקת הנרות בשיחה בינה לבין קונה, ושופכת שייח ותפלה אז לפניו יתברך, שהתפלות שהאשה מתפלת אז, זה עת רצון גדול בשמים, ואני מבקש אותך שתתפללי גם עבורי שאזכה לראות בישועתם ונחמתם של עם ישראל, ואהיה אסיר תודה לך.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרכה

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

אזהרה חמורה

הנה הנביא אומר (חבקוק ג' ט"ז) "שמעתי ותרגז בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם יגודנו", ופרשו המפרשים מפני ששמעתי דבר בעבורה תחרד בטני, ובשביל השמועה מרב הצער בא רקבון בעצמותי וכו', איך יכול להיות שימצא במחנינו יהודים שומרי תורה ומצוות שיפרסמו שיש להם צימרים להשפיר, והפרסמת המגעילה היא שיש שמה ז'קוזי זוגי ומטה זוגית, וכן וידיאו וכו' וכו'...., שכל זה הוא אביזריהו דגלוי עריות, אני מכרח למחות על זה בתכלית המחאה, כי חכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה כ"ו סימן ה') על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מן הנאוף; ואמרו (במדבר רבה פרשה ט' סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס; ואמרו (תנחומא בראשית)

אשר בנחל

על הכל הקדוש ברוב הוא מותר, חוץ מן הזמנה והנאוף; ולכן אוי לו למי שמפרסם דבר זה, מרה תהיה לו באחרונה, הוא מזמין את המשחית בביתו, אני לא יודע איך הוא לא מפחד ממנו יתברך? והתורה הקדושה מזהירה (דברים כ"ג) "כי הוי"ה אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך", עם ישראל נמצאים עכשו בסכנה גדולה מאד, כל הארץ רועדת מפני אימת הדין, דם ישראל נשפך כמים, אין יום שלא יהיה לזיות רחמנא ליצלן, ואדם שומר תורה ומצוות לא יתביש לפרסם שיש בביתו נאוף כזה, ולכן אני מזהיר באזהרה חמורה מי שיהיה בהצימרים שלו דבר כזה, ומכל שכן שאם פרסם דבר כזה, אני בעצמי אפרסם שאסור לשכר צימר אצל משפחה זו וכו', ואסור לתת לו עליה לתורה, ומכל שכן שאסור לתת לו להתפלל לפני העמוד, זה מגעיל מאד, ועוד עזות גדול כזה לא להתביש לפרסם שיש בביתו מקום זמה ונאוף, אוי לאזנים שפך שומעות, ואוי לעינים שפך רואות, עם ישראל צריכים עכשו ישועות גדולות שהשכינה תשרה ביניהם, ואלו הנואפים ככלבים לא מתבישים להזמין אנשים בצימרים הטמאים והמטומאים שלהם, איה ואיפה הבושה?

ראו כי הזהרתי על זה, ואני ישרש את הזהמה והנאוף הזה שלא יזכר ולא ימצא בקרבנו כלל.

הפזתם וחותם בצער גדול מאד

ג' תרכו

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד שמח שכתבת לי מה שקורה בקהלתנו וכו', ותכף ומיד פרסמתי אזהרה חמורה ואני אראה לשרש את הזהמה הזו, ואני מאד מאד מבקש אותך שתודיע לכל המורי צדק בקהלתנו, אם הם רק ידעו משפחה אחת שיש להם את הזהמה הזו בביתם, או מפרסמים את זה, אני אצא נגדם במלא החמרה בלי שום רחמנות כלל.

בענין הבחורים, החלטתי סופית שאין להם מה לדאג, אני אוציא אותם מהתלמוד תורה, הם ילמדו במקום לבד כמו שמתאים לבחורים בגילאי אחר הבר מצוה, אף שהבן שלי ר' ... נ"י טרוד מאד בענין הבנות שזה יותר מסבך ומסכן וכו' וכו', כמאמרם ז"ל (במדבר רבה פרשה י"א סימן ה') וישמרך בבנות שצריכות שמירה, עם כל זאת אני אעשה כל מיני פעולות שבעולם להעביר את הבחורים הגדולים למקום אחר ולא בתלמוד תורה עם הקטנים.

בענין משפחה אחת או שתיים או שלוש יוצאים וכו' וכו', אני חזק בדעתי שעל כל משפחה שתצא יבואו במקומה עשר משפחות אחרות בלי שום גזמא כלל, זה לא מפחיד אותי, ואדרבה יבוא היום שאלו המשפחות יתחרטו אבל זה יהיה כבר מאחר.

ראה גם ראה גדל הנסים והחסדים שעשה עמך הקדוש ברוך הוא שתהלה לאל חיתנת את הילדים שלך בכבוד גדול, ומצא

אשר בנחל

אֲשֶׁה מְצָא טוֹב, כְּלָם אֶהוּבִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְוֶה רַב
נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכְּלָם.

עֲכָשׁוּ הַדְּפִיסוּ אֶת שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" חֲלָקִים קכ"ו וקכ"ז,
שֶׁהֵם שְׁלוֹשִׁים אֶלֶף וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת מִכְּתָבִים עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה תשס"א,
וּמִשָּׁם עַד תשע"ד יֵשׁ עוֹד לְמַעְלָה מִשְׁלֹשִׁים אֶלֶף מִכְּתָבִים שֶׁנִּכְתְּבוּ
בְּמִשְׁךְ חֲמֵשִׁים שָׁנָה, וּמִי שִׁיעֵינ׳ בָּהֶם יֵרְאֶה מָה עָבַר עָלַי בְּמִשְׁךְ
הַחֲמֵשִׁים שָׁנִים הָאֵלּוּ וְכוּ' וְכוּ'.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרכז

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר מִסְעִי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְכֶם.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְצִטְעֵר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה, וְאָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ
אֶתְכֶם שְׁתִּכְתְּבוּ לִי תִּכְף וּמִיד מִי הַשְּׂכָן הַזֶּה שְׁרוּדֶף אֶתְכֶם, כִּי אָנִי
מִכְּרַח לְקַחַת אֶת זֶה בְּיָדַיִם.

חֲזַקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב,
צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז וּבִפְרֵט בְּהַמְצֵב שְׁלָכֶם
וְכוּ', אֶתֶם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַחְזִק,

אשר בנחל

והקדוש ברוך הוא גדול מאד ישלח רפואה שלמה לבנכם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם שבת שלום

ג' תרכח

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

באתי לאחל לך ברכת מזל טוב חמה ולבבית על הולדת הנכדה, ויעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך ולאשתך רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציקם.

יען שאין לי מקום עבור הפתות הגדולות מהבחורים שלמדו ביבנאל, אזי אני מכרח לסגור את הישיבה "דמשק אליעזר", או שתמצא להם מקום חלופי, כי את המקום הזה אני צריך בשביל הבחורים, ובכלל יש לי צער ועגמת נפש גדול שהבחורים באים והולכים מתי שרוצים וכו', וכו', ולכן למה אני צריך את זה? זה סתם כאב ראש וכו', ואני לא רוצה שיהיה פה הפקר שבחורים באים מתי שרוצים והולכים מתי שרוצים וכו', וזה לא מקום הפקר.

אני בא בערך עוד שבוע ואזי אני אסביר לך את הכל.

אשר בנחל

המאחל לך שבת שלום

ג' תרכט

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... שיחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

באתי לברך אתכם ברכת מזל טוב חמה ולבבית על הולדת
הבת, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחו לגדל אותם בקלות, ותהיה
'מלכה' כראוי לבת ישראל, ונשמע ונתבשר אצלכם תמיד בשורות
משמחות.

המאחל לכם שבת שלום

ג' תרל

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשר בנחל

עדין אני לא יכול להרגיע את עצמי מהטראומה שעברת וכו',
ואיך שההוא התפרץ בתוך המשך, זה כואב לי מאוד מאד, אני לא
אתן שאצלנו יהיה הפקר וכו'.

ובענין הדוחות צריכים את זה, כי עלינו לחלק מהיום את
ההכנסות וההוצאות לארבע חלקים, אני בא בערך עוד שבוע, ואז
אני אסביר לך את הכל.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל
על זה ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה
להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה
בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האשה כלם באים רק מחמת
קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד
בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין
השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא
כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם;
ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך,
כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך
לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם
לבבה בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האשה מתחזקת
לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופלת על לבה עצבות
ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריחה את עצמה להיות
בשמחה, אזי נפתח לבה לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך שבת שלום

אשר בנחל

ג' תרלא

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד שימחתני עם הדו"ח של הבחורים, תגיד לכלם שבקרוב
אני אתחיל לקחת עוד בחורים לפאן, אבל אני רוצה רק בחורים
טובים מישבים ובעלי דרך ארץ ומתמידים בתורה.

בענין הזמן הבא, כל הבחורים הגדולים אני אעביר אותם
למקום אחר, ולא יצטרכו ללמד עם הקטנים וכו'.

רק חזק ואמץ בעבודה הקדושה הזו שאין למעלה מזה
מלחנה את ילדי ישראל באמונה פשוטה בו יתברך, ושכרו רב
בשמים.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרלב

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת כמו שיש לאו בתורה לא תשנא את אחיך בלבבך, אסור לשנא שום בר ישראל, כך אסור לשנא את עצמו, אני לא יודע מה נכנס בך שתפל כל כך בדעתך עד שתרצה למות וכו', מה אתה חושב שזה כל כך טוב להיות בקבר? הלא רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן פ"ד) על מאמרם ז"ל (אבות פרק ד) "ואל תאמר שהשואל והקבר בית מנוס לך" כי בעולם הזה שיש להאדם טרדות ועל הפרנסה, יכול להיות שיעקץ וינשף אותו פרעוש והוא לא ירגיש, מחמת שמחשבתו טרודה באיזה מחשבה של פרנסה וכיוצא. אבל שם בקבר שאז אין להאדם שום טרדה ושום מחשבה אחרת, אז הוא שומע אפלו הרחישו וההלוך של התולעים איך הם רוחשים ובאים אליו, ומרגיש הצער של כל נשיכה ונשיכה. ואין שום דבר שיטרידהו וימנעהו מגדל צערו הקשה רחמנא ליצלן; ולכן מה אתה כל כך ממהר למות ולהכנס בקבר, ששמה לא תשמע שום דבר, רק עכברי השדה וכו', התולעים והעקרבים והנחשים שיסבבו אותך וכו', עדיף שתחזק את עצמך בכל מיני אופנים שבעולם ותהיה שמח ותקיים את מצוותיו יתברך בשמחה עצומה, ועל ידי זה תרגיש ענג ורוחני בחייה, ועל ידי זה שתקיים כל מצוה בשמחה עצומה, תהיה שמור שם בקבר מהכל, כי מי שזוכה להניח בכל יום תפלין בשמחה עצומה, וכן זוכה ללכת עם ציצית, והוא שמח עם המצוות האלו, על ידי זה כשיוצא מזה העולם זכות המצוה של ציצית ותפלין שקיים בחיים חיותו בשמחה עצומה שומרים אותו, ולכן מה אתה צריך כל כך לרוץ ולהתאבד וכו', הרי שם בקבר מר מאד למי שלא הכין את עצמו טוב טוב במצוות ובמעשים טובים.

אשר בנחל

הדבר הראשון אתה צריך לכבד ולקרא את אשתך, אבל לא להיות קנאי עליה ולשמור עליה על כל פגיעה ופגיעה, אתה סוגר אותה מכל הכוונים כאלו מי יודע היא תברך לך וכו', ומי יודע איפה היא תלך וכו', אתה צריך לדעת שזה מחלה שנקראת אובססיבי קנאי בטרור וכו', ומזה אתה סובל, ולכן אתה צריך לשנות את הגישה שלך כלפיה לגמרי, תן לה את החופש שלה וכו', תן לה לצאת עם חברות וכו', ואם לא תעשה את זה, אזי או שיהיה גרושין, או שתשתגע לגמרי וכו'.

הקדוש ברוך הוא יתן לך שכל ודעת ואל תסתובב בלא כלום, כי חכמינו הקדושים אמרו (כתבות נ"ט) הבטלה מביאה לידי שעמום (שגעון) ולידי זמה, ואמרו (אבות דרבי נתן פרק י"א) אין אדם מת אלא מתוך הבטלה; חבל מאד שתבלה את הזמן היקר שלך בשטויות וכו' וכו', ואמר החכם "הזהר מן הזמן, כי הוא אויב רע מאד", אין עוד דבר שהורס את האדם מללכת בטל, ולכן תשמר מאד מאד להיות תמיד עסוק במשהו, וזה יביא לך ישוב הדעת, או שתעבד, או שתכנס להכולל וללמד בכל יום קצת מקרא, קצת משנה, קצת גמרא, וטוב שתעשה את שתייהם, כמאמר התנא (אבות פרק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משפחת עון. וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוורת עון; ולכן אתה מוכרח להיות עסוק עם משהו, ולא להסתובב סביב אשתך ביום ובלילה וכו', תן לה מנוחה וכו'.

המאחל לך שפת שלום

אשר בנחל

ג' תרלג

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין עלון בית הוראה "צדק ומשפט", זה רעיון טוב מאד, וכמוכן זה צריך לעבור דרך כל המוצי"ם ביחד, הינו לעבוד בשתוף פעלה, לא שכל אחד יסחוב למקום אחר וכו', אם המוצי"ם יהיו מאחדים אזי גם הקהלה תהיה מאחדת, ואם יהיה פירודים בין המוצי"ם, אזי גם בקהלה יהיה פירודים, אני לא יתן את זה בשום פנים ואפן כי זה עבודת הסמ"ך מ"ם ימח שמו, תהלה לאל זה למעלה מחצי יובל שנים הקמתי קהלה יפה מאד מאד, ואין אני מתבייש מהקהלה הזו משום קהלה בעולם, הן אמת שיש הרבה דברים חריגים וכו' וכו', עם כל זאת בכל קהלה יש פרות באושים וכו', עשבים שוטים וכו', ופה בקהלתנו לכל הפחות אני מטפל בזה, ואני בא בקרוב מאד ואז אני אטפל בזה במלא החמרה.

ואם כבר מדברים מהעלון, יש לנו במשרד ... נ"י שהוא גרפיקאי ממחה, ולכן צריכים למסר לו את זה שהוא יסדר את זה, כי אם כבר מוציאים עלון מטעם הקהלה צריך שיהיה בזה טעם ומראה וריח וכו' וכו', ולא לחטף ולעשות עלון וכו', אקוו שתבין בעצמך, ואם יהיה איזה בעיה תודיע לי תכף ומיד ואני אטפל בזה, אני לא אתן שהקהלה שלנו תהיה הפקר.

אשר בנחל

ובענין שמיטה, עם כל הכבוד שהרפנים שמתירים במכירת ארץ ישראל לגוי וכו', אנחנו מתנהגים בזה והולכים בזה רק לחמרה, כי בעוון שלא שמרו שמיטה גלו עם ישראל מארץ ישראל.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרלד

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד כואב לי המצב שבו אתם נמצאים, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שאני אוכל לסדר את הדברים על צד הכי טוב, סך הכל בעזרתו יתברך שמו עוד עשרה ימים אני בא לארץ ישראל, ואז אני אשנה את כל הגישה של הקהלה, ולא יהיה עוד דבר כזה איש כל הישר בעיניו יעשה, הקמתי בית הוראה "צדק ומשפט", ולכן כל דין ודברים שיש בין אחד להשני עליו לעבור רק דרך בית ההוראה, ואני לא אתן שהמקום יהיה הפקר בשום פנים ואופן, כי חצי מהחיים שלי הפקרתי כאן בהקהלה, ומסרתי את נפשי בשביל זה, ואני לא אתן מפני כמה מפקרים שנסבל וכו' וכו'.

אשר בנחל

רק חזקי ואמצי מאד והקדוש ברוך הוא בודאי לא יעזוב אותך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרלה

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך ואת בעלך, אם יש לכם טענות על השכנים, הקמתי בית הוראה "צדק ומשפט", ועל פיהם מתנהג הקהלה, והם בית דין עם שש מורי צדק, והקהלה שלנו אינה הפקר, אני מאד מאד מבקש אותך בכל לשון של בקשה תראי להסתדר עם השכנים וכו', ואם יש לך איזה טענות או מענות וכו', יש לנו בית הוראה שרק אליהם צריכים לפנות, ורק הם מקבלים בעיני, הקהלה שלנו אינה הפקר בשום פנים ואופן, אני אצטרך לנקט יד חזקה על מי שמפר את תנאי הקהלה וכו', ואם יש איזה סכסוכים רציניים, בודאי ללכת רק אל בית הוראה.

הקדוש ברוך הוא ששמו שלום ישים שלום בגבולנו, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

אשר בנחל

ג' תרלו

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

איני יודע מה אתה פונה אלי, הרי יש מעליך בעל הבית, למה לא תפנה אליו? ואם אתה לא מסתדר עם הבעל הבית שלך, אזי תתפטר.

הקדוש ברוך הוא יכניס בך שכל לדעת איך להתמודד עם כל הקשיים, זה החכמה בהחיים.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרלז

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הלוואי הלוואי שתוכל לקחת את האברכים הצעירים ושאר האברכים, וללמד אתם פעם בשבוע הן הלכה והן השקפה וכו',

אשר בנחל

כי זה ממש ענין של פקוח נפש וכו', וענין של מת מצוה שאין מי שיטפל בזה וכו', ולכן אם תוכל להראות את זה אין למעלה מזה.

בענין בית ההוראה וכו', אני בא בעוד כעשר ימים ואני אעשה סדר שלא יוצר הפקרות איש כל הישר בעיניו יעשה וכו'.

בענין יולדת לתשעה באב וכו', פדאי ללכת אחר המקלים וכו', וזה שיף בין לאשכנזים ובין לספרדים, כי הרגע שיש על מי לסמך יכולים לסמך.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרלח

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני בא תכף ומיד אחר תשעה באב ואני אעשה סדר פעם ולתמיד בקהלה, ובפרט בעניני חנוך, ובפרטי פרטיות בפתה הגדולה שאני רוצה לחלק את הארבע פתות לשתי פתות, מגיל בר מצוה עד גיל חמש עשרה, זו קבוצה אחת, ומגיל חמש עשרה עד שבע עשרה זו קבוצה שניה, ואת הקבוצה הגדולה אני רוצה לעת עתה לשים למעלה איפה עכשו ישיבת "דמשק אליעזר", כי להם יש רק כמה בחורים וכו', שילכו לחפש לעצמם מקום וכו', אני

אשר בנחל

צריך לדאג לילדים של אנשי שלומנו, ואני הולך להתחיל להביא עוד פעם בחורים אבל רק מצוינים ובעלי דרך ארץ, ואני מאוד מקנה להקדוש ברוך הוא שיהכל יסתדר על צד הכי טוב, כי עם רצון טוב יכולים לפעל הרבה דברים.

בענין הכר מצוה של בנך... נ"י, בודאי אני אהיה שמה אם יתן הקדוש ברוך הוא את החיים, כי אני בדיוק יהיה אז שמה.

אני מאוד מקנה להקדוש ברוך הוא שנוכל לעשות סדר פעם ולתמיד בשיבת "בית מנחם" שהם מגיל חמש עשרה עד שבע עשרה, ובשיבת "בית שלמה" שהם מגיל בר מצוה עד גיל חמש עשרה, רק רציתי לשמוע ממך רעיונות כפי מיטב ידיעתך, אני מאוד מאוד מקנה להקדוש ברוך הוא לשים עכשו את הדגש על הצלחת הבחורים מגיל בר מצוה עד שיתחננו, ואתה יכול להגיד להם פתוח מי שיתנהג בדרך ארץ גדול ולא יתקוטט עם אף אחד, וכן מי שילמד בהתמדה, יש לו הזדמנות פז לבוא אלי.

ראה לכתב לי.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרלט

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

אשר בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני בהחלט מעודד אותך שתצאי לעבוד ותצליחי בגדול, הן שתעזרי לבעלך בפרנסה, והן שתהיי מחוץ לבית להתאורר, ולכן אני מאד מאד בעד שתפנסי לעבוד בפעוטון.

בענין עוגות וכו', זה צריך להיות עבודה צדדית וכו', את צריכה להתחזק בבטחון עצמי וככל מה שעולה לך תקחי, העקר לצאת מהבית ולעזר גם להבעל עבור פרנסה, וביחד תוכלו להתפרנס בכבוד והשלום בית שלכם יתחזק מאד מאד.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרמ

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע למה הכניסו אותך בכתות הקטנות, אבל זה השיקול דעת שלך איך שאתה רוצה.

יכול מאד להיות שאם אתה תטפל עוד כשהם קטנים זה יעזר למלמדים למעלה וכו'.

אשר בנחל

הַעֲקֹר מֵה שְׁאֲנֵי רוּצָה עֲכָשׁוּ לְהַשְׁקִיעַ, הוּא בְּכַחוּרִים מֵעַל
הַבַּר מִצָּוָה שֶׁהֵם לֹא יִלְכוּ לְאֲבוּד, וְאֲנִי רוּצָה לְחַלֵּק אוֹתָם לְשִׁתֵּי
קַבּוּצוֹת, מִבֵּר מִצָּוָה עַד גִּיל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה, מִגִּיל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה עַד גִּיל
שִׁבְעֵי עֶשְׂרֵה, שִׁזָּה יְשִׁיבַת "בֵּית מְנַחֵם" ו"בֵּית שְׁלֹמֹה", אִם יֵשׁ לָךְ
רְעִיוֹנוֹת עַל זֶה תִּרְאֶה לְכַתֵּב וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד אֶשְׂמַח.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

ג' תרמא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַרְבֵּה בָּנוֹת מִתְלוֹנְנוֹת עָלֶיךָ שֶׁאֵת מְעִיפָה אוֹתָן כְּשֶׁהֵן בָּאוֹת
לְהִתְפַּלֵּל וְאֵת זוֹרֶקֶת אוֹתָן בְּבִזְיוֹנוֹת גְּדוּלוֹת וְזֶה לֹא מִצְדִּיק בְּשׁוֹם
פְּנִים וְאִפְּן, בֵּת שְׁבָאָה לְהִתְפַּלֵּל אֲסוּר לְגַרֵּשׁ אוֹתָהּ, וּמִי שֶׁלֹּא בָּאָה
לְהִתְפַּלֵּל אֵין לָהּ מָה לַעֲשׂוֹת שָׁמָּה, אֲבָל לֹא לְלַכֵּת בְּאֵלִימוֹת אֵין
זֶה דִּרְכָּנוּ, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּבִּינִי מֵה יֵשׁ
לְפָנֶיךָ, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְלַכֵּת עִם יַד חֲזָקָה.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אשר בנחל

ג' תרמב

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְלֶכֶת אֶל רוֹפֵא מַמְחָה וְהוּא יַעֲשֶׂה לְךָ אֶת הַנְּתוּחַ אִם
צָרִיכִים וְכוּ'.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל
על זה ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה
להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה
בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האשה כלם באים רק מחמת
קלקול השמחה, ולכן צריכים למסור את נפשו בשביל להיות תמיד
בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין
השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא
כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם;
ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך,
כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך
לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם
לבבה בתמימות ובפשיטות גמורה, כי מה שאין האשה מתחזקת
לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופלת על לבה עצבות
ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריחה את עצמה להיות
בשמחה, אזי נפתח לבה לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

אשר בנחל

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר
תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרמג

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תבלבלי את עצמך בבלבולי חנם שזה רק שובר אותך וכו'
וכו'.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאוד מאוד לא
לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק
לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, פי זה כל
כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאוד מאוד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי
מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הפחות
להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא
במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות
בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל
הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם
מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל

אשר בנחל

העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרמד

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתרוה רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה, ותזכה לשמח תמיד, כי אתה צריך לדעת שלהוליד ילדים זה דבר אחר, ולרוות נחת מהם זה דבר שני, ולכן אני מאחל לך שיהיה לך רפואה שלמה, ושהיה לך רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה, ומי יתן שתתן בכל יום איזה שעור לכמה אברכים או כמה אנשים, והיה זה שכרי לחדש ימינו כקדם לעת שהיית נותן שעורים, יעזר הקדוש ברוך הוא שתוכל להגיע לזה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

אשר בנחל

ג' תרמה

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי תַחֲכָה עוֹד לָמָּה לָךְ לְעוֹרֵר אֶת הַדּוֹב? תֵּן לְאִשְׁתְּךָ לְהַחֲלִים, וּבֵינֵינוּ כֶּף תַּתְּפִּיל הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵתָה רוּצָה לְהִיּוֹת אֶצְלֵ רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה כִּי אֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת עַל מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (חַיִּי מוֹהַר"ן סִימָן ת"ה) הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא הַקְּדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאֵין הַדְּבַר הַזֶּה בִּירוּשָׁה מְאֻבּוֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמַתְנָה, שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינָא אֲתֵם פְּלָכֶם, בּוֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂיִהִיָּה אֶצְלוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן, וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל שׁוּם מְנִיעָה שְׂבַעוּלָם.

כְּשֵׁיבּוֹא קְרוֹב לְהַנְסִיעָה הֵינּוּ בְּחֻצֵי אֵלוּל, אֲזַ אֲתָה יְכוֹל לְדַבֵּר אֲתָה וּלְהַסְבִּיר לָהּ אֶת גְּדֻלַּת הָעֲנִיָּן הַזֶּה, וּבּוֹדָאֵי עַל יְדֵי תַפְלָה אֲשַׁתְּךָ תַתְּהַפֵּךְ וְעוֹד תַעְזוֹר לָךְ לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, רַק תַּפְלָה וְעוֹד פַּעַם תַּפְלָה וְעוֹד פַּעַם תַּפְלָה, כִּי מֵה שְׂתַפְלָה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יְכוֹל לַפְעֹל.

כְּמוֹכֵן צְרִיכִים לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל דְּבַר, וְיִסוּד הַיְסוּדוֹת אֶצְלוֹ הִיָּה שְׁלוֹם בֵּית, כְּמוֹ שְׂאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׂצְרִיכִים

אשר בנחל

לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקדם ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ס"ג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, כי רבנו ז"ל הקפיד על דברים אלו מאד מאד, על אלו שמשפילים את נשותיהם, ומי שהיה לו סכסוך עם אשתו, רבנו ז"ל לא רצה לקבל אותו לגמרי, ולא רצה אפלו לראות אותו, וידוע הספור שהיה בשבועות או בחנכה, שאמר רבנו ז"ל בעת שהיה יושב על השלחן עם אנ"ש: "ווער האט דאס אין זיך אזא עזות, צו האבן ביי מיין טיש א הרהור רחמנא ליצלן, איך מיין ניט טשערינער, ניט ברסלב'ר, ניט טעפליקער", [מי יש לו את העזות שהיה לו הרהור רע בשלחני, אני לא מתכוון על אנשי שלומנו מעיר טשערין, ולא מעיר ברסלב, ולא מעיר טעפליק], וטיראוויצער לא הזכיר, והבינו אנשי שלומנו מי הוא האיש הזה, כי היה שם אחד מטיראוויצע שלא היה לו שלום בית כשתי שנים, ותכף קם רבנו ז"ל מן השלחן ונכנס לחדרו, והאיש הזה שלא היה לו שלום בית עמד על הפתח ובכה הרבה מאד, וגם אנשי שלומנו בקשו מרבנו ז"ל בעדו, עד שהבטיח שיחזור לביתו וישלים מיד עם אשתו, ואז יצא רבנו ז"ל מחדרו, והמשיך את סדר הנהגתו בשלחנו הטהור, רואים מכל זה

אשר בנחל

איך שרִבְנוּ וְלֹא הִקְפִיד עַל שְׁלוֹם בַּיִת, וְאִם לֹא הָיָה שְׁלוֹם בַּיִת לֹא
רָצָה לְשַׁבֵּת אֶפְלוּ בְּאוֹתוֹ שְׁלַחַן אֵיפָה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה יוֹשֵׁב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁפְתֵי שְׁלוֹם

ג' תרמו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ז סִימָן ה') עַל
הַפְּסוּק (קֹהֶלֶת ג' ט"ו) "וְהֶאֱלָקִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף", לְעוֹלָם וְהֶאֱלָקִים
יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף, אֵתָּה מוֹצֵא צְדִיק רוֹדֵף צְדִיק, וְהֶאֱלָקִים יִבְקֹשׁ אֶת
נִרְדָּף, רָשָׁע רוֹדֵף צְדִיק וְהֶאֱלָקִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף, רָשָׁע רוֹדֵף רָשָׁע
וְהֶאֱלָקִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף, אֶפְלוּ צְדִיק רוֹדֵף רָשָׁע וְהֶאֱלָקִים יִבְקֹשׁ
אֶת נִרְדָּף, מִכָּל מְקוֹם וְהֶאֱלָקִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף ;

הֵינּוּ שְׁלֵעוֹלָם צְרִיכִים לְעֹזֵר לְנִרְדָּף, וְאִין חוֹלְקִים כְּבוֹד לְאָף
אֶחָד יְהִי מִי שִׁיְהִי, אִם אֶחָד נִרְדָּף צְרִיכִים לְעֹזֵר לוֹ, אִם הִבְעַל
נִרְדָּף מֵאֲשֶׁתּוֹ, אִזְ אֲנִי נוֹתֵן לְאִשָּׁה אֶת מַה שֶׁמֵּגִיעַ לָהּ, וְאִם הִבְעַל

אשר בנחל

רודף את אשתו, אני נותן לו מה שמגיע לו, צריכים לחיות עם המציאות, להפסיק לרדף אחר כבוד וחנפה שזה שקר גדול מאד, ויש פתגם עממי "שקר וחנפה התחתנו ומזה נולד פוליטיקה", אבל דעת תורה אינה כן, לעולם צריכים לעזר לנרדף, וכך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן ע') לעולם תצדד להציל את הנרדפים.

הקדוש ברוך הוא יכניס בך דעת ושכל ותוכל לקבל את האמת ממי שאמרה.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרמז

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת שרבנו ז"ל נתן לנו עצה נוראה ונפלאה מאד איך להחזיק מעמד בזה העולם, והוא על ידי 'התבודדות' שיחה בינו לבין קונו, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ד) שהשער להכנס אל הקדוש ברוך הוא זה על ידי תפלה, וכן אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי

אשר בנחל

חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכוללת הכל. כי על כל מה שייחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפילו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, ויחפץ ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כך, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

ועל ידי תפלה אתה יכול לבוא לכל טוב אמתי ונצחי, שזה ענין שמחה, כי על ידי שמחה זוכים לשוב הדעת, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך ואינם מתקרבים אליו יתברך? הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת, ואינם מישבין עצמן, והעקר להשתדל לישוב עצמו היטב, מה התכלית מכל התאוות ומכל עניני העולם הזה, הן תאוות הנכנסות לגוף, הן תאוות שחוץ לגוף, כגון כבוד, ואז בודאי ישוב אל השם יתברך.

אך דע, שעל ידי מרה שחורה אי אפשר להנהיג את המח כרצונו, ועל כן קשה לו לישוב דעתו. רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המח כרצונו, ויוכל לישוב דעתו, כי שמחה הוא עולם

אשר בנחל

החרות, כמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "כי בשמחה תצאו", שעל ידי שמחה נעשין בן חורין ויוצאין מן הגלות. ועל בן כשמקשר שמחה אל המח, אזי מחו ודעתו בן חורין ממש, ואינו בבחינת גלות, ואזי יוכל להנהיג את מחו כרצונו ולישב דעתו, מאחר שמחו בחרות ואינו בגלות. כי על ידי גלות אין הדעת מישב כלל וכו', ולבוא לשמחה הוא על ידי מה שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה, כי איך שרק יהיה, יש אצל כל בר ישראל נקדות טובות מנקדת יהדותו, כמאמרם ז"ל (ברכות נ"ז.) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצות כרמון, ועל כל פנים יש לכל בר ישראל לשמח במה שזכה להיות מזרע ישראל, ושלא עשני גוי כגויי הארצות, כי השמחה הזו עולה על כל השמחות, ועל ידי שמחה מתרחב מחו ודעתו וכבר יש לו ישוב הדעת אחרת לגמרי.

ואם תקיים את שתי העצות האלו, מצד אחד לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולהתבודד עמו יתברך, אז אף פעם לא תהיה לבד, ומצד שני להיות תמיד בשמחה, אז תזכה לישוב הדעת אמתית, שזה יסוד היסודות בחיי האדם.

בענין הבחורה וכו', הרגע שיש ביניכם כימיה טובה וכו', ומשיכה אחד לשני וכו', תגמרו את זה בכי טוב ואל תחכו לרגע, כי לא בכל יום מוצאים שדוף וכו', ואל תדחה את המזל שלך בידך.

הקדוש ברוך הוא יאיר לך את המזל, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

אשר בנחל

המאחל לך שבת שלום

ג' תרמח

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שהחיים של האדם לא הולך כמו שהוא רוצה וכו' וכו', לכל אחד ואחד יש את הנסיונות הקשים והמרים שלו וכו' וכו', וכל אחד ואחד עובר אכזבות בהחיים וכו' וכו', ועקר גדלת בר ישראל הוא להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר.

אל תכנס בלחץ, אלא תבנה את הבטחון העצמי שלך, ושיהיה לך רצונות וכסופים חזקים מאוד מאוד להוציא מכח אל הפועל נקדתיך בעקשנות הכי גדולה, ואז תצליח בגדול, ולכן אם אתה מרגיש שאתה יכול להיות עצמאי ואתה יכול להצליח, בודאי תלך על זה, רק לא לפחד כלל, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ט) עקר הגבורה בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש המלחמות על ידי חזק ותקף לבו שאינו מתירא ורץ לתוך תקף המלחמה, וזה בחינת (אבות פ"ק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, וזה היה גבורות שמשון שנאמר בו (שופטים י"ג) "ותחל רוח הוי"ה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל", שבאותן

אשר בנחל

המקומות צלחה עליו רוח השם יתברך ולבש גבורה, דהינו שבא לו חזק ותקף גבורה בלב, ועל ידי זה עשה גבורות נוראות.

אדם צריך בזה העולם הרבה מרץ לא לפחד משום דבר בעולם כלל, אם הוא מרגיש שייכול להיות עצמאי, אסור לו לפחד מאף אחד, וללכת ויהיה עצמאי, וכמוכן צריכים לקיים מה שאמרו חכמינו הקדושים (קדושין פ"ב:): אין עניות מן האומנות, ואין עשירות מן האומנות, אלא למי שהעשר שלו, שנאמר (חגי ב' ח') "לי הכסף ולי הזהב", הינו אדם צריך לדעת שצריכים את הקדוש ברוך הוא, ולכן תתפלל אליו יתברך שתצליח בגדול, ותראה שתהיה האדם הכי מצלח, רק אל תפחד ואל תשבר ואל תכנס בדכאון בשום פנים ואפן.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרמט

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידוע כשפותחים בית הכנסת על שם רבנו ז"ל הדבר הראשון מה שצריכים לשמר שלא יהיה שום מחלוקת שמה, ולא לתת שאיש כל הישר יעשה בעיניו מה שרוצה, צריכים שיהיה גבאי בהסכמת כל אנשי שלומנו שמתפללים באותו בית הכנסת, ועל

אשר בנחל

פיו ינהל כל הבית הכנסת, כמובן שמכרח להיות הגבאי שליח מכל אנשי שלומנו שבבית הכנסת הזה, וכך יצליחו בגדול, אבל לא לתן שאחד מבחוץ יבוא ויגיד דעות וכו', כפתגם העולם "שני טבחים אי אפשר לבשל ביחד כי יקלקלו את המאכל".

רש"י הקדוש פרש את הפסוק (דברים ל"א ז) "כי אתה תבוא את העם הזה", משה אמר ליהושע זקנים שבדור יהיו עמך, הכל לפי דעתן ועצתן, אבל הקדוש ברוך הוא אמר ליהושע "כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם", תביא על כרחם, הכל תלוי בך, טול מקל והך על קדקדן, דבר אחד לדור ולא שני דברים לדור; הינו בבית הכנסת צריך להיות מנהיג אחד ולא הרבה מנהיגים וכו', ומי שלא אוהב את זה שילך מאיפה שבא.

רבנו ז"ל נמצא בבית הכנסת שנקרא על שמו, רק אם מדברים ממנו, אז הוא שורה שם, אבל בבית הכנסת הנקרא על שמו ולא מדברים ממנו, צריכים לדעת שרבנו ז"ל לא נמצא שמה, נקדה! וידוע איך שרבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על דבר זה שנחזיק את עצמנו ביחד, ואמר (חיי מוהר"ן סימן קפ"ז) קודם שיצא מברסלב לאומן להסתלק שם לעילא ולעילא וכו' וכו', בעת שיצא מפתח הבית לעלות על העגלה, עמד אצל המזוזה והניח ידו על המזוזה, ענה ואמר להצבור שהיו שם, תראו להתקבץ יחד ולהתפלל יחד, כי אם תתפללו בכונה, תוכלו להמשיך אותי לכאן; רואים מכל זה איך שרצונו של רבנו ז"ל היה שנחזיק את עצמנו ביחד, נתפלל יחד, ונלמוד יחד, וזה היה רצונו חזק שנחזיק את עצמנו ביחד, ואמרו אנשי שלומנו שראו את זה בחוש, שבכל קבוץ של אנשי שלומנו היקרים שהחזיקו את עצמם ביחד, ותמיד דברו ביניהם רק את דברי רבנו ז"ל, על ידי זה גדלו והצליחו.

אשר בנחל

המאחל לך שבת שלום

ג' תרנ

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה מאד מאד לשמח שבעלך עומד על צדך, וזה הדבר הכי בריא והכי יפה שהבעל עומד על צדה של אשתו, וכך צריך להיות וכו', בודאי גיסתך הגרושה מקנאת בכם מאד מאד, ולכן עושה כל מה שביכולתה לשבר לכם את השלום בית, כי היא מסיטה את האמא נגדך וכו', אבל את צריכה להיות חכמה.

תראי להשלים עם חמותך וכו', כי לא כדאי להיות צודקת, תהיי חכמה וכו', ועל ידי זה יחזר השלום בית שלך בשלמות וכו', כי את צריכה לדעת שכלה וחמותה אף פעם לא ישתוו, וזה טבע רע שנכנס בדמיון של חמות כאלו הכלה גנבה את הבן שלה וכו', ואם הכלה פיקחית ולא משיבה שום דבר לחמה וכו', על ידי זה תמיד ישרה השלום בינה לבין בעלה וכו', כי סוף כל סוף זו האמא שלו וכואב לו אם את תדברי עליה וכו', ולכן תהיי פיקחית ואל תדברי לפני בעלך נגד האמא שלו וכו', תשחקי את המשחק וכו', וכך הכל יסתדר על צד הכי טוב, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שאת מבינה אל מה אני מתכוון, ובפרט לך יותר קל מאשר עובר לנשים אחרות וכו' וכו', כי בעלך תומך בך, ולכן תראי

אשר בנחל

להתחזק יחד עם בעלך לאהב אחד את השני, ולהבין אחד את השני, ואז השכינה ישרה ביניכם, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרנא

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כולים ללכת עם הקמיע איפה שרק רוצים וכו', ואשרי מי שמחזיק את הקמיע הזו, אזי הקדוש ברוך הוא ישמר אותו מכל

אשר בנחל

רע, בודאי צריכים על זה אמונה גדולה, אז הקמיע תפעל את הפעלה וכו'.

העקר לא להתבלבל מאף אחד, וכבר מובא בשלחן ערוך (אורח חיים סימן א' סעיף א') ולא יתביש מפני בני אדם המלעיגים עליו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרנב

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לאשתך שתעבר את ההריון בקלות, ותוליד בקלות, ומה אתה צריך עכשו להכנס בוכוחים? אמת שאני כותב לא לוותר להיות באומן על ראש השנה בכל מחיר, עם כל זאת כשאשה צריכה ללדת בדיוק אז וכו', אני מצדד שישארו עם האשה, כי היא צריכה אז את בעלה על ידה, והרבה צרות יצאו מזה שהאשה הלכה לבד ללדת ולא היה לה שום תמיכה מבעלה וכו'.

אשר בנחל

ולכן זה לא נכון שאני מתעקש להשאיר את האשה לבד, אדרבה עכשו כשהולכת ללדת הבעל צריך לתמוך בה מאד מאד, כי אם לא חס ושלום היא יכולה להגיע לשבר עצבים שאין על זה רפואה וכו' וכו'.

ולכן אל תכנס בלחץ, והקדוש ברוך הוא בודאי יעזור לכם שהכל יסתדר על צד הכי טוב, העקר ראה לכבד וליקר את אשתך, שרפנו ז"ל הזהירנו על זה מאד, ואמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ס"ג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד.

רק חזק ואמץ לכבד וליקר את אשתך, ותשתדלו שיהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכניה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכניה, ובמקום שהשכניה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אשר בנחל

המאחל לך שבת שלום

ג' תרנג

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתם מכרחים לקחת את הבן שלכם לאיבחון וכו', ולא להתביש מזה כלל, כמובן שזה הכל צריך להיות בדיסקרטיות וכו', כי היום יכולים לעזר לילדים כאלו שלא משתלבים בפתה וכו', אסור להוציא את כל הזעם על הילד וכו', כי פן ואולי הוא צריך לקחת איזו תרופה להרגיע אותו וכו', ואין זה שום בושה, ואדרבה עכשו כשהוא צעיר יכולים להציל אותו, וחבל מאד להורים שלא רוצים לקבל את המציאות וכו', ואז מתחיל הבעיות כשהילדים כבר גדולים, ומאחר שלא טפלו בהם כשהיו קטנים - סובלים מזה אחר כך כל החיים.

ולכן לדעתי לקחת אותו לאבחון, ואם צריך תרופות פדאי לקחת את התרופות, ואין זו בושה כלל, כמובן שלא צריכים לפרסם את זה, והקדוש ברוך הוא יעזר שהבן יצליח בדרך ובחיייו.

המאחל לך שבת שלום

אשר בנחל

ג' תרנד

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את יכולה להתחיל בטפולי פוריות וכו', והקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה בהצלחה גדולה מאד, ותזכו לזרע של קימא, העקר הוא רק תפלה לבקש ממנו יתברך בכל יום על ילדים, ומה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא יכול לפעל.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות הריון סימן ב') סגלה להריון שתשא אצלה עץ קטן מגג שעל קבר הצדיק או מגנט ולתן צדקה, ולכן מה טוב ומה נעים לחתוך חתיכת עץ מקבר של צדיק ולקשר את זה עם מגנט ולהכניס את זה בכיס ולהרבות בצדקה, ועל ידי זה תזכה להכנס בהריון, וכן אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות בנים חלק ב' סימן ח') ה' הנעשה מכסף, מסגל לפריה ורביה; והיום יכולים לקנות את זה בכל חנות של תכשיטים, ויכולים לתלות את זה על הצואר עם שרשרת.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתבשרי לי בשורות משמחות ותפקדי בזרע של קימא, רק לא להכנס בלחץ ובדחק, אלא לשמח יחד, וחכמינו הקדושים אמרו (בבא בתרא י'): מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים רבי אליעזר אומר יפזר מעותיו לעניים, רבי יהושע אומר ישמח אשתו לדבר מצוה.

אשר בנחל

המאחל לך שבת שלום

ג' תרנה

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני בדרך כלל לא אוחו משתפנות, כי לבסוף הם מתקוטטים ומתפרדים ויוצאים בנזק והזק גדול, אם אתה יכול לפתח עסק לבד מה טוב ומה נעים, העקר שתקנה לעצמך בטחון עצמי ולא תפחד משום דבר בעולם, ותראה שתצליח מאד.

אתה צריך לעשות כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ן היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידיך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח, ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומוך לך החיים ממנות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר הענינות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק

אשר בנחל

ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קודם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שימח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקודת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

המאחל לך שבת שלום

ג' תרנו

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ובפרט עכשו שנכנסים לתשע ימים של אבלות על חרבן בית המקדש ועל צרות ישראל, עלינו לשמר מאד מאד לא להרבות בנסיעות שלא צריכים, כי בימים אלו מדת הדין מתוחה וכו', וצריכים לשמר מאד מאד לא לריב אחד עם השני, ומכל שכן לא לדבר לשון הרע ורכילות אחד על השני, כי (יומא ט) מקדש שני נחרב רק מחמת שנאת חנם ועדין מרקד בינן, שהסמ"ך מ"ם ימח שמו עדין עוסק בלעשות פרוידים בין נשמות ישראל, שבשביל זה אריכות הגלות המר והארץ שלנו, ולכן דיקא בימים אלו אנחנו צריכים לעשות כל מה שפיכולתינו להתחזק ביתר שאת באהבת

אשר בנחל

ישראל, ולאהב את כל בר ישראל כנפשו, וישמר מאד מאד לא להסתובב הרבה בטיולים וכו', אלא להרבות בתפלה ובקשה, ובפרט היום שהוא ערב ראש חודש כדאי להרבות בתפלה על נשמות ישראל שנמצאים בצרה וצוקה וכו' וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרק ד') כל חכם וחכם מישראל שיש בו דברי תורה לאמתו ומתאנח על כבודו של הקדוש ברוך הוא ועל כבודו של ישראל כל ימיו, ומחמד ומתאוה ומצפה על כבוד ירושלים ועל בית המקדש ועל הישועה שתצמיח בקרוב בימינו ועל כנוס גליות, מיד שורה רוח הקדש בקרב;

ועל כן אני מאד מבקש אותך שתראה להתחזק לכל הפחות מהיום ללמד מקרא חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, כי כבר התחילו לקרא פרשת דברים, משנה להרבות בפרקים משניות כסדרן אשר אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ז' סימן ג') אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות; ולכן כל מי שגורס משניות, יש לו חלק בהתקרבות הגאולה, גמרא אשרי מי שזוכה לחטף את הדף היומי בכל יום, כי דף גמרא זהו חיות לנפש, וזכור הגוף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) לעולם ליגריס איניש והדר ליסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זכותו יגן עלינו, (חדושי אגדות) וכן החיד"א זכותו יגן עלינו (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין, והרב הקדוש רבי מנחם מענדיל מקאצק זכותו יגן עלינו אמר, מילא עם השכל יכולים להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא.

אשר בנחל

ולכן תהיה חזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן תהיה חזק בזה חק ולא יעבור, ואם אפשר ללמד ולחזור את הדף עם חברותא, אין למעלה מזה, הדף היומי של היום מגלה ט"ז, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי אי אפשר להסביר מעלת האדם שזוכה להיות עקשן גדול מאד ולומד בכל יום דף גמרא, שעל ידי זה ממשיך על עצמו את הארבע מלאכי השמירה ששומרים את האדם, שהם ראשי תבות ג'מ'רא' ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ויהודי שחזק בלמוד דף גמרא בכל יום, אזי יש לו שמירה שמסבב אותו ושומר אותו מכל רע, הלכה ראה ללמד את ההלכות של 'בין המצרים', ובפרט הלכות של שבוע שחל להיות בו תשעה באב, כדי שתהיה בקי בהלכה, ואמרו חכמינו הקדושים (נדה ע"ג). תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מבטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר (חבקוק ג' ו') "הליכות עולם לו" אל תקרי הליכות אלא הלכות; וזכר גם זכור בזכות האחדות והאהבה שיהיה בין נשמות ישראל, נזפה להגאל גאלת עולם, ולכן אתה תראה מצדך שלא יהיה שום מחלקת ושום שנאת חנם על שום בר ישראל.

הדבק את עצמך בו יתברך ואל תפחד משום בריה שבעולם, כי אם תבטל את עצמך כל כלך אליו יתברך, אזי יתפרדו כל פועלי און, שאף אחד לא יוכל לעשות לך שום דבר, ואדרבה מי שמתכנן לעשות לך משהו רע, הכל יפול על ראשו, כמו שכתוב (תהלים ז') "בור כרה ויחפרוהו ויפל בשחת יפעל: ישוב עצמו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד", וכתיב (משלי כ"ו כ"ז) "כרה שחת בה יפול וגולל אבן אליו תשוב", ולכן אני מאד מבקש אותך שתכניס בדתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר

אשר בנחל

ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות אמונה סימן ל"ג) על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך.

והנה חכמינו הקדושים אמרו (חלין ז): ההיא איתתא דהות קא מהדרא למשקל עפרא מתותיה כרעיה דרבי חנינא אמר לה שקול לי לא מסתיעא מילתיך אין עוד מלבדו כתיב; כי היתה אשה מכשפה שרצתה לעשות כשוף לרבי חנינא, ותכף ומיד אמר "אין עוד מלבדו" ולא יכלה לו. ופרש הגאון הקדוש רבי חיים מוולאזשין זכותו יגן עלינו, בספרו "נפש החיים" (שער ג' פרק י"ב) רבי חנינא לא שבטח על זכות קדשת תורתו ומעשיו המרבים, רק שידע ושער בנפשו שזאת האמונה קבועה בלבו לאמתה שאין עוד מלבדו יתברך שום כח כלל, והדביק עצמו בקדשת מחשבתו לבעל הכחות כלם אדון יחיד המלא כל עלמין ואין כאן שום שליטה ומציאות כח אחר כלל, לכן היה נכון לבו בטיח בזה שלא ישלטו עליו פעלות הכשפים, הנמשכים מכתות המרכבה טמאה וזה שאמר לה לא מסתיעא מילתיך אין עוד מלבדו כתיב, ובאמת הוא ענין גדול וסגולה נפלאה להפר ולבטל מעליו כל דינין ורצונות אחרים שלא יוכלו לשלוט בו ולא יעשו שום רושם כלל כשהאדם קובע בלבו לאמר הלא הוי"ה הוא האלקי"ם האמתי ואין עוד מלבדו יתברך שום כח בעולם וכל העולמות כלל והכל מלא רק אחדותו הפשוט יתברך שמו, ומבטל בלבו בטול גמור ואינו משגיח כלל על שום כח ורצון בעולם, ומשעבד ומדבק טהר מחשבתו רק לאדון יחיד ברוך הוא, כן יספיק הוא יתברך בידו

אשר בנחל

שִׁמְמִילָא יתבטלו מעליו כל הכחות והרצונות שבעולם שלא יוכלו לפעל לו שום דבר כלל, עין שם. הרי שלף לפניך כשבר ישראל מחדיר בעצמו אשר אין בלעדו יתברך כלל וחי עם זה בידיעה ברורה ומזוככת וכו', על ידי זה שום גזרה מאמות העולם לא יכול לפעל עליו לרעה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרנז

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

עכשו מתחילים התשע ימי אבלות שצריכים מאד מאד לשמר לא ללכת לשחות בברכת שחיה, ומכל שכן בים וכו', כי ימים אלו הם ימי אבל, ימים טרופים, שמדת הדין מתוחה, ולכן לא כדאי אפלו לנסע סתם נסיעות לשם טיולים, רק להתחזק ביותר שאת וביתר עז במדת הצניעות, ועל כלם להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, שפשוט גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ה') העקר הוא אמונה, וצריכים לחפש ולבקש בעצמו איך מחזיק באמונה, כי יש סובלי חולאים שכל המחלות והחלאים רעים זה רק מחמת חסרון האמונה, ולכן צריכים להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, תמיד להחדיר בעצמו אשר דבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, וכפי שמתחזקים באמונה זוכים לרפואה בגשמיות

אשר בנחל

וברוחניות, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן ל"ג) על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך, וככל שמכניס את עצמו יותר באמונה פשוטה בו יתברך, כמו כן זוכים להגאל גאולה פרטית, כמו שכתוב (תהלים ס"ט י"ט) "קרבה אל נפשי גאולה", ואמר הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, כמו שיהיה הגאולה הכללית לכל עם ישראל, כך לעת עתה צריך כל אחד לגאול את נפשו מהגלות המר.

נא ונא תעשי כל מה שביכולתך שיהיה שלום ואהבה בינך וביני נשות אנשי שלומנו, כי (יומא ט) מקדש שני נחרב רק מחמת שנאת חנם ועדין מרקד בינן, שהסמ"ך מ"ם ימח שמו עדין עוסק בלעשות פרודים בין נשמות ישראל, שבשכיל זה אריכות הגלות המר והארץ שלנו, ולכן דיקא בימים אלו אנחנו צריכים לעשות כל מה שביכולתנו להתחזק ביתר שאת באהבת ישראל, ולהרבות במדת החסד שזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך, לעזר אחת לשניה, ועל זה הקמתי את הבית התבשיל "אהל אברהם" שנוצה לתת אוכל לאכול ולשתות לכל רעב וצמא, ואני מאד מאד מבקש אותך שתבואי לעזר בבית התבשיל, ואף אחת שלא ימנע ממך, כי הבית התבשיל "אהל אברהם" זה שיד אלי, ואני לא אתן שגם פה ישתלטו בעזות מצח וכז', אני רוצה שיהיה על הבקר מוכן פת שחרית לאלו שמתפללים מותיקין עד שעה אחת עשרה, וכן שיהיה גם ארוחת צהרים, והעולה על הכל שיהיה ארוחת ערב לכל המשפחות בשפע גדול מאד, ואם יהיה אחדות ואהבה בין נשות אנשי שלומנו, יהיה שפע גדול מאד, ודעי לך שכל החיים שלי תלויים אך ורק בבית התבשיל "אהל אברהם", וידוע מה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י"א.) תניא אמרו עליו על בנימין הצדיק שהיה ממנה על קפה של צדקה פעם אחת באתה

אשר בנחל

אֲשֶׁה לְפָנָיו בְּשָׁנִי בַצֵּרֶת אֲמַרָה לוֹ רַבִּי פְּרָנְסֵנִי אֲמַר לָהּ הַעֲבוּדָה שְׂאִינְךָ בְּקַפָּה שֶׁל צְדָקָה כָּלֹס, אֲמַרָה לוֹ רַבִּי אִם אֵין אֶתָּה מְפָרְנְסֵנִי הָרִי אֲשֶׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהֶם מֵתִים, עָמַד וּפְרָנְסָה מִשְׁלֹ, לְיָמִים חָלָה וְנָטָה לְמוֹת אֲמָרוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֶתָּה אֲמַרְתָּ כָּל הַמְּקִיִּם נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִלוֹ קִיִּם עוֹלָם מְלֵא וּבְנֵימִין הַצְּדִיק שֶׁהִחְיָה אֲשֶׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהֶם יָמוּת בְּשָׁנִים מוֹעֲטוֹת הַלָּלוּ? מִיָּד קָרְעוּ לוֹ גָּזֵר דֵּינוֹ, תִּנָּא הוֹסִיפוּ לוֹ עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה עַל שְׁנוֹתָיו; וְלִכֵּן דְּעֵי לָךְ בְּזֵה שְׁתַּעֲזְרֵי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל "אֵהֵל אֲבָרְהֵם", בְּזֵה אֶת מִמְשִׁיכָה לִי חַיִּים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד נַעֲסֵק בְּחֶסֶד שְׁזָה יְסוּד הַיְסוּדוֹת בִּיהֲדוּת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תרנח

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפִּים ... גֵּרוֹ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ דִּיקָא בְּיָמִים טְרוּפִים אֵלוֹ שְׁהֵם הַתְּשַׁעָה יָמִים מְרֵאשׁ חֲדָשׁ עַד תְּשַׁעָה בְּאָב, שְׁלֵא תִסְתַּוְּבַב הַרְבֵּה עַל הָרַחוּבוֹת וּבִפְרָט בְּטִיּוּלִים וְכוּ', אֶלֵא תִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל מְאֹד, וְתִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד מְקַרָא מְפָרְשֵׁת הַשְּׁבוּעַ חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוֹלְתָּךְ לַגֵּרס ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, שְׁזָה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ז' סִימָן ג') אֵין כָּל הַגְּלִיּוֹת הַלָּלוּ מִתְּכַפְּנוּסוֹת אֶלֵא בְּזָכוֹת מְשָׁנִיּוֹת; וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁגוֹרֵס מְשָׁנִיּוֹת, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק

אשר בנחל

בהתקרבות הגאולה, ואמרו (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להפנס שם, ולכן אשרי מי שיגרוס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, והעולה על הכל קח מסכתא אחת ותחזור עליה מאה פעמים ואחד, שזו הצלחה גדולה להנפש, ומבטל ממנו את היצר הרע לגמרי, וזכור גם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרק ד') כל תלמיד חכם שעוסק בתורה מקטנותו ועד זקנותו ומת, באמת לא מת, אלא הוא עדין בחיים לעולם ולעולמי עולמים שנאמר (שמואל א' כ"ה) "והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את הוי"ה אלקיך", מקיש התלמיד חכם הצדיק אל אלקים, מה אלקים יהא שמו הגדול מברך חי וקים לעולם ולעולמי עולמים, כך תלמיד חכם שעסק בתורה כל ימיו ומת הרי הוא בחיים ועדין לא מת והוא חי לעולם ולעולמי עולמים והיכן הוא נשמתו תחת כסא הכבוד; ולכן אתה עכשו בחור צעיר, תקח את עצמך בידיך, מה אתה צריך להסתובב וכו', שב בפנה שלך ותחזור הרבה במשניות ובגמרא וכו', ואז כל החיים שלך ישתנו לגמרי לטובה.

מאד מאד אני מבקש אותך שתעבד הרבה על המדות שלך, שתזכה לקנות לעצמך מדות טובות, כי אני מתכנן להביא פה עוד כמה בחורים, אבל רק אלו שיש להם מדות טובות ובעלי דרך ארץ, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצית אותי ולא תתחרט, כי רק טוב יצא לך מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תרנט

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבַּלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בּוֹדָאִי אִם אַתָּה יְכוּל לְהוֹסִיף שְׁעוּרֵי תוֹרָה בְּהַקְהֵלָה אֵין לְמַעְלָה מִהַשְׁמַחָה הַזֹּאת שֵׁשׁ לִי, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא חַיִּינוּ, וּכְבֹר אֶמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה פְּרָק ד') כָּל תְּלִמִיד חָכֵם שְׁעוּסָק בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם תָּמִיד בְּשִׁבִיל לְהַרְבוֹת כְּבוֹד שְׁמַיִם, אֵינוֹ צָרִיךְ לֹא חָרַב וְלֹא חֲנִית וְלֹא כָּל דְּבָר שִׁיְהִיָּה לוֹ שׁוֹמֵר, אֲלֹא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁמְרוּ בְּעֶצְמוֹ, וּמִלְאָכִי הַשְׂרַת עוֹמְדִין סָבִיב לוֹ וְחָרַב בְּיַד כָּלֵם וּמְשַׁמְרִין אוֹתוֹ; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד אֲשַׁמַּח אִם תּוּכַל לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ.

וְכֵן לְהַזְמִין עוֹד רַבָּנִים יְרֵאֵי הַשֵּׁם שִׁיאֲמָרוּ דְרָשׁוֹת בְּעֵינֵינוּ נְחוּצִים כְּמוֹ הַלְכוֹת שְׁצָרִיכִים חֲזוּק, וְהִיא זֶה שְׁכַרְךָ.

אֲשַׁרִּיךְ וְאֲשַׁרִּי חֵלְקֶךָ שֵׁשׁ לָךְ בֵּן כְּזֶה שֶׁהוּא מִתְמַיֵד בְּלִמּוּד תּוֹרָה בְּאִפְסֵי מִיחָד וְעַדִּיו לְגֵאוֹן וְכו'.

צָרִיכִים לְהַעֲמִיד אֶת ... תַּחֲוִי עַל הַמְּקוֹם, אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהַעֲיֵף בְּנוֹת מַעְזֵרַת נְשִׁים שְׁבָאוֹת לְהַתְּפַלֵּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

אשר בנחל

ג' תרס

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא אמרתי שהישיבה תסגר, אלא היות שיש עשר בחורים צריכים למצא להם מקום, כי את המקום הזה אני צריך לקרוב לארבעים בחורים שכלם נולדו ביבנאל, ולכן צריכים לדאג למצא מקום בשביל ישיבת "דמשק אליעזר", אתה לא צריך להשבר כי גדול אדונינו ורב להושיע, ויגעת ומצאת תאמין, רק חזק ואמץ מאד ואני חושב שלא הפסדת כלום פה ביבנאל, זכית לחתן את הילדים שלך מה שבמקומות אחרים מזמן הילדים שלך היו יוצאים לתרבות רעה, וזה דבר המובן מאליי.

תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מרחח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

אשר בנחל

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר
תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרסא

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך תמיד לדאג רק על עצמו, ולא להתבלבל מה
שקורה עם אחרים, כמאמרם ז"ל (ברכות י). שאמר ישעיה הנביא
לחזקיה 'בהדי כבשי דרחמנא למה לך? אדם בזה העולם לא יודע
מי זה טוב ומי זה רע וכו', שיוכל לשאול שאלות וקשיות על
הקדוש ברוך הוא, צריכים לזכר מה שכתוב (דברים י"ח י"ג) "תמים
תהיה עם הוי"ה אלקיך", ופרש רש"י התהלך עמו בתמימות
ותצפה לו ולא תחקר אחר העתידות אלא כל מה שיבוא עליך קבל
בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו, עין שם.

העקר לתקן את עצמו ולראות לא לעבור על רצונו יתברך, כי
כך אמרו חכמינו הקדושים (כתבות ל). תני רבי חייא מיום שחרב
בית המקדש אף על פי שבטלו סנהדרין ארבע מיתות לא בטלו
וכו', אלא דין ארבע מיתות לא בטלו, מי שנתחייב סקילה או נופל

אשר בנחל

מן הגג או חיה דורסתו, ומי שנתחייב שרפה או נופל בדלקה או נחש מכישו, ומי שנתחייב הריגה או נמסר למלכות או לסטים באין עליו, ומי שנתחייב חנק או טובע בנהר או מת בסרונוכי; את צריכה לדעת שהכל בחשבון צדק וכו', ואין אנחנו יכולים לדעת את הפנימיות של האדם וכו', ומה עשה בינו לבין המקום ברוך הוא יתברך שמו וכו'? ולכן אסור לשאול שאלות, אלא לדעת מה שכתוב (תהלים קמ"ה) "צדיק הוי"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" וכן (דברים ל"ב) "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרסב

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע שהחטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, מטמטם את המח ומעקם את הלב, ומכניס באדם קשיות וספקות עליו יתברך וכו' וכו', כי כל המחשבות של כפירות ואפיקורסות

אשר בנחל

שֶׁנִּכְנַס בְּאָדָם, זֶה רַק עַל יְדֵי שְׁנִכְשָׁלִים בְּחֹטָא הַמַּגְנֶה הַזֶּה, מִלְּבַד
זֹאת מֵה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָה י"ג). אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל
הַמוֹצִיא שְׂכֶבֶת זָרַע לְבִטְלָה חַיֵּב מִיָּתָהּ; וְאָמְרוּ (שם) רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי
אֲמִי אָמְרֵי כְּאֵלוֹ שׁוֹפֵף דְּמִים שְׁנֹאֲמַר (יִשְׁעִיהָ נ"ז ה') "הַנְּחָמִים בְּאֵלִים
תַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן שׁוֹחֲטֵי הַיְלָדִים בְּנִחְלָיִם תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלָעִים" אֵל
תִּקְרֵי שׁוֹחֲטֵי אֵלָא סוֹחֲטֵי; כִּי מִכָּל טַפָּה וְטַפָּה יְכוּלִים לְהוֹלִד וְלָד,
וּכְשֶׁסּוֹחֲטֵי אֶת זָרְעוֹ לְבִטְלָה הוּא שׁוֹחֲטֵי אֶת יְלָדוֹ, וְהַעוֹן הַזֶּה
מְטַמְּטֵם אֶת הַמּוֹחַ וְהַדַּעַת, וּמְכַנֵּס אֶת הָאָדָם בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת
וּבִיָּאוֹשׁ גְּדוֹל כְּאֵלוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ, וְלֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ
וְכוֹ' וְכוֹ'.

וּבִאֲמַת לָמָּה כָּל כֶּף חָמוֹר הַחֹטָא הַזֶּה? כִּי מִכָּל טַפַּת זָרַע יְכוּל
לְהוֹלִד וְלָד, כְּשֶׁאָדָם מוֹצִיא אֶת זָרְעוֹ לְבִטְלָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא הוֹרֵג
אֶת הַיְלָד וְכוֹ', וְאִם אֶחָד הוֹרֵג בֶּן אָדָם, הָרִי הוּא רוֹצֵחַ, וְאִם הוֹרֵג
שְׁתֵּי בְנֵי אָדָם, הוּא רוֹצֵחַ שְׁבִרְוֹצָחִים וְכוֹ', וְכֵן כָּכֵל שְׁאָדָם הוֹרֵג
יֹתֵר אֲנָשִׁים, הוּא אֲרָכִי רוֹצֵחַ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁאָדָם הוֹרֵג אֶת בְּנוֹ אוֹ
אֶת בִּתּוֹ, זֶה רוֹצֵחַ מְשַׁגֵּעַ וְכוֹ', וְהֵנָּה מוּבָא בְּסִפְרֵים שְׁאֵם יִסְתַּכְּלוּ
בְּטַפַּת זָרַע, יִרְאוּ שְׁמִתְנַעֲנַע וְלָד שְׁלָם, רֵאשׁ גּוֹפָה יָדִים וְרַגְלִים וְכוֹ',
וְלָכֵן כְּשֶׁאָדָם מוֹצִיא זָרַע לְבִטְלָה, הָרִי הוּא הוֹרֵג וְלָד, וּמִכָּל שֶׁכֵּן
כְּשֶׁמוֹצִיא זָרְעוֹ לְבִטְלָה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, הָרִי הוּא רוֹצֵחַ וְכוֹ',
וְלָכֵן הַחֲמִירוֹ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים יֹתֵר מֵהַכֵּל, מִלְּבַד שֶׁהַחֹטָא
הַזֶּה מְכַנֵּס בְּאָדָם שְׁיֵהִיָּה תְּמִיד מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא.

וְלָכֵן שָׁלַח לָנוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְדוֹר הַזֶּה, כְּדִי
לְהַצִּיל אֶת כָּל אֵלוֹ הַנְּשֻׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת וְהַפְּגוּמוֹת, וְלְהוֹצִיא אוֹתָם
מִהַשְׁאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלָכֵן עֲצַתְךָ לְהִתְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל
יְדֵי לְמוֹד סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, שְׁאִין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְכַנֵּס

אשר בנחל

בְּאֲדָם תִּקְוֶה לַחַיִּים וְכוּ', וְנוֹתֵן עֲצוֹת אֵיךְ לְצִאת מִזֶּה, הֲיֵה טוֹב
מְאֹד שְׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר בְּסֵפֶר הַנִּפְלֵא "קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל"
הַמְדַבֵּר מֵהַחֲטָא הַזֶּה, וְעֲצוֹת אֵיךְ לְצִאת מִזֶּה, וְכֵן סֵפֶר "אוֹצֵר
הַקִּדְשִׁים" שֶׁגַּם כֵּן מְלֵא עֲצוֹת אֵיךְ לְצִאת מֵהַחֲטָא הַמְּגִנָּה הַזֶּה, כִּי
מִי שֶׁנִּפְלַח בְּחֲטָא הַזֶּה, קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצִאת מִזֶּה, כִּי זֶה מְטַמְּטֵם
לוֹ אֶת כָּל הַשֶּׁכֶל וְהַדַּעַת, עַד שֶׁנִּעֲשֶׂה אִמְלִיל לְגַמְרִי, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל
מָה שֶׁבִּיכוּלְתֶךָ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמָּךְ קְבֻלָּה חֲזָקָה שְׁזֵהוּ זֶה, אֶתְּהָ לֹא
חוֹטָא יוֹתֵר בְּחֲטָא הַמְּגִנָּה הַזֶּה שְׁאֵתְּהָ הוֹרֵס אֶת הַבְּרִיאוֹת שְׁלֶךָ וְכוּ'
וְכוּ', כִּי מוֹבָא (שְׁלַחן עֲרוּךְ אֲבֵן הָעֶזֶר סִימֵן כ"ג) אָסוּר לְהוֹצִיא שְׂכַבֵּת
זֶרַע לְבִטְלָה וְעוֹן זֶה חֲמוּר מִכָּל עֲבֻרוֹת שֶׁבִּתּוֹרָה וְכוּ', אֱלוֹ
שְׁמֵנָאִפִּים בְּיַד וּמוֹצִיאִים שְׂכַבֵּת זֶרַע, לֹא דִי לָהֶם שְׁאֵסוּר גְּדוֹל הוּא,
אֲלֵא שְׁהַעוֹשֶׂה זֶה בְּנִדְוִי הוּא יוֹשֵׁב, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר (ישעיה א' ט"ו)
"יְדִיכֶם דְּמִים מְלֵאוּ" וְכֵאלוֹ הֵרֵג הַנֶּפֶשׁ; וְלִכֵּן אֶתְּהָ צְרִיךְ לְקַחַת אֶת
עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ, וְלִהַפְסִיק עִם הַזְּבִל וְהַזְּהֵמָא הַזֶּה שְׁהוֹרֵס לְךָ אֶת
הַחַיִּים שְׁלֶךָ.

תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לוֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי, עִם
הַתְּפִלָּה שְׁאַחֲרֶיהָ שְׁתַּקֵּן מוֹהֲרַנְיָת ז"ל, וְתִתְּוֹדָה בְּכָל יוֹם אֱלֹו
יִתְּבַרְךָ, וְאֵז וְשָׁב וּרְפָא לְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימֵן פ"ז) שְׁעַל יְדֵי שְׁאֲדָם
פּוֹגֵם בְּבְרִית קְשָׁה לוֹ לְמַצֵּא אֶת בֵּת זוּגוּ, וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה וּלְבַקֵּשׁ הַרְּבָה מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ שְׁיַחֲוֶס וּרְחַם עָלֶיךָ וְתִזְכָּה
לְהַתְּחַתֵּן מָה שְׁיִוֹתֵר מֵהַר וְאֵל תִּהְיֶה בְּרִירָן כָּלֵל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשר בנחל

ג' תרסג

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להיות שמח בחלקו ואז הוא יורש את העולם הבא בעולם הזה ממש, אתם צריכים לשמח מאד מאד עם המתנה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא בת אחת, ויעזר הקדוש ברוך הוא שתגדלו ביראת שמים שלמה, ותזכה להתחתן, והיא תביא לכם הרבה נכדים, למה לדחק את השעה? צריכים לדעת כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא זה לטובה, ולכן למה לך להתבלבל ולהצטער בחנם? תשמחי עם מה שיש לך.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה השלום והאהבה בתוך הבית שלכם, כי בבית שיש שמה שלום ואהבה השכינה נמצאת שמה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרסד

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שהקדוש ברוך הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ובלעדי הקדוש ברוך הוא אדם לא יכול לחיות וכו', ולכן אל תכתב דבר כזה שהוא יתברך נעלם ממך וכו', לדעתי אתה מתעלם ממנו יתברך, כי אם היית מכניס את אמתת מציאותו יתברך בתוך תוכך, לא היית בא לכל הצרות שאתה עובר וכו', כמו שכתוב (דברים ל"א י"ז) "על פי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה". כי באמת אם אדם מחדיר בעצמו שאין בלעדו יתברך כלל, אזי מתחיל לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר אין עוד דבר יותר חשוב מזה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה) הנהתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהיינו לקבץ לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו היא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכוללת הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפילו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהיינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחספן ומשתוקק לדבר, אך שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כך, עד שאינו יכול

אשר בנחל

אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו ;

ולכן ראה להרגיל את עצמך בעבודה הקדושה הזו, והרגע שתהיה רגיל לדבר עמו יתברך, אז תרגיש אדם אחרת לגמרי, ועל כן מה טוב ומה נעים שתזכה לומר בכל יום את התקון הכללי עם התפלה, כדי שתנצל מפגם הברית שזה עוון חמור מאד מאד, וזה סוגר את המזל של האדם לגמרי, כי מ'זל' ראשי תבות מ'וציא ז'רע ל'בטלה, ולכן מי שמתגבר עליו יצרו של פגם הברית, עליו לומר בכל יום את התקון הכללי שהם עשורה מזמורי תהלים שגלה לרבנו ז"ל בשביל תקון הברית, וכן תרבה להתבודד עמו יתברך, ואז תראה שהכל דמיון גדול מאד שנדמה לאדם שהקדוש ברוך הוא נעלם ממנו, אדרבה מלא כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ואין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ג) ככל שאדם מתקרב יותר להקדוש ברוך הוא מוריד ממנו את הלבושים, עד שזוכה לאהב את עצמו עמו יתברך, כי יתפרדו כל פועלי און, ומרגיש את עצם עצמיות אלקותו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרסה

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שדוד המלך אומר (תהלים צ) "ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כחל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן כל מה שאנחנו עושים בזה העולם בשביל הקדוש ברוך הוא, צריך להיות עם שמחה עצומה, בלי שום תגמול שכר, וכך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו; ולכן את צריכה לרקד בכל יום בלי שום גזמא על גדל הזכות שנפל בחלקך ללמד כלות, ולהכין אותן לקראת החפה וכו', וכן אחר כך לעמוד על המשמר ללמד אותן הלכות בעניני טהרת המשפחה.

המרשעת זרש אשת הסמ"ך מ"ם אל תתפעלי שהיא בעצמה לא יודעת כלום בהלכות של טהרת המשפחה, וזה בושה וחרפה שהיא נקראת רבנית, ויש לי כבר כמה ספורים מתושבי המקום איך שבקשי אמרה להן כמה דברים כגון כשתכנסו במים תגדי את הברכה, והשאר ילמד אתך האמא... אוי לעינים שכך רואות, ואוי לאזנים שכך שומעות, ולא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קל"ט). תניא רבי יוסי בן אלישע אומר אם ראית דור שצרות רבות באות עליו צא ובדק בדיני ישראל שכל פרענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל דיני ישראל, עם ישראל הם קדושים אלמלא המנהיגים הרשעים היו כלם חוזרים בתשובה, אך מה

אשר בנחל

לעשות הם הטילו אימה כל כך, עד שאסור אפלו לדבר מזה, ואוי ואבוי מי שפותח את העינים להזולת ואומר את האמת, רוצים לבלע אותו חיים, ופותרים נגדו כל מיני תיקים וכו', וכן הוא בזהר (רעיא מהימנא נשא קכ"ה): ואתהדרו אינון ערב רב רעיינ על ישראל, עאנא דקודשא בריה הוא, דאתמר בהו (יחזקאל לד) "ואתן צאני צאן מרעיתי אדם" וכו', [הערב רב הם נעשים רועים על ישראל, שהם צאנו של הקדוש ברוך הוא], ואינון ערב רב, אינון עתירין, בשלוה, בחדווא, בלא צערא, בלא יגונא כלל, [אלו הערב רב המנהיגים הם עשירים ויושבים בשלוה בשמחה בלי צער ובלי יגון כלל], גזלנין מארי שוחד, דאינון דיינין רישי עמא. (בראשית ו) כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עלייהו אתמר (איכה א) "היו צריה לראש". [הם גזלנים לוקחים שחד, והם הדיינים והראשים של עם ישראל, ואלו הצרים נעשים ראשים], ואני יכול להעיד על זה שעם ישראל הם קדושים וטהורים, אלמלא אלו המפרסמים של שקר הרע בנים שעושים צחוק מעם ישראל.

ולכן אשריך ואשרי חלקך שלקחת עליך את המשימה הקדושה הזו ללמד כלות ונשים צעירות, ואני מבטיח לך בזכות זה תרוי רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלצריך.

החיים של האדם כל כך קצרים בזה העולם, ומה שעושים בשביל עם ישראל לקרבם אל הקדוש ברוך הוא, זה מאד מאד חשוב למעלה, ובזכות שעוזרים להזולת בענייני רוחניות, הקדוש ברוך הוא משתבח עם האדם הזה בכל העולמות, ולכן חזקי מאד מאד ותלכי בכח זה לעזר לכל בת ולכל אשה שבאה שתלמדי אותה את ההלכות של טהרת המשפחה, ותהיי שמורה מהכל.

אשר בנחל

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרסו

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... שייחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתחזיקו את עצמכם ביחד, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו

אשר בנחל

כָּבֵר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לְיִשׁוּב הַדְּעַת כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מֵה שְׂבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יִשׁוּב הַדְּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדְּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְׂמָחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תִּזְכּוּ לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכָבֵר לֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוֹם דָּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תרסז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

שְׂמַחְתִּי מְאֹד לְקַבֵּל אֶת מַכְתְּבְּכֶם, כִּי תִמִּיד אֲנִי אוֹהֵב לְשְׂמוֹעַ שְׂתֵי צְדָדִים וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל מְטַעַם הַבַּיִת הוֹרָאָה הַלֵּךְ הָרֵב ... נֵרוּ יֵאִיר לְבָדוּק מֵה קוּרָה שְׂמָה, וְנִתֵּן לָהֶם כְּמָה תְּקוּנִים לְתַקֵּן בְּעֵינַי צְנִיעוֹת וְתִקְנּוּ אֶת זֶה, וּמֵהַיּוֹם הַבַּיִת הוֹרָאָה תִּטְפֹּל גַם בְּתַחוּם הַזֶּה לְרֵאוֹת שְׁכָל הַצִּיּוּרִים שֶׁל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ זֶה עַל טְהָרַת הַקְדָּשׁ.

אשר בנחל

הקדוש ברוך הוא יעזור שיתקיים (דברים כ"ג) "כי הוי"ה אלקיך מתהילך בקרב מחנהך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניף קדוש ולא יראה כף ערות דבר ושב מאחריך", ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרסח

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... שייחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא יצליח את דרככם בדירה החדשה, עד שתזכו בעזרתו יתברך שמו לדירה משלכם ולא תצטרכו לגור בשכירות.

ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כף קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לזנוח וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו

אשר בנחל

כָּבֵר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מֵה שְׂבִינֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֲסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסֵר מִהַשְׂמָחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכּוּ לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחָסֵר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

... נֵרוּ יֵאִיר אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכוֹלְתָךְ לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִירָסָא, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עבודת זרה י"ט). לְעוֹלָם לְיִגְרִיס אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְהַלְוֵאֵי שְׂתוּכַל לְהַצְטַרֵף אֶל אֶחָד מִהַשִּׁיעוּרִים שְׂבִקְהַלְתָּנוּ, שְׁלוּמֵדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כָּבֵר בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ כְּמָה שְׁעוּרִים בְּזַמְנִים נִפְרָדִים לְלַמּוֹד דָּף הַיּוֹמִי, וְלָכֵן רְאֵה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מִהַשִּׁיעוּרִים שְׂמִתָּאִים לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תרסט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוּ יֵאִיר

אשר בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך רק להתחזק ולא להשבר משום דבר, כי כל החיים מלאים נסיונות קשים ומרים ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר משום דבר.

לדעתי כדאי לבחורים שילכו מבית לבית עם הסדורים ולא על הרחובות, כדי שלא יקבלו דו"ח מהמשטרה.

רק חזק ואמץ מאוד להיות בשמחה, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשיטות גמור, שזה הנשק היחידי שלנו, וכמו שגלה לנו רבנו ז"ל בפרוש (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

אשר בנחל

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרע

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את לא צריכה לדאג, הכל יעבור בקלות, זה לא בדיוק הרדמה, זה רק טשטוש החושים וזה עובר מהר, וגם אני עברתי את זה פעמים, ולכן אין חכם כבעל הנסיון.

רק תהיי שמחה ועליזה ולא לפחד, והקדוש ברוך הוא יתן לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרעא

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשר בנחל

הקדוש ברוך הוא ימשיך לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך לקראת יום ההולדת שלך, שזה יום מצלח, ותרוי רב נחת דקדשה מכל הילדים, שזו לדעתי הברכה הכי יקרה שרק יכולים לברך מישהו.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שעוד תעזרי לי בהרבה תחומים להרחיב את הפעילות של הקהלה, וכמובן בשכר, כי אני לא רוצה לעבוד עם התנדבות רק בשכר וכו' וכו'.

מה שכתבתי בענין הפצויים וכו', ידעתי וגם ידעתי את זה וכו', ואני נזהר בזה מאד, והכל הולך בתאום עם עורך דין.

עם כל זאת כדי לא לעבור על לאו לפני עור לא תתן מכשול, טוב מאד שתכתבי לי כל מה שעולה לך בדעתך בענין הקהלה, ואפילו שלא שאלתי אותך, כי לפעמים יכולים לפול בפח וכו', ולכן אשרי מי ששומר על הזולת, ואז הקדוש ברוך הוא שומר עליו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרעב

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשר בנחל

תודה רבה על כל התפלות שאת מתפללת עלי, וכן תעוררי את שאר נשות אנשי שלומנו שיתפללו עלי כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים.

מאד מאד שמחתי לשמוע את הבשורה משמחת ש... תחי ילדה, כי לפני הרבה שנים נשבעתי להם בשבועה שזה לא דרכי להשבע, שיזכו לזרע של קיימא, ותמיד חששתי ופחדתי שלא יהיה שבועת שוא, ועכשו שהולידה אני מאד מאד שמח על זה, ותתני לה ולבעלה מזל טוב בשמי ואני מאד מאד שמח לשמוע את הבשורה משמחת.

הקדוש ברוך הוא יתן לך הצלחה מפלגת בצירימרים, ושיהיה תמיד תלמידי חכמים בביתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרעג

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מאכזב ממך הן שאת חיה בהפקרות וכז', מעשנת בשבת סיגריות וכז', שעל זה נאמר (שמות ל"א י"ד) "ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת",

אשר בנחל

וממילא גם הבת שלך לומדת ממך איך לחיות בהפקרות וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (כתבות ס"ג). הינו דאמרי אינשי רחילא בתר רחילא אזלא כעובדי אמה כך עובדי ברתא; כמו שהאם מתנהגת כך הבת תתנהג, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך יש לך שתי בנים נפלאים, אל תעשי את זה בשבילם, כי הרבה פעמים הילדים נענשים בשביל ההורים.

אני מתחנן אליך שתחזרי בתשובה שלמה, כי אם לא מרה תהיה באחרונה, הקדוש ברוך הוא מחכה ומחכה וכו' וכו', עד שמקבלים את המכה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (כתבות ל). תני רבי חייא מיום שחרב בית המקדש אף על פי שבטלו סנהדרין ארבע מיתות לא בטלו וכו', אלא דין ארבע מיתות לא בטלו, מי שנתחייב סקילה או נופל מן הגג או חיה דורסתו, ומי שנתחייב שרפה או נופל בדלקה או נחש מכישו, ומי שנתחייב הריגה או נמסר למלכות או לסטים באין עליו, ומי שנתחייב חנק או טובע בנהר או מת בסרונפי.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רוח טהרה ממרום ותחזרי בתשובה שלמה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך תשובה שלמה

ג' תרעד

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

אשר בנחל

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אל תפחדי הקדוש ברוך הוא יעזור שתעברי את ההריון בקלות ותולידי בקלות מאד, ואם תוכלי ללדת בבית חולים לניאדו מה טוב ומה נעים, אבל אם לא יתאפשר מרב המהירות, אזי את יכולה ללדת בבית חולים פוריה, והקדוש ברוך הוא יעזור שהכל יעבור בקלות, ותבשרי לי בקרוב בשורות משמחות, רק לא לפחד, והקדוש ברוך הוא יעזור לך בהכל.

תראי לומר בכל יום את התפלה הזאת כמה פעמים :

רבונו של עולם חוס ורחמל עלי ותקל מעלי את צער העבור והלידה, ותהיה עמי בעת הלידה, ויצא הולד לאויר העולם ברגע קטן בקלות בלי שום נזק לא לי ולא לולד, ויהיה נולד בשעה טובה ומצלחת, ובמזל טוב לחיים טובים ולשלום ולבריאות לחן ולחסד, ואני ובעלי נגדלהו לעבודתך ולתורתך הקדושה, ונאמין בך תמיד אשר אתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ואתה משגיח עלינו בהשגחה פרטי פרטית, ותשמרני והעובר שלא אהיה אני והעובר נזוקים לא בגוף, ולא באיברים, ולא בעורקים, ולא בגידים, ולא בעור ובשר, ושאר בנין האדם, לא בתוך חלל הגוף, ולא חוץ לחלל הגוף, ותחזק את כחי ורוחי ועצמותי, כמו שנאמר רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך, פי לך הוי"ה הוחלתי אתה תענה הוי"ה אלהי, ואני בהוי"ה אעלוזה אגילה באלהי ישעי, רצה הוי"ה להצילני הוי"ה אלהי לעזרתי חושה, ואזכה לילד בקלות מאד בלי שום פחד וכאב וצער כלל, ואזכה להכלל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

אשר בנחל

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתִי
שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר
תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרעה

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמר על השלום בית שלך, אז יהיה לך רפואה, וכן
פרנסה בשפע, וכך אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים
לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער
ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול,
כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים
הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם
וליקרם ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט.)
'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם
כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ס"ג.) 'דינו שמגדלות את
בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם
מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מוכרח לעזור
לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו,
עליו הדבר הראשון לעזור לאשתו בכל המובנים, כי רבנו ז"ל

אשר בנחל

הקפיד על דברים אלו מאד מאד, על אלו שמשפילים את נשותיהם, ומי שהיה לו סכסוך עם אשתו, רבנו ז"ל לא רצה לקבל אותו לגמרי, ולא רצה אפלו לראות אותו.

וידוע הספור שהיה בשבועות או בחנכה, שאמר רבנו ז"ל בעת שהיה יושב על השלחן עם אנ"ש: "ווער האט דאס אין זיך אזא עזות, צו האבן ביי מיין טיש א הרהור רחמנא ליצלן, איך מיין ניט טשערינער, ניט ברסלבר, ניט טעפליקער", [מי יש לו את העזות שהיה לו הרהור רע בשלחני, איני מתכוון על אנשי שלומנו מעיר טשערין, ולא מעיר ברסלב, ולא מעיר טעפליק], וטיראוויצער לא הזכיר, והבינו אנשי שלומנו מי הוא האיש הזה, כי היה שם אחד מטיראוויצע שלא היה לו שלום בית כשתי שנים, ותקף קם רבנו ז"ל מן השלחן ונכנס לחדרו, והאיש הזה שלא היה לו שלום בית עמד על הפתח ובכה הרבה מאד, וגם אנשי שלומנו בקשו מרבנו ז"ל בעדו, עד שהבטיח שיחזור לביתו וישלים מיד עם אשתו, ואז יצא רבנו ז"ל מחדרו, והמשיך את סדר הנהגתו בשלחנו הטהור, רואים מכל זה איך שרבנו ז"ל הקפיד על שלום בית, ואם לא היה שלום בית לא רצה לשבת אפלו באותו שלחן איפה שהאדם הזה יושב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תרעו

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנֶכֶדְוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה לומד בכל יום ח"י פרקים משניות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרוס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמ"ה, משנה עולה כמספר פרנס"ה, שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע, ואתה צריך לדעת על ידי למוד משניות יכולים לזכות להיות יותר גדול ממלאך, כמובא בזהר (פי תצא רע"ז): מארי משנה דאינון מלאכי השרת ממש, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין על בר נש אי יהא כמלאך השם צבאות תורה יבקשו מפיהו, ואי לא לא יבקשו תורה מפיהו; הינו אלו שלומדים משניות, הם נעשים צדיקים פעין מלאכי השרת, המשרתים כביכול אותו יתברך, והם זוכים אחר כך לפרנס את אחרים עם התורה, הינו שיכולים ללמד אחר כך גם את אחרים.

אשר בנחל

והעולה על הכל אני שמח שאתה בונה לעצמך בכל יום
ב'ית' ואתה לומד דף היומי גמרא בבלי ירושלמי תוספתא,
אשריך ואשרי חלקך.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרעז

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להיות חזק בדעתך ולא לפול בעיני עצמך כלל, כי גדול
אדונינו ורב להושיע, מכל צרה יכולים לצאת אם רק יודעים איך
לא לפול בעיני עצמו כלל, שזה היה הפגם של המרגלים שאמרו
(במדבר י"ג ל"ג) "ונהי בעינינו כחגבים", הרגע שלא התאזרו במדת
העזות דקדשה, על ידי זה נפל עליהם פחד "וכן היינו בעיניהם",
כשאדם נופל בדעתו שזה ענוה פסולה אזי השונא יכבש אותך.

הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, אמר "סגלה לנצח
את הרשעים לא לפחד מהם כלל", ולכן אתה צריך לקחת עצמך
בידיך וכל דבר "המלך בקונך", הינו הרגל עצמך לדבר ולספר את
כל התוכניות שלך עמו יתברך, שזו המתנה שקבלנו מרבנו ז"ל

אשר בנחל

שָׁאֵדָם יִרְגִיל עֲצָמוּ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו אֶת כָּל אֲשֶׁר
עִם לִבָּבוֹ, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְלִידַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג וְיִכְנִיס בְּךָ
בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי וְכוּ'.

אף פעם אל תגלה את התוכניות שלך לפני שהתייעצת קודם
עמו יתברך, ואז כשדברת עמו יתברך והבאת לפניו יתברך את כל
הצדדים שיש בדבר זה וכו', אזי תוכל לשמוע חנות דעת של
אחרים, ותשקל היטב היטב לפאן או לפאן וכו', ודבר זה אי אפשר
להסביר כָּלֵל לְבֵן אָדָם שְׂאִין לוֹ אֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְחוֹשֵׁב שֵׁישׁ כָּאֵן
טָבַע מְקַרָּה וּמְזֹל וְכוּ', אָדָם כִּזֶּה לֹא יִבִּין אֶת זֶה, וְהוּא יִהְיֶה מְבֹהֵל
וּמְבֹלָל לְגַמְרֵי וְכוּ', וְיִשְׁרָה בּוֹ כָּל מִינֵי חֲלִישוֹת וּפְחָדִים וְכוּ'.

בִּוְדָאֵי צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַחֶק אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל הַזְהָרְנוּ עַל זֶה
מְאֹד, וְאָמַר "עִם קִיר" לֹא מִתְחִילִים", הִינוּ שְׂלֵא מִתְחִילִים עִם
הַחֶק כָּלֵל, צְרִיכִים לְקַחַת עַל כָּל פֶּרֶט עוֹרָךְ דִּין, וְרוֹאֵה חֲשִׁבּוֹן
צְמוּדִים שֶׁהַכֵּל יִהְיֶה עַל פִּי הַחֶק, וְאֵז תֵּלֵךְ לְבִטַח דְרָכֶךָ.

אל תקח את דברי אלו בקלות, כי הם עקרים גדולים בתיי
האדם יום יום, צריכים להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך,
שדבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל
העליון, צריכים לחזק את עצמו באמונה, וצריכים לחזק את
אחרים באמונה, ואז תלך לבטח דרכך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תרעה

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אני מכרח להגיד לך שהכל שקר וכזב ודמיונות גדולות, כי עוד לא היה צדיק שכל כך הזהיר על שלום בית כמו רבנו ז"ל, כמובא (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ס"ג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזור לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזור לאשתו בכל המובנים, כי רבנו ז"ל הקפיד על דברים אלו מאד מאד, על אלו שמשפילים את נשותיהם, ומי שהיה לו סכסוך עם אשתו, רבנו ז"ל לא רצה לקבל אותו לגמרי, ולא רצה אפלו לראות אותו.

אשר בנחל

וידוע הספור שהיה בשבועות או בחנכה, שאמר רבנו ז"ל
בעת שהיה יושב על השלחן עם אנ"ש: "ווער האט דאס אין זיך
אזא עזות, צו האבן ביי מיין טיש א הרהור רחמנא ליצלן, איך מיין
ניט טשערינער, ניט ברסלב'ר, ניט טעפליקער", [מי יש לו את
העזות שהיה לו הרהור רע בשלחני, איני מתכוון על אנשי שלומנו
מעיר טשערין, ולא מעיר ברסלב, ולא מעיר טעפליק],
וטיראוויצער לא הזכיר, והבינו אנשי שלומנו מי הוא האיש הזה,
כי היה שם אחד מטיראוויצע שלא היה לו שלום בית כשתי שנים,
ותכף קם רבנו ז"ל מן השלחן ונכנס לחדרו, והאיש הזה שלא היה
לו שלום בית עמד על הפתח ובכה הרבה מאד, וגם אנשי שלומנו
בקשו מרבנו ז"ל בעדו, עד שהבטיח שיחזור לביתו וישלים מיד
עם אשתו, ואז יצא רבנו ז"ל מחדרו, והמשיך את סדר הנהגתו
בשלחנו הטהור, רואים מכל זה איך שרבנו ז"ל הקפיד על שלום
בית, ואם לא היה שלום בית לא רצה לשבת אפלו באותו שלחן
איפה שהאדם הזה יושב.

ולכן אני לא יודע מאיפה לקחת את זה, ואם יש גרושין זה
מפני שלא קבלו את הדעת האמת של הצדיק האמת שהוא רבנו
ז"ל, שכל ענינו הוא שלום בית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרעט

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אשר בנחל

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים אֶת שְׂתִיָּהֶם, הֵן לְלַמֵּד בְּעֵינַי לְבָרֵךְ לְעֲצֻמוֹ אֶת הַהֲלָכָה, וְהֵן בְּקִיאוֹת לְהִיּוֹת בְּקִי בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָהּ.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו) בְּעֵנִין הַלְמוּד תּוֹרָה שְׂצָרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל יוֹם, טוֹב לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת וּלְבַלֵּי לְדַקְדָּק הַרְבֵּה בְּלִמּוּדוֹ. רַק לְלַמֵּד בְּפִשְׁטוּת בְּזִרְיוֹת. וּלְבַלֵּי לְבַלְבֵּל דַּעְתוֹ הַרְבֵּה בְּשַׁעַת לִמּוּדוֹ מֵעֵנִין לְעֵנִין, רַק יִרְאֶה לְהִבִּין הַדְּבָר בְּפִשְׁטוּת בְּמִקְוֵמוֹ. וְאִם לְפַעְמִים אֵינּוּ יָכוֹל לְהִבִּין דְּבָר אֶחָד, אֵל יַעֲמֹד הַרְבֵּה שֶׁם וַיִּנִּיחַ אוֹתוֹ הָעֵנִין וַיִּלְמַד יוֹתֵר לְהִלָּן. וְעַל פִּי הַרֵב יֵדַע אַחַר כֵּךְ מִמִּילָא מַה שְּׁלֹא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה כְּשִׁילְמַד כְּסֻדָּר בְּזִרְיוֹת לְהִלָּן יוֹתֵר.

וְאָמַר: שְׂאִין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לוֹמַר הַדְּבָרִים כְּסֻדָּר, וּמִמִּילָא יִבִּין. וְלֹא יִבְלַבֵּל דַּעְתוֹ בְּתַחֲלַת לִמּוּדוֹ שְׂרִיצָה לְהִבִּין תְּכַף וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תְּכַף וְלֹא יִבִּין כָּלֵל רַק יִכְנִיס מַחוּ בְּהַלְמוּד וַיֹּאמֶר כְּסֻדָּר בְּזִרְיוֹת וּמִמִּילָא יִבִּין. וְאִם לֹא יִבִּין תְּכַף יִבִּין אַחַר כֵּךְ. וְאִם יִשְׁאַרוּ אֵיזָה דְּבָרִים שְׂאָף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לְעֲמֹד עַל כּוֹנְתוֹ, מַה בְּכֵךְ? כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְכִמוֹ שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) 'לְגַמֵּר וְהִדָּר לְסַבֵּר וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יֵדַע מַה קָאָמַר' שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים קי"ט כ"ו) "גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד שְׂיִלְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְעֵבוֹר כְּמַה פְּעָמִים אֵלוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוּמַד, לְגוּמְרָם וּלְחֹזֵר לְהַתְחִיל וּלְגוּמְרָם פְּעַם אַחַר פְּעַם. וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִבִּין בְּפַעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כָּל מַה שְּׁלֹא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה, כָּל מַה שְׂאָפְשֵׁר לְהִבִּין וְלְעֲמֹד עַל דְּבָרֵיהֶם.

אשר בנחל

וְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל הַרְבֵּה מְאֹד בְּעִנְיַן זֶה. וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְבַאֵר דְּבָרִים אֵלּוּ בְּכֹתֵב הַיָּטֵב. אָבָל בְּאֵמֶת הוּא דֶּרֶךְ עֲצָה טוֹבָה מְאֹד בְּעִנְיַן הַלְמוּד. כִּי עַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד לְגַמֵּר כַּמָּה וְכַמָּה סְפָרִים, וְגַם יִזְכֶּה לְהִבִּין הַדְּבָרִים יוֹתֵר, מֵאֲשֶׁר הִיָּה לוֹמֵד בְּדִקְדוּק גְּדוֹל כִּי זֶה מְבַלְבֵּל מְאֹד מִן הַלְמוּד. וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם פָּסְקוּ מִלְמוּדָם לְגַמְרֵי עַל יְדֵי רַבּוּי הַדִּקְדוּקִים שֶׁלָּהֶם. וּמֵאוּמָה לֹא נִשְׁאַר בְּיָדָם. אָבָל כְּשִׁינְגִיל עֲצָמוּ לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת בְּלֵי דִקְדוּקִים הַרְבֵּה, הַתּוֹרָה תִּתְקַיֵּם בְּיָדוֹ, וְיִזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, גְּמָרָא וּפּוֹסְקִים כָּלָם, וְתַנ"ךְ וּמִדְרָשִׁים וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְקַבְלָה וּשְׁאָר סְפָרִים כָּלָם. וְכִבְרָא אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן כ"ח) שְׂטוֹב לְאָדָם שִׁיעֵבֵר בְּחַיָּו בְּכָל הַסְּפָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפִּיל לְבַעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תרפ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אשר בנחל

אתה צריך לתת בכל יום תודה והודאה להקדוש ברוך הוא שזכית למצא את בת זוגך, ואתה צריך לקיים מה שכתוב (קהלת ט' ט) "ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש", כי על ידה תנצל מפגם הברית, ולכן אתה צריך לשמח אותה מאד מאד, כמאמרם ז"ל (ראש השנה ו:): אשה בעלה משמחה; ואמרו (בבא בתרא י:): מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים רבי אליעזר אומר יפזר מעותיו לעניים, רבי יהושע אומר ישמח אשתו לדבר מצוה;

כי העקר הוא שמחה, כי בבית שיש שמה שמחה, שורה שמה השכינה, ולכן אתה צריך מאד מאד להקפיד שאף פעם לא יהיה מריבות או ופוחים בינך לבין אשתך, ותשתדלו לאהב אחד את השני ולכבד אחד את השני שיהיה ביניכם הבנה הדדית, ותהיו ותרגים אחד להשני, כי כל זוג צריכים לזכר טוב אם הם רוצים לבנות בית נאמן בישראל, עליהם לכתחלה להיות ותרגים, ולומר אחד להשני, ואז אף פעם לא יצטרכו ללכת אל שום בן אדם שעוסק בשלום בית וכו', כדי שהשלום ישרה בתוך ביתם, צריכים רק שכל ודעת איך להתנהג הבעל והאשה, והיות שעדין אין בית חרשת שמיצר שכל ודעת וכו', וכן אין חנות או קניון וכו', שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', ועל כן צריכים לכוון בכל יום שלוש פעמים ביום בעת שמתפללים את הברכה "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (גדרים מ"א). דעת קניית מה חסרת, דעת חסרת מה קניית, אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום, ולכן כל זוג צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך על

אשר בנחל

דעת ושכל, אשר השכל היבש אומר שצריכים להיות ותרנים, ואז השלום שורה בבית.

נא ונא תעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, פי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלשה למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רושם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרפא

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָסוּר לְהִכְנִס בְּכּוֹחַיִם עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְיָדוּעַ שְׁמוֹהֲרִנִּית ז"ל הִזְהִיר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֵא לְהִתְוַכַּח עִם אֶף אֶחָד, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ שְׁכָל אֵלוּ שֶׁהִתְוַכַּחוּ לְבִסּוּף הִתְרַחֲקוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְלֶכֶן צְרִיכִים לְדַבֵּר רַק מֵהַטּוֹב שֵׁישׁ אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלִחְזֹקוֹ וְלְאַמְצוֹ וְלְעוֹדְדוֹ וְלְשִׁמְחוֹ וְכוּ', וְכוּ', אֲבָל לֹא לְהִכְנִס בְּכּוֹחַיִם שֶׁל מִי הַדֶּרֶךְ הַיּוֹתֵר טוֹבָה וְכוּ', וּכְבָר יָדוּעַ מֵהַ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל מֵהַ אֲכַפֵּת לִי אִם יְהוּדֵי יְבָרֵךְ בְּרַפְתְּ הַמְזוּן בְּכוֹנָה וְהוּא לֹא יֵדַע שְׁזָה בָּא מֵהַדְּבוּרִים שְׁלִי, וְלֶכֶן צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם הַזּוֹלָת רַק בְּכָל־לִיּוֹת מְאַמְנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל פִּי סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלֹא לְהִכְנִס בְּכּוֹחַיִם עִם אֶף אֶחָד, דִּיקָא עַל יְדֵי זֶה מְצַלְחִימִים.

אָסוּר לְבַטֵּל שׁוֹם דֶּרֶךְ שֶׁל אֶף אֶחָד, כִּי כָּל הַדְּרָכִים נְכוֹנוֹת, הָעֵקֶר שְׁלֵא יִטְעוּ אֶת עַצְמָם, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תרפב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְךָ.

כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלְךָ נּוֹבְעֵ רַק מִבְּעֵיָה אַחַת, שְׁאֵת לֹא שְׂמַחָה וְעֲלִיזָה, וְאֵת נִמְשָׁכַת אַחַר הַצֶּעַר, וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן ל"ד) כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחַר צֶעַר יוֹתֵר מִדִּי, הַצֶּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתֵּרְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנּוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאִשָּׁה כָּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלִקּוּל הַשְּׂמַחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכַמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמַחָה מִמֵּתֵנָת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמָחָר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מָּצַר לְמָחָר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמַחָה מִמֵּתֵנָת לְאָדָם;

וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמַחָה מְצוּיָה אֶצְלְךָ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמַחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּן לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבְכָּה בְּתַמִּימוֹת וּבִכְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאִשָּׁה מִתְחַזְּקַת לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֶלֶת עַל לִבָּה עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שְׂמַכְרִיחָה אֶת עֲצָמָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לִבָּה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן כ"ח) עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה יִכּוּל לְשַׁנּוֹת אֶת הַמִּזְל.

אשר בנחל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי
שְׂאֵנִי מִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ שְׁמֹזְלֶךָ יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תרפג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל,
וְצָרִיכִים לְהֵיוֹת כָּל כֶּךָ חֲזָק בְּזֶה עַד שִׁידַע שְׂאֵין לוֹ מְבוֹא אַחֲרַת
אֲלֵא לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲפִלוּ הַדְּבָר הַכִּי קָטָן לֹא צָרִיכִים
לְהִתְבַּיֵּשׁ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה שְׁלָמוֹת הָאֲמוּנָה שְׂאָדָם צָרִיךְ
לְהֵאֱמִין שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ אֲבִינוּ, וְכִמּוֹ שֶׁבֵּן לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְבַקֵּשׁ מֵהָאָבִא
כָּל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ, כֶּךָ אָדָם לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִלְּבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא כָּל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְכֶךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא
רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאֵין לָהֶם לֹא מֶלֶךְ וְלֹא נְבִיא לֹא
כֶּהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אֲלֵא תְּפִלָּה זוּ בְּלִבְדֵּי, אָמַר דָּוִד
לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תְּפִלָּתָם
(תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

אשר בנחל

מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן ברירה חדשה; ומוהרנ"ת ז"ל אמר, על תפלה נאמר (איוב כ"ח ז') "נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה", שאדם לא יכול לתאר איפה הולכים תפלותיו, כי זה נתיב לא ידעו עיט וכו', איה איפה התפלות שלו הולכות למעלה למעלה, כי אם אדם היה יודע איפה התפלות שלו עולות למעלה למעלה ועושות רעש גדול בשמים, אזי לא היה מפסיק מלהתפלל אל הקדוש ברוך הוא, ועקר התפלה צריכים לסלק את הדעת ואת השכל לגמרי, ולהאמין שכל תפלה כל תחנה כל בקשה נשמעת ונתקבלת בשמים.

ולכן אל תבלבל את עצמך משום דבר, רק תבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, ותראה ישועות גדולות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרפד

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שעם שמות לא משחקים וכו' כי אסור להוסיף שמות או להחליף שמות, כי כן אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן צ"ה) שהשם שנותנין לו לאדם הוא לפי הפעלה שיש לו לאדם

אשר בנחל

לעשות בעולם, ויש אחד שעושה הפעלה שלו בחצי שנים שיש לו, וצריך לקרא לו שם אחר דהינו שם חדש. כי השם שנותנין לאדם הוא לאחר מותו לבושין שלו כי השם הוא בחינת לבושין, כמו שכתוב (ישעיה מ"ב ח') "אני ה' הוא שמי וכבודי" וכו' 'כבודי' זה בחינת לבושין. כי (שפת קיג:) 'רבי יוחנן קרא למאנה מכבודתא'; ולכן צריכים מאד מאד לשמר איזה שם נותנים לאדם, ולא להחליף בכל פעם שמות אחרים.

אבל היות שהשם שלך אין בזה שום משמעות, אז תחליפי את זה בשם 'אורה' והקדוש ברוך הוא יאיר את מזלך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרפה

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מובא בזהר הקדוש (יתרו ס"ז). אשכנא בספרא דשלמה מלכא, דכל מאן דארים ידוי לעילא, ולאוי אינון בצלותין ובעותין, האי איהו בר נש, דאתלטייא מעשרה שולטנין ממנן וכו'. נכל מי שמרים ידיו למעלה ואינו בתפלה ובקשה, הוא מתקלל מעשרה שלטונין ממנין וכו'. [ולהפך מי שמגביה את ידו בעת התפלה על

אשר בנחל

ידי זה תפלתו מתקבלת לרחמים ולרצון, ומתברך בכל הברכות,
נמצא שזה בדיוק ההפך ממה שכתבת.

בענין שאתה מרגיש חלישות גדולה וכו', עלי לגלות לך מה
שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות
בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל
כחו. וכל החולאת הבאין על האדם, כלם באין רק מקלקול
השמחה וכו', וכפי קלקול השמחה והנגון, כן בא החולאת על
האדם, וגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת על ידי מרה
שחורה ועצבות, והשמחה הוא רפואה גדולה בין בגשמי בין
ברוחני, וצריך להתגבר מאד בכל הכחות, להיות אך שמח תמיד.
כי טבע של האדם למשוך עצמו למרה שחורה ועצבות מחמת
פגעי ומקרי הזמן, וכל אדם מלא יסורים, על כן צריך להכריח את
עצמו בכח גדול להיות בשמחה תמיד ולשמח את עצמו בכל אשר
יוכל;

ואמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תקצ"ג) שאפלו בעת הצער
והרחוק מעבודתו יתברך וכו', וכן מה שעובר עליו כל מיני צרות
ויסורים ומרירות ומכאובים וכו', עם כל זאת צריכין להתחזק
להיות אך שמח תמיד, ולשמח את עצמו בכל מה דאפשר במה
שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה עדין, כי כל בר ישראל מלא
נקודות טובות, כמאמר ז"ל (ברכות נ"ז.) על הפסוק (שיר השירים ד')
"כפלה הרמון רקתך, מאי רקתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצות
כרמון";

והעולה על הכל צריך לשמח במה שזכה שלא עשני גוי כגויי
הארצות וכו', ולהפך את כל היגון ואנחה והצער והיסורין לשמחה

אשר בנחל

גדולה, וצריכים לשמר מאד מאד מעצבות ומרירות ומדכאון שזה אבי אבות הטמאה וכו', ואפילו שהסמ"ך מ"ם רוצה לשבר אותו לגמרי ולומר לו שאין לו כבר שום תקנה ותוחלת, עם כל זאת ראוי לו לומר לעצמו, אף על פי שאני כמו שאני וכו', אף על פי כן זכיתי להיות מזרע ישראל, ולקים כמה מצוות בכל יום ציצית, ותפלין, וקריאת שמע, וצדקה, ושבת, וכיוצא, ואף על פי שגם בעשיית המצוות הם כמו שהם וכו', אף על פי כן על כל פנים יש בהם בודאי נקדות טובות מאד שנעשה מהם שעשועים גדולים למעלה בכל העולמות, כי הרי אפלו על ידי המצוות שנעשין על ידי פושעי ישראל, כי כל זמן ששם ישראל נקרא עליו, מתפאר בו השם יתברך הרבה, כמו שכתוב (ישעיה מ"ט) "ישראל אשר בך אתפאר", וצריכים לדעת אשר המרה שחורה והעצבות מתגבר על האדם יותר מן הכל, וקשה לשברה יותר מכל המדות, ומזקת להאדם מאד יותר מהכל. וכל עקר התרחקות של כל אדם מהשם יתברך, היא רק מחמת עצבות ומרה שחורה ודכאון שמתגברים עליו, על כן צריכין לראות לשמח את עצמו בכל הכחות בכל מה דאפשר אפלו בעת שצור להאדם ודחוק לו מאד בגשמיות וברוחניות, הן בפרנסת הנפש, הן בפרנסת הגוף, אף על פי כן צריך לראות לבטח תמיד בהשם יתברך שסוף כל סוף לא יעזוב השם יתברך אותו וכו', ולכן ראוי לשמח את עצמו בכל מה דאפשר; וזו התכלית והשלמות שאדם צריך להגיע אל זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרפו

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחִּיה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִישׁ בְּעֶצְמוֹ שֶׁהוּא בֶן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (דְּבָרִים י"ד א') "בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה" אֱלֹקֵיכֶם, וְכְמוֹ שֶׁבֶן לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְבִקֵּשׁ מֵאֲבִיו כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, כִּי כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֶצְמוֹ לְבִקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן, וְכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ל"ז) עַל כָּל הַדְּבָרִים, הֵן עַל דְּבַר גְּדוֹל הֵן עַל דְּבַר קָטָן, תִּתְפַּלֵּל; וְכֵן כָּתַב מוֹהֲרַנְסֶ'ת ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רל"ג) שֶׁמְעַתִּי מֵאִישׁ אֶחָד מֵאַנְשֵׁיו, שֶׁפִּעַם אַחַת דְּבַר רַבֵּנוּ ז"ל עָמוּ מֵעַנִּין בְּגָדִים. וְאָמַר לוֹ שֶׁעַל כָּל דְּבַר צָרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל. הֵינּוּ אִם בְּגָדוֹ קָרוֹעַ וְצָרִיךְ לְבָגֵד יִתְפַּלֵּל לַיהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיתֵן לוֹ בְּגָד לְלִבְשׁ, וְכֵן בְּכָל כִּיּוֹצֵא בְּזֶה דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן. עַל הַכֹּל יִרְגִיל עֶצְמוֹ לְהִתְפַּלֵּל תָּמִיד לַיהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל מָה שֶׁיִּחָסֵר לוֹ אֵף עַל פִּי שֶׁהֶעֱקַר לְהִתְפַּלֵּל עַל הָעֵקֶר, דֵּהֵינּוּ עַל עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֵף עַל פִּי בֶן גַּם עַל זֶה צָרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל.

וְאָמַר שְׂמִי שְׂאִינוּ מִתְנַהֵג כֵּךְ. אֵף עַל פִּי שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נוֹתֵן לוֹ בְּגָדִים וּפְרִנְסָה וְהַצְטַרְכוּת חַיּוּתוֹ, אֲבָל כָּל חַיּוּתוֹ הוּא כְּמוֹ בְּהֵמָה שֶׁגַּם בֶּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נוֹתֵן לָהּ לַחֲמָה וְכוּ', בֶּן הוּא חַיּוּתוֹ שְׁנוֹתֵן לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי מֵאַחַר שְׂאִינוּ מִמְשִׁיךְ כָּל חַיּוּתוֹ עַל יְדֵי תְּפִלָּה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן כָּל חַיּוּתוֹ הוּא כְּמוֹ חַיּוּת בְּהֵמָה מִמֶּשׁ. כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְהִמְשִׁיךְ כָּל חַיּוּתוֹ וְהַצְטַרְכוּתוֹ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים דּוֹקָא.

אשר בנחל

וּכְתַב מוֹהֲרֵנוּ ז"ל בְּזֶה הַלְשׁוֹן, כֵּן שָׁמַעְתִּי אֲנֹכִי גַם כֵּן מִפִּי הַקְדוּשׁ עַל דְּבַר קָטָן וּפְחוּת מְאֹד שֶׁהָיָה קֶצֶת מְכָרַח לִי, וְאָמַר לִי רַבְּנֵנוּ ז"ל תִּתְפַּלֵּל עַל זֶה לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַמְדָּתִי מִשְׁתוּמֵם, כִּי הָיָה לִי לְדַבֵּר פֶּלֶא בְּעֵינָי לְהִתְפַּלֵּל לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל דְּבַר פְּחוּת כְּזֶה, וְגַם כִּי לֹא הָיָה מְכָרַח בְּיוֹתֵר. עָנָה וְאָמַר (בְּלִשׁוֹן תִּימָה) אֵין זֶה כְּבוֹדֶךָ שֶׁתִּתְפַּלֵּל לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל דְּבַר קָטָן כְּזֶה? ! וְהַכֵּלֶל שֶׁעַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם צְרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ; עֵין שָׁם.

וְלִכֵּן תְּרַגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מָה שֶׁאֵת צְרִיכָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תרפז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת חָלוֹם סִימָן א') לְחָלוֹם רַע תֹּאמַר בְּבִקְרַח הַחֲלוֹמוֹת שְׂוֵא יְדַבְּרוּ. וְכֵן אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן ל') הַעֲצָב עַל חָלוֹם רַע מְבַטֵּל אֶת הַחֲלוֹם שְׂוֵא יִתְקַיֵּם. וְכֵן אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גְּאוּהָ סִימָן י"ט) מְבַהֵילִין אֶת הָאָדָם בְּחֲלוֹמוֹת כְּדִי לְהַסִּיר מִמֶּנּוּ גְּאוּהָ שְׂקוּעָה שֶׁהִיא מְכֻסָּה מִמֶּנּוּ שְׂאִינּוּ מְכִיר בָּהּ. וְלִכֵּן אֵל תְּשִׁימֵי לֵב אֶל הַחֲלוֹם כָּלֵל.

אשר בנחל

עם כל זאת הייתי מיעץ לך לבדוק את כל המזוזות בביתכם אם הם כשרות, כי כשיש מזוזות כשרות בבית אין מה לפחד כלל, כי כך מובא בתקוני זהר (תקון י) על הפסוק (דברים ו' ט) "וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ", מזוזת כתיב זו מות, [הינו מזוזת הם שתי מלים זו מות, בבית שיש מזוזה שמה לא יקרה מות, ולכן צריכים להזהר מאוד מאוד לבדוק את המזוזות של הבית], וכן מובא בזהר (ואתחנן וס"ג): פקודא למקבע בר נש מזוזה לתרעיה, למְהוּי כל בר נש נטיר מעם קודשא בריך הוא, [מצוה לאדם לקבע מזוזה בפתח ביתו, כדי שיהיה כל אדם שמור מהקדוש ברוך הוא] כד נפיק וכד עייל [כשיוצא מפתח ביתו וכשנכנס לביתו] ורזא (תהלים קכ"א) "הוֹי"ה יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבואֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם" בגין דרזא דמזוזה איהו קאים תדיר לפתחא. [מפני שסוד המזוזה תמיד מנחת בפתח של הבית] ודא איהו פתחא דלעילא, [שזה נגד הפתח העליון ממנו יתברך] ודא איהו דרגא דאקרי שומר, לאשתכחא בנטירו. [וזה סוד השמירה ששומר את האדם] דבר נש לאו איהו נטיר, בר נטירו דקודשא בריך הוא, דאיהו נטיר תדיר, וקאים לפתחא, ובר נש לגו. [כי אדם הוא לא שומר, ולא יכול להשמר, כי אם על ידי הקדוש ברוך הוא, שהוא שומר תמיד ונמצא בפתח הבית, והאדם נמצא בפנים] ותו, דלא ינשי בר נש דוכרנא דקודשא בריך הוא לעלמין. [ועוד טעם למה המזוזה בפתח הבית, כדי שאדם תמיד יזכור בהקדוש ברוך הוא ביציאתו מהבית, ובכניסתו אל הבית], ולכן אשרי האדם שבודק את המזוזות שלו, ובפרט בעתים הללו ששורה דינים וכו', אזי צריכים לשמר מאוד מאוד שיהיה לו מזוזות כשרות, ואסור להקל בזה, כי המקל בזה מקל בחייו, ותכף ומיד כשאין על פתח הבית מזוזות כשרות, צריכים לחשש שלא יקרה חס ושלום משהו, וכך מובא (זהר חדש רות) בפתח המצוי מזוזה אין מזיק ואין שטן ואין פגע רע מתקרב אליו.

אשר בנחל

הקדוש ברוך הוא ישמר אתכם מכל רע, ותבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרפח

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (תענית כג.) או חברותא או מיתותא, אדם מוכרח שיהיה לו חבר, כי אם אין לו חבר הוא כמו מת, ולכן צריך האדם לקנות לעצמו חבר טוב. וכן אמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ב') איזהו דרך ישרה שידבק בה האדם רבי יהושע אומר חבר טוב; כי אם יש לאדם חבר טוב אזי מחזקים אחד את השני, ורבונו ז"ל הפליג מאד במעלת נקודת החבר, (עין לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד) על ידי שיש לאדם חבר הוא יכול לחזור עמו מה ששמע מהצדיק.

הדרך הכי קלה להשיג לעצמו חבר טוב הוא על ידי שאתה תתורם מעצמך לזולת, הינו תמיד תראה להקדים שלום לכל אדם, ותקבל את פני כל אדם בסבר פנים יפות, וכן תראה לחזק את כל אחד ואחד שאמר רבונו ז"ל (ספר המדות אות אהבה סימן ז') כשתחזק את האדם בעבודת השם יתברך, הוא יאהב אותך; ולכן אם אדם

אשר בנחל

רוצה שיהיה לו חברים שירצו בחברתו, שישתדל מאד לחזק את הזולת, ועל ידי זה כלם יאהבו אותו. כי אף אחד לא מעניין להתחבר עם אדם עצוב. ויש פתגם עממי "כשאדם שמח כלם שמחים עמו, וכשאדם בוכה ועצוב כלם עוזבים אותו לבד", ולכן מי שרוצה לקנות לעצמו חברים העצה הכי טובה והכי קלה להקדים שלום לכל אדם, ולחייך לכל אדם, ולחזק את כל אדם, ואז תראה איך שיתרבה החברים שלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרפט

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שילדים מנצלים את החלשה של ההורים וכו', הינו ההורים מאד מאד אוהבים את הילדים ומשתעשעים אתם וכו', ולכן הם קופצים על הראש של ההורים וכו', ולא מציתים אותם, ולכן לא בחנם שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן נ"ט) מסגל יותר לבנים, להיות רחוק מהם. לבלי להיות דבוק בהם לשעשע בהם בכל פעם. רק לבלי להסתכל עליהם כלל; כי ככל שמפנקים את הילדים, הם בועטים יותר ויותר, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ב). אין ארי נוהם מתוך קפה של תבן אלא מתוך קפה של בשר, אמר רבי אושעיא משל לאדם שהיתה

אשר בנחל

לו פָּרַה כְּחוֹשֶׁה וּבַעֲלַת אַבְרִים, הָאֲכִילָה כְּרִשִּׁינִין וְהִיְתָה מְבַעֲטָת
בו, אָמַר לָהּ מִי גָרַם לִיךְ שֶׁתֵּהָא מְבַעֲטָת בִּי אֶלָּא כְּרִשִּׁינִין
שֶׁהָאֲכִילְתִּיךְ; וְאִפְּי שְׁזָה דְּבַר קָשָׁה מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף הַהוֹרִים
אוֹהֲבִים אֶת הַיְלָדִים וּמִשְׁתַּעֲשָׂעִים אִתָּם וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
הַיְלָדִים מְנַצְּלִים אֶת זֶה, וְלִכְּן הַהוֹרִים שְׂרוּצִים לְהַצְּלִיחַ עִם יְלָדֵיהֶם
צְרִיכִים לְרֹאוֹת לֹא לְהִיּוֹת הַחֲבָרִים שְׁלֵהֶם, אֶלָּא שֶׁהַיְלָדִים יִדְעוּ
שְׁזָה אֲבָא וְזֹאת אֲמָא. וְאִם מִתְנַהֲגִים כְּכֹה אֲזִי הַיְלָדִים יוֹדְעִים שְׂכֵן
זֶה בֶּן, וְלֹא זֶה לֹא, עִם כָּל זֹאת רַב בְּנֵי אָדָם רְחוּקִים מְלֻקִּים אֶת
זֶה, וְלִכְּן יֵשׁ לָהֶם אוֹתוֹ בְּעֵינָה שֶׁכְּשָׁבֵא בְּלִילָה לֹא יְכוּלִים לְהִשְׁכִּיב
אוֹתָם לִישׁוֹן וְכוּ', וּמִמִּילָא קָשָׁה לְהַעִיר אוֹתָם בְּבִקְרָא וְכוּ', כִּי אִם
הוֹלְכִים לִישׁוֹן מֵאַחַר קָשָׁה לְקוּם מְקַדָּם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכָל
יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם. וְתִשְׁמַחוּ מְאֹד עִם הַמִּתְנַוֹת שְׁנַתֵּן לָכֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תרצ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אשר בנחל

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁחַכְמֵי הַרוּפְאִים
אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם מִחֲמַת חֶסְרוֹן
הַשְּׂמֻחָה. וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְמַסָּר אֶת נַפְשׁוֹ רַק לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה
תָּמִיד. וְאִף שֶׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה לְהַגִּיעַ אֵלָיָהּ, עִם כָּל זֹאת אֶת
מְכַרְחַת לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה וּלְהַגְבִּיֵה
אֶת הַמַּצָּב רוּחַ שְׁלֵף. וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ חַיּוֹת אַמְתִּי, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה
נָעִים שֶׁתִּשְׁמָעֵי כָּל הַיּוֹם קְלָטוֹת שֶׁל שְׂמֻחָה. וְזֶה יִגְבִּיֵה לְךָ אֶת
הַמַּצָּב רוּחַ לְטוֹבָה.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רע"ג) טוֹב לְהֶאָדָם לְהַרְגִיל אֶת
עַצְמוֹ שְׂיֻכַּל לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ עִם אֵיזֶה נִגּוּן. כִּי נִגּוּן הוּא דְבָר
גָּדוֹל וְגִבּוֹה מְאֹד מְאֹד, וְיֵשׁ לוֹ כַּח גָּדוֹל לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת לֵב
הָאָדָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאִפִּילוּ מִי שֶׁאִינוּ יְכוּלִּים לְנַגֵּן, אִף עַל פִּי כֵּן
בְּבִיתוֹ וּבִינוּ לְבִין עַצְמוֹ יוֹכֵל לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּאֵיזֶה נִגּוּן כְּפִי
שְׂיֻכַּל לְזַמֵּר אוֹתוֹ, כִּי מַעֲלַת הַנִּגּוּן אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל,
וּמוֹבָא (סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֵׂה י"ג מֵהַשְּׂבָעָה בְּעֻטְלִירֵס מִיּוֹם ו') אֲשֶׁר שָׁם
מְרַמֵּז קֶצֶת מַעֲלַת הַנִּגּוּן, כִּי מְבֹאֵר שָׁם שֶׁעַקֵּר רְפוּאֵת הַבַּת מִלְכָּה
שֶׁנִּפְלָה חֲלָשׁוֹת הוּא עַל יְדֵי נִגּוּן, הֵינּוּ עַל יְדֵי עֲשָׂרָה מִינֵי נִגְיָנָה וְכוּ',
כִּי הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע תּוֹפֵס אֶת הַנְּשֻׂמָה בְּתוֹךְ עַצְבוֹת
וְדִכְאוֹן פְּנִימִי, וּמְכַנֵּס אֶת הָאָדָם בְּמַרְרֵירוֹת עַצוּמָה שֶׁזֶה הַחֲצִים
שִׂיּוּרָה הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁהוּא הַסְּמִ"ךְ מ"ם בְּתוֹךְ נִשְׁמַת הָאָדָם
שֶׁנִּקְרָאת בַּת מֶלֶךְ, כִּי הַנְּשֻׂמָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הִיא
נִקְרָאת בַּת מֶלֶךְ כְּיָדוּעַ, וְהִיא מְנַחַת בְּמָקוֹם שֶׁמְנַחַת אֲצֵל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד וְכוּ' וְכוּ', עֵינָפָה וְיִגְעָה וְחִלוּשָׁה בְּעוֹנוֹתֶיהָ שֶׁהֵם הָעֲשָׂרָה מִינֵי
חֲצִים, שֶׁזֶרֶק וְיָרָה בֵּה הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁתִּפְסָה בְּמַצּוֹדָתוֹ וְכוּ',
וְצְרִיכִין צְדִיק אֲמַת בְּעַל כַּח גָּדוֹל שְׂיֻכַּל לְהַכְנִס לְתוֹךְ כָּל הַמְּקוֹמוֹת
שֶׁנִּפְלָה לְשֵׁם וּלְהוֹצִיא מִמֶּנָּה כָּל הָעֲשָׂרָה מִינֵי חֲצִים שִׂיּוּרָה בּוֹ

אשר בנחל

המלך האכזר שהוא הסמ"ך מ"ם שמכשיל את כל אחד בחטאים ועוונות וכו', ולנגן כל העשרה מיני נגינה, כי עקר רפואתה של הנשמה שנקראת בת מלך, היא על ידי נגון ושמחה;

הינו כשמרגילים את עצמם לנגן בינו לבין עצמו נגון של שמחה, אפלו שהוא לא בעל מנגן, עם כל זאת לעצמו מפזזים איזה נגון של שמחה או של התעוררות, וזה מכניס באדם התעלות שיעלה מהדכאון הפנימי שתפס אותו, ולכן תראי לקים את זה בתמימות ובפשיטות ותשירי בינד לבין עצמך איזה נגון של שמחה, או שתשמעי איזה קלטת של שמחה שזה דבר גדול מאד מאד, כי הכלי זמר והנגונים מעלים את האדם מעצבות ומהמהרה שחורה ומעלה אותו אל שמחה רוחנית, ולכן לא בחנם שהצדיקים מאד מאד הפליגו במעלת השמחה והנגונים, שזה יסוד גדול בחסידות להגביה את הנשמה שנקראת בת מלך, ולהחזירה אל מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, כי כל נשמה מאד מאד יקרה בעיניו יתברך כי היא חלק אלוק ממעל ממש, אבל להגיע אל זה צריכים להיות מקורב אל הצדיק האמת, שהוא יכול למצא את הטוב של כל בר ישראל, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) שמכל הנקודות טובות שמוצא אצל כל בר ישראל עושה מזה נגון נפלא ונורא מאד, עד שהנשמה שהיא הבת מלך יוצאת מהבץ והלכלוך והבור שנפלה לשם.

הקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות, ותרצי לחיות, ויהיה לך אריכות ימים ושנים טובות, ותהיי הכי מאשרת בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תרצא

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה ש'העולם רחוקים מהשם יתברך ואינם מתקרבים אליו יתברך? הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת, ואינם מישבין עצמן, והעקר להשתדל לישב עצמו היטב, מה התכלית מכל התאוות ומכל עניני העולם הזה, הן תאוות הנכנסות לגוף, הן תאוות שחוץ לגוף, כגון כבוד, ואז בודאי ישוב אל השם יתברך.

אך דע, שעל ידי מרה שחורה אי אפשר להנהיג את המח כרצונו, ועל כן קשה לו לישב דעתו. רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המח כרצונו, ויוכל לישב דעתו, כי שמחה הוא עולם החרות, כמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "כי בשמחה תצאו", שעל ידי שמחה נעשין בן חורין ויוצאין מן הגלות. ועל כן כשמקשר שמחה אל המח, אזי מחו ודעתו בן חורין ממש, ואינו בבחינת גלות, ואזי יוכל להנהיג את מחו כרצונו ולישב דעתו, מאחר שמחו בחרות ואינו בגלות. כי על ידי גלות אין הדעת מישב כלל וכו', ולבוא לשמחה הוא על ידי מה שמוצא בעצמו איזו נקדה טובה, כי איך שרק יהיה, יש אצל כל בר ישראל נקדות טובות מנקדת יהדותו, כמאמרם ז"ל (ברכות נ"ז.) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצות כרמון, ועל כל

אשר בנחל

פנים יש לכל בר ישראל לשמח במה שזכה להיות מזרע ישראל, ושלא עשני גוי כגויי הארצות, כי השמחה הזו עולה על כל השמחות, ועל ידי שמחה מתרחב מחו ודעתו וכבר יש לו ישוב הדעת אחרת לגמרי.

ולכן תעשה כל מה שביכולתך להיות בשמחה, אשר אין למעלה מזה, ומהרבנות ז"ל הבטיח לאחד מתלמידיו אם תהיה תמיד שמח, לא תראה פני גיהנום, ויכולים להבין את זה בפשיטות, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ט) אין עולם הזה יש או גיהנום או גן עדן, ולכן כשאדם מסתובב בזה העולם ממרמר מדכא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנום בזה העולם רחמנא לישזבן, כי אין עוד קללה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמר ומדכא ועצוב ומיואש וכו', וזה בעצמו הגיהנום שאדם מסתובב בעצבות ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנם שאתה נמצא בה וכו', ותזכה לישוב הדעת אמתי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרצב

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג) הָעֵקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשְׁר עֲצָמוּ לְהַצְדִּיק שְׁבִדוֹר, וּלְקַבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמַר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קֶטֶן וְדְבַר גָּדוֹל. וּלְבַלִּי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מְדַבְּרָיו יְמִין וְשְׂמֵאל, כְּמוֹ שֶׁאִמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְפָרֵי פְרָשַׁת שׁוֹפְטִים) 'אֶפְלוּ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שְׂמֵאל וְעַל שְׂמֵאל יְמִין תְּצִיֵּת אוֹתוֹ', וְלֹהֲשִׁיךְ מֵאֲתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וּלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׂכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבַּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדוֹר. וְכָל זְמַן שֶׁנִּשְׁאָר אֶצְלוֹ שׁוֹם שְׂכָל עֲצָמוּ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקִשֵּׁר לְהַצְדִּיק;

כִּי הָעֵקֶר לְבַטֵּל אֶת שְׂכָלוֹ הַמְדַמָּה וְהַבְּדוּי לְגַמְרֵי, וְלַצִּיַּת אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת. וְהִנֵּה רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל לְמוּד 'הִלְכָה', וְאָמַר: (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שְׂכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם פּוֹסְקִים וְלֹא יַעֲבוֹר. וְאִם הוּא אָנוֹס וְאֵין לוֹ פְּנָאִי, יִלְמַד עַל כָּל פְּנִים אֵיזָה סְעִיף "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא אֶפְלוּ שְׁלֵא בְּמְקוֹמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּה בְּשְׁלַחַן עֲרוּךְ. כִּי צְרִיךְ לְלַמֵּד אֵיזָה דִּין בְּ"שְׁלַחַן עֲרוּךְ" בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. וּכְשֶׁאֵינוֹ אָנוֹס יִלְמַד כְּסֹדֵר כָּל הָאֲרַבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" מֵדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ וּכְשֶׁיִּגְמֹר וְיִסִּים הָאֲרַבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" יַחֲזֹר וְיִתְחִיל לְלַמְּדֵם כְּסֹדֵר. וְכֵן יִנְהַג כָּל יְמֵי חַיָּיו;

וְאָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאֲתֵם יְכוּלִים לְקַמֵּט אֶת הַסֵּפֶר שְׁלִי אֵיךְ שְׂאֲתֵם רוֹצִים, אֲבָל לֹא לְצִאת מִסְעִיף קֶטֶן בְּשְׁלַחַן עֲרוּךְ; וְכֵן

אשר בנחל

אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"א) כשמהדשים חדושי תורה צריכים ללמד קודם פוסקים, ואחר כך פוסקים, וזה שמירה שלא יתקרב זר; הינו פי הסמ"ך מ"ם אורב על האדם בכל מיני תחבולות לצאת מהלכה, ולא לקיים מה שכתוב בשלחן ערוך. פי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א') שהיצר הרע מתלבש את עצמו במצוות, ולכן צריכים לדעת אם אחד שקורא את עצמו רב' אומר להתנהג הפך מהשלחן ערוך צריכים לברח ממנו, ולדעת שזה רב דקלפה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ח') אשר נגד רב דקדשה יש רב דקלפה, ועל ידי זה למוד פוסקים מבררים את הטוב מהרע.

הקדוש ברוך הוא ישמר אותנו מאלו הערב רב שהם רבנים דקלפה, שעליהם אמרו בזהר (רעיא מהימנא נשא קכ"ה): ואתהדרו אינון ערב רב רעין על ישראל, עאנא דקודשא בריך הוא, דאתמר בהו (יחזקאל לד) "ואתן צאני צאן מרעיתי אדם" וכו', [הערב רב הם נעשים רועים על ישראל, שהם צאנו של הקדוש ברוך הוא], ואינון ערב רב, אינון עתירין, בשלוה, בחדווא, בלא צערא, בלא יגונא כלל, [אלו הערב רב המנהיגים הם עשירים ויושבים בשלוה בשמחה בלי צער ובלי יגון כלל], גזלנין מארי שוחד, דאינון דינין רישי עמא. (בראשית ו) כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עליהו אתמר (איכה א) היו צריה לראש, [הם גזלנים לוקחים שחד, והם הדינים והראשים של עם ישראל, ואלו הצרים נעשים ראשים], ואני יכול להעיד על זה שעם ישראל הם קדושים וטהורים, אלמלא אלו המפרסמים של שקר הרע בנים שעושים צחוק מעם ישראל, ולא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קל"ט). תניא רבי יוסי בן אלישע אומר אם ראית דור שצרות רבות באות עליו צא ובדק בדיני ישראל שכל פרענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל

אשר בנחל

דיני ישראל, עם ישראל הם קדושים אלמלא המנהיגים הרשעים היו כלם חוזרים בתשובה, אך מה לעשות הם הטילו אימה כל כך, עד שאסור אפלו לדבר מזה, ואוי ואבוי מי שפותח את העינים להזולת ואומר את האמת, רוצים לבלע אותו חיים, ופותחים נגדו כל מיני תיקים וכו' וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תרצג

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

היום ראש חדש מנחם אב, ואמרו צדיקים למה נקרא החדש הזה מנחם אב? אלא עם ישראל מנחמים את הקדוש ברוך הוא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ג.) בשעה שישאל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין יהא שמייה הגדול מברך, הקדוש ברוך הוא מנענע ראשו ואומר אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך, מה לו לאב שהגלה את בניו, ואוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם; ולכן אנחנו עם ישראל בני הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב (דברים י"ד א') "בנים אתם להוי"ה אלקיכם", מנחמים את האב שהוא הבורא יתברך שמו, ומבקשים ממנו שיגאלנו כבר גאלת עולם, ואז השמחה יהיה בשלמות, כשעם ישראל יכירו כלם את הקדוש ברוך הוא, וכלם יעסקו בשיחה בינו לבין קונו, וישירו שירות ותשבחות אליו יתברך, וכן כל העולם כלו יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברוך תשבע כל לשון וכו', ויקבלו כלם

אשר בנחל

את על מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד, ויתקיים (צפניה ג' ט') "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם הוי"ה לעבדו שכם אחד", זה יהיה השמחה הכי גדולה, כי אין עוד שמחה כשמחת האמונה שזוכים להפיר את הבורא יתברך שמו איך שמלא כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, ויכולים לדבר אתו כאשר ידבר איש אל רעהו, וכמו שפתיב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכי, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, כי זה יהיה הגאולה.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ותענה אמן יהא שמיה רבא בקול גדול, שעל ידי זה קורעין לך כל הגזרי דינים שנגזר עליך, כמאמרם ז"ל (שבת קי"ט: ט) כל העונה אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו קורעין לו גזר דינו, ואל תקח את זה בקלות, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לאדם שמתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, שאז הוא עת רצון, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהעבור מתפללין; ולפני כל תפלה תכניס כמה פרוטות לצדקה, שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז טו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קודם כל

אשר בנחל

תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (אורח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתן צדקה קודם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שנזהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

ועל ידי זה ממשיכים על עצמו השגחה שלמה, כמאמרם ז"ל (ברכות ו:) כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מידי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כפיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

המאחל לך חדש מברך

ג' תרצד

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חודש מנחם אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

היום זה ראש חודש מנחם אב, והסבה שנקרא 'מנחם', כי הוא יתברך מנחם אותנו שיגאלנו גאלת עולם, ואנחנו כפיכול מנחמים אותו יתברך שהוא אבינו, ואנחנו לא עוזבים אותו, ואנחנו אוהבים אותו.

אשר בנחל

ידוע שהקדוש ברוך הוא נתן את ראש חדש מתנה לנשים, בשביל זה נוהגים הנשים לא לתפור ולארג ולכבס כביסה וכו' וכו' בראש חדש, ואמרו חכמינו הקדושים (פרקי דרבי אליעזר פרק מ"ד) הנשים לא רצו ולא קבלו עליהם לתן נזמיהן לבעליהן, אלא אמרו להם אתם רוצים לעשות שקוץ ותועבה שאין בו כח להציל, לא שמעו להם, ונתן הקדוש ברוך הוא שקרן של נשים בעולם הזה ובעולם הבא, ומה שקר נתן להם לעולם הזה? שהן משמרות ראשי חדשים, לעולם הבא שהן עתידות להתחדש כמו ראש חדש מתחדשת הלכנה, וידוע שמוהרנ"ת ז"ל אמר שבספר הנשרף של רבנו ז"ל היה מבאר בענין סעודת ראש חדש שהוא מסגל לבנים, אבל אני לא זוכר אמר, אם זה להוליד בנים למי שאין לו ילדים, או שמסגל לגדל את הילדים, אזי אני (אמר מוהרנ"ת ז"ל) אומר, שזה מסגל לשניהם הן מי שאין לו ילדים שיהיה לו ילדים, ומי שיש לו ילדים שיזכה לגדל את הילדים שיהיו ילדים יראים ושלמים, ולכן אני מאד מבקש אותך שתנצלי את היום הזה לבקש ממנו יתברך ילדים טובים, כי אין לתאר ולשער תפלת האבות על הבנים, ואל תקחי את זה בקלות, כי אם ההורים מבקשים בכל יום על הצלחת ילדיהם, תפלתם מתקבלת לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

שאלו את הגאון האלקי הבעל "חתם סופר" זכותו יגן עלינו, איך זכה לבנים ובנות כל כך מצלחים? ענה ואמר כל לילה בעת תקון חצות מלאתי את הכוס עם דמעות, והתפללתי על הצלחת ילדי, וכך זכיתי לזה.

וכן מספר מאחד מאנשי שלומנו שהיה לו עשר ילדים, וכלם היו מצלחים ובעלי דרך ארץ גדול, ושאלו אותו אנשי שלומנו איך

אשר בנחל

זכית לילדים טובים כאלו? ענה ואמר מה אתם חושבים שהם צמחו לי על העץ? כל לילה שפכתי דמעות להקדוש ברוך הוא, ומלאתי את הכפה שלי עם הדמעות, ואחר כך רחצתי את פני עם הדמעות וכו', עד שזכיתי לראות מהם מה שראיתי וכו',

ידוע שפעם באה אמא אל החפץ חיים זצ"ל ובקשה ברכה על ילדיה שיהיו תלמידי חכמים, ענה ואמר עם ברכה אתם רוצים שהילדים יהיו תלמידי חכמים? צריכים להשקיע בהם, והעקר להתפלל הרבה להצלחת הילדים, וזה מועיל מאד מאד, כי תפלת האמא על ילדיה עושה רושם בשמים, והוציא מארון הספרים שלו תהלים ישן נושן שהיו הדפים מנפחים עם המון כתמים וכו', וזה היה מרב דמעות של האמא שלו שהתפללה עליו, והראה את זה לאשה ואמר לה את רואה זה התהלים של האמא שלי שהרבתה להתפלל עלי, רואים מכל זה שעקר הצלחת הילדים זה רק על ידי תפלה, ולכן אשרי האשה שמתפללת על הצלחת ילדיה, ובודאי תפלת האבות על בנים מועיל מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא יקבל את תפלתך שתתפללי על הצלחת ילדיך, ותבשרי לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך חדש מברך

ג' תרצה

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חודש אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סימן י"ד) אֲנִי מְקַנָּא מְאֹד אִישׁ כֶּשֶׁר (שְׁקוֹרִין עֵרְלִיכְעֵר יוֹד), כִּי נִדְמָה שֶׁהוֹלֵךְ בֶּן אָדָם עִם דִּקְיָן וְכִרְכָּשׁוֹת וְאֲבָרִים כֶּשֶׁאֵר כָּל הָעוֹלָם, וְאֵף עַל פִּי כֵן בְּאֵמֶת הוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, כִּי אִישׁ כֶּשֶׁר יִקָּר מְאֹד אֲשֶׁרֵי לוֹ. וְהַעֲקָר הוּא הֶרְצוֹן וְהַכְּסוּפִין וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין לְצֵאת בְּזָה (כַּמְבָּאָר בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ו) כִּי צְרִיכִין לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל דְּוָקָא, כִּי אֵף עַל פִּי שְׂאוּנָס רַחֲמָנָא פְּטָרָה (בְּבָא קָמָא כ"ח:), עִם כָּל זֶה זְהוּ לְמִי שְׂרוּצָה לְצֵאת הַחוּב, אֲבָל צְרִיךְ שְׁלֵא לְקַרְר דַּעְתּוֹ בְּזָה בְּמָה שֶׁהוּא פְּטוּר מִחֲמַת הָאוּנָס, רַק לַעֲשׂוֹת עֲבוּדַת הַשֵּׁם בְּפַעַל וְכוּ', אֵף עַל פִּי כֵן גַּם זֶה טוֹב כֶּשְׂאוּחֲזִין בְּזָה שְׂאִין רוֹצִין לְצֵאת עִם הָאוּנָס, רַק שְׁכִסּוּפוֹ חֲזַק וְרִצּוֹנוֹ תִּקְיָה מְאֹד לְזִכּוֹת לַעֲשׂוֹת עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפַעַל מִמֶּשׁ. וְזֶה הֶרְצוֹן בְּעֵצְמוֹ טוֹב מְאֹד. וְאִם אֵף עַל פִּי כֵן הוּא אָנוּס וְאִינוּ זוֹכֵה אֶל הָעֲבוּדָה, הֶרְצוֹן בְּעֵצְמוֹ הוּא טוֹב מְאֹד.

הֵינּוּ אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שְׁצְרִיכִים לְהַפִּיר אֶת הַצְּדִיק מִבְּחוּץ, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לִקְוֹטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קט"ז) שְׂאֵת הַצְּדִיק אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַפִּיר מִבְּחוּץ כָּלָל, כִּי נִרְאָה כְּמוֹ כָּל אָדָם שֶׁהוֹלֵךְ עִם אוֹתוֹ אֲבָרִים וְאוֹתוֹ כִּרְכָּשִׁים וְכוּ', אֲבָל הַפְּנִימִיּוֹת שְׁלוֹ הוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, שְׂאִין נִרְאָה מִבְּחוּץ כָּלָל, כִּי צְדִיק מוֹכֵן לְמַסָּר אֶת נַפְשׁוֹ כָּל רַגַע אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא דְבוֹק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי מַה אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּפְנִימִיּוֹת חִבְרוּ וְכוּ', וְלִכֵּן אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ גְּדֻלַּת הַצְּדִיק שֶׁתְּמִיד מִתְחַזֵּק בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵף שְׁעוֹבָרִים עֲלָיו גַּם כֵּן מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, וְהַרְבֵּה פְּעָמִים הוּא לֹא יִכּוֹל לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל רִצּוֹנוֹ וְכִסּוּפֵי שְׂרוּצָה וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רַבְנוּ ז"ל מְפִלֵּיג מְאֹד בְּמַעֲלַת

אשר בנחל

הרצון והכסופים, כי ככל שאדם רוצה יותר להכליל באין סוף ברוך הוא, וממשיך על עצמו את השגחתו הפרטית, כן מאיר עליו אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה מאד.

ובאמת זה שיך לכל בר ישראל שנקרא צדיק, כמו שכתוב (ישעיה ס') "ועמך כלם צדיקים", וכל בר ישראל יש לו חשק ורצונות וכסופים לחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, ולכן מעלתו בשמים גדול מאד, ולכן אשרי אדם שמתחזק ביתר שאת ויתר עז רק לחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, ואפילו שבין כך נופל למקום שנופל, עם כל זאת לא מניח את עצמו לפול וכו', אלא כוסף יותר ויותר עד שסוף כל סוף אם הוא לא יעזוב את עצמו וכו', אפלו שיעבר עליו מה שיעבר וכו', סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב ויזכה להיות צדיק קדוש ונורא מאד, העקר תלוי ביגיעה ועבודה והתחזקות עצומה, כי גם על גדולי מובחרי הצדיקים עבר מה שיעבר וכו', אף החזיקו מעמד ולא נשברו כלל.

המאחל לך חדש מברך

ג' תרצו

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשר בנחל

את צריכה רק לבקש ממנו יתברך שיזמין לך את בן זוגך ששייך לשרש נשמתך, כל זה צריך להיות תפלתך, והקדוש ברוך הוא כבר יזמין לך את בן זוגך ששייך לשרש נשמתך, כי באמת רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"ה) שקודם שהנשמות יורדים כאן בזה העולם, למעלה הם נשמה אחד, וכשיורדים לזה העולם מתפצלים, הזכר יורד דרך זוג הורים אחד, והנקבה יורדת דרך זוג הורים אחר, ועד שמוצאים אחד את השני לוקח זמן כי יש המון עכובים, כמאמר ז"ל (סנהדרין כב.) קשה זוגו של אדם בקריעת ים סוף, והרגע שמוצאים אחד את השני, הם מתאחדים יחד וזו השמחה הכי גדולה.

ולכן את צריכה לבקש רק את בן זוגך, ולהרבות בתפלה שיהיה לכם שלום בית אמתי, וילדים בריאים, ובית משלכם, ופרנסה בנקל וכו' וכו', כי כל מה שמבקשים עכשו בעת צעירותו, זה מועיל אחר כך מאוד מאד, ולכן הבקשה שלך צריך להיות אך ורק שיתן לך הקדוש ברוך הוא את הבחור ששייך לשרש נשמתך, לא פחות ולא יותר, ועל זה את צריכה לשים את הדגש יותר מהכל.

המאחל לך חדש מברך

ג' תרצז

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשר בנחל

מאד מאד קָשָׁה לִי הַמְצָב הַעֲגוּם שֶׁלָךְ וְכוּ', אֲבָל לְדַעְתִּי אֶת חֵיבַת כָּכָל זֶה, כִּי אִם אֲשֶׁה מְרַגִּישָׁה שְׂבַעֲלָה יוֹרֵד עָלַיָּהּ וְכוּ', וּמִשְׁפִּיל אוֹתָהּ וְכוּ', וּמֵאִים בְּגֵרוּשֵׁיךְ וְכוּ', הָאֲשֶׁה צְרִיכָה לֵהִיּוֹת פְּתוּחָה אֶתוֹ וְלוֹמֵר לוֹ פְּתוּחַ בְּעֲלֵי הַיָּקָר אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אֲנִי לֹא יְכוּלָה לְקַחַת הַשְּׂפָלוּת וְהַבְּזִיוֹנוֹת הַקְּלָלוֹת שֶׁאֲתָה מִשְׁפִּיל וּמְבַזֶּה וּמְקַלֵּל אוֹתִי וְכוּ', אֲתָה יוֹדֵעַ שְׂלֹא לְקַחַת אֲשֶׁה מִהֶרְחוֹב, כִּי יֵשׁ לִי הַשְּׂפָלָה וְכוּ', אֵל תַּעֲשֶׂה עָלַי בְּקוֹרוֹת, אֲנִי לֹא אוֹהֶבֶת אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁה צְרִיכָה לֵהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד פְּתוּחָה לְבַעֲלָהּ, וְרַב הַנְּשִׁים שֶׁסּוֹכְלוֹת מִהַשְּׂפָלָה, מְבַזִּינוֹת, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים וְכוּ', שֶׁהַבַּעַל מִשְׁפִּיל אוֹתָן וְכוּ', זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁהֵן לֹא פּוֹתְחוֹת אֶת הַפֶּה לְהַגִּיד לְבַעֲלֵיהֶן שְׁזֵה כּוֹאֵב לָהֵן, וְלִהְפֹךְ הַבַּעַל עוֹד חוֹשֵׁב שֶׁהוּא לֹא עָשָׂה שׁוּם דְּבָר וְכוּ', כֹּאֲלוֹ הוּא שֶׁהוּא תָּמִים וְכוּ', וְכֵן צָרִיךְ בַּעַל לְהִתְנַהֵג לְגַבֵּי אִשְׁתּוֹ, הֵינּוּ לְרַדַּת עָלֶיהָ וְלִהְשָׁפִיל אוֹתָהּ וְכוּ', לְבִזּוֹת אוֹתָהּ וְלַעֲשׂוֹת בְּקִרְתָּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיהָ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל הָאֲשֶׁה צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁעָלֶיהָ לְפַתַּח אֶת הַפֶּה וְלִהְסָבִיר לוֹ שְׁזֵה לֹא הוּלָךְ כָּכָה וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה חִכִּית עַד עַכְשָׁו שְׂבַעֲלָךְ יִקְרָא אוֹתָךְ שְׁמוֹת שֶׁל גְּנָאִי, נוֹאֶפֶת וְכוּ' וְכוּ', לָמָּה לֹא הִחְזַרְתָּ לוֹ מִנָּה אַחַת אִפִּים וְהָיִית מְזַהֶרָה אוֹתוֹ שֶׁתִּתְגַּרְשֵׁי מִמֶּנּוּ וְכוּ', לֹא יְכוּלִים לְחִיּוֹת תַּחַת בַּעַל שֶׁתִּלְטֵן שִׁיּוֹרֵד לְחַיֵּי אִשְׁתּוֹ וְכוּ', וְעוֹשֶׂה מִמֶּנָּה סְמֵרְטוּט.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִם תִּתְנַהֲגִי כֵן לְפַתַּח אֶת הַפֶּה וְלִהְסָבִיר לוֹ, אֲזוּ הוּא יִפְתַּח אֶת הָעֵינַיִם וְכוּ', כִּי הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא צוֹדֵק, וְשׂוֹ הַדְּרָךְ שֶׁל הַבַּעַל לְהַשְׁפִּיל וְלְרַדַּת וְלַעֲשׂוֹת בְּקִרְתָּ עַל הָאֲשֶׁה וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹצִיא אוֹתָךְ מִהַצָּרָה הַזֹּו.

אשר בנחל

המאחל לך חדש מברך

ג' תרצה

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע מה זה נקרא תקוע בעבודת השם יתברך, רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו. וכל החולאת הבאין על האדם, כלם באין רק מקלקול השמחה וכו', וכפי קלקול השמחה והנגון, כן בא החולאת על האדם, וגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת על ידי מרה שחורה ועצבות, והשמחה הוא רפואה גדולה בין בגשמי בין ברוחני, וצריך להתגבר מאד בכל הפחות, להיות אף שמח תמיד. כי טבע של האדם למשוך עצמו למרה שחורה ועצבות מחמת פגעי ומקרי הזמן, וכל אדם מלא יסורים, על כן צריך להכריח את עצמו בכח גדול להיות בשמחה תמיד ולשמח את עצמו בכל אשר יוכל; ואמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תקצ"ג) שאפלו בעת הצער והרחוק מעבודתו יתברך וכו', וכן מה שעובר עליו כל מיני צרות ויסורים ומרירות ומכאובים וכו', עם כל זאת צריכין להתחזק להיות אף שמח תמיד, ולשמח את עצמו בכל מה דאפשר במה שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה עדין, כי כל בר ישראל מלא נקדות טובות, כמאמר ז"ל (ברכות נ"ז.) על הפסוק (שיר השירים ד')

אשר בנחל

”כפֿלח הרמון רקתך, מאי רקתך, אפֿלו ריקנין שבך מלאים מצות
כרמון;

והעולה על הכל צריך לשמח במה שזכה שלא עשני גוי כגויי
הארצות וכו', ולהפך את כל היגון ואנחה והצער והיסורין לשמחה
גדולה, וצריכים לשמר מאד מאד מעצבות ומרירות ומדכאון שזה
אבי אבות הטמאה וכו', ואפילו שהסמ"ך מ"ם רוצה לשבר אותו
לגמרי ולומר לו שאין לו כבר שום תקנה ותוחלת, עם כל זאת ראוי
לו לומר לעצמו, אף על פי שאני כמו שאני וכו', אף על פי בן זכיתי
להיות מזרע ישראל, ולקיים כמה מצוות בכל יום ציצית, ותפלין,
וקריאת שמע, וצדקה, ושבת, וכיוצא, ואף על פי שגם בעשיית
המצוות הם כמו שהם וכו', אף על פי בן על כל פנים יש בהם
בודאי נקדות טובות מאד שנעשה מהם שעשועים גדולים למעלה
בכל העולמות, כי הרי אפלו על ידי המצוות שנעשין על ידי פושעי
ישראל, כי כל זמן ששם ישראל נקרא עליו, מתפאר בו השם
יתברך הרבה, כמו שכתוב (ישעיה מ"ט) "ישראל אשר בך אתפאר",
וצריכים לדעת אשר המרה שחורה והעצבות מתגבר על האדם
יותר מן הכל, וקשה לשברה יותר מכל המדות, ומזקת להאדם
מאד יותר מהכל. וכל עקר התרחקות של כל אדם מהשם יתברך,
היא רק מחמת עצבות ומרה שחורה ודכאון שמתגברים עליו, על
בן צריכין לראות לשמח את עצמו בכל הכחות בכל מה דאפשר
אפלו בעת שצור להאדם ודחוק לו מאד בגשמיות וברוחניות, הן
בפרנסת הנפש, הן בפרנסת הגוף, אף על פי בן צריך לראות לבטח
תמיד בהשם יתברך שסוף כל סוף לא יעזוב השם יתברך אותו
וכו', ולכן ראוי לשמח את עצמו בכל מה דאפשר; וזה התכלית
והשלמות שאדם צריך להגיע אל זה.

אשר בנחל

ועל כן אם אתה רוצה לבקע את המסך המבדיל בינך לבין הקדוש ברוך הוא, ראה רק לשמח ולמסר את נפשך לשמח עם כל המצוות שאתה מקיים בכל יום, והשמחה ירחיב לך את הדעת שתוכל לבקש ממנו יתברך ברחמים ובתחנונים, כי אין עוד דבר יותר חשוב וגדול בשמים כמו השיחה בינו לבין קונו שאדם תמיד מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, וככל שמדבר יותר עמו יתברך, על ידי זה הוא נדבק באין סוף ברוך הוא, וממשיך את הארת עצם עצמיות אלקותו יתברך על נשמתו, ולא בחנם שהתפלה כל כך גדול וכו', כי על ידי התפלה נדבקים באין סוף ברוך הוא, כמו שכתוב (דברים י' כ"א) "הוא תהלתך והוא אלקיך".

ולכן ראה מצד אחד לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז עם הנגודות טובות שיש בך, ומצד שני תרבה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ותבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לך חדש מברך

ג' תרצט

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשר בנחל

קודם אתה צריך לדעת שלא מערכים את ההורים בחיים הפרטיים שלך, והרגע שלא תערכ את ההורים אז הם לא יהיו לך מונעים כלל.

אתה צריך לקיים מה שאמר החכם מפל אדם (קהלת ט' ט') "ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש", וחכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ו:): אשה בעלה משמחה, כי איש ואשה אם הם שמחים ועליזים יחד, ומכבדים זה את זה, על ידי זה נפתח שערי השפע בבית, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אתה צריך לדעת כדי להשיג פרנסה ולצאת מפל החובות, צריכים למסר את נפשו רק להיות בשמחה ולכבד וליקר את האשה, כמאמרם ז"ל (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם הטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעטרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעטרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה

אשר בנחל

שהוא חת"ף היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח' את' ידיך', יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מפה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קודם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקודת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתזכה להוציא מכח אל הפועל לבוא אל רבנו ז"ל בראש השנה באומן, ואז תקבל שמה את כל השפע לשלם את כל החובות שלך, אתה לא צריך להודיע להאמא שאתה נוסע אצל ציון רבנו ז"ל, ועל ידי זה תפטר מכל מיני מניעות ועכובים ששמים לך על הדרך.

המאחל לך חדש מברך

אשר בנחל

ג' תש

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עדין אני חי, ומה שיהיה אחר כך הקדוש ברוך הוא קובע וכו', דבר אחד אני יכול להגיד שזה לי חמשים שנה שאני מוסר את נפשי בשביל רוקים ורוקות, ועוזר להם להתחתן ולעשות ביניהם שלום בית, ואני חזק בזה שהמצוה הכי גדולה שרק יכולים לקיים, זה לעסק בשדוכים לשדך בני ובנות ישראל מה שיותר מהר, ועל ידי זה יצילו אותם מחטאים ועוונות ובפרט בעתים הללו שהנסיונות קשים ומרים מאד וכו', מכל מיני כלי משחית הנמצאים בעולם הנקראים אייפאון, בלעקבערי, אייפאד, אייפד, ענדרואיד, סמארטפון וכו' וכו', שבהם נכשלים בעברות הכי חמורות, ולכן אשרי מי שזוכה להתחתן מה שיותר מהר, ועל ידי זה הוא ינצל מכל הזבל והלכלוך והזהמה הזו וכו', ובמקום לעסק לבטל את הכלי משחית האלו שמתחדשים בכל יום יותר ויותר בצורה מתקדמת, ומפילים את האדם לנוקבא דתהומא רבה וכו', במקום לעשות עצרות ואספות ולגלות את חמר העוון להחזיק את זה בפני וכו' וכו', הפתרון היחידי הוא לחתן את הילדים מה שיותר מהר, כדי שיהיה פת בסלו, והקדוש ברוך הוא יציל אותו מכל מיני זבל ולכלוך של פגם הברית, ואמרו חכמינו הקדושים (קדושין כ"ט:) בין עשרים שנה ולא נשא אשה כל ימיו בעברה, בעברה סלקא דעתך אלא אימא כל ימיו בהרהור עברה, אמר רבא

אשר בנחל

וכן תנא דבי רבי ישמעאל עד כ' שנה יושב הקדוש ברוך הוא ומצפה לאדם מתי ישא אשה כיון שהגיע כ' ולא נשא אומר תפח עצמותיו; והלואי שכל אלו העסקנים במקום לאסוף עצרות ואספות וכו', היו יותר מכניסים את עצמם לשדך בני ובנות ישראל, ועל ידי זה היו נצולים לגמרי מהחטא והעוון המר הזה וכו'.

יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך חדש מברך

ג' תשא

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך; ולכן זה דבר גדול מאד שהן הגברים והן הנשים יהיו רגילים לבוא אל קברי צדיקים ויתפללו שם בזכות הצדיק הקדוש והנורא הזה שיושיע הקדוש ברוך הוא בכל מיני ישועות, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, ובפרט

אשר בנחל

אצל קברי צדיקים וכו', ואשה יכולה לבוא תמיד אל קבר של צדיק ולבקש מה שהיא רוצה וכו'.

וכתב מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות קרח וכתבת קעקע הלכה ג' אות ג') ועל כן הוא דבר גדול מאד מאד להרבות לילך על קברי צדיקים האמתיים, כי על ידי זה שבאין אצל מקום קבורתם הקדושה, שהוא בחינת קדשת ארץ ישראל, כמו שנאמר (תהלים ל"ז) "צדיקים יירשו ארץ". כמו שאומרים בשם הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, (עי' לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ט) וארץ ישראל הוא ארץ החיים והשלום, כמו שנאמר (תהלים קט"ז) "אתה יהי לפני הוי"ה בארצות החיים". וחיים הוא בחינת שלום, וכמו שנאמר (מלאכי ב' ה') "בריתי היתה אתו והשלום". ועל כן אנו מתפללין, "שים שלום טובה וברכה חיים וכו'. כי עקר החיים הוא השלום, שהוא בחינת התחברות שני הפכים, התחברות הנשמה בהגוף, התחברות צדיקים גבוהים מאד עם רשעים גמורים, כדי להמשיכם להשם יתברך ולהחזירם בתשובה שלמה אליו יתברך. ועל ידי שכל אחד בא על קבר הצדיק האמת, על ידי בכיתו ותפלתו, שמתפלל ומתחנן שם, על ידי זה חוזר ומעורר ביותר נשמת הצדיק האמת ומאיר ביותר למטה בזה העולם הגשמי, כמוכא בזה הקדוש (אחרי ע"א): צדיקא שכיחי יתיר בהאי עולמא בתר דאסתלקו, ונתקשר נשמת הצדיק ביותר בזה העולם, ונתרבה השלום ביותר, ונמשכין כל העולם לעבודתו יתברך.

ולכן אשרי הבעל והאשה שרגילים לילך תמיד על קברי צדיקים.

המאחל לך חדש מברך

אשר בנחל

ג' תשב

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חודש אב ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לכם שפתחתם בית הכנסת "היכל הקדש" בדרום תל אביב, ואתם מתאחדים יחד, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט) שהצדיק בונה "היכל הקדש", ועקר פונתינו הוא רק לחזק ולעודד ולשמח ולקרב את כל נשמות ישראל, ולהחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, שיפתח לכם ופיהם לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, שזה שלמות האמונה, ובאמת המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, אזי הוא תמיד ידבר אל הקדוש ברוך הוא, שזה הדבקות האמתי בשלמות האמונה בו יתברך.

ולכן ראו לקיים את מה שאמר הקדוש ברוך הוא לגידעון (שופטים ו' י"ד) "לך בכחך זה והושעת את ישראל", ועקר הישועה שייכולים לעזר לעם ישראל הוא הפצת מעינות החכמה חוצה, ואתה צריך לדעת שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקראת הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקרים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשורשו, ואמרו חכמינו

אשר בנחל

הקדושים (בכא מציעא פ"ח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותה, הלואי שהיינו מציתים את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לנו שום דבר, כי בזכות הפצת מעינות החכמה חוצה, נזכה להגאל גאלת עולם.

המאחל לך חדש מברך

ג' תשג

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

באתי לברך אתכם בברכת מזל טוב חמה ולבבית על הולדת הבת, יעזר הקדוש ברוך הוא שתגדלו את הבת בקלות, ותירו רב נחת דקדשה ממנה.

'מלכה' זה ראשי תבות כ"י ל'הוי"ה ה'מ'לוכה, הקדוש ברוך הוא יעזר לכם בגשמיות וברוחניות גם יחד שיתרחב לכם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך חדש מברך

אשר בנחל

ג' תשד

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חודש אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי השם שלך לא בסדר, כי זה שם של גבר, ולכן את יכולה לשנות את השם שלך, וכן לשנות את זה בכתבה, כי אם נותנים לאשה שם של גבר, אזי יש לה הרבה בעיות וכו'.

ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה עצומה, ואל תקחי את זה בקלות, כי שמחה זו רפואה לכל בין בגשמי בין ברוחני, וראוי לך לשמוע קלטות של שמחה שזה יוציא אותך מכל מיני דכאונות שבאים בדרך כלל אחר הלידה, ואת צריכה כל כך לשמח על המתנה שנתן לך הקדוש ברוך הוא וילדת וכו', ולכן למה את צריכה להיות עצובה וממרמרת? תהיי רק שמחה ועליזה ותשתדלי מאוד מאוד שיהיה שלום בתוך הבית, והקדוש ברוך הוא הרופא את חולי ישראל ירפא גם אותך, ותהיי בריאה ושלמה וחוץקה, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

המאחל לך חודש מברך

ג' תשה

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חודש אב ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי בְּגִיל שֶׁלָּךְ אֶתָּה צְרִיךְ כְּבָר לְצַאת מֵהַבֵּית וְכוּ' וּלְבָנוֹת
לְעֲצָמְךָ בֵּית מִשְׁלָךְ הֵינּוּ לְהִתְחַתֵּן.

מָה אֹמֵר לְךָ, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא
נְסִיב אִיתָתָא, אֶתָּה צְרִיךְ לְרַדֵּת מִדְּרָגָה וְאִז תִּמְצָא אֶת הַזְּוֹג שֶׁלָּךְ,
כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּחֹרֵר הוּא גְּאוּתָן וְכוּ', וְלֹא מִתְּאִים לוֹ לְקַחַת אֶת זֶה
אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הֵכִי חָכֵם וְהֵכִי יָפֵה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי
הֵכִי חָכֵם וְהֵכִי יָפֵה וְהֵכִי מְשֻׁכָּל וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהוּא מְסֻתּוֹבֵב
וּמְחַפֵּשׂ אֶת הַבֵּת זֹג שֶׁלוֹ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בּוֹ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה
הוּא? וְהוּא רוֹצֵה שְׂיִבּוֹא אֵלָיו זְוֹג מְשֻׁהוּ שְׁעֲדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ',
וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֵּשׂ וְכוּ', וּמְסֻתּוֹבֵב וְיוֹצֵא לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֶמְצָא
אֶת בַּחֲרִית לְבָבִי שֶׁתּוֹבֵא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף
וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַבְּחֹר מְחַכֵּה עַד שְׂיִוָּלַד זְוֹג כְּזֶה, וּבֵינֵן כֶּךָ הוּא
לֹא קוֹלֵט שְׁהִזְמֵן לֹא מְחַכֵּה, כְּמֵאֵמֶר הַחֲכָמִים "הַזְּהָר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא
אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפֵס אֶת עֲצָמוֹ רוֹאֵה שֶׁהוּא כְּבָר בְּגִיל
שְׁלוֹשִׁים, מָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתָתָא, תֵּרַד מִדְּרָגָה
וְאֵל תַּחְזִיק מִעֲצָמְךָ כֹּל כֶּךָ גְּדוֹל וְכוּ', וְאִז תִּמְצָא בְּקִלּוֹת בֵּת זְוֹג מָה
שִׂיתָאִים לְךָ.

רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם תְּפִלָּה זֹה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ
לְךָ אֶת בֵּת זְוֹגְךָ, וְזָכַר כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא

אשר בנחל

יכול לפעל, ולכן בכל יום תבקש ממנו יתברך, וסוף כל סוף אחר
הרע יבוא הטוב, ותזכה לבנות בית נאמן בישראל:

רבנו של עולם חוס וחמל עלי וזפני למצא את בת זוגי, ואתה
בעצמך יודע שאני מוכן כבר להתחתן כדי להנצל מעברות
חמורות, אך מפני מעשי המגנים והרעים שעשיתי עד עכשו, נתקע
מציאת זוגי, ואני נמצא בצער גדול מאד, כי אתה גלית על ידי
חכמינו הקדושים כל השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, ובלא
תורה, ובלא חומה, ובלא שמירה, ולכן הנני מתחרט על כל עוונותי
שעשיתי עד עכשו, ואני מקבל על עצמי לחזור בתשובה שלמה,
וגלית לנו על ידי התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי (תקוני זהר תקון
י"ד) עם כל דא דחזר בתשובה, חזר ויהיבנא ליה בת זוגיה, והנני
שב בתשובה שלמה, ולכן תזמין לי את בת זוגי, ואזכה להקים בית
נאמן בישראל, ולעשות רצונך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר
תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

ג' תשו

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות פחד חלק ב' סימן ג') מי שבורח מן הצרה הוא פקח; ולכן אם המקום וכו', כל כך מבולגן וכו', ויש שמה רק מריבות והאשמות אחד על השני וכו', אזי למה לך ללכת שמה? אל תלכי יותר ועל ידי זה תחיי את החיים שלך.

את צריכה לדעת שאצל הקדוש ברוך הוא מאד מאד חשוב תשובה, כמאמר ז"ל (ברכות ל"ד). במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב פהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמך מ"ם מאד מאד מפחד מכן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה, ולכן למה לך להיות בעצבות ובמרירות ובדכאון, בזה שאת חוזרת בתשובה, הקדוש ברוך הוא מוחל לך על כל העבר שלך, ואת יכולה לעשות התחלה חדשה, והכל

אשר בנחל

יסתדר על צד הכי טוב, ועקר התשובה זה ודוי דברים, שתרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך זה נשמע ונתקבל בכל העולמות כלם, ולכן תהיי רגילה לדבר אל הקדוש ברוך הוא ולספר לו כל מה שמעיק ומציק לך, ועל ידי זה תצאי מעצמך, ותמיד תתפללי על שמחה שזו המתנה הכי יפה בזה העולם שאדם יכול להפך את המרירות למתיקות, את החשך לאור, אשרי מי שמכניס את הדבורים האלו בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך חדש מברך

ג' תשז

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע מי הכניס לך בראש שהקדוש ברוך הוא כועס על עם ישראל וכו', הרי הוא יתברך אב הרחמן ומרחם על בריותיו, ואנחנו צריכים להרגיל את עצמנו ללכת במדותיו של הקדוש ברוך הוא לרחם אחד על השני, כי נשמות ישראל הם בניו של הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב (דברים י"ד) "בנים אתם לה' יהי אלקיכם", ואבא אוהב את ילדיו ומרחם עליהם, ובפרט אלו שעדין רחוקים שלא קבלו חנוך תורני, עליהם הקדוש ברוך הוא מאד מרחם, והוא מבקש את קרבנתם וכו', ורוצה שיחזרו בתשובה

אשר בנחל

שְׁלֵמָה, וְעַלִּינוּ לְרַחֵם עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְקַטְרֵג עָלֵיהֶם, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת פָּרָק ה' הִלְכָה ג') כַּמָּה דְאָנָא רַחֲמֵן בְּשָׁמַיִם, כִּךְ תְּהוּוֹן רַחֲמַנִין בְּאַרְעָא; הֵינּוּ כְמוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא רַחֲמָן, כִּךְ אָדָם צָרִיךְ לְהִתְנַהֵג עִם עֲצָמוֹ בְּרַחֲמָנוּת, וְעַם אֲשֶׁתּוֹ וְעַם יְלָדָיו וְעַם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְכֵן אָמְרוּ (שְׁבַת קל"ג): הָיִי דוֹמָה לוֹ מַה הוּא חַנּוּן וְרַחוּם אַף אַתָּה הָיִי חַנּוּן וְרַחוּם; וְאָמְרוּ (שָׁם קנ"א) כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת מְרַחֲמִין עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם וְכָל שְׂאִינוֹ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, אֵין מְרַחֲמִין עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם; וְזֶה סִימָן שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁקוּנָה לְעֲצָמוֹ מִדַּת הַרַחֲמָנוּת, וְהִרְגַע שְׂאָדָם רַחֲמָן, עַל יְדֵי זֶה יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדַבְּקוֹת מֵאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי בְּבָא קָמָא פָּרָק ח' הִלְכָה ז') בְּזִמָּן שְׂאֵתָהּ רַחֲמָן, הַמְּקוּם יְרַחֵם עָלֶיךָ; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְקַנּוּת לְעֲצָמָךְ מִדַּת הַרַחֲמָנוּת, וּבִזְזָה מְדָה כִּנְגַד מְדָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרַחֵם עָלֶיךָ.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְרַחֵם עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

ג' תשח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי דְבָרִים, רֵאשׁ חֲדָשׁ אָב ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אשר בנחל

הכּוֹנֵה הוּא בַּפְּשִׁיטוֹת שְׁאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (חיי מוהר"ן סימן ת"ס) מי שֶׁאֵינְ לוֹ גְבוּרַת אָנָשִׁים שְׂיֵאמַר שִׁיר הַשִּׁירִים מִשְׁלֵי וְקֵהֶלֶת, כִּי זֶה סִגְלָה לְזֶרַע, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לָקִים אֶת זֶה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וְזֶה מִסְגָּל לְהֵבִיא לְאָדָם כַּח גְּבֵרָא.

בְּעֵינֵי הַשָּׁם שְׁלֵף וְכו', תִּרְאֶה לְהִשְׁאִיר אֶת הַשָּׁם כְּמוֹ שֶׁהוּא.

רְאֵה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמִיחָה, וְכֹל כֵּךְ קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמַדַּת הַשְּׂמִיחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קֵל יוֹתֵר לְצוּם וְכו', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכו', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְלִכְּנֵן עַל שְׂמִיחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאֵינְ הַשְּׂמִיחָה מִמְּתַנַּת לְאָדָם לֹא כֹּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כֹּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר לְפִי שְׂאֵינְ הַשְּׂמִיחָה מִמְּתַנַּת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשְׂמִיחָה כֹּל הַחַיִּים שְׁלֵף יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכֶּה לִישׁוּב הַדְּעַת כְּמוֹ שְׁאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוהר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מֶה שְׂבָנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסֶד יוֹשֵׁב הַדְּעַת, וְלָמָּה אֵין יוֹשֵׁב הַדְּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְּׂמִיחָה, וְלִכְּנֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וּכְבֹּר לֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוּם דְּבַר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַבְשֵׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

אשר בנחל

ג' תשט

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חודש אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בת ישראל צריכה ללכת בצניעות גדולה מאד, ולא לחקות את הגויים, ואם היום הגויים הולכים ככה, אזי אנחנו צריכים להיות נבדלים מהם, ולא ללכת עם תכשיטים שהם הולכים, פי נגם באף וכו', זה גורם לגברים שיסתכלו עליך וכו', ולמה את צריכה את זה? הן אמת שפעם הלכו עם זה, אבל היום זה מעשה הגויים ולכן לא צריכים לחקות אותם לא בלבוש ולא בהתנהגות וכו'.

הקדוש ברוך הוא ימשיך לך שמחה בהחיים, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך חודש מברך

ג' תשי

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חודש אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אשר בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, וראוי לך לשמח מאד מאד על נעם חלקך על "אשר בנחל" שם חלקך וגורלך.

תשתדל להניח בכל יום תפלין, כי אי אפשר להסביר לבן אדם מעלת מצות תפלין, ומעלת האדם שמניח תפלין, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ד). כל המניח תפלין מאריך ימים, ואמרו (פסיקתא זוטרתא שמות) כל המניח תפלין כאלו קרא בתורה, ואמרו (ילקוט שמות רמז רכ"ב) אמרו ישראל לפני המקום אנו רוצים לגע בתורה יומם ולילה אבל אין לנו פנאי, אמר להם הקדוש ברוך הוא קימו מצות תפלין ומעלה אני עליכם כאלו אתם יגעים יומם ולילה; ואם היה אדם יודע מעלת הזוכה להניח תפלין של יד ותפלין של ראש, היה נזהר בזה מאד מאד, והמצוה הזו ממשכת לאדם חיים ודבקות באין סוף ברוך הוא, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ג): כל שיש לו תפלין בראשו ותפלין בזרועו, הכל בחזוק שלא יחטא; כי כשאדם שש ושמח עם מצות תפלין שהניח היום, השמחה של המצוה לא יתן לו לחטא, ולכן אשרי מי שנזהר מאד מאד במצות תפלין.

ראה להיות בשמחה עצומה, ותשתדל מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואתה צריך לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש

אשר בנחל

הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים.

וכן הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האיש שחזק בזה בכל יום.

וזכר גם זכור מה שספרו לנו חכמינו הקדושים (ברכות ל:):
אביי הוה יתיב קמיה דרבה חזייה דהוה קא בדח טובא, אמר (תהלים ב' י"א) "וגילו ברעהה" כתיב, אמר ליה 'אנא תפלין מנחנא', רבי ירמיה הוה יתיב קמיה דרבי זירא, חזייה דהוה קא בדח טובא, אמר ליה (משלי י"ד כ"ג) "בכל עצב יהיה מותר" כתיב, אמר ליה 'אנא תפלין מנחנא'; הרי שלך לפניך שכל כך שמחו עם התפלין שעליהם שזה עולה על הכל, ולכן ראוי לכל בר ישראל לשמח מאד מאד שזוכה להניח תפלין בכל יום, שעל ידי זה הוא ממשיך על עצמו אור וזיו וחיית ודבקות המוחזין.

היה טוב מאד שתצא מהבית, או להפנס בישיבה, או להתחתן, או את שניהם, והעקר לא לענות לאמא כלל, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמת סימן ל') לפי הרחוק מאמת כן מחזיק את הסור מרע לשוטה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

אשר בנחל

המאחל לך חדש מברך

ג' תשיא

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שמלאכת המלמדות זו מלאכת קדש הקדושים, ואין עוד דבר שבני אדם מזלזלים כמו מלאכת המלמדות, ולוקחים מלמדים בעלי מומין בנפשם וכו', ופגור שכלי במחם וכו', כי אם מלמד יכול להשפיל תלמיד ומכל שכן להכותו, זה מראה שחסר לו הרבה וכו', כי מחנך אמתי אף פעם לא יגביה ידים על שום תלמיד, ומכל שכן שלא ישפיל תלמיד, אין דבר כזה להכות או להשפיל, הרי המחנך צריך להיות זה שבונה את התלמיד נפשית על כל החיים, ואם הוא מבזו ומשפילו לפני כל התלמידים, הרי הוא עושה את התלמיד בעל מום נפשית על כל החיים, ולכן אוי ואבוי למלמד כזה, ואוי ואבוי למנהל שמניח מלמד כזה ללמד אפלו שעה אחת, ומכל שכן יום, ומכל שכן למשך שנה, והמנהל חייב בדבר, ועל כלם ההורים חייבים שהם לא באים לעשות רעש מה שעושים לבניהם בכיתה וכו'.

חכמינו הקדושים אמרו (בבא בתרא ח:) על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם

אשר בנחל

לֵאמֹן סֵפֶר, כִּן אִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר אֶת גְּדֹל הַשֶּׁכֶר שֶׁל מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שְׂמֵחַדִּירִים בְּהֵם אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבַּרְךָ, וִירָאת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁהָעֶרֶב רַב לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם לְעִקּוֹר אֶת הָאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה מְנַעֲרֵי וּמְבַנּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמְחַדִּיר בְּהֵם אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבַּרְךָ, וְזִכְרוֹתוֹ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, עַד שֶׁאֵין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזִּכְיוֹת שְׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים, וְזֶה סוֹבֵב עַל מְלַמֵּד שְׂמֵסוֹר בְּכָל נִפְשׁוֹ עֲבוּר הַתְּלִמִּידִים, בּוֹנֵה אוֹתָם נִפְשִׁית, וּמִפְתַּח אוֹתָם שְׁכֵלִית, מוֹסֵר אֶת נִפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְהַגְבִּיחַ אֶת הַתְּלִמִּיד, לְשִׁבְחוֹ וּלְפָאֲרוֹ, זֶה נִקְרָא מְלַמֵּד מְצוּיָן, שֶׁכָּל מַגְמַתּוֹ הוּא רַק אֵיךְ בּוֹנִים אֶת הָעֵתִיד שֶׁל הַתְּלִמִּיד לְמִשְׁךְ כָּל יְמֵי חַיָּיו, כִּי לְהַפְךָ אִם מְלַמֵּד עוֹזֵב אֶת הַתְּלִמִּידִים בְּאֲמִצָּע הַלְמוּד וּמִתְרַשֵּׁל עִם הַתְּלִמִּידִים שְׂיוֹצֵא בַחוּץ וּמִשְׁאִיר אֶת הַתְּלִמִּידִים לְבַד וְכוּ', אוֹ עוֹסֵק בְּמִלְאָכָה אַחֲרֵת וְכוּ', אוֹ מְדַבֵּר בְּאֲמִצָּע הַלְמוּד בְּפֶלְפּוֹן וְכוּ', עָלָיו אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בְתָרָא כ"א:) עַל הַפְּסוּק (יְרֵמְיָה מ"ח י') "אֲרוּר עוֹשֶׂה מְלָאכַת הַיּוֹי"ה רְמִיָּה", זֶה שְׂמַזְנוּחַ אֶת הַתְּלִמִּידִים, וּמְלַמֵּד כְּזֶה צְרִיכִים תִּכְף וּמִיד לְפִטֵּר.

וּכְבָּר לֹא מְדַבְּרִים אִם מְלַמֵּד מִשְׁפִּיל תְּלִמִּיד, וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׂמֵכָה תְּלִמִּיד, הוּא צְרִיךְ לְלַכֵּת לְעַבּוֹד רַק בְּזָבֵל, הֵינּוּ לְקַבֵּץ אֶת פְּחֵי הַזָּבֵל וּלְהַרִיק אוֹתָם בְּמִשְׁאִית הַזָּבֵל וְכוּ', מֵאַחַר שֶׁאֵין לוֹ מֵה לְעִשׂוֹת עִם הַיָּדִים שְׁלוֹ, אֲזִי עֲדִיף שְׂיוֹזֵק וִירוֹקֵן פְּחֵי זָבֵל בְּתוֹךְ הַמִּשְׁאִית וְכוּ', מֵאַשְׁרֵי יִרְבִּיץ לְתִלְמִיד, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁכָּל כִּן הַרְבֵּה בְּנֵי הַנְּעוּרִים יוֹצֵאִים לְתַרְבוֹת רְעָה בְּעֵתִים הַלְלוֹ, מִפְּנֵי שֶׁאֵין מְלַמְדִים מְסוּרִים לְהַתְּלִמִּידִים, מְלַמֵּד הוּא עֲצָבֵנִי וְכוּ', וּמוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל הַתְּלִמִּידִים וְכוּ', הֵרִי יֵשׁ הַלְכוֹת מִיַּחַדוֹת עֲבוּר מְלַמְדִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמְב"ם (פָּרָק ב' מֵהַלְכוֹת תְּלִמוּד תּוֹרָה הִלְכָה ג')

אשר בנחל

מלמד התינוקות שהוא מניח התינוקות ויוצא או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן או שהוא מתרשל בלמודן הרי זה בכלל ארוך עושה מלאכת השם רמיה לפיכך אין ראוי להושיב מלמד אלא בעל יראה מהיר לקרות ולדקדק; וכן מובא בשלחן ערוך (יורה דעה סימן רמ"ה סעיף ט"ז) ואין למלמד לנעור בלילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד וכן לא יתענה או לעצר במאכל ומשתה או לאכול ולשתות יותר מדאי, כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב וכל המשנה ידו על התחטונה ומסלקין ליה.

אנחנו מוצאים ספור מה שחכמינו הקדושים מספרים (תענית כ"ד). רב איקלע לההוא אתרא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא, נחית קמיה שליחא דצבורא אמר משיב הרוח ונשב זיקא אמר מוריד הגשם ואתא מיטרא, אמר ליה מאי עובדך, אמר ליה מיקרי דרדקי אנא ומקרינא לבני עגיי עגיי כבני עתירי, וכל דלא אפשר ליה לא שקלינא מיניה מידי, ואית לי פירא דכוורי, וכל מאן דפשע משחדינא ליה מינייהו ומסדרינן ליה ומפייסינן ליה עד דאתי, [רב הגיע לאיזה עיר והיה שם בצרת, וגזר להתענות כדי שירד גשם, ולא ירד גשם, פתאום קם אחד והיה שליח צבור, ורק התחיל לומר "משיב הרוח" התחילו לנשוב רוחות "מוריד הגשם" התחיל לבוא גשם עז, שאל אותו רב מה העבודה שלך שבזכות זה שהתפללת וכבר הגיע רוחות וגשמים? ענה ואמר אני מלמד תינוקות ואני מלמד לכלם שוים בין בני העניים ובין בני עשירים, ומי שאין לו כסף אני לא לוקח ממנו תשלום, ויש לי ברכה של דגים (אקוריום) וכל ילד שמתרשל בהלמוד, אני משחד אותו עם דגים, ומפייס אותו בכל מיני פיוסים עד שהוא בא ולומד].

אשר בנחל

היה לי מלמד שהיה חסיד ברסלב, והייתי בגיל שש והצליח
מאד מאד עם התלמידים, כי הוא ספר להם תמיד ספורי צדיקים
ומשך את לבכם אליו יתברך, ואחר הרבה שנים שמעתי שהוא
התפאר שאף תלמיד שלו לא יצא לתרבות רעה, ושאלו אותו איך
זכית לזה, אמר שכל יום ויום התפללתי על כל תלמיד ותלמיד,
ורואים מזה מה זה כשמלמד מתפלל על טובת התלמידים שלו, או
מורה מתפללת על טובת התלמידות שלה, ומכל שכן שמלמד או
מורה מוסרים את נפשם בשביל התלמידים והתלמידות, ותמיד
מגביהים אותם ונותנים להם חם ואהבה וכו', כי על פי רב
התלמידים והתלמידות באים ממשפחות עניות וכו', או משפחות
הרוסות וכו', והילדים מחפשים חם ואהבה וכו', ואשרי המלמד
או המורה שרק מגביהים את התלמידים והתלמידות, ומקרבים
אותם, ונותנים להם מחמאות, ורואים תמיד רק את הטוב שלהם,
שבזה בונים את העתיד של הילדים על כל החיים, ושכרם הרבה
מאד.

אשרי מוסד חנוכי הן תלמוד תורה הן בית ספר שלוקחים רק
מלמדים ומורות שהם מסורים כל כולם לתלמידיהם.

המאחל לך חדש מברך

ג' תשיב

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

אשר בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי לא כדאי לך להכנס בזה, כי עברת מספיק בהחיים, ומה את צריכה לקחת על עצמך חמש ילדים ולא תוכלי להסתדר אתם, עדיף שתקחי רוק מבגד, או אלמן, או גרוש שאין להם ילדים, כי בדרך כלל קשה מאד מאד להסתדר עם ילדים, וצריכים להבין גם את הילדים שאצלם באה פתאום אמא חדשה וכו', והם ירדו לה לחייה, ולכן עדיף לך לחכות עוד, והקדוש ברוך הוא יזמין לך את בן זוגך, רק אל תכניסי בלחץ, כי הרבה פעמים הפזיזות מביא את האדם לרעות רבות, ולכן חכי בסבלנות, והקדוש ברוך הוא לא יעזוב אותך, העקר הוא תפלה להתפלל בכל יום אליו יתברך שתזכי למצא את בן זוגך, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לך חדש מברך

ג' תשיג

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשר בנחל

כתיב (משלי ג' י"ז) "דַּרְכֵיהָ דַּרְכֵי נֵעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם",
דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה הוּא רַק דַּרְכֵי נֵעַם, אָבָא וְאִמָּא צְרִיכִים כָּל יוֹם וְיוֹם
לְמַלְאוֹת שְׁתֵּי הַכַּפֵּיִים עִם דְּמָעוֹת, וְלִשְׁטוֹף אֶת הַפְּנִים עִם הַדְּמָעוֹת,
וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁזְזָה לְבָנִים וּלְבָנוֹת יֵרָאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ,
כִּי בְּלִי תַפְלָה זֶה לֹא יֵלֵךְ.

וּמִסְפָּר שְׁפַעַם בָּאָה אִמָּא אֶל הַחֶפֶץ חַיִּים זַ"ל וּבִקְשָׁה בְּרָכָה
עַל יְלָדֶיהָ שִׁיְהִיו תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, עָנָה וְאָמַר עִם בְּרָכָה אַתֶּם רוֹצִים
שֶׁהֵילָדִים יִהְיוּ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים? צְרִיכִים לְהִשְׁקִיעַ בָּהֶם, וְהַעֲקֹר
לְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה לְהַצְלִיחַ הַיְלָדִים, וְזֶה מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד, כִּי תַפְלַת
הָאִמָּא עַל יְלָדֶיהָ עוֹשֶׂה רוֹשֵׁם בְּשָׁמַיִם, וְהוֹצִיא מֵאֲרוֹן הַסִּפְּרִים שְׁלוֹ
תְּהִלִּים יִשָּׁן נוֹשָׁן שֶׁהִיוּ הַדְּפִים מְנַפְּחִים עִם הַמוֹן כְּתָמִים וְכוּ', וְזֶה
הָיָה מֵרַב דְּמָעוֹת שֶׁל הָאִמָּא שְׁלוֹ שֶׁהַתְּפַלְלָה עָלָיו, וְהִרְאָה אֶת זֶה
לְהָאִשָּׁה וְאָמַר לָהּ אֶת רוֹאָה זֶה הַתְּהִלִּים שֶׁל הָאִמָּא שְׁלִי שֶׁהַרְבַּתָּה
לְהַתְּפַלֵּל עָלַי, רוֹאִים מִכָּל זֶה שֶׁעָקַר הַצְּלִיחַת הַיְלָדִים זֶה רַק עַל יְדֵי
תַפְלָה, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה שֶׁמִּתְּפַלְלִים עַל הַצְּלִיחַת יְלָדֵיהֶם,
וּבּוֹדָי תַפְלַת הָאָבוֹת עַל בָּנִים מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד.

בְּעֵינַי חֲנוּךְ צְרִיךְ הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן - לְחַנּוּךְ אֶת עֲצָמוֹ, חֲנוּךְ
מִתְּחִיל בְּבִית, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סְפָה נ"ו): שׁוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא אוּ
דְּאִבוּהָ אוּ דְּאִימִיהָ, מַה שֶׁהִתִּינוּק מִדְּבַר בְּשׁוּק, זֶה שָׁמַע אוּ מֵהָאָבָא
אוּ מֵהָאִמָּא, וְאָמְרוּ (כְּתוּבוֹת ס"ג.) הִינוּ דְּאִמְרֵי אִינְשֵׁי רַחֲלֵילָא בְּתַר
רַחֲלֵילָא אֲזֵילָא כְּעוֹבְדֵי אִמָּה כְּךָ עוֹבְדֵי בְּרַתָּא; כְּמוֹ שֶׁהָאִם מִתְּנַהֲגַת
כְּךָ הִבַּת תְּתַנְהֵג, הַבָּנִים הוֹלְכִים אַחַר הָאָבָא בְּמִדּוֹתָיו וּבְהִנְהֻגוֹתָיו,
וְהַבָּנוֹת הוֹלְכוֹת אַחַר הָאִמָּא בְּמִדּוֹתֶיהָ וּבְהִנְהֻגוֹתֶיהָ, וְלָכֵן כָּל אָבָא
וְאִמָּא צְרִיכִים לְהַתְּנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל אֶחָד כְּלָפֵי הַשָּׁנִי, וּלְדַבֵּר
יָפָה אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, בְּאִפְּן שְׂזָה יִכְנַס בְּהֵילָדִים אִיךְ זוּג חַיִּים.

אשר בנחל

הדבר השני - אי אפשר בשום פנים ואפן ללכת ביד חזקה עם הילדים, ובפרט בעתים הללו שהכל הפקר, צריכים להראות להם הרבה אהבה ותשומת לב, ואף שזה דבר קשה מאד מאד ובפרט שיש כמה ילדים, עם כל זאת אם רוצים שהילדים יגדלו בריאים בנפשם ובשכלם, ולרוות מהם רב נחת דקדושה, צריכים הרבה להשקיע בהם, וכמו עץ קטן אם רוצים שיגדל עץ גדול ישר ויפה וכו', ויוציא פרות מתוקים ונפלאים וכו', צריכים להשקיע ולטפל בו וכו'.

קורה שבן או בת יוצאים לתרבות רעה וכו', צריכים רק לקרב אותו וכו', כי לא יצאו לתרבות רעה סתם ככה וכו', יש להם סבה נפשית לזה וכו', בודאי הם עברו איזה טראומה בחייהם וכו', ולכן הם מחפשים דרך אחרת וכו', חושבים שדרך החלונית וההפקרות זו דרך טובה, ולצערנו הרב יעבור כמה שנים שהם יקלטו שבלו את השנים שלהם בהבל ובריק, והסתבכו עם החק וכו', או שלקחו סמים וכו', או שעשו המון שטיות וכו', שהם עברות וחטאים, והסתבכו טוב טוב וכו', ואם ירגישו שההורים שלהם עדין אוהבים אותם, ויש להם איפה לחזור, בקלות הם יחזרו, אבל להתפרץ על הילדים ובפרט ברבים, זו לא דרך, אלא גורם שהילדים אף פעם לא יחזרו, כי מה שנעשה אתם, יש בזה איזה סבה, הם לא החליטו יום אחד לפרק על ולעזב את היהדות וכו', מכרח להיות שמשהו הפריע להם בחייהם, ולכן מכרחים להוציא מהם את המועקה שיש בלבם וכו', אבל הכל בדרך נעם ואהבה, ואז מצליחים עמהם.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתבשרו לי בשורות משמחות תמיד.

אשר בנחל

המאחל לך חדש מברך

ג' תש"ד

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך תמיד לקבל עבודה שהוא אוהב, ולא לקחת עבודה שצריך להכריח את עצמו על זה וכו', כי בזה הוא לא יצליח, ולכן תקחי עבודה מה שמוסף אותך, ותהני מזה, כי עבודה מלבד שזה כלי לפרנסה וכו', צריכים גם להנות ממנה שעושים, כי אם הולכים לעבוד באיזו עבודה שאין לו מזה ספוק, אזי חבל על היגיעה וכו'.

עם כל זאת עליך לדעת שחנוך זה לא סתם כלי לפרנסה, בחנוך צריכים להכניס את כל הנשמה, ולזכר שהילדים הם נשמות קדושות, וכמו יהלומן ששומר מאד מאד על היהלומים שלו בעת שמלטש אותם שלא יפגמו וכו', פי אלף יותר הם נשמות ישראל שצריכים לשמר עליהם מאד מאד, ולדעת איך לבנות אותם נפשית ושכלית וכו' וכו', וזה לא רק להעביר את החמר וכו', ואחר כך הולכים הבייתה, חנוך זה צריך להיות עם כל הנשמה, כי העתיד של הילדים בידי המחנך או המחנכת.

אשר בנחל

פַּעַם הִיָּה שׁוֹחֵט שֶׁהֶעֱבִירוּ אוֹתוֹ מִהַשְׁחִיטָה, כִּי לֹא עָבַד בְּנֵאֲמָנוֹת וְכוּ', וּבֹא לְהִתְיַעַץ עִם הַגָּאוֹן רַבִּי מֵאִיר שְׁפִירָא זצ"ל הָאֵם כִּדָּאִי לוֹ לְהִיּוֹת מְלָמֵד? שָׂאֵל אוֹתוֹ הַגָּאוֹן מֵה עָשָׂה כְּבָר? עָנָה וְאָמַר שְׁחִיטַת עֲגָלִים וּפְרוֹת וְכוּ', וְלָמָּה הִפְסַקְתָּ הַמְּשִׁיךְ לְשִׂאוֹל הַגָּאוֹן? עָנָה וְאָמַר הַשׁוֹחֵט כִּי אָמְרוּ שְׂאֲנִי לֹא נֶאֱמַן וְאִינִי בְּקִי בַשְׁחִיטָה וְכוּ', עָנָה וְאָמַר לוֹ הַגָּאוֹן לֹא לֹא, אֲתָה אָסוּר לָךְ לְהִיּוֹת מְלָמֵד, אִם לֹא הִצְלַחְתָּ בַשְׁחִיטַת עֲגָלִים וּפְרוֹת וְכוּ', אֲתָה רוֹצֵה עֲכָשׁוֹ לְשַׁחוּט יְלָדִים? וְלָכֵן תִּרְאֶה לְחַפֵּשׂ לָךְ אוֹמְנוֹת אַחֲרַת וְהוֹצִיאוּ מִבֵּיתוֹ.

וְהַסְפּוֹר הַזֶּה רָאוּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָת לְדַעַת אִם הֵם רוֹצִים לְהַחֲלִיף אִיזָה עֲבוּדָה לְעֲבוּדַת הַחֲנוּךְ שִׁיזְכְּרוּ טוֹב אֶת הַסְפּוֹר הַזֶּה, כִּי חֲנוּךְ זֶה עֲבוּדָה שֶׁל קִדְשׁ קִדְשִׁים, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַחֲלִיף מִעֲבוּדָה לְעֲבוּדָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ עַל דְּרֹךְ הָאֱמֶת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבֻרָךְ

ג' תשטו

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי דְבָרִים, רֵאשׁ חֲדָשׁ מְנַחֵם אָב ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֻרָה הַיְקָר לִי מֵאֵד ... נִרוֹ יֵאִיר, תְּלַמִּיד כּוֹלֵל לְהוֹרָאָה "תְּפֹאֶרֶת בְּנֵימִין"

אשר בנחל

אין מלים בפי להסביר לך את מעלת האברך שזוכה ללמד
בכולל כמה שנים אחר החתנה, ומספר שפעם בא אברך תכף ומיד
אחר חתנתו, להתייעץ עם ה'חזון איש' זכותו יגן עלינו, היות
שעכשו התחתן ויש לו אפשרות ללמד שנה שלמה בכולל במצב
כספי שיש לו עדין, אבל חמיו הצייע לו עבודה מכבדת במשרדו
שיכול פשוט להתעשר, אבל עליו להתחיל כבר להכנס בתוך
העסק עכשו, ואם ידחה את זה לשנה אז הוא יפסס את העשירות
שתלוי בזה, ולכן רצה לדעת דעת תורה של החזון איש זכותו יגן
עלינו, ענה לו הגאון עדיף שתשאר שנה בכולל, ותפסיד את
העשירות המדמה, כי אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה להיות
שנה בכולל ולהשלים את עצמו בלמוד התורה הקדושה, ואת
השכר שמשלמים בשמים על שנה למוד בכולל אין שום עשירות
בעולם שיכול להתחרות נגד זה.

ולכן אתה אברך בכולל שלומדים הלכות נדה שהוא
מההלכות הכי חמורות, ואם לא לומדים את זה בשנה הראשונה
ושניה וכו' בכולל, אזי תהיה פשוט עם הארץ גדול, ויכול לעבור
בקלות באסורי פריטות וכו' מחמת חסרון ידיעה, ולכן אשרי
האברך שתכף ומיד אחר החתנה נכנס ללמד בכולל שנה או
שנתיים, שאין שכר יותר גדול מזה, ומלבד זאת לומדים בכולל
את הדף היומי וכו' ושאר הלכות ששייכים לכל חג, וכן בין כף
מבלים באוירה של תורה, שאין לתאר ואין לשער את האוירה הזו
מה זה משאיר על האברך, כי סופג בעצמו אוירה של תורה על כל
החיים, ונכנס בו חמידו דאורייתא שאי אפשר להסביר בעודו
בלבושו הגשמי בזה העולם מה זה תורה.

אשר בנחל

ומובא (זהר הקדמה י"א). תא חזי, כמה הוא חילא תקיפא דאורייתא, וכמה הוא עלאה על כלא. דכל מאן דאשתדל באורייתא לא דחיל מעילאי ומתתאי. ולא דחיל ממרעין בישין דעלמא. בגין דאיהו אחיד באילנא דחיי וליף מיניה בכל יומא. דהא אורייתא תוליף לבר נש למיזל בארח קשוט. תוליף ליה עיטא היך יתוב קמי מאריה לבטלא ההיא גזרה. דאפילו אתגזר עליה דלא יתבטל האי גזרה, מיד אתבטל ואסתלק מניה ולא שריא עליה דבר נש בהאי עלמא. ובגין כך בעי ליה לבר נש לאשתדלא באורייתא יממא וליילי ולא יתעדי מניה הדא הוא דכתיב (יהושע א) והגית בו יומם ולילה. ואי אתעדי מניה דאורייתא או אתפרש מניה כאלו אתפרש מאילנא דחיי.

[בוא וראה כמה חזק הוא אלו שלומדים תורה, כמה זה עולה על הכל, כי כל מי שלומד תורה, הוא לא מפחד לא מעליונים ולא מתחתונים, ולא מפחד משום דברים רעים שיש בעולם, מפני שהוא קשור באילן החיים, ולומד את התורה הקדושה, שמלמדת את האדם איך ללכת בדרך הנכונה, ומלמדת לאדם עצות טובות איך לשוב להקדוש ברוך הוא, ואפילו שנגזר עליו גזרה, על ידי למוד תורה כבר מתבטל כל הגזרי דינים מעליו, ולכן צריך כל אדם להשתדל ללמוד תורה ביום ובלילה, ולא להפרד ממנה, ואם נפרש מן התורה, כאלו הוא נפרש מאילן החיים].

ולכן אשריך ואשרי חלקך שבחרת ללמד בכולל, ובין כך אתה משלים את עצמך בהלכות נדה שהם ההלכות הכי חמורות, וכן לומדים עוד למודים שם, ובזה אתה משלים את עצמך על כל החיים. כי אם מקדימים שנה שנתים וכו' ללמוד תורה בכולל אזי בזה הוא הורג את היצר הרע שבוער בו וכו', על כל החיים. כי אם

אשר בנחל

מקדימים שנה שנתים אחר החתנה בכולל, אזי כבר יהיה לו תשוקה ללמד במשך כל ימי חייו.

ואמרו חכמינו הקדושים (קדושין ל:): כן הקדוש ברוך הוא אמר להם לישראל, בני, בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו, שנאמר (בראשית ד') "הלוא אם תיטיב שאת" ואם אין אתם עוסקין בתורה אתם נמסרים בידו, שנאמר (שם) "לפתח חטאת רבץ" ולא עוד, אלא שכל משאו ומתנו בך, שנאמר (שם) "ואליך תשוקתו", ואם אתה רוצה אתה מושל בו, שנאמר (שם) "ואתה תמשל בו";

ולכן אני מאד מאד שמח שאתה לומד בכולל, ואל תהיה בטלן, תבוא בכל יום בזמן, ותשמע את השעור של דף היומי הנלמד שם, ותחזור אחר כך את הדף עם חברותא, וכך תהיה רגיל ללמד כל ימי חייך דף גמרא ליום, ועל כלם שאתה לומד הלכות נדה שזה מההלכות הכי חמורות, שאתה צריך את זה על כל ימי חייך. וכן לומדים שמה עוד הלכות לפני כל חג וחס, שזה מאד מאד נצרך איך לבנות בית יהודי.

אתה יודע שאצלנו אין דבר כזה "בין הזמנים" וכו', כי רק פעם אחת נקרא בין הזמנים, שזה בין מיתה לקבורה, כי ברגע שאדם מת ועד שקוברים אותו לוקח קצת זמן וזה נקרא בין הזמנים, וחכמינו הקדושים אמרו (שבת פ"ג:): אמר רבי יונתן לעולם אל ימנע אדם את עצמו מבית המדרש ומדברי תורה ואפילו בשעת מיתה שנאמר (במדבר י"ט) "זאת התורה אדם כי ימות באהל" אפלו בשעת מיתה תהא עוסק בתורה; ולכן אשריך ואשרי חלקך אם תשאר ללמד גם בבין הזמנים עם חברותות, וכי יותר יהיה זכותך

אשר בנחל

גדול בשמים אם תאמץ איזה בחור וללמד אתו, יהיה איזה למוד שאתם בוחרים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין יט): כל המלמד בין חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו; ואני מאד מאד רוצה שהקהלה שלנו יהיה קהלה של תורה ולא סתם הפקרות וכו' וכו', ולכן אם אתה יכול לקחת תלמיד ללמד אתו ולדבר אתו, ובזה אתה בונה אותו, שכרך גדול מאד בשמים.

כל אברך שרוצה לצאת מהכולל אחר שנתים או שלש שלמד שמה, מה טוב ומה נעים שילך להיות מלמד, שזה אומנות קדושה, שאי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של מלמד תינוקות של בית רבן, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ח:): על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקור את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

מאד מאד אני מבקש אותך שתקפיד לשמר על השלום בית שלך, כי על דבר זה הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד ואמר (שיחות הר"ן סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלוקל ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום. ואמר שזה מעשה הבעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם

אשר בנחל

על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם והאריך בשיחה זאת כי זה מאד מאד נחוץ לאברכים לדעת איך להתנהג עם האשה, והאשה עם הבעל.

וכן אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט). 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ס"ג). 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, כי רבנו ז"ל הקפיד על דברים אלו מאד מאד, על אלו שמשפילים את נשותיהם, ומי שהיה לו סכסוך עם אשתו, רבנו ז"ל לא רצה לקבל אותו לגמרי, ולא רצה אפלו לראות אותו.

וידוע הספור שהיה בשבועות או בחנכה, שאמר רבנו ז"ל בעת שהיה יושב על השלחן עם אנ"ש: "ווער האט דאס אין זיך אזא עזות, צו האבן ביי מיין טיש א הרהור רחמנא ליצלן, איך מיין ניט טשערינער, ניט ברסלב'ר, ניט טעפליקער", [מי יש לו את העזות שהיה לו הרהור רע בשלחני, איני מתכוון על אנשי שלומנו מעיר טשערין, ולא מעיר ברסלב, ולא מעיר טעפליק], וטיראוויצער לא הזכיר, והבינו אנשי שלומנו מי הוא האיש הזה,

אשר בנחל

כי הָיָה שֵׁם אֶחָד מִטִּירָאוּיָצֵעַ שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בַּיִת כְּשֵׁתֵי שָׁנִים, וְתִכְף קָם רַבְּנוּ ז"ל מִן הַשְּׁלָחַן וְנִכְנַס לְחִדְרוֹ, וְהָאִישׁ הַזֶּה שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בַּיִת עָמַד עַל הַפֶּתַח וּבָכָה הַרְבֵּה מְאֹד, וְגַם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִקְשׂוּ מִרַבְּנוּ ז"ל בְּעֵדוֹ, עַד שֶׁהִבְטִיחַ שְׁיִחְזֹר לְבֵיתוֹ וַיִּשְׁלִים מִיַּד עִם אִשְׁתּוֹ, וְאָז יָצָא רַבְּנוּ ז"ל מִחִדְרוֹ, וְהִמְשִׁיךְ אֶת סֵדֵר הַנְּהַגְתּוֹ בְּשְׁלָחֵנוּ הַטְּהוֹר, רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל שְׁלוֹם בַּיִת, וְאִם לֹא הָיָה שְׁלוֹם בַּיִת לֹא רָצָה לְשַׁבֵּת אֶפְלוֹ בְּאוֹתוֹ שְׁלָחַן אִיפֹה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה יוֹשֵׁב.

אָקוּהָ שֶׁתִּכְנִיֵס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ לְתוֹךְ לִבְךָ, וְאָז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

ג' תשטז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר דְּבָרִים, רֵאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... ו... שְׁיִחִיו

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ וְהִמְרִירוֹת שֵׁישׁ לִי מִהִמְצָב הַעֲגוּם שֶׁלְכֶם, וְאֲנִי מְשַׁתְּתֵף בְּצַעְרְכֶם הַקָּשָׁה וְכוּ' כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מַה זֶה צַעַר וַיְסוּרִים וְכוּ' לֹא עָלִינוּ. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּתְיַאֲשׁוּ בְשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּ לָנוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת י.) אֶפְלוֹ חָרַב חֲדָה מְנַחַת עַל צוּאָרוֹ שֶׁל אָדָם אֵל יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן הֶרְחָמִים; וְאֵין לָנוּ אֶלָּא חָרַב הַתְּפִלָּה לְלַחֹם עִם הַחֶרֶב הַזֶּה נֶגֶד כָּל הַקְּטָנוֹת וְכוּ', וְהַחֲלִישׁוֹת

אשר בנחל

הדעת וכו', והצער והעגמת נפש וכו' שמסבב אותנו, וצריכים רק להמשיך בתפלה יומם ולילה, ולבקש מאחרים שיתפללו וכו', ובין כך להבליג ולשתק על כאב היסורים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (מכילתא יתרו) היסורין מרצים יותר מן הקרבנות, שהקרבנות בממון והיסורין בגוף; ואמרו (ספרי ואתחנן) יהא אדם שמח ב'יסורין יותר מן הטובה, שאלו אדם בטובה אין נמחל לו עוון שבידו, וב'יסורין נמחל לו;

ב'ודאי מי שיש לו חולה כזה בתוך ביתו, את פני הגיהנום הוא כבר לא יראה, כי יש לו את הגיהנום בזה העולם רחמנא לישזבן, וחכמינו הקדושים אמרו (ילקוט איוב רמז תתק"ח) איוב אלולא לא קרא תגר כשבאו עליו יסורין, כשם שאומרים עכשו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, כך היו אומרים אלהי איוב וכו', אבל איוב לא יכל לעצר את עצמו, והצריך מרב יסוריו לדבר כלפי מעלה וכו' וכו', רואים מזה שגם על אברהם יצחק ויעקב עברו יסורים מרים וקשים מאד, ועקר מעלתם שלא קראו תגר כלפי מעלה, אלא סבלו את יסוריהם בדממה, וחכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה צ"ד סימן ה') אין הקדוש ברוך הוא מיחד שמו על ברֵיה כשהוא חי אלא על בעלי יסורין; אני מאמין באמונה שלמה שעם רבוי התפלה נזכה לבטל את הגזרה המרה הזו.

בקשתי אתכם שפעם בשבוע תכניסו את הפנות לברכה, והן גם כן יתפללו עבור הילד, אבל מאד מאד נודעזעתי לשמוע שיש ביניהם בת מקלקלת מאד בשם... שהיא פשוט מחצפת מאד ולא מתנהגת בכלל בצניעות שראוי לבת ישראל, ולכן בשום פנים ואפן לא לתת לה להכנס, ולא להסתפל אם תבכה וכו', או תבקש

אשר בנחל

וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא מצורע) כל שנעשה רחמן על האכזרי לסוף נעשה אכזר על הרחמנים;

וכן להזהיר את כל הבנות שבשום פנים ואפן לא להצטלם בברכה, שזה אביזרייהו דגלוי עריות וכו', וראוי לכם להטיף להם מוסר, פה אתם מזמינים אותם מפני שאני צויתי אתכם כדי שיתפללו לרפואת הילד, ופה הם גורמים שיהיה חס ושלום מערת פריצים, ואני מאד מאד מקפיד על זה, אני מקנה שזה יזעזע את הבנות, והיה זה שכרכם שתדברי אתם דבורי מוסר ויראת שמים בעניני צניעות, שהדבורים האלו יהיה לזכות הבן שלכם שיהיה לו רפואה שלמה בקרוב מאד.

המאחל לכם חדש מברך

ג' תשיז

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד נודעועתי מהספור הזה, וכבר צלצלתי אליהם ובקשתי אותם שאת הבת הזאת בשום פנים ואפן לא לתת יותר להכנס לברכה עם שאר הבנות, וכן שיזהרו מהיום והלאה שלא יעשו שמה תמונות, ואני מקנה שבזה שאני אקנוס את הבת המקלקלת הזאת שלא תכנס יותר, זה יתן להם דחיפה לצאת

אשר בנחל

מקלה לתנו, וכן הייתי אומר שבשום פנים לא להכניס יותר את היקלד
המקלקל הזה לתלמוד תורה, לשלח אותו אל מוסד, וגם זה יתן
להם דחיפה לצאת מהקהלה.

מה לעשות הנסיונות קשים ומרים מאד, והסמ"ך מ"ם צץ
בכל פעם מכוון אחר, כמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל בזה הלשון "אני
יודע כבר את כל התכסיסים של הסמ"ך מ"ם וכו', אזי הוא בא אלי
בצורה כזו שלא חלמתי" וזה שיך לכלנו.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיקים אצלנו (דברים כ"ג) "כי הוי"ה
אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה
מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך".

המאחל לך חדש מברך

ג' תשיח

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כתבתי היום מכתב לכל אברכי הכולל, ואני מאד מקנה
להקדוש ברוך הוא, שייכנס בלבם הדבורים שיוצאים מלבי
השבורה וכו'.

אשר בנחל

אף שפכתבתי לך כבר שאני מאד מאד שמח עם התוכנית שלך שאתה רוצה לפתח עוד כמה שעורים, כי אני רוצה שהקהלה שלנו יהיה קהלה של תורה, והכל יסתובב רק סביב התורה, אזי ממילא מי שלא שיך לזה יצטרך לעזוב את קהלתנו, כי אין לו מה לחפש פה.

אני מקווה שקבלת את הרשימה של ספרים שרשמתי לך, וכן תשיג לי את הספר שפכתב "רישא דגלותא".

המאחל לך חדש מברך

ג' תשיט

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אנחנו נמצאים עכשו בימי אבל על חרבן בית המקדש ועל גלות השכינה וגלות ישראל שהלכו בגולה זה אלפים שנה ועל העלמת הצדיק האמת, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ז) מה שעבר אין, כי כבר נשרף בית מקדשינו. אך כעת שהשם יתברך מצפה לשוב אלינו ולחזור ולבנות בית מקדשינו, ראוי לנו שלא לעכב חס ושלום, בנין בית המקדש, רק להשתדל בבנינו. על כן מאד צריך להזהר לקום בחצות, להיות מתאבל על חרבן בית המקדש, כי אולי בגלגול הראשון היה הוא הגורם שיחרב הבית המקדש, ואפילו אם לאו, אולי הוא מעכב עתה בנין בית המקדש, ונחשב גם כן כאלו הוא גרם להחריבו, על כן צריך

אשר בנחל

להזהר מאד לקום בחצות, ולהיות מתאבל מאד על חרבן בית המקדש, והשם יתברך הבטיח לכל המתאבל על ציון לשום לאבלי ציון (ישעיה ס"א) "פאר תחת אפר", 'פאר תחת אפר' דיקא ;

וכן יכולים במשך כל היום לבקש את הקדוש ברוך הוא על צרות וגלות ישראל, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל עוסק תמיד להתפלל עבור כלל נשמות ישראל הנמצאים בצרה וצוקה, וזה דבר גדול מאד מאד, כי בשמים יש היכל מיחד על אלו הצדיקים תלמידי חכמים שעוסקים בתורה, ומתפללים תמיד על ישועתם וגאלתם של ישראל ועל בנין בית המקדש, וכן אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרק ד') כל חכם וחכם מישראל שיש בו דברי תורה לאמתו ומתאנח על כבודו של הקדוש ברוך הוא ועל כבודן של ישראל כל ימיו, ומחמד ומתאוה ומצפה על כבוד ירושלים ועל בית המקדש ועל הישועה שתצמיח בקרוב בימינו ועל כנוס גליות, מיד שורה רוח הקדש בקרבו.

נא ונא דיקא בימים אלו שאנחנו בוכים על דם ישראל שנשפך כמים, עלינו להתחזק ביתר שאת ויתר עז לא לקטרג על שום בר ישראל, כי הסמ"ך מ"ם ימח שמו כל ענינו רק לעשות פרוזים בין נשמות ישראל, כי כל הכח שלו זה "הפרד ומשל", ואנחנו צריכים לעקור את זה מאתנו, אלא להתחזק באהבת ישראל ולהתפלל על כלל נשמות ישראל שנוכה כבר להגאל, ואל יקטן בעיניך תפלתך, כי כל תפלה שכל בר ישראל מתפלל אפלו הפחות שבפחותים וכו' וכו', אם רק מתפללים על ישועות וגאלת ישראל ובנין בית המקדש, זה מאד מאד חשוב למעלה, ולכן תצטרך בכל יום עם תפלות כלל נשמות ישראל, שכלנו מחכים ומצפים להגאל, כי רואים בחוש את הנסים ונפלאות שעושה

אשר בנחל

הקדוש ברוך הוא לעם ישראל, נסים נגלים שדוד הטבע אשר לא יאמן כי יספר, מה שכלם רואים בחוש איך שיד הקדוש ברוך הוא מגינה על עם ישראל בארץ ישראל, כל הטילים שהפלשתים הארורים יורים הולכים רק בשדות ובשטחים פתוחים וכו', ועל זה אנחנו צריכים להודות ולהלל ולשבח את הבורא יתברך שמו, ולבקש על גאלתנו ופדות נפשנו, שזה רצונו יתברך שאנחנו נתעורר בתשובה, כמו שאמר הנביא (מלאכי ג' ז) "שובו אלי ואשובה אליכם אמר הוי"ה צבאות", ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא וירא) ראה מה יפה התשובה, אמר הקדוש ברוך הוא (מלאכי ל"ג ז) "שובו אלי ואשובה אליכם", שאם ביד אדם כמה עוונות והוא שב לפני הקדוש ברוך הוא, הוא מעלה עליו כאלו לא חטא.

הקדוש ברוך הוא יזכנו לראות בישועתם וגאלתם של כלל נשמות ישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשכ

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

עכשו אנחנו בימי אבל שאנחנו מתאבלים על חרבן בית המקדש ועל גלות וצרות ישראל, ובשמים יש היכל מיוחד על כל אלו שמתאבלים על הריגת ורציחת נשמות ישראל, ולכן ראוי לכל

אשר בנחל

אָשָׁה וְאִשָּׁה לְבִקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ שְׂיַחֲוִים וּיְרַחֵם עָלֵינוּ וַיֹּאמֶר לְמַלְאָךְ הַמְשַׁחִית הַרְף, וַיִּשְׁמַר אֶת כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִינֵי צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נִגְעַת וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְאֵל תִּקְחִי אֶת הַתְּפִלוֹת הָאֵלוּ בְּקִלּוֹת, כִּי בְשָׁמַיִם מְאֹד מִתְחַשְׁבִּים עִם הַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ, וְאִם קִטְנָה אֶת בְּעֵינֶיךָ, דְּעֵי לְךָ שֶׁשָּׁמָּה בְּשָׁמַיִם מְאֹד מְאֹד יִקָּר תְּפִלְתְּךָ, וְלִכְּנֵן מִי יִתֵּן שְׁתוּכְלִי לֹאמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלָּים", וְלִבְקֵשׁ עַל נַפְשְׁךָ וְעַל הַנְּפִשׁוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁנִּמְצְאִים עַל הַגְּבוּל מוֹל הַרוֹצְחִים הַפְּלִשְׁתִּינִים הַרוֹצְחִים, שְׂיִשְׁמְרֵם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּל צַעַר וְצוּקָה, וַיַּחְזְרוּ הַבֵּיתָה בְּשָׁלוֹם בְּרִיאִים וּשְׁלָמִים, וְלֹא יֵאָרַע לָהֶם שׁוּם רַע חָס וּשְׁלוֹם, וּמִצַּד אֲהַבֵּת יִשְׂרָאֵל עָלֵינוּ לְהַתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם שְׂיִהְיוּ שְׁמוּרִים שְׁלֵא יִנָּזְקוּ כָּלֵל, אֲלֵא יִצְלִיחוּ לְהַכְנִיעַ אֶת הַפְּלִשְׁתִּים הָאֲרוּרִים, וְנִזְכָּה כָּבֹד לְהַגָּאֵל גְּאֹלַת עוֹלָם.

נָא וְנָא רְאִי לְהַתְּחַזֵּק בֵּיתָר שְׂאֵת וַיְתַר עֲזוֹ, עַל אִף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהַ שְׁעוֹבֵר צָרוֹת וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁזוֹ גְּדֻלַּת בְּרַיִשׁ יִשְׂרָאֵל כְּשִׁזְכָּה לְהַפְּךָ אֶת הָרַע לְטוֹב, אֶת הַמַּר לְמֵתוֹק, אֶת הַחֹשֶׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל, שְׁבִשְׁמַיִם מְאֹד מִתְחַשְׁבִּים לְמִי שְׁתִּמִּיד זֹכָה לְהַתְּחַזֵּק וּלְחַזֵּק נָשִׁים אַחֲרוֹת, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיֹּת הָעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ, בְּפָרֵט בְּיָמִים אֵלּוּ שֶׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַבֵּית הַמְּקֻדָּשׁ הַשְּׁנִי נִחְרַב רַק מִחֲמַת שְׁנֵאת חֲנָם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעֲבוֹד הַרְבֵּה עַל אֲהַבֵּת חֲנָם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכָּה לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מֵהַ שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ וְכוּ', וּלְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזוֹ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשר בנחל

ג' תשכא

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... שיחיו

כתיב בפרשת השבוע (דברים א' ט"ז) "שמע בין אחיכם
ושפטתם צדק" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סנהדרין ז:): אמר
רבי חנינא, אזהרה לבית דין שלא ישמע דברי בעל דין קודם
שיבוא בעל דין חברו, ואזהרה לבעל דין שלא יטעים דבריו לדין
קודם שיבוא בעל דין חברו;

ולכן אני מרחק להגיד שכמה התלוננו שאחת מכן כשהיו
בברכה עם הבנות שדאגתי לסמינר שיהיה להן פעם בשבוע
ברכה, ספרו לי שאחת מכן עשו וידיאו או צלמו וכו', שזה עזות
ופריצות ושקוף גדול וכו', אני לא יכול להאמין שאחת מכן עשתה
את זה, עם כל זאת תהיו אתי אמתיות, ואם זה נכון לכתב לי, כי
אני לא רוצה לקבל שום לשון הרע, אלא לשמוע גם את הצד
שלכן.

אקווה שתעשו את רצוני.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשכב

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנֶכֶדְךָ קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי אֵיךְ שְׁאֲנִי קוֹרָא אֶת הַמָּפָה, עֲדִיף שְׁאֲתָה תִקַּח אֶת כֶּתֶה ו', כִּי שְׁמַעְתִּי עָלֶיךָ הִרְבָּה טוֹב שְׁאֲתָה יְכוּל לְהַחְזִיק כֶּתֶה טוֹב מְאֹד, וְאֲתָה יְכוּל לְהַפְּךָ מִיְלָדִים קָשִׁים וְכוּ', שְׁיִהְיוּ לְתַלְמִידִים טוֹבִים מְאֹד, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָנֵן אוֹתְךָ עִם חוֹשׁ מִיְחָד לִיְלָדִים קָשִׁים לְהַפְּךָ אוֹתָם לְטוֹבָה, וְלִכֵּן רָצִיתִי מְאֹד שְׁאֲתָה תַחְזִיק אֶת הַכֶּתֶה ו', וְכֵן ... גְּרוּ יְאִיר יוֹכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם כֶּתֶה ז' שְׁיִהְיֶה לוֹ כְּכַר בַּחוּרִים טוֹבִים מְאֹד.

אֲנִי רוֹצֶה לְקַרְאֵת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה תַשׁע"ה לְשָׁנוֹת אֶת כָּל מַעֲרַכַת הַחֲנוּךְ שְׁיִהְיֶה רַק חַיּוּבִי, וְנִזְכָּה לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ עַל טְהוֹרַת הַקְּדוֹשׁ, וְלְהַעֲמִיד גְּדוּד שֶׁל עוֹבְדֵי הַשֵּׁם.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְלִיחַ בְּגִדּוֹל עִם הַכֶּתֶה הַזֶּה, וְתִכְיֵן אוֹתָם לְקַרְאֵת גִּיל הַבְּחָרוֹת וְכוּ', שְׁיִהְיֶה לָהֶם חֶשֶׁק לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תשכג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיֶה

אשר בנחל

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הָעֶרֶב הַיְפֵה שֶׁגִּבְשָׁתָּ וְכוּ',
שֶׁכָּלֵל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יֵאָפוּ לְחֻמְנִיּוֹת לְבַחֲוֵרֵי יִשְׂרָאֵל
שֶׁנִּמְצָאִים עַל הַחֲזִית וְכוּ', וְזָכִיתָן כָּלֶכֶן לְקִים אֶת הַמְצָוָה הַנִּפְלְאָה
שֶׁל הַפְּרָשָׁת חֲלָה מִן הָעֶסֶה, וּבִירְכָתֵן וְהַתְּפַלְלָתֵן גַּם עָלַי שְׂאֵנִי זְקוּק
לְרַחֲמֵי שְׁמַיִם מְרַבִּים, וְאֶהְיֶה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה אִם תּוּכְלִי לְעוֹרֵר בְּכֹל
פַּעַם אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיתְּפַלְלוּ עָלַי.

הָעֶקֶר הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שִׁיְהִיָּה אַחַדוֹת וְהָאֶהְבָּה בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי בְּזֶה תְּלוּי כָּל הַגְּאֻלָּה שִׁיְהִיָּה אַחַדוֹת בְּקִהְלָתֵנוּ, וְנִשְׁמָע
וְנִתְּבַשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תשכד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

אֲתָה צָרִיךְ לְחַיּוֹת עִם חֶשְׁבוֹן, הֵינּוּ לֹא לְהַכְנִס בְּחֻבוֹת, זֶה לֹא
עֲצָה לַעֲשׂוֹת חֻבוֹת מִיִּתְרוֹת, תְּמִיד צְרִיכִים לְשָׁלֵם חֻבוֹת, וְכָךְ

אשר בנחל

תהיה עם מוחזין נקיים, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תשובה סימן מ"ו) מי שרוצה לשוב, יזהר מלהיות בעל חוב; וכן אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן ע"ז) מי שעושה מעשיו במהירות בלי ישוב הדעת, נעשה בעל חוב; ולכן אתה צריך לבקש הרבה את הקדוש ברוך הוא שלא יהיה לך חובות, ולכן מהיום והלאה תשמר מאד מאד לא להפגס בחובות, וזה תזכה את תקבע לעצמך קביעות ללמד בכל יום באיזה למוד תורה במקרא, במשנה, בגמרא, פי ח'ב' ראשי תבות ו'תן ח'לקינו ב'תורתך, אם אדם קובע עתים לתורה על ידי זה נצול מלהיות בעל חוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשכה

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לי מלים להודות לך על גדל הזכות שהיית אצל ציון רבנו ז"ל ושפכת שם את לבך, ובודאי תפלתך נתקבלה בשמים, ותזכי להתפרנס בכבוד גדול.

אשר בנחל

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה עצומה, כי אין עוד דבר גדול לבר ישראל כמו מדת השמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת בגשמיות וברוחניות גם יחד, ולכן תמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, וזה ירחיב את דעתך.

תשואת חן על כל התפלות שהתפללת עבורי בציון רבנו ז"ל, ומאד מאד שמחתי על זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשכו

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... שיחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד רוצה שיהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אשר בנחל

מה אומר לכם היום יש קלפה עצומה שכוּבַשַׁת אֶת כָּל חִלְקָה טובָה, ומְקַרְרַת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם מִבְּרַיִשְׂרָאֵל, ומְכַנֵּס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחֵית הַנְּקָרָא אינְטֵרְנֵט, אייפֵד, בְּלֻקְבְּרֵי וכו', שְׁבֹזָה יְכוּלִים לְרֵאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תְּעוּב עָרוֹם וְזֵהוּם, וּמְאֲמֵלִים אֶת עֲצָמָם וכו', וְאֶת הַיְלָדִים וכו', וְלִכֵּן הָעֵקֶר רְאוּ לְזֹרֵק מֵהַבֵּית מַחֲשָׁב אינְטֵרְנֵט אייפֵד בְּלֻקְבְּרֵי אִם יֵשׁ לָכֶם דְּבַר כְּזֶה, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדַרְיִן מֵה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמֵי שְׁעֵינֵינוּ רֵאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אֵין חוּצָץ בְּפָנֵי הַתְּאֻוָּה כְּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֲבָר בְּאֲבָרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַרְבֵּה בַּתִּים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שְׁהִיָּה לָהֶם מַחֲשָׁב אינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְאֵף שְׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וכו', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּחַ בַּשְּׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וכו', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגָרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּזְבֵן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלִט שְׁהִיָּה בְּבֵית מַחֲשָׁב אינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חִלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוֹת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּזְבֵן, וּמֵה גַם שְׁמֵאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקַח כְּלִי מִשְׁחֵית כְּזֶה בְּתוֹךְ יָדוֹ וכו', הוּא כְּכַר נוֹפֵל בַּשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵינוּ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַבְעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אשר בנחל

ג' תשכז

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אוֹמֵר לָךְ עָלֶיךָ לְהִתְפַּלֵּל רַק עַל פְּרִנְסָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר מוֹהֲרֵנִי ז"ל לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיתְפַּלֵּל רַק עַל פְּרִנְסָה, כִּי זֶה הוּא מְרָגִישׁ שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְזֶה יִהְיֶה עִם לֵב אֲמֵת לֵב נֶכּוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְתֵאמֵר לִי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְלִכֵּן תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל דְּבַר קָטָן שֶׁאֲתָה צָרִיךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

בְּדַאי צָרְתָּךְ צָרָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לְמַד אוֹתְנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ג) שְׁצַרִּיכִים לְהַפְךָ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה אֶל תוֹךְ הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתָּךְ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֵת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח' אֶת' יְדִיד', יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהֵייתָ אֶךְ' שְׂמִח', וְלִכֵּן הַדְּבַר הֵרָאשׁוֹן אֲתָה צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשְׂמִחָה, וּלְשִׂמְחָת אֶת עֲצֻמְךָ, וְאַף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֵד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וּמֵר לָךְ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תִבּוֹא לְשׁוֹם דְּבַר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבַר הֵרָאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְאִם תֵּאמַר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרִי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מ"א). אֵינְ עֲנִי אֲלֵא מְדַעַת, עַקֵּר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחִסְרוֹן

אשר בנחל

דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל
לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד
וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו
אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו
הקדושים (חלין ז:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן
מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מפה קטנה באצבע קטנה אם
לא מכריזין על זה קודם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח,
ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב
לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקודת יהדותך שנבראת יהודי
ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך
כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר
תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשכח

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשר בנחל

לְדַעְתִּי תַעֲשֵׂי הַפְּסָקָה וְכוּ', מִשָּׁנָה עַד שְׁנָתַיִם וְכוּ', כְּדֵי שְׁתַּחֲזְרִי אֶל הַכַּחוֹת שְׁלֹךְ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לְךָ בְּפָרְנֶסְתֶךָ, וַיְהִי הַשְּׁלוֹם וְהָאֱהָבָה מְצוּיִים בְּבֵיתְכֶם, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי ברכות פ'ק ט' ה'לכה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיֵהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֱהָבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אִם אֶת נְהִינֵית מִהַעֲבוּדָה לֹא כְּדָאֵי לְךָ לְזַרֵּק אֶת הָעֲבוּדָה, וְאִדְרָבָה תִּמְשִׁיכִי בָזָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תשכט

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ב' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמוּעַ לְקִרְאָת הַבְּשׂוּרָה מִשְׁמַחַת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּעֲבְרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת מְאֹד.

אשר בנחל

רק תהיי רגילה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללידה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של צדיקים שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מידי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבור את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי אמן כן יהי רצון.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא

אשר בנחל

במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשל

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני בא בעוד שבוע ואני אסדר שהכל יהיה על צד הכי טוב, אתה צריך מאד מאד לשמח שיש לך חוש לבחורים, והזכות הזו יגן עליכם וירחיב לכם בגשמיות וברוחניות גם יחד.

אודות השנה הבאה עלינו לטובה, לדעתי הכי טוב שאתה תהיה מלימד בכמה ז', כי הם בחורים אחר הבר מצוה, ואתה מאד

אשר בנחל

מצליח אתם, יעזור הקדוש ברוך הוא שתבשר לי בשורות משמחות, ואני בא בקרוב ואז נרחיב את הדבור ונזכה לבוא לעמק השווה שתצליח בגדול עם התלמידים שזה זכות נפלא מאד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשלא

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה מאד מאד לשמח שתהלה לאל זכית להתחתן עם בעל נפלא, ואתם צריכים לחזק אחד את השני, ושיהיה ביניכם אהבה גדולה והבנה הדדית, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

והעולה על הכל את צריכה לשמח מאד מאד שהקדוש ברוך הוא זכה אותך להכנס בהריון, ולכן אל תפחדי הכל יתהפך לטובה

אשר בנחל

ותולדי בקלות, רק תהיי רגילה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללידה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של צדיקים שאת רק זוכרת תהיי רגילה לומר את זה מידי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולדי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבור את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי אמן כן יהי רצון.
הקדוש ברוך הוא יעזור שתבשרי לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשלב

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַדָּבָר הָרֵאשׁוֹן אֶתָּה צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן, כִּי זֶה יְסוּד גָּדוֹל מְאֹד בֵּיהֲדוּת, וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁהַדָּבָר הָרֵאשׁוֹן לְהִתְחַתֵּן, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קְדוּשִׁין כ"ט): מִשְׁתַּבַּח לֵיהּ רַב חֲסֵדָא לְרַב הוֹנָא בְּדַרְבַּי הַמְּנוּנָא דְאָדָם גָּדוֹל הוּא, אָמַר לוֹ כְּשִׁיבוּא לְיָדְךָ הִבִּיאֵהוּ לְיָדִי, כִּי אֶתָּא חֲזִייה דְלֹא פְרִיס סוּדְרָא, אָמַר לוֹ מַאי טַעְמָא לֹא פְרִיסת סוּדְרָא? אָמַר לוֹ דְלֹא נְסִיבְנָא אֶהְדְרִינְהוּ לְאַפִּיהּ מִיְנִיהּ, אָמַר לוֹ חֲזִי דְלֹא חֲזִית לְהוּ לְאַפִּי עַד דְנִסְבַּת, רַב הוֹנָא לְטַעְמִיהּ דְאָמַר בֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלֹא נִשָּׂא אִשָּׁה כָּל יָמָיו בְּעַבְרָה, בְּעַבְרָה סְלָקָא דַּעְתָּךְ, אֲלֵא אִימָא כָּל יָמָיו בְּהִרְהוּר עֲבָרָה, אָמַר רַבָּא וְכֵן תִּנָּא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל עַד עֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְצַפֶּה לְאָדָם מְתֵי יִשָּׂא אִשָּׁה, כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ עֶשְׂרִים וְלֹא נִשָּׂא אוֹמֵר תַּפַּח עֲצָמוֹתָיו; הֲרֵי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְהִזְדַּרֵּז וּלְהִתְחַתֵּן, כִּי רַב הַמְּנוּנָא בָּא אֶל רַב הוֹנָא וְרָאָה שְׁעָדִין לֹא הִתְחַתֵּן, אָמַר לוֹ אֲנִי לֹא רוּצָה לְרֹאוֹת אֶת הַפָּנִים שְׁלָךְ עַד שְׁתִּתְחַתֵּן, וְכָתַב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַלְכָה א' אוֹת א') מִי שְׁאִינוּ נִשְׂוִי הוּא פָּגוּם בְּכַרִּית, וְלָכֵן אֶתָּה צָרִיךְ הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹדֵם כָּל עַל מְצִיאַת הַזְּוִיג, וְתֹאמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמַּל עָלַי וְזַכְּנֵי לְמַצָּא אֶת בֵּת זְוִיגִי, וְאֶתָּה בְּעַצְמָךְ יוֹדַע שְׁאֲנִי מוֹכֵן כְּכֹר לְהִתְחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מִעַבְרוֹת חַמּוּרוֹת, אֲךָ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמַּגְנִים וְהַרְעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁיו, נִתְקַע מְצִיאַת זְוִיגִי, וְאֲנִי נִמְצָא בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אֶתָּה גְּלִית עַל יָדִי

אשר בנחל

חכמינו הקדושים כל השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, ובלא תורה, ובלא חומה, ובלא שמירה, ולכן הנני מתחרט על כל עוונותי שעשיתי עד עכשו, ואני מקבל על עצמי לחזור בתשובה שלמה, וגלית לנו על ידי התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי (תקוני זהר תקון י"ד) עם כל דא דחזר בתשובה, חזר ויהיבנא ליה בת זוגיה, והנני שב בתשובה שלמה, ולכן תזמין לי את בת זוגי, ואזכה להקים בית נאמן בישראל, ולעשות רצונך מעתה ועד עולם אמן סלה.

אם אתה רוצה להצליח בזה העולם, אזי הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהיננו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חזן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שייקרב אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכוללת הכל. כי על כל מה שייחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפילו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהיננו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, ורחפץ ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כך, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שייחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו; וכדי שתזכה להתבודד הרבה עמו

אשר בנחל

יתברך, אתה צריך למסר את נפשך רק להיות בשמחה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו. וכל החולאת הבאין על האדם, כלם באין רק מקלקול השמחה וכו', וכפי קלקול השמחה והנגון, כן בא החולאת על האדם, וגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת על ידי מרה שחורה ועצבות, והשמחה הוא רפואה גדולה בין בגשמי בין ברוחני, וצריך להתגבר מאד בכל הכחות, להיות אך שמח תמיד. כי טבע של האדם למשוך עצמו למרה שחורה ועצבות מחמת פגעי ומקרי הזמן, וכל אדם מלא יסורים, על כן צריך להכריח את עצמו בכח גדול להיות בשמחה תמיד ולשמח את עצמו בכל אשר יוכל;

ואמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תקצ"ג) שאפלו בעת הצער והרחוק מעבודתו יתברך וכו', וכן מה שעובר עליו כל מיני צרות ויסורים ומרירות ומכאובים וכו', עם כל זאת צריכין להתחזק להיות אך שמח תמיד, ולשמח את עצמו בכל מה דאפשר במה שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה עדין, כי כל בר ישראל מלא נקודות טובות, כמאמר ז"ל (ברכות נ"ז.) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלה הרמון רקתך, מאי רקתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצות כרמון";

והעולה על הכל צריך לשמח במה שזכה שלא עשני גוי כגויי הארצות וכו', ולהפך את כל היגון ואנחה והצער והיסורין לשמחה גדולה, וצריכים לשמר מאד מאד מעצבות ומרירות ומדפאון שזה אבי אבות הטמאה וכו', ואפילו שהסמך מ"ם רוצה לשבר אותו לגמרי ולומר לו שאין לו ככר שום תקנה ותוחלת, עם כל זאת ראוי

אשר בנחל

לו לומר לעצמו, אף על פי שאני כמו שאני וכו', אף על פי כן זכיתי להיות מזרע ישראל, ולקיים כמה מצוות בכל יום ציטית, ותפלין, וקריאת שמע, וצדקה, ושבת, וכיוצא, ואף על פי שגם בעשיית המצוות הם כמו שהם וכו', אף על פי כן על כל פנים יש בהם בודאי נקודות טובות מאד שנעשה מהם שעשועים גדולים למעלה בכל העולמות, כי הרי אפלו על ידי המצוות שנעשין על ידי פושעי ישראל, כי כל זמן ששם ישראל נקרא עליו, מתפאר בו השם יתברך הרבה, כמו שכתוב (ישעיה מ"ט) "ישראל אשר בך אתפאר", וצריכים לדעת אשר המרה שחורה והעצבות מתגבר על האדם יותר מן הכל, וקשה לשברה יותר מכל המדות, ומזקת להאדם מאד יותר מהכל. וכל עקר התרחקות של כל אדם מהשם יתברך, היא רק מחמת עצבות ומרה שחורה ודכאון שמתגברים עליו, על כן צריכין לראות לשמח את עצמו בכל הפחות בכל מה דאפשר אפלו בעת שצור להאדם ודחוק לו מאד בגשמיות וברוחניות, הן בפרנסת הנפש, הן בפרנסת הגוף, אף על פי כן צריך לראות לבטח תמיד בהשם יתברך שסוף כל סוף לא יעזוב השם יתברך אותו וכו', ולכן ראוי לשמח את עצמו בכל מה דאפשר; וזה התכלית והשלמות שאדם צריך להגיע אל זה.

הקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות, ותהיה תמיד שש ושמח, ותדבר בקביעות עמו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשלג

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּתִשְׁעַת יְמֵי אֶבֶל עַל חֶרֶבֶן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁנַחֲרַב רַק בְּשִׁבִיל שְׁנֵאת חָנֶם, וְעַדִּין מִרְקַד בֵּינָן (עֵין יוֹמָא ט), וְדָם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כַּמִּים, כִּי שָׁקוּל נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלֶכֶן עָלִינוּ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלֵינוּ, וַיִּגְאֲלוּנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם, וְשִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בְּזֶה תְלוּי כָּל הַגְּאֻלָּה, וְהַסְמִ"ךְ מ"ם יִמַח שְׁמוֹ הוּא תְּמִיד מִקְטָרֵג עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא הַגּוֹרֵם לְפְרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַכַּח הַטְּמָאָה שְׁלוּ זֶה רַק פְּרוּדִים לְהַפְרִיד בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּבֵין אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלֶכֶן אֲנִי מְאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁלָךְ לֹא יִהְיֶה שׁוֹם חֶלֶק בְּלִדְבַר עַל אֵף בְּרִיָּה מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְזִכְרֵךְ תִּזְכּוֹר מַה שְּׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין מ:): לְעוֹלָם יִרְאֶה אָדָם עֲצָמוּ כְּאֵלוֹ חֲצִיו חָיִב וְחֲצִיו זָכָאִי, עֲשֵׂה מִצְוָה אַחַת אֲשֶׁרִיו שְׁהַכְרִיעַ עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, עָבַר עֲבָרָה אַחַת אוֹי לוֹ שְׁהַכְרִיעַ אֶת עֲצָמוֹ לְכַף חוּבָה, שְׁנֵאֲמַר (קְהֵלֶת ט' י"ח) "וְחוּטָא אֶחָד יֵאבֵד טוּבָה הַרְבֵּה", בְּשִׁבִיל חֲטָא יְחִידִי שְׁחָטָא אוֹבֵד מִמֶּנּוּ טוּבוֹת הַרְבֵּה, רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר לְפִי שְׁהַעוֹלָם נִדוֹן אַחַר רַבּוֹ, וְהַיְחִיד נִדוֹן אַחַר רַבּוֹ, עֲשֵׂה מִצְוָה אַחַת אֲשֶׁרִיו שְׁהַכְרִיעַ אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת כָּל הָעוֹלָם לְכַף זְכוּת, עָבַר עֲבָרָה אַחַת אוֹי לוֹ שְׁהַכְרִיעַ אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת כָּל הָעוֹלָם לְכַף חוּבָה, שְׁנֵאֲמַר (קְהֵלֶת ט' י"ח) "וְחוּטָא אֶחָד יֵאבֵד טוּבָה הַרְבֵּה", בְּשִׁבִיל חֲטָא יְחִידִי שְׁעֲשֵׂה זֶה אֶבֶד מִמֶּנּוּ וּמְכַל הָעוֹלָם טוּבָה הַרְבֵּה ;

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ה') צְרִיךְ כָּל אָדָם לֹמַר בְּשִׁבִילִי נִבְרָא הָעוֹלָם, וְאִם בְּשִׁבִילִי נִבְרָא הָעוֹלָם, צְרִיךְ אֲנִי לְרֵאוֹת וּלְעֵיִן בְּכָל עֵת בְּתַקוּן הָעוֹלָם, וּלְמַלְאוֹת חֶסֶד הָעוֹלָם,

אשר בנחל

וְלִהְתַּפְּלֵל עֲבוּרָם, וְלִכֵּן עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ מִנַּח חוּב לְזִכּוֹר שְׂכָל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי וְעוֹמֵד עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ, אִם כָּל אֶחָד יִחְשָׁב וְיִתְבוּנֵן טוֹב טוֹב אִיךָ שְׂכָל הָעוֹלָם כְּלוּ עוֹמֵד רַק עָלָיו, וְכָל הַבְּרִיאָה כְּלָה מְצַפִּים וּמְקוּיִם רַק עַל מַעֲשָׂיו וְכוּ', עַל קִיוֹם מְצוּוֹתָיו וְכוּ', עַל לְמוֹד תּוֹרָתוֹ וְכוּ', וְהַעֲקָר עַל תְּפִלָּתוֹ וְכוּ', אֲזוּ בּוֹדְאֵי הָיָה כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ מְסַתְּפֵל אַחֲרֵת וּמִתְבוּנֵן אַחֲרֵת עַל כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה.

וְלִכֵּן דִּיקָא בְיָמִים הָאֵלּוּ יָמֵי אֲבָל שְׁאַנְחָנוּ מִתְאַבְּלִים עַל חֲרָבָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְעַל גְּלוּת וְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּדָאֵי שְׂכָל אֶחָד וְאֶחָד יְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִרְבֶּה לְהִתְפַּלֵּל עַל עֲצָמוֹ וְעַל בְּנֵי בֵיתוֹ וְעַל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּלֵל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׂיִתְגַּלֶּה מַלְכוּת שְׂדֵי וְכֵלָם יִכִּירוּ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְלִיךָ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְכִבְרַ יִפְסֵק הַשְּׁנֵאוֹת חָנָם וְכוּ', שְׁמִשָּׁם בָּא כָּל הַמְּלַחְמוֹת וְהַהֲזָקוֹת שְׁאַחַד מְזִיק אֶת הַשְּׁנֵי וְכוּ', וְעַל זֶה צָרִיךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ לְהִרְבּוֹת בְּתַפְּלָה וּבְתַחֲנוּנִים וּבְקִשּׁוֹת וּבְפָרֻט בְּיָמִים אֵלּוּ שֶׁהַכֵּל גָּחַרְבַּ וְכוּ', וְאַנּוּ מְצַפִּים בְּכָל יוֹם וּבְכָל שַׁעַה וּבְכָל רִגְעַ לְגַאֲלָה הַשְּׁלָמָה, שְׂיִתְגַּלֶּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵלֵינוּ בְּמֵלֵא הַדְּרוּ.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ וְתִצָּא קָצֵת לְטִיֵּל בַּחוּץ בְּשָׂדֵה אוֹ בְּהַר לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְתִּישֵׁב מַה הַתְּכַלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם? וּמַה מַּעֲשִׂיךָ בְּזֶה הָעוֹלָם? מַה אַתָּה צָרִיךְ לְתַקֵּן כָּאֵן בְּעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחַוְמָרִי הַזֶּה? וְזִכּוֹר גַּם זְכוֹר מַה שְׁאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יּוֹמָא פ"ו): גְּדוּלָה תְּשׁוּבָה שְׁבִשְׁבִיל יְחִיד שַׁעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה מוֹחְלִין לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ; וְלִכֵּן דִּיקָא בְּיָמִים אֵלּוּ כְּדָאֵי שְׂכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ יִפְשָׁפֵשׁ בְּמַעֲשָׂיו דִּיקָא, (וְלֵא

אשר בנחל

במעשי אחרים), וכך נוכל לראות שיהיה לנו עולם יותר יפה וכו', להכין את כל העולם כלו אל הגאלה השלמה.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ואל תקח את זה בקלות, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לאדם שמתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, שאז הוא עת רצון, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולפני כל תפלה תקניס כמה פרוטות לצדקה, שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נוהגין פרוטה לעני קודם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (אורח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתן צדקה קודם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

נא ונא תעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלשה למודים האלו.

אשר בנחל

והעולה על הכל לעסק רק בחסד, כי בשביל זה הקמתי את הבית התבשיל "אהל אברהם", לעשות חסד עם כל בר ישראל, ושיאכלו ענוים וישבעו, ושנהיה גילים לעזר אחד להשני, כי רק בשביל זה נבראנו, כמאמרם ז"ל (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בפעם שפא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים פתות פתות, מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים;

ולכן אני רוצה לעקור את הרשעות והאכזריות וכו', שלא יראה ולא ימצא בקהלתנו אדם אחד שעושה רשעות להשני וכו', או מדבר לשון הרע על אחרים וכו', אדם כזה אין לו מה לעשות אצלנו כלל, רבנו ז"ל אמר (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; ואנשי שלומנו אמרו שדבר זה עדין לא התקיים, כי במשך כל הדורות היה תמיד וכוזרים וכו', חכוכים וכו', בין אנשי שלומנו, ואני רוצה להראות את זה שדבר אחד מדבריו הקדושים של רבנו ז"ל לא שב ריקם, ולכן אם יש אחד שלא יכול להשתנות או להתפטר עם הזולת, אין לו מה לעשות בתוך קהלתנו, אני לא צריך פה אנשים חולי נפש וכו', או אכזרים וכו', כי מי שלא יכול להתפטר עם הזולת, הוא מראה פגם בנפשו, ואת זה אני אעקר מקהלתנו, כי כל הגאולה תלויה רק על ידי אהבת חנם, והסמ"ך מ"ם ימח שמו, כל הענין שלו זה שנאת חנם "הפרד ומשול", ולכן זכור גם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (פרכות ח). כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור, מעלה אני עליו כאלו פדאני לי ולבני מבין אמות העולם; שאלה השלשה יסודות של קהלתנו הקדושה, שיהיה תורה, וגמילות חסד אחד עם השני, ולהתפלל בצבור, ודיקא על

אשר בנחל

ידי זה אמר הקדוש ברוך הוא "פדאני לי ולבני מבין אמות העולם", הינו שזה יהיה הגאולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשלד

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ועקר ההתחזקות צריך להיות בימים טרופים אלו רק אהבת ישראל לאהב אחד את השני, ולעזר אחד להשני, כי הבית המקדש נחרב רק מחמת שנאת חנם, ואנחנו צריכים להרבות הרבה באהבת חנם, כל הגלות שלנו הוא רק מפני שהסמ"ך מ"ם ימח שמו, גורם פרודים בין נשמות ישראל, ורוצה דבר אחד "הפרד ומשל", שזה היה קלפת המן שאמר (אסתר ג' ח') "ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים", כי כל ענינו זה הפרד ומשל, לעשות פרודים בין נשמות ישראל, ולהפך אסתר המלכה שהיא סוד השכינה, אמרה (אסתר ד' ט"ז) "לך כנוס את כל היהודים", שיהיה אחדות בין נשמות ישראל, ולכן אני מאד מבקש אותך שתשתדלי מאד מאד לשמר שבקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, קהלה יחידה במינה, שישרה רק השלום והאהבה והאחדות, ושלא יהיה בין נשות אנשי שלומנו בעלת לשון הרע ורכילות וכו' וכו', שזה אבי אבות הטמאה, ובשביל זה אנחנו עדין בגלות גדול מאד.

אשר בנחל

וידוע מה שרפנו ז"ל אמר (ת"י מוה"ר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; ואנשי שלומנו אמרו שדבר זה עדין לא התקיים, כי במשך כל הדורות היה תמיד ופוחים וכו', חכוכים וכו', בין אנשי שלומנו, ואני רוצה להראות את זה שדבר אחד מדבריו הקדושים של רפנו ז"ל לא שב ריקם, ולכן אם יש אשה אחת שלא יכולה להשתוות או להתפשר עם הזולת, אין לה מה לעשות בתוך קהלתנו, אני לא צריך פה נשים חולות נפש וכו', או אכזריות וכו', כי מי שלא יכולה להתפשר עם הזולת, זה מראה פגם בנפשה וכו', ודבר זה אני אעקר מקהלתנו, כי כל הגאולה תלויה רק על ידי אהבת חנם שאשה תאהב את רעותה, ותעשה צדקה וחסד עם הזולת, כי זה יסוד היסודות אצל עם ישראל לרחם אחד על השני, וחכמינו הקדושים אמרו (יבמות ע"ט.) שלשה סימנים יש באומה זו הרחמנים והבישנים וגומלי חסדים, רחמנים דכתיב (דברים י"ג י"ח) "ונתן לך רחמים ורחמך והרבך", בישנים דכתיב (שמות כ' י"ז) "בעבור תהיה יראתו על פניכם", גומלי חסדים דכתיב (בראשית י"ח י"ט) "למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו" וגו', כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכר לטהר את קהלתנו, ושכלנו נהיה כלים להיות מוכנים לגאולה השלמה שתהיה בקרוב מממש אם יהיה אחדות ואהבה אצלנו, כמובא (מדרש הנעלם זהר חדש נח כ"ג) אי חדא קהלה או חדא כנישתא יתערוון בתיובתא מיד אתי בן דוד; אם קהלה אחת או בית הכנסת אחד יתעוררו בתשובה, מיד בן דוד בא, ואני מאד מקווה שדבר זה יהיה על ידי קהלתנו הקדושה שהיא קהלה מיחדת במינה, וחממה של אמונה, ויסוד ובנין של חסד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אשר בנחל

ג' תשלה

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... שיחיו

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (שבת קי"ח): יהא חלקי ממי שחושדין אותו ואין בו, אני מאד מאד שמח וגאה בכך שכתבתן לי את האמת שאתן בכלל לא שיכות אל הזבל והפרצה הזו שקרה בברכה וכו', ולכן אני מברך אתכן שהקדוש ברוך הוא יעזר לכן שתגדלו בנות יראות השם, ותזכו לקבל כל אחת מכן בעל תלמיד חכם גדול מאד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"א): מכאן לחושד את חברו בדבר שאין בו שצריך לפיסו ולא עוד אלא שצריך לברכו; יעזר הקדוש ברוך הוא שהברכות האלו יתקיימו אצלכן במלא מובן המילה.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשלו

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשר בנחל

חסדי השם יתברך שאת מכירה בנסים שהקדוש ברוך הוא עושה אתך, שזה דבר גדול מאד מאד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שוחר טוב תהלים י"ח) לא כל מי שהוא אומר שירה אומר, אלא כל מי שנעשה לו נס ואומר שירה בידוע שמוחלין לו כל עוונותיו; זאת אומרת כשאדם מכיר את מקומו ויודע שהקדוש ברוך הוא שומר עליו ועושה אתו נסים ונפלאות בכל יום בכל שעה ובכל רגע, ואומר שירה להקדוש ברוך הוא על זה, על ידי זה מבטח לו ושימחלו לו על כל עוונותיו.

ולכן אני מאד מאד שמח שאת מכירה בנסים שהקדוש ברוך הוא עושה אתך, ולכן הרגילי את עצמך לתת תודה והודאה להקדוש ברוך הוא על כל החסדים והרחמים גמורים שעושה עמך, ותתפללי רק על ישועת עצמך שתושעי, כי אי אפשר להסביר מעלת התפלה שהאשה מתפללת להקדוש ברוך הוא בשפת האם שלה, שזו מתנה שקבלנו מרבנו ז"ל שגלה לנו שאדם צריך להיות רגיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא שזה נקרא התבודדות לדבר בתמימות ופשיטות אליו יתברך, וכל מה שמבקשים ממנו יתברך מקבלים, ולכן תמשיכי להתפלל עליך שהקדוש ברוך הוא ישקם אותך, ותרוי רב נחת מהבנות שלך, ותהיי רק שמחה ועליזה, כי עקר הצלחת האדם תלוי רק כפי השמחה, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייך, תשתדלי עם כל הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

אשר בנחל

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתתי
שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשלז

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה להיות אצל ציון רבנו ז"ל,
אשר מוהרנ"ת ז"ל אמר בכל פעם כשאני בא אל ציון רבנו ז"ל זה
חיותי, זו תקותי וכו' וכו', ובכל פעם שאני בא לשם זה אצלי פעם
ראשונה, ואמר שמעתי מרבנו ז"ל שענש הגלגול זה ענש קשה
מאד מאד, ולא כדאי לרדת עוד פעם אל זה העולם וכו', עם כל
זאת אמר מוהרנ"ת ז"ל אם הייתי יודע כשאני ארד לזה העולם
אזכה להיות עוד פעם אצל ציון רבנו ז"ל, כדאי לעבור את כל
הענש הזה שהוא ענש הגלגול, כדי להגיע עוד פעם לציון רבנו
ז"ל, ומכל שכן כשעדין חיים אשרי מי שזוכה לבוא בכל פעם אל
ציון רבנו ז"ל ולקבל את המתנות האלו שהוא נותן וכו'.

ולכן אם אשתך רוצה כל כך לנסע, מה בכך, אדרבה תעזור
לה, אבל תעשה אתה תנאי שתתעקש שמה שהפרנסה שלכם
יתרחב לכם בגשמיות, ויהיה לכם שפע גדול מאד, כי אם אשה

אשר בנחל

מתעקשת בתפלה ובפרט בדמעות, מאד מאד חשוב בשמים תפלת הנשים, ולכן תן לאשתך לנסע ושתפעל שמה בשבילך שפע גדול מאד, ושתצא מהקטנות המוחזן שלך, ושתרחב לכם בגשמיות וברוחניות גם יחד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשלח

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לבקש ממנו יתברך שיזמין לך רק את הזוג שלך שהוא מן השמים, ועל קטב זה צריך להיות כל התפללות שלך שיתן לך את בן זוגך, בודאי תמיד כדאי שהאמא תראה את הבחור וכו', עם כל זאת בפרוש כתוב בשלחן ערוך (יורה דעה הלכות כבוד אב ואם סימן ר"מ סעיף כ"ה) אם האב מוחה בבן שישא איזו אשה שייחפץ בה, הבן אין צריך לשמוע אל האב; עין שם, כי לפעמים האמא לא הצליחה בנשואין שלה וכו', אזי היא חושבת שגם הבת שלה לא תצליח וכו', וזה דבר טבעי וכו', ולכן אל תבלבלי את עצמך כי אם זה באמת הבן זוג שלך, הוא יחזר אליך, ואם זה לא הבן זוג שלך, אזי למה את צריכה לבלבל את עצמך, ולכן כל התפללות שלך צריך להיות שיזמין לך הקדוש ברוך הוא את בן זוגך משרש

אשר בנחל

נשמתך, ואם יש משיכה אחד להשני ויש הבנה הדדית, צריכים לגמר את זה תכף ומיד.

העקר לחפש בחור עם מדות טובות, שזה יסוד גדול מאד שהבחור יהיה טוב לב ולא קמפן וכו', שמח וזריז וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשלט

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יען שאתה מלמד עם ילדים של חנוך מיחד וכו', ומה גם שיש להם הרבה קשיים רגשיים וכו', אזי מתר להשמיע להם כלי זמר אפלו עכשו בימים אלו שהם ימי אבל וכו', כי באמת מי שסובל על העצבים מתר לו לשמוע בצנעה כלי זמר וכו'.

רק חזק ואמץ להחזיר בילדים, אמונה פשוטה בו יתברך שזה דבר גדול מאד מאד, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל

אשר בנחל

הזכות של אדם שהוא מלמד תינוקות של בית רבן, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:) על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפירוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השקר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקור את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשמ

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חס ושלום אסור להגיד לעצמו שהוא רשע וכו', כי כמו שיש לאו של 'לא תשנא את אחיך בלבבך', כך אסור לשנא את עצמו,

אשר בנחל

עֲלִיךָ לְדַעַת שְׂאִין דְּבַר כְּזֶה שֵׁישׁ מַחְלָה שְׂאִין עַל זֶה רְפוּאָה, עַל כָּל דְּבַר יֵשׁ רְפוּאָה, צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִמְצָא אֶת הַשְּׁלִיחַ טוֹב לְרְפָאוֹתוֹ, שְׂמֵלֶאךְ רְפָאֵל יַעֲמוּד עַל יְמִין הַרְּפוּאָה, וּכְבֹר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וּרְפָא יִרְפָא" מִכָּאן שְׁנַתְנָה רְשׁוֹת לְרְפוּאָה לְרְפָאוֹת, וְאֲמָרוּ צְדִיקִים שְׁנַתְנָה רְשׁוֹת לְרְפוּאָה לְרְפָאוֹת, אֲבָל לֹא לִיאֵשׁ, וְלִכֵּן הִרְגֵל אֶת עַצְמָךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלֶיךָ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ, וְלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְאַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֲרֵךְ וּלְשַׁעֲרֵךְ אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶךְ צְרִיכִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻאשֵׁית רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ג סִימָן י"ד) יְפֹה תְּפִלַּת הַחֹלֶה לְעַצְמוֹ יוֹתֵר מִכָּל; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ס"ד) הַחֹלֶה שְׂמַתְּפִלֵּל עַל עַצְמוֹ בְּדַמְעוֹת, בְּוִדָּאֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְפָא אוֹתוֹ וְיִקְבַּל תְּפִלָּתוֹ;

וְלִכֵּן הִרְגֵל אֶת עַצְמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂזֶה יוֹצִיא אֶת כָּל הַמְּרִירוֹת וְהַפְּחָזִים שְׁנִמְצָאִים בְּךָ וְכוּ' וְכוּ', אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבֵּנוּ ז"ל מִתְּנָה כְּזוֹ שְׂאָדָם יָכוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, וְלִסְפֹר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא נִדְּבַק בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִנִּי בְּטוֹחַ אִם תְּהִיָּה רְגִיל בְּזֶה, אֲזִי יִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר מַעֲלַת הַזְּכוּה לְשִׁפּוּךְ שִׁיחַ וְתְּפִלָּה תְּמִיד אֵלֶיךָ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

אשר בנחל

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשמא

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסדי השם יתברך המרחם על עם ישראל, רואים עכשו נסים נגלים נסים פתוחים שפבר דורות לא ראו נסים פתוחים כאלו, ממש השגחה פתוחה, הפלשתים הארורים ממטירים כבר יותר משלשת אלפים טילים וכו', והכל נופל רק בשדות ובמקומות פתוחים וכו', צריכים להיות טפש ושוטה לא להודות שזה נסים מהקדוש ברוך הוא, שכביכול שומר את עם ישראל וכל טיל מזיז על שדות וכו', ולכן עלינו להודות ולהלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא על הנסים והנפלאות שהוא עשה אתנו, ואמרו חכמינו הקדושים (שוחר טוב תהלים י"ח) לא כל מי שהוא אומר שירה אומר, אלא כל מי שנעשה לו נס ואומר שירה בידוע שמוחלין לו כל עוונותיו; זאת אומרת כשאדם מכיר את מקומו ויודע שהקדוש ברוך הוא שומר עליו ועושה אתו נסים ונפלאות בכל יום בכל שעה ובכל רגע, ואומר שירה להקדוש ברוך הוא על זה, על ידי זה מבטח לו שימחלו לו על כל עוונותיו.

ולכן למה צריכים להפחיד את נשמות ישראל שיהיה רעידת אדמה וכו'? בודאי יהיה רעידת אדמה אצל העמלקים הארורים

אשר בנחל

בגִּרְמָנְיָה וְכוּ', וְלִכְּן שָׁמָּה אָסוּר לְבַר יִשְׂרָאֵל לְגוֹר, כִּי הוּא מְאֹבֵד אֶת עֲצָמוֹ לְדַעַת, כִּי הֵם יִמְחָקוּ כָּלִיל מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה בְּבוֹא הַיּוֹם וְכוּ', כִּי עֲמָלֵק מִכְרַח לְהִמָּחֵק עַל יְדוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כְּמוֹ שִׁכְתוּב (שְׁמוֹת י"ז ט"ז) "וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֶּסֶף יִהְיֶה מִלְחָמָה לְהוֹי"ה בְּעַמְלֵק מִדֶּר דֶּר", וְלִכְּן לָמָּה צְרִיכִים לְהִלְחִיץ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיָּה רְעִידַת אָדָמָה וְכוּ'? צְרִיכִים רַק לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּתְהִלָּה לְאֵל עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קְדוּשׁ, כָּלֵם מְזַכְּרִים אֶת שְׁמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְצְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד מֵאֲלוֹ הַמְּנַהֲיָגִים שֶׁל שֶׁקֶר וְכוּ', שִׁמְפַּחֲיָדִים בְּנֵי אָדָם וְכוּ', כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְת קל"ט). תִּנְיָא רַבִּי יוֹסִי בֶן אֱלִישֶׁע אֹמֵר אִם רָאִיתָ דוֹר שֶׁצְּרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת עָלָיו יָצָא וּבִדְק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל שְׁכָל פְּרַעְנוֹת שִׁבְאָה לְעוֹלָם לֹא בָּאָה אֶלָּא בְּשִׁבִיל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִינּוּ מֵהֶם וּמֵהַמוֹנָם וַיִּתְרַחֵב כְּכֹר לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה בְּיַחַד לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמְּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תשמב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אשר בנחל

עליך לדעת אשר כל תפלה כל תחנה כל בקשה שאדם מבקש ומתפלל ומתחנן לפניו יתברך, מתקבלת מקדם או אחר כך, אבל תפלה תמיד פועלת, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רכ"ג) כשהצדיק צריך לבקש מאת השם יתברך, יכול להיות שלא ימלאו בקשתו, כי (זהו וירא ק"ה:) 'זמנין דשמע וזמנין דלא שמע' וכו', אבל יש צדיק שיכול לגזור ולומר אני אומר שיהיה כן. וזה בחינת (במדבר ו') "פה תברכו וכו' אמור להם". הינו שאני אומר שיהיה כן "יברכה הוי"ה וישמרה" וכו'; ולכן אל תבלבל את עצמך משום דבר, רק תמשיך להתפלל אל הקדוש ברוך הוא בלי שום חכמות וזה שכלות כלל, רק כמו תם לדבר הרבה עמו יתברך, ולהיות רגיל לבקש כל מה שצריכים בלי שום שכל עצמי וכו', ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתמשיך בעבודה הקדושה הזו להתבודד להקדוש ברוך הוא, וזו המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו

אשר בנחל

ז"ל, ואת זה יתגלה בשלמות לכל עם ישראל, ולכל העולם כולו על ידי משיח צדקנו שבא יבוא, כמו שכתוב (צפניה ג' ט') "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם הוי"ה לעבדו שכם אחד".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשמג

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק עצמך מכל מה שעובר עליך, אין זה עצה להשבר מכל משבר וכו', דוד המלך עבר מה שעבר וכו', אשר אין לנו מושג כלל, ומה הוא עשה? צעק להשם יתברך (תהלים ל"ב) "כל משפריך וגליך עלי עברו", ברח אליו יתברך ובכה לפניו שעוברים עליו משברים וגלים וכו', כי רק זהו העצה כשבר ישראל נמצא בצרה, עליו רק לצעק אליו יתברך שיוציאו, וזה מה שרבנו ז"ל אמר פעם למוהרנ"ת ז"ל (יונה ב' ג') "מבטן שאול שועתי אליך", אפלו שאדם נפל למקום שנפל אסור לו להתיאש כלל, רק לקים את העצה הזאת (יונה ב' ג') "מבטן שאול שועתי אליך", אי אפשר לתאר מה זה גורם בכל העולמות כשבר ישראל בורח אליו יתברך ובוכה ומבכה שמים וארץ שיעזר לו לצאת מהצרה המרה שנפל אליה, ובודאי רק זו היא העצה היחידה.

אשר בנחל

עם כל זאת כשִׁמְפְּסִיקִים לְהִתְפַּלֵּל צְרִיכִים לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בוֹ, וְיִשְׁמַח אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל מֵה שְׁיֻכַּל, וְאִסּוּר לְהִתְיַאֵשׁ כָּלֵל אֶפְלוֹ שְׂרוּאָה שֶׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נִעְנָה עֲדִין אֵל יְפוֹל בְּשִׁבִיל זֶה בְּדַעְתּוֹ, אֲלֵא יַחֲיֶה עֲצָמוֹ בְּבִטְחוֹן חֶזֶק שֶׁלֹּא יַעֲזוֹב אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְרַק לְשִׁמְחָה וְלְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ בְּכָל מֵה שְׁיֻכַּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תשמד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרָכוֹת ס.) הֵהוּא תַלְמִידָא דִּהְוָה קָא אֲזִיל בְּתַרְיָה דְּרַבִּי יִשְׁמַעֵאל בְּרַבִּי יוֹסִי בְּשׁוּקָא דְּצִיּוֹן חֲזִייה דְּקָא מִפְּחִיד, אָמַר לִיה חֲטָאָה אֶת דְּכַתִּיב (יִשְׁעִיָּה ל"ג י"ד) "פָּחַדוּ בְּצִיּוֹן חֲטָאִים"; הֵינּוּ תַלְמִיד אֶחָד הֵלֵךְ אַחַר רַבִּי יִשְׁמַעֵאל הֵבֵן שֶׁל רַבִּי יוֹסִי בְּשׁוּק שֶׁל צִיּוֹן, רָאָה רַבִּי יִשְׁמַעֵאל שֶׁהוּא מִפְּחַד כָּל כֶּף, עָנָה וְאָמַר לוֹ סִימֵן שְׂאֲתָה חוּטָא, וּבְאַמַּת רַבְּנֵנוּ ז"ל אֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת וְדוּי דְּבָרִים סִימֵן ד') מִי שְׂאִינוּ מִתּוֹדָה עַל עֲוֹנוֹתָיו מוֹרָא בָּא עָלָיו, וְלִכֵּן אִם נוֹפֵל עַל מִישֵׁהוּ פְּחָדִים, עָלָיו לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְלְהַתְּוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִזּוּ יֵצֵא עֲוֹנוֹתָיו מֵעֲצָמוֹתָיו, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימֵן ד') שְׁעוֹנוֹתָיו שֶׁל

אשר בנחל

אדם חקוקים על עצמותיו, כמו שכתוב (יחזקאל ל"ב) "וַתְּהִי עֹנְתָם חֲקוּקָה עַל עֲצָמוֹתָם", וְזֶה מֵה שֶׁהוֹרֵג אֶת הָאָדָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים ל"ד) "תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה", וְעַל יְדֵי וּדְוֵי דְבָרִים יוֹצֵא מֵעֲצָמוֹתָיו הַחֲטָאִים שֶׁחֲקוּקִים עֲלֵיהֶם;

וְלִכֵּן אֵין לָךְ מֵה לְפָחַד כָּלֵל, רַק לְהִיּוֹת רְגִילָה לְהִתְּוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הָעֶבֶר, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ בְּטַחוּן בּוֹ יִתְּבַרְךָ שְׁלֵא תִפְחָדִי מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וּבִפְרָט כְּשׁוֹזְכִים לְהַכְנִיעַ אֶת עֲצָמוֹ לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה אֵין שׁוֹם פָּחַד, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן כ"א) כְּשֵׁישׁ הַכְּנָעָה עַל יְדֵי זֶה אֵין מוֹרָא בְּמִלְחָמָה וּכְאֵלוֹ הוּא יוֹשֵׁב בְּמִצּוֹר; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֵל תִּפְחָדִי, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִקְרָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל שׁוֹם דְּבָר, רוֹאִים אֶת הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִם עַם יִשְׂרָאֵל, הַפְּלִשְׁתִּים הָאֲרוּרִים כְּבָר יָרוּ לְמַעַלָּה מְשַׁלֶּשֶׁת אֲלֵפִים טִילִים, וְאֵף טִיל לֹא נָפַל עַל בְּנֵינָךְ וְכוּ', שֶׁהִיָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת שְׁמוֹת, אֲלֵא כֹל הַטִּילִים נוֹפְלִים רַק בְּשָׂדוֹת וּבְמִקְוֹמוֹת פְּתוּחִים, אֲזִי רוֹאִים בְּחוּשׁ אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר עַל עַם יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן צְרִיכִים רַק לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְּבַרְךָ.

וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֲזָא בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְּבַרְךָ, וְתִכְנִיֶסִי בְּדַעְתָּךְ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְּבַרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֲלָקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זוֹ תְּמִיד תִּלְכִּי, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאֵשָׁה שׁוֹזְכָה לְהַכְנִיס בְּמַחְ מַחְשַׁבְתָּה תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְּבַרְךָ כָּלֵל, וּמְצִירַת לְפָנֶיהָ אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אוֹר הָאֵין

אשר בנחל

סוף ברוך הוא, והיא נמצאת בתוך האור אשר אין עוד תענוג
כתענוג הזה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות פחד סימן כ"ה)
כששוכחים את השם יתברך ואינם נשענים עליו, על ידי זה
מתפחדים מאמות;

ולכן עלינו להזכיר את עצמנו תמיד שהוא יתברך נמצא ואין
בלעדו נמצא, ועל ידי תקף האמונה שיהיה לנו בו יתברך, על ידי
זה לא יהיה לנו שום פחד, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה
סימן נ"ד) מי שיש לו אמונה אינו ירא מאויבים, ולכן תתחזקי
באמונה פשוטה בו יתברך, ועל ידי זה תנצלי מכל מיני פחדים
שבעולם, ותחיי בשלות הנפש, ותוכלי לישון טוב טוב, ותשמרי
מאד מאד להקפיד לברך כל הברכות בקול רם, ובפרט ברכת
המזון, ואז יסתלק ממך כל הפחד, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות
אות פחד סימן י"א) מי שאינו גוהר בברכות הנהנין תחלה וסוף,
פחדים באים עליו; ולכן תהיי גוהרת מאד מאד לברך את הברכות
בכונה פשוטה, ועל ידי זה תמשיכי על עצמך השגחה פרטית, ואין
לך מה לפחד כלל כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואנחנו עומדים
כבר על סף הגאולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשמה

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אשר בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שמצות כבוד אב ואם היא מהמצוות הכי חשובות, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודני;

וואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא. ולכן זה דבר גדול מאד לבקר את ההורים מידי פעם לפעם, ועל כל פנים שלא יחסר יום אחד שלא תצלצל לכל הפחות פעם אחת להורים ולשאל בשלומם, כי זה מצות עשה, ואנשים מזולזלים בזה, יכולים לדבר עם חברים על דא ועל הא שעות, אבל כשבא לדבר אל ההורים יש להם כל מיני תרוצים להתחמק, ואין בזה שום הטרם כלל להתחמק מההורים, ואשרי מי שזוכה להחיות את ההורים שלו כל יום בזה שמצלצל אליהם על ידי הטלפון.

אתה יכול לנסע אל ההורים לבקר אותם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (פסחים ח.) שלוחי מצוה אינן נזוקין; ומה טוב ומה נעים שתבקש את ההורים שיבואו אליך.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיומתקו כל הדינים מעל כלל ישראל, ושנזכה לראות במו עינינו בגלוי שכינה ובגאולה הקרובה.

אשר בנחל

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשמו

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ויתר עז, ואל תשבר משום דבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע. הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא לבקש ממנו יתברך שיחוס וירחם עליך, ודע לך שכל דבור ודבור שבר ישראל מדבר אל הקדוש ברוך הוא בוקע רקיעים, ואם אדם היה יודע מה יכול לפעל עם התפלות שלו, לא היה מפסיק מלהתפלל אל הקדוש ברוך הוא, בודאי זו צרה גדולה מאד כשמתבכים עם השוק האפר והלואות וכו', אבל אין ברירה נפלת שמה, אזי לדעתי תקיים מה שאמר החכם מכל אדם (משלי י"ח כ"ג) "תחנונים ידבר רש" תבקש מהם רחמים וכו', ותבטיח להם שאתה משלם להם לאט לאט, ותראה שהקדוש ברוך הוא ימציא לך חן בעיני נוגשיך וכו' ולבסוף תצא מכל הצרות והחובות שרבעו עליך.

קבל על עצמך לשמר שבת קדש, ואז השבת ישמר עליך, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה י"א סימן א') על הפסוק (משלי י') "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה" ברכת

אשר בנחל

הַיְיִ"ה היא תַעֲשִׂיר זו השָׁבֶת, שְׁנַאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי".

דַע לָךְ שֶׁסְּגָלָה לְפָרְנָסָה לְבָרֶךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּבְקוֹל וּבְשִׁמְחָה, וְזֶה מְסַגֵּל לְעִשְׂרוֹת נִפְלְאָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (מְשָׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיְיִ"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצֹב עִמָּה", הֵינּוּ שְׂמֵבְרֶךְ אֶת בְּרַכַּת הַמְּזוֹן בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, זֶה מְסַגֵּל לְעִשְׂרוֹת, וְכֵן לְהִזְהַר מְאֹד עַל גְּטִילַת יָדַיִם וְכוּ', וְלִכְּנֵן מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה תִּקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל גְּטִילַת יָדַיִם כְּשֶׁאֲתָה קָם בְּבִקְרָה וְכוּ', וְכֵן כְּשִׁיּוֹצְאִים לְשִׁירוֹתַיִם וְכוּ', וְכֵן לְפָנֵי הָאֲכִילָה לְטוֹל יָדַיִם עִם גְּטִילָה דִּיקָא וְכוּ', כִּי גְטִילַת יָדַיִם מְסַגֵּל לְהַנְצִל מֵעֲנִיּוֹת, כִּי עַל גְּטִילַת יָדַיִם רֵאשִׁי תְבוֹת עֲנִי', מִי שֶׁמְזַלְזֵל בְּגְטִילַת יָדַיִם נַעֲשֶׂה עֲנִי, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֶת ס"ב): אָמַר רַב חֲסֵדָא אֲנָא מְשָׁאִי מְלֵא חֲפְנֵי מִיָּא וַיְהִיבּוּ לִי מְלֵא חֲפְנֵי טִיבוֹתָא; [אֲנִי גְטִילַתִי יָדַי עִם מְלֵא מִיָּם, נִתְנוּ לִי חוֹפְנִים מְלֵא טוֹב, כִּי רַב חֲסֵדָא הָיָה עֲשִׂיר גְדוֹל מְאֹד, וְהַכֵּל בְּזַכּוֹת גְּטִילַת יָדַיִם שֶׁהָיָה מְקַפֵּיד עַל זֶה], וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שָׁם) כָּל הַמְּזַלְזֵל בְּגְטִילַת יָדַיִם בָּא לְיַדִּי עֲנִיּוֹת, וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחָן עָרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן קנ"ח סְעִיף ט') צָרִיךְ לִיְזַהַר בְּגְטִילַת יָדַיִם שְׁכָל הַמְּזַלְזֵל בְּגְטִילַת יָדַיִם חָיֵב נִדְוִי וּבָא לְיַדִּי עֲנִיּוֹת וְנַעֲקַר מִן הָעוֹלָם;

וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּיד עַל גְּטִילַת יָדַיִם עִם שְׁפַע, וְעַל יָדַי זֶה תִּזְכֶּה לְעִשְׂרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְכֵן לְבָרֶךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן בְּקוֹל גְּדוֹל כְּדֵי שֶׁהֵילְדִים שְׁלָךְ יִשְׁמְעוּ מֵהַ זֶה בְּרַכַּת הַמְּזוֹן בְּקוֹל? וְכֵן נִהְיֶה אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְבָרֶךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן בְּהַתְעוֹרוֹרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲכִילָה חֶלֶק ב' סִימָן ג') עַל יָדֵי בְּרַכַּת הַמְּזוֹן נִתְּוַדַע הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ

אשר בנחל

בעולם; אשרי מי שמקיים את זה ואז אל רב טוב הגנוז יזכה, ואל יקל בעיניך דבר זה כי חכמינו הקדושים הקפידו על זה מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתקיים את כל זה, ותראה שנוי דרסטי בחייהך. העקר תתחזק להיות בשמחה עצומה, ואל תתן את העצבות שיכבש אותך, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א) מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשמז

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקשיא שלך שאתה שואל כבר שואלת הגמרא, ומתרצת תרוץ על זה (עין בבא מציעא נט). ואמר רב כל ההולך בעצת אשתו נופל בגיהנם וכו' אמר ליה רב פפא לאביי והא אמרי אינשי איתתך גוצא גחין ותלחוש לה? לא קשיא הא במילי דעלמא. והא במילי דביתא. לישנא אחריןא, הא במילי דשמיא, והא במילי דעלמא; הינו כשבא בעניני בית או בעניני עולם הזה, כדאי לצית את האשה ולא להתעקש אתה, ומכל שכן לא להכניס אתה בשום וכוזים, אבל כשבא לדברי יהדות כגון שהיא רוצה שתחלל שבת חס

אשר בנחל

ושלום, או לעבור שאר אסורים רחמנא ליצלן אזי אסור ללכת אחר עצת אשתו, כי בקלות יכולים לפול על ידה לגיהנום.

בעל צריך לשים קוים אדמים בביתו, זאת אומרת שצריכים לעשות סיגים וגדרים כדי שלא יבא לידי אסורים חס ושלום, וצריך לעמוד על זה חזק מאד מאד, ולא לוותר בשום פנים ואפן, ובפרט בעניני כשרות האכילה וכו', בשר בחלב וכו', כי כף אמרו חכמינו הקדושים (קדושין פ:): נשים דעתן קלות עליהן; ולכן כל מה שקשור ליהדות אסור ללכת אחר עצת אשתו שתוליך אותו שולל.

העקר ראה לחזק את עצמך בשלום בית, ותכבד ותיקר את אשתך מאד, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם הטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעטרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשמח

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

אשר בנחל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת כי כשאדם גר בשכירות אצל אחרים אזי כל הכסף שלו הולך לטמיון, כי יכול לגור אצל אחר חמש שנים, או עשר שנים, וכל הכסף ששלם לו הולך לטמיון, כי מחר הבעל הבית יכול להוציא אותו מהדירה, מה שאין כן כשאדם משלם משכנתא זה הוא משלם עבור עצמו, ולכן במקום לשלם שכר דירה כדאי לקנות בית ולשלם משכנתא, ובין כך אתה משלם בשבילך, כי דירה זו השקעה טובה, ואף אחד לא יכול להוציא אותך, ולכן תתחזק באמונה ובבטחון בו יתברך והעקר שיהיה לך בטחון עצמי לא לפחד משום דבר, ותכנס בזה ותקנה דירה והקדוש ברוך הוא ישמר אותך מכל רע, אל תפחד.

הרגל את עצמך לומר בכל יום "יום תהלים" כי התהלים נחלק לשבעה חלקים, כפי שבעת ימי השבוע, ולכן אשרי מי שזוכה לסיים במשך כל השבוע את כל ספר התהלים, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן צ"ח) אמירת תהלים מעלה גדולה כאלו אמרם דוד המלך בעצמו. כי הוא אמרם ברוח הקדש, והרוח הקדש מנח בתוך התבות וכשאומרם הוא מעורר ברוח פיו את הרוח הקדש עד שנחשב כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו. והוא מסגל מאד לרפאות החולה להיות לו בטחון רק על השם יתברך, שעל ידי אמירת תהלים יושיעו השם. והבטחון הוא בחינת משענת כמו שהאדם נשען על המטה כן הוא נשען על הבטחון שבוטח שיושיעו השם, כמו שאמר דוד (תהלים י"ח י"ט) "ויהי הוי"ה למשען לי". ועל כן על ידי זה נתרפא החולה, כמו

אשר בנחל

שכתוב (שמות כ"א י"ט) "אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה"; וכן הוא משענת על פרנסה, כשאדם אין לו פרנסה, ראוי לו לשפוך את לבבו אליו יתברך, הן בשיתיה בינו לבין קונו, והן באמירת תהלים, וכן בכל דבר מה שאדם צריך יבקש בעת אמירת התהלים, הינו הוא יכול לומר מזמור אחד, ואחר כך לבקש את בקשתו בלשון שמדבר בו. וכן אחר כל מזמור לבקש מה שהוא צריך, ואז יראה ישועה גדולה מאד, העקר להתחזק בבטחון חזק, ואז טוב לה כל הימים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשמט

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא מבין את קשיתך, בני עשו לא השתנו כהוא זה, הם שונאים את עם ישראל בדיוק כמו בני ישמעאל, תמיד נותנים את הצדק לבני ישמעאל, ולא להבדיל לעם ישראל, ולכן אין כאן שום קשיא, הן עשו והן ישמעאל שונאים את עם ישראל, והאנטישמיות של הגויים הם בכל העולם כלו, ולולא שנופל עליהם פחד ממרום וכו', מי יודע אל מה הם מסגלים? כאשר ראינו בעבר וכו'.

אשר בנחל

אֵיתָא בְּכַעַל הַטּוֹרִים עַל פְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כ"ה י"ח) "עַל פְּנֵי כָּל
אָחִיו נָפֵל" וְסָמִיךְ לִיה "וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק", לוֹמֵר כְּשִׁיפֵל
יִשְׁמָעֵאל בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים אִזּוּ יִצְמַח בֶּן דָּוִד שֶׁהוּא מֵתּוֹלְדוֹת יִצְחָק;
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזֶכֶה לְרֵאוֹת אֶת זֶה בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּקִרְוֹב
מִמֶּשׁ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תשנ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁזְּכִיתָ לְהִיּוֹת אֶצְלִי צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֲנִי
בְּטוֹחַ שֶׁקַּבְלָתְךָ עַל עֲצֻמְךָ קַבְלוֹת חֲזָקוֹת וּבִפְרֵט בְּעֵנֵינוּ צְנִיעוּת
כְּרֵאוֹי לְבַת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָה, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ אִם תִּתְּנֶהגִי בְּצְנִיעוּת
הַלְבוּשׁ, וּבְצְנִיעוּת הַדְּבָר, אִזּוּ אֶמְצָא לָךְ חֶתֶן טוֹב וְתוֹכְלִי לְהִתְחַתֵּן
וּלְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתַהֲיִי הִכִּי מְאֻשֶּׁרֶת בְּחַיֶּיךָ.

תִּרְאִי לוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעָה
חֻלְקִים כְּמוֹ יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵינִי לְתֵאָר וְאֵינִי
לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי זֶה מִמְּשִׁיךְ לְאָדָם כָּל מִינֵי יִשׁוּעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֲשֶׁרִי
הָאִשָּׁה שֶׁזּוֹכָה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שֶׁזֶה לּוֹקַח סֵךְ הַכֹּל
בֵּין עֲשָׂרִים דִּקּוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְכֵן תִּזְכִּי לְסִים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים

אשר בנחל

בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשנא

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אצל אנשי שלומנו היו נוהגים לומר גם בשנת השמיטה "תקון חצות" כמו כל השנים, כי עדין אנחנו בגלות גדול מאד, והבית המקדש חרוב ונתורב, ולכן ממשיכים לבקש על צרות ישראל ועל גלות השכינה, והרי גם בעת שמחה נפסק בשלחן ערוך (אורח חיים סימן תק"ס סעיף ב') שהעורך שלחן לעשות סעודה לאורחים מחסר ממנו מעט ומניח מקום פנוי בלא קערה מן הקערות הראויות לתת שם, וכשהאשה עושה תכשיטי הכסף והזהב משירה מין ממיני התכשיט שנוהגת בהם כדי שלא יהיה תכשיט שלם, וכשהחתן נושא אשה לוקח אפר מקלה ונותן בראשו במקום הנחת תפלין: הגה, ויש מקומות שנהגו לשבר כוס בשעת חפה או לשום מפה שחורה או שאר דברי אבלות בראש החתן (כל בו), וכל אלה הדברים כדי לזכר את ירושלים שנאמר אם אשכחך ירושלים וגו' אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי;

אשר בנחל

הרי שלף לפניך שגם בעת שמחה צריכים לזכור את חרבן בית
המקדש, ולא לשכח מאבלות ציון וירושלים.

יעזר הקדוש ברוך הוא שהימים האלו יתהפכו לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשנב

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד אני מצטער על הבושה שגורמים לך וכו', אני כבר כותב
לו מכתב שלא יהיו לעשות לך עוד פעם דבר כזה וכו', ואתה ראה
למחול לו וקבל את הבזיון להמתקת הדינים מעליך, שיקל לך
מכאבך הרבים וכו'.

כבר ידוע מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו')
עקר התשובה ישמע בזיונו ידם וישתק, ולכן אני מאד מבקש אותך
שלא תגיב ולא תענה ולא לעשות שום דבר, רק לשתק, ואמר רבנו
ז"ל (ספר המדות אות תפלה סימן ע"ז) כשתשמע חרפתך ותשתק תזכה
שיענה הקדוש ברוך הוא בקשתך; ואמר (שם אות מריבה סימן פ"ו)
מי ששומע חרפתו ושותק, על ידי זה נתבטל ממנו רבות רעות
שהיה ראויין לבוא עליו; ואמר (שם סימן כ"ט) מי ששומע חרפתו

אשר בנחל

וְשׁוֹתֵק נִקְרָא חֲסִיד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת נַפְשׁוֹ; וְאָמַר (שֵׁם)
אוֹת הַמַּתְקַת דִּין סִימָן פ"ד) עַל יְדֵי שְׁתִּיקָה נִמְתָּק הַדִּין. וְאָמַר (שֵׁם אוֹת
אֲמוּנָה סִימָן ט"ז) כְּשֶׁמְחַרְפִּין אוֹתָהּ וְאֵתָהּ שׁוֹתֵק תִּזְכָּה לְהַבִּין תְּרוּץ
עַל קִשְׁיוֹתֶיהָ, וְתִזְכָּה לְרוּחַ בִּינָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן,
וּמִי שֶׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמֵר לְצַרוּתָהּ הַמְרַבִּים דִּי.

הַמְאַחַל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג' תשנג

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תַּעֲשֶׂה עוֹד פְּעַם דְּבַר זֶה
לִירוּק בְּפָנַי שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל, וּבַפֶּרֶט בְּפָנַי ... נִרוֹ יְאִיר, שֶׁכָּתַב לִי
שְׂיִרְקַת עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', מַה אֵתָה צָרִיךְ אֵת זֶה? הוּא יְכוּל לְנַקֵּם בְּאֵח
שְׁלָךְ וּבְצֶדֶק וְכוּ', וּמַה אֵתָה צָרִיךְ אֵת זֶה? לְדַעֲתִי חֲבִקֵשׁ מִמֶּנּוּ
סְלִיחָה, וְכִכָּה יַעֲזוּב אֶת הָאֵח שְׁלָךְ. אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ שְׁתַּצִּית אוֹתִי,
כִּי אִם רוֹצִים לְהַפִּיל אֶת מִישֶׁהוּ בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְהַפִּיל אוֹתוֹ, וְלִכֵּן
תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד שְׂלֵא יִפְּלִיל אֶת הָאֵח שְׁלָךְ, חֲבַל מְאֹד שְׁתַּתְּנֶהג
אֵתוֹ כִּכָּה, כִּי אַחַר כֵּךְ תִּסְבַּל וְכוּ', הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁעוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמְרוֹמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

אשר בנחל

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג' תשנ"ד

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמיני לי שאף אחד לא כתב לי מכתבים עליך.

אני לא יודע למה הוא לא מטפל בחמום של המקוה וכו', וכן למה אין הזמנות לבית התבשיל וכו', וכן למה חסר דפי ניר במשרדים וכו', כל זה פלא בעיני.

אני מאוד מקווה להקדוש ברוך הוא שיתן לי את החיים, ותקף ומיד אחר תשעה באב אני בא, ואני אטפל בכל הנושאים, ואסור להכניס בלחץ, כי גדול אדונינו ורב להושיע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!
